JAZZ, BLUES, EMPROVİZE MÜZİK DERGİSİ

JAZZ

EKİM-KASIM-ARALIK 2006 / 04 • 106422 • YIL 10 • SAYI 44 • 5 YTL

Charlie Hunter
Fleurine
Oğuz Büyükberber
10.Ankara
Jazz Festivali

Kurt
Elling
16. Akbank
Jazz Festivali

9 771300 884003 04

BİR ADAM VARDI CANI SIKILAN

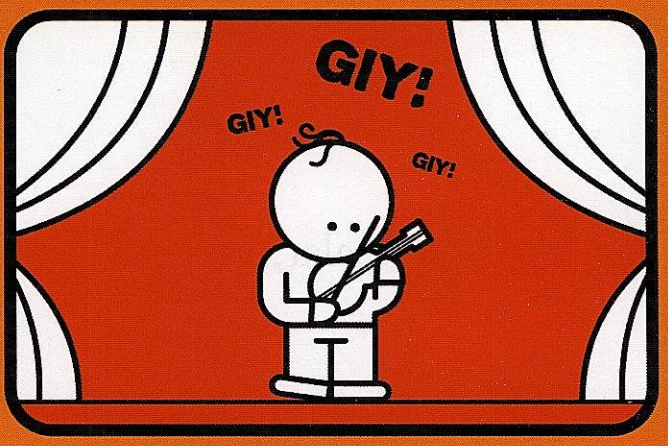

ÇALAN MÜZİĞİ HİÇ SEVMEDİ.

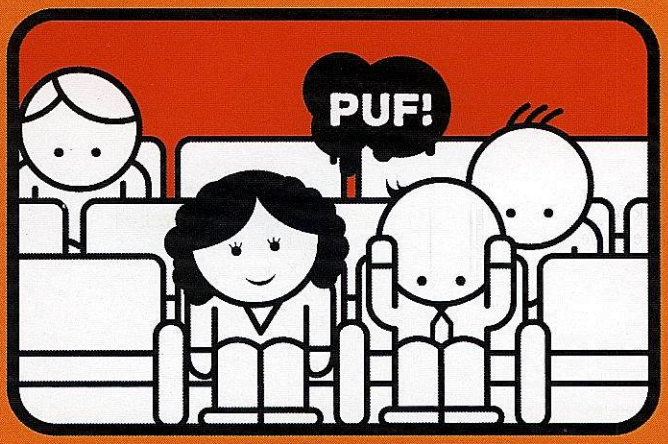

CANI ÇOK SIKILDI.

TURKCELL-İM'DEN MÜZİK'E GİRDİ, SEVDİĞİ ŞARKILARI DİNLEDİ.

ÇALAN MÜZİK CANINI SIKTIYSA, EN POPÜLER YERLİ VE YABANCI ŞARKILAR CEPTE, TURKCELL-İM MÜZİK'TE. CEPTEN wap.turkcell-im.com.tr'Yİ TIKLA.

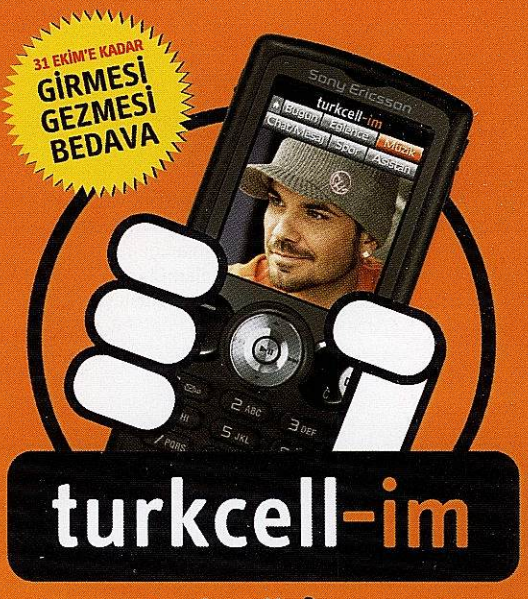

turkcell-im

wap.turkcell-im.com.tr

CEBİNDEN WAP.TURKCELL-İM.COM.TR'YE GİR, SIKINTINI BİTİR. TURKCELL-İM'E GİRMEK İÇİN ÖNCE CEBİNDEN WAP'A BAĞLAN SONRA WAP.TURKCELL-İM.COM.TR'Yİ TIKLA. TABİİ Kİ CEP TELEFONUNUN WAP/GPRS UYUMLU OLMASI VE AYARLARININ YAPILMIŞ OLMASI GEREK. **WAP/GPRS AYARLARIN YOKSA CANINI SIKMA.** KISA MESAJLA **WAP** YAZ, BOŞLUK BIRAK, **TELEFON MODELİ**'Nİ YAZIP **2222**'YE YOLLA. **WWW.TURKCELL.COM.TR**'YE GİRİP ONLINE İŞLEM MERKEZİ/TELEFON AYARLARI SEÇENEĞİNDEN DE BU İŞLEMİ YAPABİLİR, AYRICA **444 0 532**'Yİ DE ARAYABİLİRSİN. **WAP/GPRS AYARLARIN YAPILMISSA** HEMEN TURKCELL-İM'E GİREBİLİRSİN. TELEFONUN MENÜSÜNDEN WEB YA DA İNTERNETE GİRMEN YETERLİ. NOKIA TELEFONUN VARSA "0" TUŞUNu BASILI TUTARAK DA TURKCELL-İM'E GİREBİLİRSİN. AKLINDA OLSUN, İSTERSEN BİLGİSAYARINDAN, YANİ WWW.TURKCELL.COM.TR'DEN DE TURKCELL-İM'E GİREBİLİRSİN. **ÜCRETSİZ DOLAŞIM KAMPANYASI 25 AĞUSTOS-31 EKİM 2006 TARİHLERİ ARASINDA GEÇERLİDİR. TURKCELL-İM'DE GEZİNMEK ÜCRETSİZDİR. ANCAK İÇERİK ALIMI SAYFADA BELİRTİLEN ŞEKİLDE ÜCRETLENDİRİLECEKTİR. TURKCELL-İM DIŞINA ÇIKILDIĞINDA STANDART WAP/GPRS ÜCRETLENDİRME TARİFESİ UYGULANACAKTIR. AYRINTILI BİLGİ WWW.TURKCELL.COM.TR'DE. Gördüğünüz ekran görüntüsü temsili bir görüntüdür. cihazınıza göre turkcell-im görüntüsü farklılık gösterebilir. Ücretsiz Dolaşım Kampanyası Turkcell WAP/GPRS data hesabı ile bağlanıldığında geçerlidir.**

Sayı: 44
Ekim - Kasım - Aralık 2006 ISSN 1300 - 8846

Boyut Yayıncılık ve Tic. A.Ş. adına sahibi ve
Genel Yönetmen
Bülent ÖZÜKAN

Genel Sanat Yönetmeni
Murat ÖNEŞ

Genel Müdür
Nilgün ÖZÜKAN

Genel Müdür Yardımcısı
(Reklam)
Yaprak ÜNER

Yayın ve Reklam Yönetmeni
Zuhal FOCAN
focan@nardisjazz.com

Kapak: Kurt Elling

Reklam Müdürü
Selim Erem
Aslı Balımtaş

Reklam İletişim ve Geliştirme
Güçlü Altın

Katkıda Bulunanlar
Can Ergelmiş, Devrim Dikkaya, Emre Memecan, Filiz Küçük, Gülüş Gülcügil, Ozan Boz, Özgen Özman, Özgü Özman, Özlem Oktar Varoğlu, Seda Binbaşgil, Selim Benba, Sezgi Olgaç, Sinem Tabağoğlu, Uğur Hüküm.

Grafik - Tasarım
Bülent USTAOĞLU

Matbaa Müdürü
Memduh ARSLAN

Müessese Müdürü
Ejvet OKTAY

Abone İlişkileri
Sedef Varıcı

Boyut Abonelik ve Müşteri Hizmetleri Hattı
0212 444 53 53

Bu yayın ve diğer tüm Boyut ürünlerini edinmek için yukarıdaki telefon numarasından gönderim ücreti ödemeden sipariş verebilirsiniz.

Yönetim Yeri
Jazz Dergisi
Matbaacılar Sitesi 1. Cadde No: 115
(Milliyet Gazetesi Arkası)
34204 Bağcılar / İSTANBUL
Tel: 0.212.413 33 33
Fax: 0.212.413 33 34

İzmir Bürosu:
Şair Eşref Bulvarı No: 65/3 D. 5 Alsancak/İzmir
Tel: 0.232.465 14 08-09-17
Fax: 0.232.465 14 11

Antalya Bürosu:
Barbaros Mah. Akarçeşme Sok No: 23
Kaleiçi/Antalya
Tel: 0.242.244 49 90-91
Fax: 0.242.244 49 92

Basıldığı Yer
Boyut Matbaacılık A.Ş.

BOYUT YAYIN GRUBU

© 2006 BOYUT YAYINCILIK ve TİCARET A.Ş.

NARDIS

Merhabalar,

Sonbahar sayımız her zaman en keyifle hazırladığımız sayımız olmaya devam ediyor. **Akbank Jazz Festivali** sayesinde ilk ülkemize gelen müzisyenlerden tutun da yepyeni projelere varıncaya kadar her zaman en keyifli Jazz Dergisi sayısı onlar sayesinde oluyor. **Kurt Elling, Lee Konitz, Lou Donaldon & Dr.Lonnie Smith, Dave Burrell** özellikle ve ardından tüm diğer konserler yeni projeler. Biz de dergimizin bu sayısını mutlaka izlemeniz gereken bu konserlerin tanıtımına ayırdık. Normalinde, aman dinleyin de gidin, diyeceğimiz bu konserlerin artık malesef albümleri de olmuyor. Onun için, "aman ne olur, okuyun da gidin" diyoruz.

Müzik dünyasındaki yıllardır süregelen "korsan" belasından en çok jazz etkileniyor. Bu sadece ülkemizin sorunu değil. Ama ülkemizin sorunu bizce Universal'ın Türkiye'de bitmiş olması. Malesef kapanan firmanın kısa bir süre için DMC üzerinden dağıtımı da çözüm olmadı. Şimdi ne olacak. Biz de sizler gibi bu sorunun cevabını kime soracağımızı bile bilemiyor ve bekliyoruz.

Ayakta durmaya çalışan firmalar iyi satan müzisyenlere albüm yaptırıyor, diğerleri ise gelişen teknolojinin ve internet üzerinden satışların ayrıca i-pod'ların sektör üzerindeki etkilerini bekleyerek sadece konser çalarak kariyerlerine devam etmeye çalışıyorlar.

Bu konu ile ilgili olarak Ozan Boz ve Öykü Öyman'ın **Charlie Hunter** ile yaptığı röportajı okumanızı öneririz. Diğer röportajlara gelince, Tunçel Gülsoy Hollanda'da yeni CD yapan **Oğuz Büyükberber** ve **Ayhan Sicimoğlu** ile ve Cumhuriyet döneminin ilginç kadınlarının güzel seslerini günümüze taşıyan **Sema** ile yaptığı röportajlar var. Emre Memecan'ın piyanist Brad Mehldau'nun vokalist eşi **Fleurine** ile yaptığı röportajları bu sayımızda okuyabilirsiniz.

Ankara Jazz Festivali artık 10 yıllık oldu. Nasıl bir 10 yıl olduğunu biz de çok yakından takip ediyor ve bu konuda inanılmaz bir özveri ile çalışan **Özlem ve Lütfi Varoğlu**'na teşekkürler ediyoruz. Ellerindeki kısıtlı olanaklarla **Charlie Haden Liberation Orchestra**'yı Ankaralı jazz severlere dinletebiliyor olmak çok önemli bir başarı. **Sibel Köse**'nin **J.P.Gallis** ile yaptığı proje, **Önder Focan**'ın **Fleurine** ile yaptığı proje özellikle heyecan verici görünüyor.

İstanbul'da İş Sanat'da bize kış sezonu boyunca güzel konserler izlettiren Yeşim Gürer görevini Meriç Soylu'ya devretti. Eminiz ki jazz dünyasının önde gelen isimlerini yine izlemeye devam edeceğiz. İşte bunlardan sadece sezonun açılışını yapacak olanlar, **Michel Camilo & Tomatito, Charlie Haden & Carla Bley-Liberation Music Orchestra, Dave Holland Quintet.**

Babylon'da **Señor Coconut** ve Latin jazz dünyasının davul tanrısı **Horacio "El Negro" Hernandez**, JC's'de **Gilad Atzmon** ve **Fernando Paiva**, Nardis'te **Fleurine** ve müthiş tompetçi, 160 kayıtlı albüme sahip, birlikte çalmadığı jazz müzisyeni kalmayan **Dusko Goykovich** sahne alacaklar.

Chick Corea Ocak ayında tekrar geliyor haberi bizi çok mutlu etti. Ülkemizde en son 2006 Temmuz'unda İstanbul ve Çeşme'de iki özel konser veren **Chick Corea**, ikisi de kapalı gişe olarak geçen konserlerde **Bayerische Kammer Philharmonie** ile birlikte Mozart'ın 24. Piyano Konçertosu'nun özel bir düzenlemesi ve kendi bestesini seslendirmişti. Aya İrini'de 4 Temmuz günü gerçekleşen konserde, biletler çok yüksek fiyatlardan satışa çıkmasına rağmen aynı gün içerisinde tükenerek Türkiye'de görmeye alışık olmadığımız bir rekora imza atıldı. Tüm zamanların en büyük piyanistlerinden biri olan Chick Corea, **RTN** organizasyonuyla 15 Ocak 2007 akşamı tekrar Türk hayranlarıyla buluşacak. Bu kez solo bir konser verecek olan **Chick Corea**, hayranlarına 40 yıllık müzik hayatının bir özetini sunacak ve 40 yıl boyunca yapmış olduğu birbirinden güzel eserleri seslendirecek.

Geçtiğimiz dönem John Hicks, Hilton Ruiz, Duke Jordan, Maynard Ferguson ve Dewey Redman gibi jazz'a bir ömür adamış müzisyenleri kaybettik malesef. Bunlarda son üç isim hakkında son yazıları Viktor Bensusan sizler için yazdı.

Hepinize keyifli konserler diliyoruz, jazz ile kalın...

ZUHAL FOCAN
focan@nardisjazz.com

Gonzalo Rubalcaba
İstanbul Jazz Festivali
Fotoğraf: Murad Şekerli
2005

içindekiler

1 NARDIS

8 RIFFS

- NILS PETTER MOLVEAR *Sinem Tabağoğlu*
- DOWN BEAT KRİTİKLERİ *Zuhal Focan*
- JAZZ ŞEHİRLERİ; VARŞOVA *Heymi Bahar*
- JAZZ OKULLARI; MIAMI *Devrim Dikkaya-Evrim Gürel*
- HERBIE HANCOCK *Can Ergelmiş*

16 ŞU JAZZ DEDİKLERİ

- *Ali Sönmez*

17 FİRMALAR – SOUND'LAR

- JACKIE MCLEAN *Orhan Kahyaoğlu*

21 RÖPS.

- AYHAN SİCİMOĞLU *Tunçel Gülsoy*
- CHARLIE HUNTER *Ozan Boz & Öykü Öyman*
- FLEURINE *Emre Memecan*
- OĞUZ BÜYÜKBERBER *Tunçel Gülsoy*
- SEMA *Tunçel Gülsoy*

38 NELER OLACAK

- 16. AKBANK JAZZ FESTİVALİ *Can Ergelmiş*
- KURT ELLING *Selim Benba*
- 16. AKBANK JAZZ FESTİVALİ *Gülüş Gülcügil*
- 10. ANKARA JAZZ FESTİVALİ *Özlem Oktar Varoğlu*
- SİBEL KÖSE & JP GALLIS *Özlem Oktar Varoğlu*
- İŞ SANAT *Can Ergelmiş*
- BABYLON *Zuhal Focan*
- İSTANBUL JAZZ CENTER *Zuhal Focan*
- SEMİNER-WORKSHOP *Zuhal Focan*
- NARDIS JAZZ CLUB *Zuhal Focan*
- DUSKO GOYKOVICH *Can Ergelmiş*

72 NELER OLDU

- İSTANBUL JAZZ FESTİVALİ'NİN ARDINDAN *Gülüş Gülcügil*
- DIANA KRALL KONSERİNİN ARDINDAN *Engin Gencer*
- LADY SUMMERTIME *Sezgi Olgaç*
- EVRİM ÖZŞUCA VE FERHAT ÖZ PARİS'TE *Zuhal Focan*
- DUKE JORDAN *Viktor Bensusan*
- DEWEY REDMAN *Viktor Bensusan*
- MAYNARD FERGUSON *Viktor Bensusan*
- PARIS'TEN *Uğur Hüküm*
- ANTALYA JAZZ FESTİVALİNDEN *Sevin Okyay*

88 KLİNİK

- KLİNİK PENTATONİK *Cem Tuncer*

90 CD VİTRİNİ

- Aydın Esen (Light Years), Aydın Esen (Extinction), Ayhan Sicimoğlu (Friends & Family), Can Atilla (1453 "Sultanlar Aşkına"), E.S.T (Tuesday Wonderland), Cedar Walton (One Flight Down), Jery Bergonzi (Tenor of the Times), Sheila Jordan & Cameron Brown (Celebration), Billy Hart (Quartet), Roberto Bellatalla (Bows' Wind), Joe Lovano Ensemble (Streams of Expression), Eldar (Eldar), Eliane Elias (Around the City), Medeski, Martin & Wood (Note Blue), Ike Quebec (It Might As Well be Spring), Hank Mobley (Another Workout), Kenny Dorham (Trompeta Toccata), Jackie McLean (It's Time), Johnny Griffin (The Congregation), Grant Green (Live at Club Mozambique), Donald Byrd (Royal Flush), Lee Morgan (The Cooker), Cole Porter (Blue Note Plays), Rodgers & Hart (Blue Note Plays), Gershwin (Blue Note Plays), Billie Holiday (Blue Note Plays), Jimmy McGriff (A Tribute to Basie), Liz Wright (Salt), Gipsy Kings (Pasajero), Marc Moulin (Placebo Years), Sergent Garcia (Mascaras), Sergent Garcia (Dulce Con Chile), Kartik Seshadri (Illuminations).
- Seda Binbaşgil'in Seçtiği Yeniler

100 RADYOLAR

- *Filiz Küçük*

102 KÖRLEME

- SİBEL GÜRSOY *Serdar Karabatı*

103 GÖRÜŞ AÇISI

- SİBEL GÜRSOY *Filiz Küçük*

104 BULMACA

- *Serdar Karabatı*

104 CAZGIR

- *Özgen Özman*

Sinem Tabağoğlu
sinemingus@gmail.com

Nils Petter Molvaer; ER

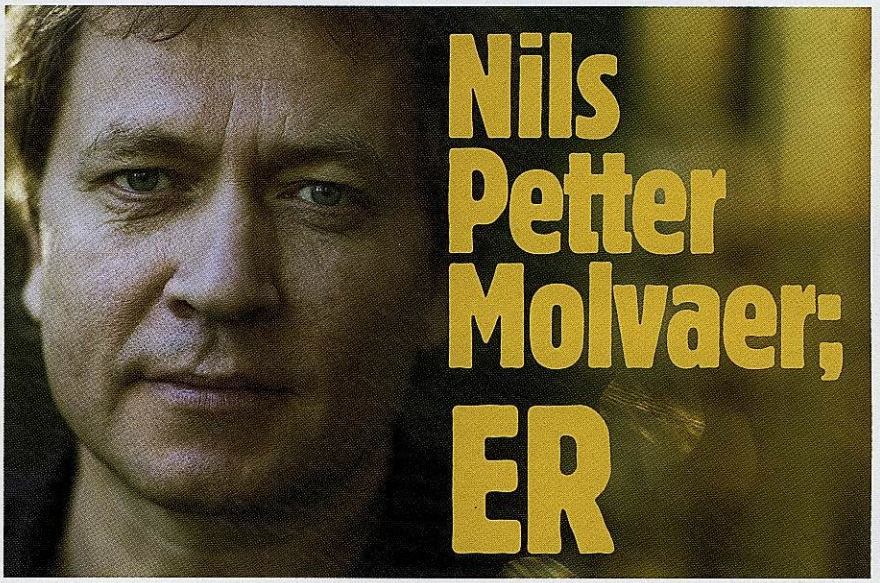

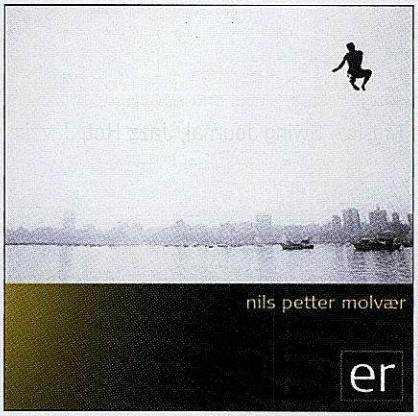

DİSKOGRAFİ

Khmer (1998) ECM,
Solid Ether (2000) ECM,
Recolored Remix Album (2001) Emarcy,
NP3 (2002) Emarcy,
Streamer (2004)
ER (2005) Universal International

Hakkında yazılmış review'larda karşılaşabileceğiniz cümle şudur; 'eğer modern kuzey jazz'ı için yeniyseniz, Nils Petter Molvaer ilk adrestir'. Bunu sağlayan Molvaer'in müziğindeki cüretkarlılıkla çekingenlik arasında gidip gelen karamsar ambient sound'u, sert beat'leri, melankolik melodilerinin mükemmel uyumudur. Molvaer'in trompeti aynı anda lirik, heyecanlı, telaşlı, huzurlu, sarsıntılı, frapan ve hatta kederli olabilir.

Geçtiğimiz Akbank Jazz Festivali kapsamında İstanbul'da da performans sergileyen NPM ismini jazz kategorisi altında görmekle birlikte, elbette bu türün her takipçisi, özellikle de tutucu ve gelenekçi olanları Nils Petter Molvaer'in müziğini geçici bir hevesten öte görmüyor. Ancak onun, sürükleyici beat'leri, yoğun atmosferi ve sample'larıyla geçici bir hevesten çok daha öteye giden bir sound yakaladığını söyleyebiliriz. Jazz ve elektronik müziğe günümüze ait bir bakış açısıyla yaklaşırsak NPM, yeni bir proje inşa etmek için adeta sadeliğin törensel parçalanışını ifade ediyor.

1960 Norveç-Sula doğumlu olan Nils Petter Molvaer küçük yaşlarda müzisyen olan babasını vasıtasıyla jazz ile tanıştı. 1979'a kadar amatör okul gruplarında ve yerel kulüplerde çalarak müziğini geliştirdi. Trondheim Konservatuvarı'ndayken Norveç'in göze çarpan genç yetenekleri arasında yerini aldı. Akustik ve elektronik seslere olan eşit ilgisi onu modern jazz'a yönlendirmiş olmalı ki, Masqualero (Norveçli jazz, fusion grubu) ile birlikte Bande a Part, Aero, Re-Enter adında üç albüm kaydetti. Bu sırada ECM plak şirketinin ünlü prodüktörü Manfred Eicher'in beğenisini kazanarak sayısız projede eşlikçi olarak çalışma fırsatı buldu.

1985'ten sonra Norveçli 'future jazz' öncülerinin arasında sayabileceğimiz Nils Petter Molvaer başta ECM, Jazzland ve Universal olmak üzere ROIR, Peacefrog, Curling Legs, Windham Hill gibi pek çok plak şirketinde albüm kayıtlarına katıldı. 1998'de ECM'den yayınlanan çıkış albümü 'Khmer'e kadar Arild Andersen, John Balke, Jon Christensen, Tore Brunborg, Oysten Sevag, Eivind Aarset, Bugge Wesseltoft, Marilyn Mazur gibi isminin geçtiği yerde garantisini hissettiren öncü müzisyenlerle çalışmak kendi sound'unu bulmasına yardımcı oldu. Ardından 1998'de yine ECM'den emprovizasyona dayalı, keskin dönüşlü beat'leriyle göze çarpan "Khmer" albümünü çıkardı. NPM'nin çıkış albümü olan "Khmer" German Record Critics Award ve Norvegian Grammy ile onurlandırıldı.

Bu albümden sonra Bill Laswell, The Cinematic Orchestra, Talvin Singh, Funkstörung, Matthew Herbert, Ketil Bjornstad gibi pek çok önemli ismin daha projelerinde yer alan Nils Petter Molvaer'ın 2000'de ECM'den yayınlanan 'Solid Ether' albümü Label'ın sound'u için yeni diyebileceğimiz drum'n'bass ve jungle tarzında. Molvaer'in bu albümdeki üslubu İskandinavya ve Avrupa'yı saran New Wave Jazz ve Electronica sınırlarında bir yaratıcılık gösteriyor. İstanbul'a da sık sık gelen Erik Truffaz'ı tanıyanlar bu türe alışkın olmalılar. 'Solid Ether' kesif atmosferi, sampler'ları, sürükleyici vuruşlarıyla jazz'ın geleneksel mefhumlarının dışında kalmakla birlikte trackler arasındaki armonik geçişler, albümü baştan sona bir mood yaratır hale getiriyor. Bu tarz projelerin arkasındaki fikir müziğin hiçbir zaman gerçekten tamamlanmaması, bestenin ve 'yeniden-üretim'in sürekli evrim geçiren bir süreç olması ile temelleniyor. Nils Petter Molvaer'ın da söylediği gibi 'Eter (Eter burada ruh gibi anlamında kullanılıyor, "Solid Ether" albümün ismine gönderme yapıyor) yaşayan bir yapı değildir, dolayısıyla nasıl gerçek olabilir? Bu bir paradoks, tıpkı hayat gibi.' Bu düşünceyle anı donduran NPM Jazz-Noir'deki kültür ve ruh çarpışmasını yansıtan bir sound geliştirerek ardı ardına projeler üretiyor.

21. yy içinde yetişen bireyler olarak çağımızın çoğulluk çağı olduğunu, hayatımızın ve sanatın her evresinde algılıyoruz. Geçmişte belirli evreler içinde akımların var oluşuna paralel olarak, bir ifade birliği geliştirilirdi. Günümüzde ise üsluplar sürekli ve hızlı bir gelişim içinde. Dolayısıyla sanat akımlarına öncülük edenlerin toplanıp 'şimdi yeni bir evreye geçiyoruz' diye yeni bir evrenin perdelerini açtığı dönemler son bulurken her yaratıcının varolan kavramsal tema ile kendi sentezini yarattığı bir akışkanlık söz konusu.

Nils Petter Molvaer'in de ilham aldığını söylediği yüzyılın büyük trompetçisi Miles Davis'i diğer bir virtuoz Chet Baker'dan şıp diye ayırt edebilmemizin sebebi de bu yeni durum. Müzik söz konusu olduğunda önünüzde iki seçenek var: Ya var olanı arkanıza katarak kusursuz bir yorum getirmeye çalışırsınız ya da yıkıp baştan yaratarak kendi özgün anlatımınızı oluşturursunuz. Her iki durumda da, yaratıcıları sürekli yeni dinamiklere çeviren bir gerçek var: Yüzyıllardır çoğalan ve postmodernizmle birlikte devşirilmeyi bekleyen muazzam birikim. Özetle seçimler ya da beğeniler değişebilir, zaman zaman geri dönüşler ve geçmiş geleneğe göndermeler olabilir ancak ilerlemenin kendisidir gelenek. İlerlemeye kulak verin.

Zuhal Focan
focan@nardisjazz.com

Down Beat Dergisinin 54. Eleştirmenler Listeleri açıklandı

Aralarında Ira Gitler, Bill Milkowski, Alan Nahigian, Dan Ouelette, Massimo Milano ve Mike Zwerin'in de bulunduğu toplam 120 jazz kritik ve yazarının seçtiği bu "critics poll" 54. kez seçtiklerini açıkladı.

Yazar ve kritikler Down Beat, Jazz Times, Al About Jazz, Signal to Noise, Financial Mail, Jazz Journal Int., Radio Today, Jazz Review, Jazzthetic, Jazz'N'More, Jazz Podium, Jazz Scene, Billboard, Bass Player, Cadence, Jazz Improv, Living Blues, Jazz Forum, Village Voice, Weekend America, Stereophile, Guitar World, Upstairs Jazz, Fader, Musica, Swing Journal, Jazz Hot, Jazziz, Coda, Il Manifesto, Jazzit, Rumore, Jazz Wise, BET Jazz, Jazz Special, Jazzman, Amazon.com, Jazz Letter, Jazz Halo, Jazz Education, Jazz Buff gibi dünyaca tanınmış dergilerin ve pek çok günlük gazetenin yazarlarından oluşuyor. Biz bu seçilmiş ilk 10'un tamamını değil sadece sıralamaya giren ilk 5 müzisyeni ya da çalışmayı dergimize alıyoruz.

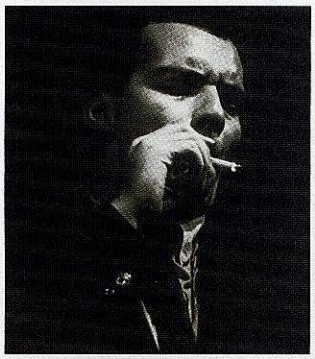

Onur Sanatçısı

73 Jackie McLean
69 Jimmy Smith
55 Lee Konitz
37 Andrew Hill
34 Erroll Garner

Jazz Albümü

70 Andrew Hill, Time Lines (Blue Note)
67 Wayne Shorter Quartet, Beyond the Sound Barrier (Verve)
42 Sonny Rollins, Without A Song (The 9/11)
36 Keith Jarrett, Radiance (ECM)
33 Bill Frisell, East/West (Nonesuch)

Tarihi Jazz Albümü

369 Thelonious Monk Quartet with John Coltrane, At Carnegie Hall (Blue Note)
182 Dizzy Gillsepie/Charlie Parker, Town Hall, New York City, June 22, 1945 (Uptown)
120 John Coltrane, One Up, One Down; Live at the Half Note (Impulse!)
90 Miles Davis, The Cellar Door Sessions 1970 (Columbia/Legacy)
48 Ornette Coleman/Pat Metheny, Song X: Twentieth Anniversary (Nonesuch)

Jazz Müzisyeni

103 Sonny Rollins
94 Andrew Hill
66 Wayne Shorter
54 Dave Douglas
51 Keith Jarrett

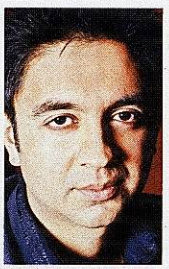

Yükselen Jazz Müzisyeni

53 Vijay Iyer
51 Chris Potter
40 Jason Moran
34 Robert Glasper
34 Miguel Zenon

Jazz Grubu

109 Wayne Shorter Quartet
102 Dave Holland Quintet
69 Keith Jarrett Standards Trio
48 Brad Mehldau Trio
43 Pat Metheny Group

Yükselen Jazz Grubu

60 SF Jazz Collective
50 E.S.T
43 Jason Moran & Bandwagon
41 Bill Charlap Trio
41 The Bad Plus

Big Band

219 Maria Scheneider Orchestra
156 Dave Holland Big Band
120 Mingus Big Band
69 Liberation Music Orchestra
66 Jazz At Lincoln Center Orchestra

Yükselen Big Band

79 Either/Orchestra
51 John Hollenbeck Large Ensamble
45 Anthony Brown Orchestra
33 Clayton-Hamilton Jazz Orchestra
29 Gordon Goodwin Big Phat Band

Yükselen Besteci

54 Vijay Iyer
53 Ben Allison
49 John Hollenbeck
49 Jason Moran
27 Guillermo Klein

Yükselen Aranjör

47 Steven Bernstein
39 John Hollenbeck
34 Uri Caine
30 Anthony Wilson
29 Ben Allison

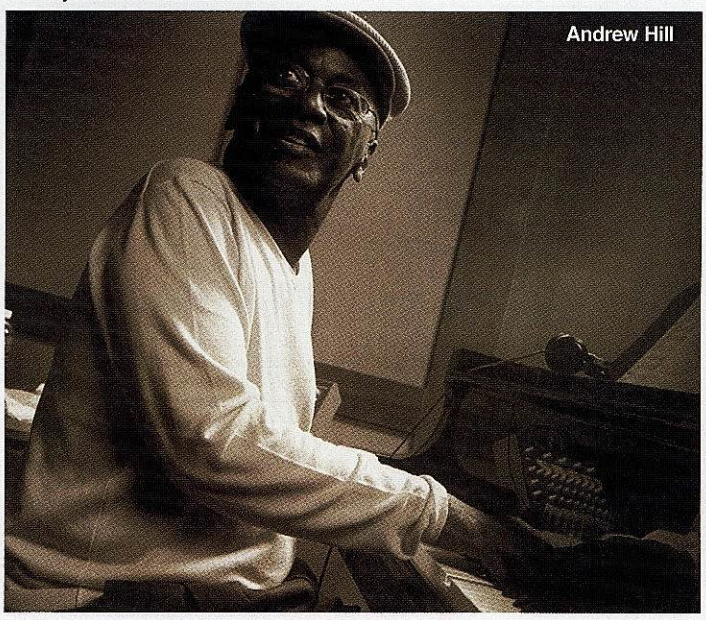
Andrew Hill

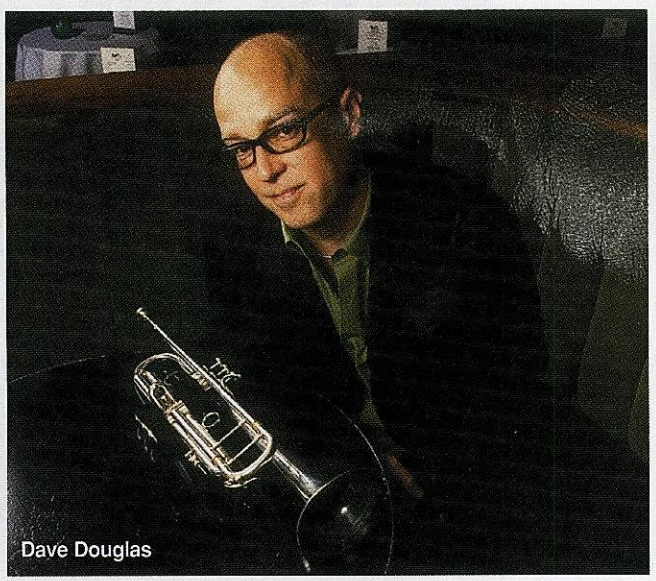
Dave Douglas

Trompet
208 Dave Douglas
159 Wynton Marsalis
94 Roy Hargrove
81 Enrico Rava
75 Nicholas Payton

Yükselen Trompet
124 Jeremy Pelt
77 Sean Jones
71 Ingrid Jensen
55 Steven Bernstein
53 Coung Vu

Trombone
200 Steve Turre
135 Robin Eubanks
133 Roswell Rudd
106 Wycliffe Gordon
56 Conrad Herwig
51 Slide Hampton

Yükselen Trombon
120 Gianluca Petrella
101 Josh Roseman
66 Wycliffe Gordon
51 Conrad herwig
46 Jeb Bishop

Soprano Saksofon
278 Wayne Shorter
166 Dave Liebman
122 Branford Marsalis
120 Jane Ira Bloom
68 Evan Parker

Yükselen Soprano Saksofon
74 Ravi Coltrane
62 Chris Potter
62 Steve Wilson
59 Jane Bunnett
43 Michael Blake

Alto Saksofon
168 Phil Woods
154 Lee Konitz
135 Greg Osby
128 Ornette Coleman
102 Kenny Garrett

Yükselen Alto Saksofon
202 Miguel Zenon
55 Rudresh Mahanthappa
38 David Binney
35 Greg Osby
34 Michael Moore

Tenor Saksofon
246 Sonny Rollins
184 Joe Lovano
124 Wayne Shorter
78 Chris Potter
53 David Murray

Yükselen Tenor Saksofon
107 Chris Potter
79 Eric Alexander
56 Tony Malaby
50 Ken Vandermark
47 Donny McCaslin

Bariton Saksofon
224 James Carter
175 Gary Smulyan
150 Hamiet Bluiett
107 Ronnie Cuber
64 Joe Temperley

Yükselen Bariton Saksofon
122 Claire Daly
85 Scott Robinson
46 Carlo Actis Dato
45 Gary Smulyan
39 Mats Gustafsson

Klarinet
291 Don Byron
105 Marty Ehrlich
87 Paquito D'Rivera
82 Ken Peplowski
81 Buddy DeFranco

Yükselen Klarinet
81 Chris Speed
59 Anat Cohen
43 Ben Goldberg
40 Marty Ehrlich
39 Louis Sclavis

Flüt
132 James Moody
116 Sam Rivers
114 James Newton
114 Franks Wess
101 Lew Tabackin

Yükselen Flüt
93 Nicole Mitchell
88 Jane Bunnett
58 Jamie Baum
51 Anne Drummond
50 Ali Ryerson

Gitar
190 Bill Frisell
159 Jim Hall
112 John Scofield
110 Pat Metheny
100 Pat Martino

Yükselen Gitar
100 Kurt Rosenwinkel
58 Ben Monder
56 Peter Bernstein
52 Russell Malone
48 Lionel Loueke

Akustik Piyano
160 Keith Jarrett
88 Hank Jones
84 Brad Mehldau
73 Andrew Hill
59 McCoy Tyner

Yükselen Akustik Piyano
90 Jason Moran
87 Vijay Iyer
72 Robert Glasper
50 Bill Charlap
40 Jean-Michel Pilc

Elektrik Keyboard/Synthesizer
232 Joe Zawinul
130 Uri Caine
125 Herbie Hancock
122 Chick Corea
56 John Medeski

Yükselen Elektrik Keyboard/Synthesizer
75 Uri Caine
69 Craig Taborn
58 Jamie Saft
42 Wayne Horvitz
33 John Medeski

Org
322 Joey DeFrancesco
204 Larry Goldings
178 Dr.Lonnie Smith
48 John Medeski
31 Sam Yahel

Yükselen Org
132 Sam Yahel
49 Gary Versace
47 Mike LeDonne
45 Chris Foreman
43 Larry Goldings

Sonny Rollins

ONUN ÖRNEK ALDIĞI
12 DEV ABİSİ VAR
Onlar Türkiye'de basketbolun geleceğini değiştirecek başarılara imza atıyorlar. Onlar yürekleriyle oynayıp Japonya'da tarih yazıyorlar. Biz de 5 yıldır bu çok önemli anlarda onların yanında olmaktan gurur duyuyoruz. Hepimize bu mutluluğu yaşattığınız için teşekkürler 12 Dev Yürek!
TÜRKİYE'NİN GURURU
12 DEV ADAM
GARANTİ'NİN ONURU
Basketbol A Milli Takımı
Resmi Ana Sponsoru
Garanti

Toots Thielemans

Bas (elektrik & akustik)
254 Dave Holland
100 Christian McBride
77 Charlie Haden
66 William Parker
64 Ron Carter

Yükselen Bas (elektrik & akustik)
68 Ben Allison
56 Scott Colley
50 Drew Gress
48 Avishai Cohen
33 John Patittucci

Davul
193 Jacj DeJohnette
177 Roy Haynes
111 Paul Motian
81 Brian Blade
69 Jeff "Tain" Watts

Yükselen Davul
84 Matt Wilson
83 Dafnis Prieto
63 Brian Blade
61 Nasheet Waits
47 Billy Kilson

Perküsyon
134 Ray Baretto
132 Poncho Sanchez
81 Zakir Hussain
74 Airto Moreira
65 Cyro Baptista

Yükselen Perküsyon
75 Hamid Drake
67 Susie Ibarra
51 John Santos
36 Leon Parker
25 Cyro Baptista

Vibrafon
302 Bobby Hutcherson
193 Gary Burton
166 Stefon Harris
143 Steve Nelson
97 Joe Locke

Yükselen Vibrafon
129 Stefon Harris
115 Joe Locke
72 Steve Nelson
60 Bryan Carrott
38 Matthias Lupri

Erkek Vokalist
253 Kurt Elling
173 Andy Bey
143 Mark Murphy
64 Tony Bennett
45 Bobby McFerrin

Yükselen Erkek Vokalist
80 Camie Cullum
68 Giacomo Gates
68 Curtis Stigers
61 John Pizzarelli
55 Peter Cinotti

Kadın Vokalist
200 Cassandra Wilson
182 Dianne Reeves
100 Dee Dee Bridgewater
91 Luciana Souza
69 Diana Krall

Yükselen Kadın Vokalist
68 Luciana Souza
55 Tierney Sutton
45 Madeleine Peyroux
32 Roberta Gambarini
30 Liz Wright

Keman
287 Regina Carter
188 Billy Bang
75 Leroy Jenkins
74 Mark Feldman
63 Jenny Scheinman

Yükselen Keman
140 Jenny Scheinman
50 Mat Maneri
47 Mark Feldman
46 Miri Ben-Ari
46 Carla Kihlstedt

Diğer Enstrümanlar
201 Toots Thielemans (armonika)
103 Bela Fleck (banjo)
57 Richard Galliano (akordion)
54 David Murray 8bas clarinet)
42 Howard Johnson (tuba)

Yükselen Diğer Enstrümanlar
98 Gregoire Maret (armonika)
33 Tom Varner (French horn)
32 Richard Galiano (akordion)
32 Peggy Lee (cello)
29 Erik Friedlander (cello)

Kayıt Firması
272 Blue Note
141 ECM
77 Palmetto
59 Mosaic
55 Verve

Besteci
162 Maria Schneider
152 Andrew Hill
102 Wayne Shorter
76 Dave Douglas
58 Carla Bley

Aranjör
235 Maria Schneider
111 Carla Bley
74 Gerald Wilson
73 Dave Holland
58 Bill Holman

Prodüktör
235 Michael Cuscuna
152 Manfred Eicher
46 Matt Balitsaris
43 Bob Belden
40 Orrin Keepnews

Yükselen Prodüktör
51 Branford Marsalis
40 Bob Belden
40 Greg Osby
31 Jeff Gauthier
28 Lee Townsend

Blues Müzisyeni / Grubu
136 B.B.King
85 Buddy Guy
64 James "Blood" Ulmer
43 Taj Mahal
38 otis Taylor

Yükselen Blues Müzisyeni / Grubu
81 Derek Trucks
53 Shemekia Copeland
32 Otis Taylor
27 Robert Randolph
25 North Mississippi Allstars

Blues Albümü
53 James "Blood" Ulmer, Birthright (Hyena)
45 Bettye LaVette, I've Got My Own Hell To Raise (Anti-)
20 Buddy Guy, Bring 'Em In (Jive)
20 Otis Rush, All Your Love I Miss Loving (Delmark)
18 Otis Taylor, Below The Fold (Telarc)

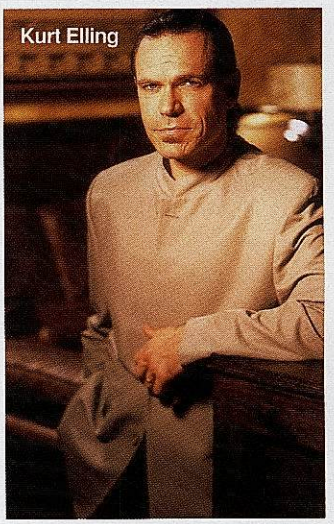
Kurt Elling

Jazz Dışı Müzisyen/Grup
36 Elvis Costello
21 Fiona Apple
21 Donald Fagen
20 Dr.John
17 Kanye West

Jazz Dışı Albüm
30 Ry Cooder, Chavez Ravine (Nonesuch)
21 Donald Fagen, Morph The Cat (Reprise)
19 Fiona Apple, Extraordinary Machine (Sony)
19 Derek Trucks Band, Songlines (Columbia)
18 Bettye VaVette, I've Got My Own Hell To Raise (Anti-)

Heymi Bahar
heymibahar@gmail.com

Jazz Şehirleri: Varşova

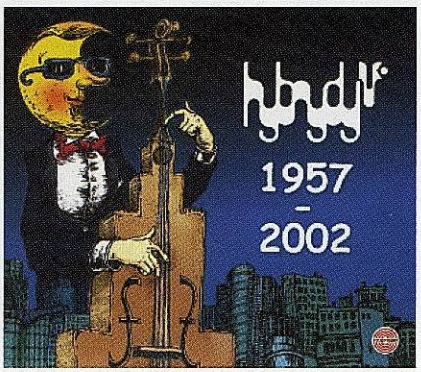

1943 Varşova Getto'sundan Aushwitz'e Giden Yol

Müzikle uğurlanıp, müzikle karşılanmak ve yine müzikle uğurlanmak. Nazi subayları müzikle karşılanmayı ve müzikle uğurlanmayı çok severlerdi. Çünkü savaşta olan bir milletin moral bulabileceği en kolay yol müziktir. Varşova ise **Nazi Almanya**'sının en önemli merkezlerinden biri olmuştur. 2. Dünya savaşının en büyük gettosu olan Varşova'da yaşayan Yahudiler'den müzik ile ilgilenenler toplanır ve Alman Ordusu'nu eğlendirmeleri için görevlendirilirdi. Aralarında jazz kariyerlerine yeni başlamak üzere olanlar da vardı. Genelde çalınan 30'larda Amerika'dan ithal edilmiş olan ve o zamanlar tüm dünyada yeni olarak nitelendirilen jazz idi. Ancak jazz sadece Nazi Ordusunu eğlendirmek için kullanılmıyordu. 13 Eylül sabahı barlarda çalınan jazz birden sokağa gelmişti. Nasıl Alman ordusunun dinlediği müzik bir anda sokağa düşmüştü. **Varşova Getto'**sunun taşlı sokağında saksofon, ufak bir davul ve küçük bir piyanonun sesi uğurlamayı simgeliyordu. Ancak bu uğurlama subayların uğurlanmasıyla aynı amacı taşımıyordu. Yüzlerce insan Varşova'dan ayrılıp Polonya'nın bir diğer şehri olan Aushwitz'e taşınıyordu. Ancak aynı Trio **Aushwitz**'in kapısında da çalıyordu; bu sefer karşılamak için... Birkaç gün sonra trio her sabah soğukta çalmaya başladı bu sefer yeniden uğurlamak amacıyla ancak uğurlamanın bir daha karşılaması olmayacaktı; sona yolculuğun uğurlaması...

Şanssız Varşova, Stalin ve Doğu Bloku

Varşova 40'ların sonu ve 50'lerin başı itibariyle hiç rahat edemedi. Nazi Almanya'sında çok az sesini duyurabilen jazz savaşın bitiminden sonra Amerikan yapımı bir müzik olduğu için Stalin'in egemenliğindeki Varşova'da tamamen yasaklandı. Varşova artık tamamen Rus Kültürünü benimsemeli ve Stalin doktrinlerinin ağır destekleyicisi olmak zorunda kaldı. Jazz doğu blokunun gizli çocuğu olmayı tercih etti yine. Ne zaman bir savaşla karşılaşsa hangi ülkede olursa olsun aynı stratejiyi seçiyordu: Yeraltında yaşamak. Varşova'da jazz evlerde ve çok özel partilerde yeniden doğmaya ve ilerlemeye çalıştı. Yeraltı jazz''ının ilk gruplarından biri **"Melomani"** idi. Melomani Stalin'i reddeden gençler tarafından **Lodz Film Okulu**'nda kurulmuştu. Yaptıkları müzik teknik ve sound açısında o kadar da kaliteli değildi, hatta neredeyse Amerika'da yapılandan oldukça uzak olduğu bile söylenebilir.

Rusça Parçalardan Jazz Radyolarına

1953 Stalin'in ölümü ile radyolarda yasak olan jazz müziği Varşova'da yaşayanlar tarafından yeniden duyulmaya başlandı. Polonya hükümeti ülke çapında festivaller düzenlenmesi için organizasyon kurumlarına ve yetkili kişilere onay verdi, böylece Polonya tarihinde yeni bir sayfa açılmış oldu. 1950 yılının ikinci yarısında Varşova'nın çok önemli bir misafiri vardı: **Dave Brubeck**. Brubeck'in verdiği konser Varşova'da yapılan jazz müziğinin seviyesi için de önemli bir nokta olarak sayılabilir. Varşova gerçek jazz ile kendi çaldıklarının arasındaki farkı gördü ve tüm sanatçılar kendilerini, onlar için yeni olan sisteme uydurmak için çalıştılar. Gelişmeler çok hızlı oldu, 1956'da Varşova'da iki tane jazz kulübü açılmıştı bile. **Stodola ve Hybrydy**'den yükselen notalar yavaş ama güçlü adımlarla şehri ve ülkeyi etkilemeyi başarıyordu.

3 Jan

Polonya jazz tarihinde iki isim var ki ikisi de Varşova'da jazz'ın gelişmesi için ellerinden geleni yapmış. Bunlardan birincisi **Jan Balcerac. Balcerak, Stalin**'in karanlık döneminden sonra jazz için önemli bir basın devrimi başlatmış ve 1956 yılında demir perde devletleri arasında ilk Jazz Dergisini çıkarmış, aylık yayınlanan dergi tüm Polonya?da yayınlanmaya başlanmış. İkinci Jan ise Jan Barkowsky. Barkowsky'nin önemi ise jazz sevenler ve jazz'a destek verenler için bir federasyon kurmuş olması. Polonya Jazz Federasyonu'nun kurulması ülkede jazz'ın artık resmi alanlara yayıldığının en önemli göstergesidir. Jan Byrczek ise üçüncü Jan, ünlü basçı, o da 50'li yıllarda Polonya'da Jazz Federasyonu'nun kurulmasında arkadaşı Jan ile ortak çalışmış. Adı unutulmaması gereken bir diğer efsane de **Leopold Tyrmand**'dır. Tyrmand Varşova'da dünyaya gelmiş ve hayatının büyük bir bölümünü bu şehirde geçirmiş bir aristokrat olarak biliniyor. Ancak jazz'a yazdığı eleştiriler ve yorumlarla büyük katkılarda bulunmuş ve jazz'ın Varşova'da bir kültür haline gelmesi için oldukça çalışmış.

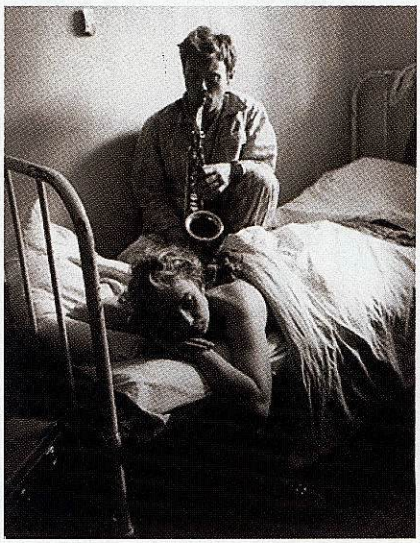

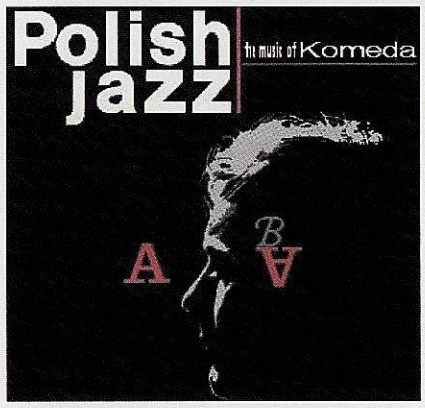

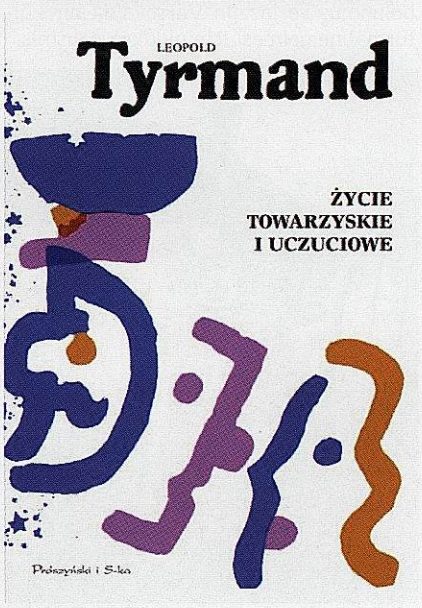

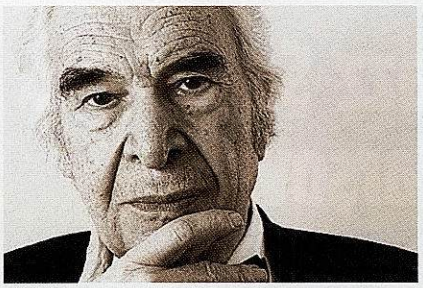

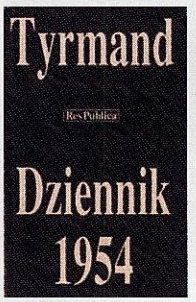

1960'lar

60'lı yıllar Polonya'nın politik olarak daha düzenli bir dönemi olarak adlandırılabilir. Politik düzen beraberinde daha sabit bir kültürel yaşamı da getiriyor. Bu da sanat dallarının gelişmesi için iyi bir olanak. Bu yıllarda Varşova hiç görmediği bir jazz tarzıyla daha karşılaşıyor. New Orleans tarzı, yani Dixieland Varşova'ya dünyadan biraz daha geç gelsede ulaşıyor. Varşova'da bir çok sanatçı bu müzikte oldukça etkilenmiş ki ilk albümlerini bu yönde çıkarmışlar. Polonya jazz'ında 60'lı yılların efsane jazz sanatçısı **Krzysztof Komeda** olarak bilinir. Günümüzde bile 38 yıllık kısa yaşamında yaptığı tek albüm (Astigmatic) hala konuşlmakta ve izlenmekte. Komeda sadece çaldığı piyano ile değil, karakteri, yapımcılığı ile de örnek bir sanatçıyı simgeliyor. 1960'ların sonlarına doğru free jazz da Varşova kulüplerinde yeni bir tarz olarak ortaya çıktı. Genç trompetçi **Tomazs Stanko**'nun yaptığı albüm Brendt tarafından "Avrupa'daki ilk free jazz kombosu" olarak nitelendirildi. Varşova zamanla Ornette Coleman ve John Coltrane'in yoluna girmişti ve artık kalite artmıştı. Helmut Nadolsky, Jacek Bednarek Czeslaw Gladkowsky ve Zbigniew Seifert'ten oluşan Stanko Quintet 1979 yılında dağılmasına kadar Avupa'da oldukça başarılı turneler gerçekleştirdi ve Coleman'dan etkilenen Polonya jazz'ını Avrupa'ya tanıttı.

Efsane Wroblewsky, Urbanic, Makowicz ve Namylowsky

Varşova'da 1970'li yıllarda yeni bir efsane doğuyordu: **Jan "Ptaszyn" Wroblewsky**. Bu yıllarda Wroblewsky zaten bir çok grupta çalmıştı. Tenor ve bariton saksofon eğitimi de 70'lerde kendi tarzını oluşturabilecek duruma gelmişti. Polonya'da yaşayan jazz sanatçılarının en önemli özelliği stüdyo ortamında çok çalışmaları, genelde bu zamanlarda birçok sanatçının ayrıca bir müzik stüdyosuyla kurduğu ortaklık jazz'a yapım aşamasında verdikleri desteği de oldukça arttırdı. Birçok jazz sanatçısı stüdyosunda kayıt yapan diğerlerine yol gösterdi ve onlara yardımcı oldu. Ayrıca bu stüdyolar Amerika ve Avrupa'da jazz tartışmalarının ve paylaşımlarının yapıldığı bar görevini de görüyordu. Yeni sound?lar bu stüdyolarda deneniyor ve daha sonra hayata geçiriliyordu. 1973 yılında **Michal Urbanic**'ın "Fusion" albümü de Varşova'da en çok satılan plaklardan biri oldu. Bu kadar satmasının en önemli nedeni albümün ne sadece Amerikan ne de Polonya tarzı olmasıydı. Fusion tamamen bir karışımdı; içinde Polonya'nın geleneksel folklor müziğinden, modern Polonya tarzına, Amerika klasik sound?undan Slav ezgilerine kadar çeşitli tarzlar bu albümün içinde buluşmuştu. Bir diğer Polonya jazz'ı dahisi de **Adam Makowicz**'tir. 70'li yıllara hızlı ve cesur tarzıyla damgasını vurmuştur. Namylowsky'nin tarzı ise diğerlerinden tamamen farklıydı. 60'lı yıllarda kurdukları Stanko Quintet Avrupa'yı kasıp kavurmuştu ve Namylowsky 20. yüzyılın yaratıcı sanatçıları arasında hemen yerini aldı. Bir gazeteci Polonya'ya yaptığı ziyarette **Namylowsky**'yi şu şekilde değerlendiriyor: "Hayatımda ilk defa Polonya'ya geldiğimde, Polonya müziği hakkında bir bilgim yoktu ancak öyle bir müzik dinledim ki sanki tüm kültürü bir anda aldım."

1980 ve 90'lar

Bu döneme damgasını vuran kişiler **"Genç Güç"** olarak nitelendirilebilir. Bu hareket elektroniğin Varşova barlarında jazz ile karışmasının sembolü olabilir. Janusz Grzywacz'un Laboratorium albümü bu tarzın en önemli örneklerinden biri olabilir. Adından da belli olduğu üzere bir jazz laboratuvarını andırıyor. Bu albüm klasik Polonya jazz'nın artık değişime uğramaya başladığının en önemli göstergelerinden biridir. **Januzs Grzywacz**'ın yanında kemancı; **Krzesimir Debski**'nin "String Connection" ve **Jarek Smietana**'nın albümleri "Yeni Güç" hareketinin iyi örneklerindendir. Bu yıllarda yeni bir akım daha vardı Varşova kulüplerinde bu akımın adı Invisibles'dı. Kendilerini liderssiz, ideolojisiz olarak tanımladılar. Yapmaya çalıştıkları müzik hiçbir klasik jazz kuralını tanımıyordu. Bu tamamıyla experimental olarak tanımlanabilecek **Invisibles** tarzı ne Polonya ne de Avrupa'nın diğer ülke ve şehirlerinde izleyici kitlesi bulamadı.

Günümüz ve İlerisi

Günümüz Varşova'sında jazz artık şehir ve ülke kültürünün bir parçası haline geldi. Polonya jazz'ının geldiği nokta son yıllarda daha çok doğaçlama üzerine, Dixieland'den elekronik jazz'a ve diğer tarzlara sürekli değişim gösteren jazz artık şehir sınır ve zaman tanımıyor. Varşova'nın en önemli özelliği de jazz'ın küçük kulüplerde yaşatılıyor olması. Şehirde düzenlenen büyük ve tek festilal uluslarası **JVC Jazz Festivali**, senenin diğer kalan aylarından ise jazz'ı ayakta tutan ve şehri ısıtan kulüplerdeki uzun geceler.

AKBANK

16. Caz festivali

KURT ELLING ★ DHAFER YOUSSEF & DIVINE SHADOWS STRINGS ★ LEE KONITZ & OHAD TALMOR STRING PROJECT ★ JOAO BOSCO & GONZALO RUBALCABA GROUP ★ RICHARD GALLIANO SEPTET "PIAZZOLLA FOREVER" ★ WADADA LEO SMITH - SÜLEYMAN ERGÜNER ★ THE LOU DONALDSON QUARTET / DR. LONNIE SMITH ★ Dave Burrell Db3 ★ Acoustic Ladyland ★ Polar Bear ★ Alice Russell / TM Juke Live Quantic (DJ Set) ★ Ayşe Tütüncü Trio ★ The Ramon Valle Quartet ★ Alvin Curran, Fred Frith, Cenk Ergün ★ Cazyapjazz ★ El Pluma Band ★ Supersilent ★ Cuong Vu & Scratch ★ Birdy Nam Nam ★ Orient Expressions - İmer Demirer - Leo Tardin ★ Nicolas Repac "Swing Swing" ★ King Britt "Live" ★ Psapp ★ Uzel Ametist Klarnet Beşlisi ★ Candy and Milkshake ★ Yurdal Çağlar Trio ★ Islak Köpek ★ Atmosfer

Şehrin sesi...

> 4 - 14 Ekim 2006

ORGANİZASYON
pozitif

biletix
Eğlenceye giriş biletiniz.
0216 556 98 00
www.biletix.com

AKBANK

Derleyen: Ali Sönmez
(alisonmezjazz@hotmail.com)

Şu jazz dedikleri...

"Blues is to jazz what yeast is to bread - without it, it's flat! / Jazz'daki blues, ekmekteki maya gibidir - onsuz kabarmaz!" - CARMEN McRAE

Genç Koleksiyoncu: STAN KENTON (2)

Müzik yaşamının ilk 15 yılını geçen sayıda ele aldığımız Stan Kenton'ın 1952'nin Ocak ayında kurduğu yeni orkestrada, Shorty Rogers, Bud Shank, Art Pepper, Bob Cooper ve Shelly Manne gibi, eski topluluğu "Innovations Orchestra"nın kalburüstü isimleri yer almıyordu. Bu müzisyenler, bitmek bilmeyen turneler yerine, Los Angeles'ta kalıp, bölgenin rahat yaşam olanaklarından ve film stüdyolarının sağladığı fırsatlardan yararlanmayı yeğlemişlerdi. Bunun üzerine Kenton, yeni orkestrasını gerçekten Jazz'a gönül vermiş müzisyenlerden oluşturmaya karar verdi. Eylül ayına gelindiğinde, alto saksofonda Lee Konitz, tenor saksofonda Richie Kamuca, trompette Conte Candoli, trombonda Frank Rosolino, ve davulda Stan Lavey'yi içeren yeni orkestrası plak kayıtları için hazırdı. Bu ekibin, 10-15 Eylül arasında doldurduğu "New Concepts of Artistry in Rhythm" albümü, Kenton'ın zengin diskografisinde ayrıcalıklı bir yere sahip olmuştur. Yeni orkestrasıyla 1952 yılının Ekim ve Kasım aylarında, "1952'nin En Büyük Şovu" adı altında 8 haftalık bir turneye çıkan müzisyen, verdiği konserleri NBC yayın kurumuyla yaptığı anlaşma doğrultusunda her gece radyodan tüm Amerika'ya yayınlattı ve bu yayınlar sayesinde o yıl da Down Beat dergisinin geleneksel anketinde Yılın Orkestrası seçildi. 1953'te, eski şarkıcısı June Christy'nin tavsiyesi üzerine Chris Connor'ı kısa süreliğine orkestrasına solist olarak katan Kenton'ın ekibinden o yıl genç ve yetenekli trompetçi Maynard Ferguson ayrılırken, tenor saksofoncu Zoot Sims kadroya dahil olmuştu. 1953 yazının sonunda, June Christy ile birlikte, ilk Avrupa turnesine çıkan Stan Kenton ve Orkestrası, İskandinavya, Almanya, Hollanda, Belçika, İsviçre, Fransa ve İrlanda'da büyük ilgi gören konserler verdi. Kenton o yılın sonunda, Down Beat okurları tarafından, Louis Armstrong ve Duke Ellington'dan sonra Müzik Şeref Listesi'ne layık görülen üçüncü müzisyen olmanın onurunu yaşadı. Artık kendini, "Yedi Kıtanın Turne Kralı" olarak lanse etmeye başlayan sanatçı, 1954 yılının büyük bir kısmını, "Modern Amerikan Müziği Festivali" adını verdiği ve orkestrasının yanısıra Stan Getz, Dizzy Gillespie, Charlie Parker, Erroll Garner, Art Tatum gibi usta müzisyenlerin de yer aldığı turnelerde geçirdi. 1954'te hem Down Beat, hem de Metronome dergilerinin anketlerinde Yılın Orkestrası seçilen Stan Kenton Orkestrası, ertesi yıl, Capitol plakçılık tarafından, 4 long-playlik "The Kenton Era" adlı derleme albümle onurlandırıldı. 1955'in Mayıs ayında eski şarkıcısı June Christy ile bir düet albümü dolduran Stan Kenton, o yaz boyunca CBS televizyonu için "Music '55" adında bir program hazırladı ve pek çok caz müzisyenini stüdyoda konuk etti. Ekim ayında yeni şarkıcısı Ann Richards'la evlenen Stan Kenton, ertesi yılın başında, günün kayıt teknolojisinden yararlanarak eski ünlü parçalarını yeniden doldurdu. "Kenton in Hi-Fi" adını taşıyan bu proje için eski orkestra elemanlarından da yararlanan sanatçı, Eylül ayında Billboard'un albüm listesinde 13 numaraya kadar yükseldi. 1956'nın Mart ayında, orkestrasıyla birlikte 10 hafta süren ikinci Avrupa turnesine çıkan Stan Kenton, 34 günde 65 konser vererek Avrupalı cazseverleri büyüledi. Amerika'ya döner dönmez stüdyoya giren Kenton ve arkadaşları, beş Latin perküsyonist eşliğinde, aranjör Johnny Richards'ın çarpıcı beste ve düzenlemelerinin yer aldığı, en popüler plaklarından biri olan "Cuban Fire!" albümünü kaydetti. Orkestrası için sürekli bir mekan arayan Stan Kenton, 1957 yılında 200.000 dolar vererek, Batı Sahili'nin efsanevi salonu Rendezvous Ballroom'u satın aldı. Ancak gençler o dönemde artık rock'n'roll müziğiyle dans etmeye başladıkları için, bu pahalı proje 1958 baharında fiyaskoyla sonuçlandı. Yine de bu salon, "Rendezvous with Kenton" ve "Back to Balboa" adlı albümlerin kaydının yapıldığı mekan oldu. Playboy dergisinin başlattığı yıllık Jazz anketlerinde 1957, 1958 ve 1959 yıllarında, ardarda En İyi Orkestra ve En İyi Şef seçilen Stan Kenton, 1959'dan itibaren, ömrünün sonuna kadar sürdüreceği akademik çalışmalara başladı ve o yıl Indiana Üniversitesi'nde ilk "Jazz Kliniği"ni açtı. Bu arada Jazz popüler bir müzik olmaktan yavaş yavaş uzaklaşırken, büyük orkestraları ayakta tutmak da oldukça güçleşmişti. Bu yadsınamaz gerçeğe rağmen, yenilikler peşinde koşmaktan vazgeçmeyen Kenton, 1960 sonbaharında, mellofonyum adı verilen yeni bir nefesli saza ağırlıklı olarak yer veren yeni orkestrasını kurdu. 1961'de sekiz albüm birden dolduran Stan Kenton ve Mellofonyum Orkestrası'nın bu dönemdeki en başarılı çalışması, tam 28 hafta Billboard listelerinde kalan ve bir Grammy ödülü kazanan "Kenton's West Side Story" albümüydü. Stan Kenton'ın yılın 9 ayını turnelerde geçirmesinden sıkılan ve doğurduğu iki çocuk yüzünden profesyonel şarkıcılık yaşamından vazgeçmek zorunda kalan eşi Ann Richards Kenton'ın 1961 yılının Haziran sayısında, Playboy dergisinde yayınlanan çıplak fotoğraflarının yarattığı skandalın boşanmayla sonuçlanmasının ardından, Kenton'ın popülaritesinde bir azalma olmadı. 1960, 1961, 1962 ve 1963 yıllarında Playboy dergisi okuyucuları tarafından En İyi Jazz Orkestra Şefi seçilen Kenton'a, 1962'de Hollywood'un Ünlüler Kaldırımı'nda bir yıldız ayrıldı. O yıl "Adventures in Time" adlı albümüyle bir Grammy ödülü daha kazanan Kenton, 1963'te de, piyasayı saran Bossa Nova akımına ayak uydurarak, "Artistry in Bossa Nova" albümünü doldurdu. 1963'ün sonunda 23 kişilik Mellophonium Orchestra'yı dağıtan Stan Kenton, ertesi yıl, en sevdiği klasik bestecilerden biri olan Richard Wagner'in eserlerini yorumlama projesini hayata geçirdiğinde Jazz dünyasını bir kez daha karıştırarak kendine yeni düşmanlar edindi. 1965'te Uluslararası Çağdaş Müzik Akademisi'ni kuran Kenton'ın artık amaçlarından biri de Los Angeles'ta sürekli yerleşik bir orkestra oluşturmaktı. Bu doğrultuda kurduğu Neophonic Orchestra 26 müzisyenden oluşuyor ve yaylı çalgı içermiyordu. Her yıl 4 konser vermesi ve sadece çağdaş besteleri yorumlaması kararlaştırılan bu orkestra, iki yıllık ömrü boyunca Dizzy Gillespie, Marty Paich, Lalo Schiffrin, Shorty Rogers, Mel Torme, John Williams, Shelly Manne ve Gerry Mulligan gibi konuk aranjör ve solistleri ağırladı. Kenton, onu 45.000 dolar zarara uğratan son büyük projesi Neophonic Orchestra'yı 1967'de dağıttı. Bundan sonra doldurduğu albümlerde, stüdyo müzisyenlerinden oluşan topluluklarla, daha çok dönemin pop parçalarını, TV ve film müziklerini seslendiren sanatçı, 60'lı yılların sonuna gelindiğinde eski popülaritesini iyice kaybetmişti. Artık Beatles ve Beach Boys gibi, gençleri peşinden koşturan toplulukları pazarlamayı yeğleyen Capitol şirketi için son plak kayıtlarını 1969'un Temmuz ayında gerçekleştirip tam 25 yıl süren beraberliğine son veren Kenton, ertesi yıl kendi şirketi Creative World Records'ı kurdu. Eğitmenliğe ağırlık verdiği 70'li yıllarda, genellikle genç öğrencilerinden kurulu orkestralarıyla bazı plak kayıtları yaptıysa da, bunlar ne eleştirmenlerden ne de dinleyicilerden ilgi görmedi. Müzik çalışmalarını 1978 yazına kadar sürdüren sanatçı, bir düşme sonucunda kafatasını çatlatıp beyin kanaması geçirince orkestrasını dağıtmak zorunda kaldı. 25 Ağustos 1979'da, geçirdiği felçten bir hafta sonra, Hollywood'ta yaşama veda etti... Yıllar boyunca hep yenilik peşinde koşan, kendine özgü fikirleri, gözü kara girişimci yönü, mükemmelliyetçi karakteri, genç aranjörlere fırsat tanıması ve kılıktan kılığa giren devasa orkestralarıyla Jazz tarihinin en sıradışı şefi olan ve belli bir dinleyici kitlesi tarafından uzun süredir kült figür kabul edilen Stan Kenton'ın kaydettiği onlarca özgün albüm arasından yaptığımız seçimleri aşağıda bulacaksınız. Bunlar arasından belli bir dönemde ülkemize ithal edilmiş olan CD'leri birer ay-yıldızla işaretledik. Öncelikli olarak alınması gereken, en başarılı yapıtları ise birer okla vurguladık.

ÖZGÜN ALBÜMLER

(Kapsamlı bir koleksiyonu hedefleyenler için)

- ➲ City of Glass (1947-53) CAPITOL JAZZ 32084 ☪
- ➲ The Innovations Orchestra (1950-51) CAPITOL JAZZ 59965 (2 CD) ☪
- ➲ New Concepts of Artistry in Rhythm (1952) CAPITOL JAZZ 92865 ☪
- * The European Tour: 1953 ARTISTRY 003
- ➲ Kenton in Hi-Fi (1956) CAPITOL JAZZ 98541 ☪
- ➲ Cuban Fire! (1956, 1960) CAPITOL JAZZ 59965 ☪
- * Viva Kenton! (1959) CAPITOL JAZZ 60444 ☪
- * Standards in Silhouete (1959) CAPITOL JAZZ 94503 ☪
- * Adventures in Blues (1960-61) CAPITOL JAZZ 20089
- * A Merry Christmas! (1960-63) CAPITOL JAZZ 84646
- ➲ Kenton's West Side Story (1961) CAPITOL JAZZ 29914 ☪
- * Adventures in Jazz (1961) CAPITOL JAZZ 21222 ☪
- ➲ Adventures in Time (1962) CAPITOL JAZZ 55454
- * Artistry in Bossa Nova (1963) CREATIVE WORLD ST-1045 (LP)
- ➲ Kenton/Wagner (1964) CREATIVE WORLD ST-1024 (LP)
- * Conducts Los Angeles Neophonic Orchestra (1965) CAPITOL JAZZ 94502
- * Kenton Live in Europe (1966) MERCURY 820 288

ÖLÜMSÜZ STANDARTLAR

AFTER YOU'VE GONE

Söz: Henry Creamer
Müzik: Turner Layton

Now won't you listen honey, while I say,
How could you tell me that you're goin' away?
Don't say that we must part,
Don't break your baby's heart

You know I've loved you for these many years,
Loved you night and day...
Oh! honey baby, can't you see my tears?
Listen while I say:

After you've gone, and left me cryin'
After you've gone, there's no denyin'
You'll feel blue, You'll feel sad
You'll miss the dearest pal that you've ever had.

There'll come a time, now don't forget it,
There'll come a time, when you'll regret it
Some day, when you grow lonely,
Your heart will break like mine
And you'll want me only,
After you've gone,
After you've gone away.

DON'T EXPLAIN

Söz: Billie Holiday
Müzik: Arthur Herzog, Jr.

Hush now, don't explain
Just say you'll remain
I'm glad your back,
Don't explain

Quiet, don't explain
What is there to gain
Skip that lipstick
Don't explain

You know that I love you
And what endures
All my thoughts of you
For I'm so completely yours

Cry to hear folks chatter
And I know you cheat
Right or wrong, don't matter
When you're with me, sweet

Hush now, don't explain
You're my joy and pain
My life's yours love
Don't explain

SOMEBODY LOVES ME

Söz: Ballard MacDonald
& Buddy G. De Sylva
Müzik: George Gershwin

When this world began
It was Heaven's plan
There should be a girl
For every single man.
To my great regret
Someone has upset
Heaven's pretty progamme
For we've never met.
I'm clutching at straws,
Just because
I may meet her yet.

Somebody loves me,
I wonder who,
I wonder who she can be.
Somebody loves me,
I wish I knew,
Who can she be worries me.
For every girl who passes me I shout,
"Hey, maybe
You were meant to be
My loving baby."
Somebody loves me,
I wonder who,
Maybe it's you.

ŞU CAZ DEDİKLERİ

Her Cuma gecesi 23:00-24:00 arası, TRT Radyo 3'te.

2006 yılı boyunca her hafta, Vokal Jazz'in önemli kadın şarkıcıları, kronolojik olarak, derleme ve özgün albümleriyle tanıtılıyor.

6 Ekim	Ella Fitzgerald – "Mack the Knife - The Complete Ella in Berlin"
13 Ekim	Ella Fitzgerald – "Ella Swings Brightly with Nelson"
20 Ekim	Ella Fitzgerald – "Ella Swings Gently with Nelson"
27 Ekim	Ella Fitzgerald – "30 by Ella"
3 Kasım	Ella Fitzgerald – "Newport Jazz Festival - Live at Carnegie Hall"
10 Kasım	Ella Fitzgerald – "The Best of Ella Fitzgerald - Pablo Years"
17 Kasım	Sarah Vaughan – "Young Sassy" (1) "Early Recordings"
24 Kasım	Sarah Vaughan – "Young Sassy" (2) "Musicraft Years - 1"
1 Aralık	Sarah Vaughan – "Young Sassy" (3) "Musicraft Years - 2"
8 Aralık	Sarah Vaughan – "Young Sassy" (4) "Columbia Years - 1"
15 Aralık	Sarah Vaughan – "Young Sassy" (5) "Columbia Years - 2"
22 Aralık	Sarah Vaughan – "The Divine Sarah Vaughan"
29 Aralık	Sarah Vaughan – "Swingin' Easy"

BİR KİTAP / BİR VİDEO

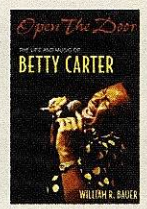

OPEN THE DOOR: The Life and Music of Betty Carter

William R. Bauer
University of Michigan Press
ISBN: 0-472-06791-5
ABD, 2002
440 sayfa; Karton kapaklı
18.95$

Hemen bir noktayı vurgulayım: Betty Carter benim en çok sevdiğim Jazz şarkıcısıdır. Billie, Ella, Sassy üçlüsü plaklarında ne kadar keyif verirse versin, Carter'ın özellikle tanıdık bir parçayı nasıl ele aldığını, nasıl şekilden şekle soktuğunu, tıpkı bir Jazz müzisyeni gibi adeta her yorumunda o şarkıları nasıl yeniden yarattığını dinlemek çok farklı, şaşırtıcı ve eğitici bir deneyimdir. 26 Eylül 1998'de, 69 yaşındayken kaybettiğimiz (yıllar ne çabuk da uçup gidiyor; demek İstanbul Jazz Festivali için geldiğinde Açıkhava'da yaptığımız o keyifli söyleşiden bu yana 10 yılı aşkın bir süre geçmiş!) Carter, 50 yılı bulan meslek yaşamı boyunca hep kendini yenileyen ve bu arada gençlere de "doğru yol"u göstermeye çalışan, "nev-i şahsına münhasır" bir karakterdi. Bu güçlü, zeki ve yetenekli kadının şarkıcılığını geliştirirken hem ırk hem de cinsiyet ayrımcılığına karşı sürdürdüğü, mücadele dolu varoluş öyküsünü anlatan, o arada da müzik piyasasının (Jazz stilleri, mekanlar, plak endüstrisi, vs) ve geri planda ABD toplumunun 1940'lardan 1990'lara nasıl değiştiğini yansıtan bu olağanüstü kitabı oldukça geç keşfettiğimi itiraf etmeliyim! Oysa favori şarkıcım hakkında şimdiye kadar yazılmış tek kapsamlı kitap bu; ama o kadar başarılı ki, bundan sonra onu aşacak bir eseri yazmaya soyunacakların cesaretini alkışlarım. Kitapta Betty Carter'la ve arkadaş çevresiyle söyleşileri yapan, kitabın son 100 sayfasında Carter'ın bellibaşlı yorumlarını bir başka gözle (daha doğrusu kulakla) dinlememize olanak sağlayan "Fonetik Sistemi" geliştiren William Bauer, Rutgers Üniversitesi'nde Müzik dalında doçent. Yazarın bu akademik altyapısı, şarkıcıya olan saygılı hayranlığıyla birleşince ortaya son derece dengeli, çok yönlü ve aydınlatıcı bir eser çıkmış. Vokal Jazz'a ve özellikle Betty Carter'a ilgi duyan herkesin mutlaka alıp (şarkıcının sıra dışı yorumları eşliğinde) okuması gereken bir başyapıt!

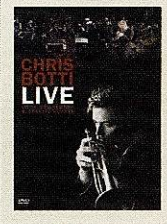

CHRIS BOTTI - LIVE With Orchestra & Special Guests

Yönetmen: Jim Gable
Columbia Music Video
ISBN: 0-7389-0571-2
ABD, 2006; 146'; Renkli; 1.78:1 Anamorphic; DD5.1 S
DVD Region 1 / NTSC
14.98 $

Jazz'da son yılların harika çocuklarından biri Chris Botti. Gerçi 1990'lardan beri hemen her yıl, teknik kapasitesi kadar Jazz dünyasına taze bir soluk getirme olanağı da yüksek, yetenekli müzisyenlerin (örneğin, Joshua Redman, James Carter, Nicholas Peyton, Bred Mahldau, vb) ortaya çıkmasına alıştık ama bunların çoğu (şarkıcı olmaları nedeniyle daha şanslı olan Diana Krall ve Norah Jones hariç) geniş kitlelere seslenecek "albeni"ye sahip değillerdi. Botti işte bu noktada diğer meslektaşlarından ayrılıyor. Bu yaz, İstanbul Jazz Festivali kapsamında Sepetçiler Kasrı'nda, BU DVD'de yer alan müthiş müzisyen kadrosu eşliğinde verdiği konseri izlerken, o ana kadar biraz da önyargılı yaklaştığım bu "parlak çocuğa" haksızlık ettiğimi ve karşımda önümüzdeki yıllarda milyonlarca kişinin hayranlıkla dinleyeceği bir "star"ın bulunduğunu anladım. "When I Fall in Love" ve düet ağırlıklı "To Love Again" adlı albümleriyle listelerde hızla tırmanıp rekor satışlara ulaşan Botti'nin geçen yılın sonunda, Los Angeles'taki Willshire Theater'da, Gil Goldstein'in yönettiği büyük orkestra, kendi grubu ve konuk şarkıcılar eşliğinde verdiği konser, Amerikan kamu televizyonu PBS tarafından yayınlandığında büyük ilgi görmüştü. İşte 14 parçayı içeren 1.5 saatlik bu kaydın DVD'si, bir saate yakın "bonus" bölümlerle, konseri ya da TV yayınını izleyemeyenler için, o heyecan verici geceyi, hem de perde arkasıyla birlikte evlere taşıyor. Konuk isimler arasında, başta Botti'yi çok erken (1999'da) keşfeden Sting ile Jill Scott, Paula Cole, Burt Bacharah, Renée Olstead, Paul Buchanan ve Gladys Knight da var. Ama bu çok özel gecenin asıl yıldızları, trompetine hakimiyetinin yanı sıra, duyguları ifade etmedeki yeteneği ve sempatik tavırlarıyla izleyicileri hemen avucuna alan Chris Botti ve her biri enstrümanında harikalar yaratan müzisyen kadrosu (piyanist Billy Childs, gitarist Mark Whitfield, basçı James Genus ve özellikle "Why Not"taki solosuyla davulcu Billy Kilson). Kaçırmayın!

Jazz Sözlüğü

U

Uncle – (Sözlük anlamı: amca, dayı) Beyazların belli bir yaşın üstündeki zencilere hitap etme biçimi; genç zencilere "boy" (bkz. bu sözcük) diye seslenilirdi; **Uncle Tom –** (Sözlük anlamı: Tom Amca) Harriet Beecher-Stowe'un "Tom Amca'nın Kulübesi" adlı romanının kahramanından yola çıkılarak: Davranışlarıyla beyazlara yaranmaya çalışan uysal zenci. Bir dönem, beyazlara dönük şovlara çıktığı ve hal, tavırlarıyla beyazlara sempatik göründüğü için, radikal zenciler tarafından Louis Armstrong için de bu tabir kullanılmıştır.

Underdog – (Sözlük anlamı: kazanma şansı az olan; güçsüz, zayıf taraf); **Beneath the Underdog –** (Sözlük anlamı: kayıp, güçsüz olana bile yakışmayan, onun bile tenezzül etmeyeceği) Başçı Charles Mingus'un özyaşam öyküsüne verdiği ad.

Uptight – (Sözlük anlamı: 1. Sinirli, telaşlı; 2. Biçimci, tutucu) 1. Müzisyen argosunda: tanıdık, bilinen; 2. Son modaya uygun; 3. Kelimeleri sözlük anlamlarının tam zıttını ifade etmek için kullanan zenci ve Jazz argosunda: rahat, dingin.

Uptown – (Sözlük anlamı: kent merkezinin dışı; banliyö. **Downtown** (kent merkezi; işyeri muhiti) ile zıt anlamlı) New Orleans'ta, Canal Street'in batısında kalan zenci mahallesi; New York'ta Harlem bölgesi. ("*Uptown Shuffle*" – Erksine Hawkins)

V

Valley – (Sözlük anlamı: vadi); **Warm Valley –** (Sözlük anlamı: Ilık, Sıcak Vadi) Kadın cinsel organları ("*Warm Valley*" – Duke Ellington)

Vamp – (Sözlük anlamı: vampir sözcüğünden yola çıkılarak, baştan çıkaran, erkeğin "kanını emen / belini kurutan" maceraperest kadın) Bu sözcüğün 16. yüzyıl İngilizcesinde farklı bir anlamı varmış; bir şeyi eğreti şekilde tamir etmek; işin esasını bilmeden, irticalen çözüm yaratmak anlamına gelirmiş. Cinsel imaları tercih eden zenci kökenli Jazz argosunda, şaşılacak bir biçimde, sözcüğün genel geçer tanımı yerine, bu eski anlamından yola çıkılarak, bir melodik eşlik sırasında basit biçimde doğaçlama yapmak, emprovize çalmak anlamında kullanılır.

V-disc – (Victory Disc – Zafer Plağı'nın kısaltılmış şekli) 2. Dünya Savaşı ve sonrasındaki birkaç yıl boyunca, sadece Amerikan Silahlı Kuvvetleri personeline dağıtılmak için yapılan özel kayıtların yer aldığı, esnek (yani taş plak olmayan) 78 devirlik plaklara verilen ad. Kırmızı seri hava kuvvetlerine, mavi seri deniz kuvvetlerine dağıtılmıştır. Pek çok Jazz müzisyeni ve vokalist cephede çarpışan Amerikan askerlerine moral vermek için bu programa gönüllü katılmıştır. Bu kayıtlar için müzisyenlere herhangi bir telif ücreti ödenmemiş ve program sona erdiğinde, elde kalan tüm plakların ve baskılarının yapıldığı master disc'lerin yok edileceği söylenmiştir. Oysa, programın sona erdiği 1948 yılından itibaren, koleksiyoncuların gözdesi olan bu plaklar piyasada dolaşmaya başlamış, aynı kayıtlar ileriki yıllarda da çeşitli plak şirketleri tarafından yeniden basılmıştır. ("*Bouncin' on a V-Disc*" – Fats Waller)

Verve – Jazz at the Philharmonic **(JATP)** (bkz. bu sözcük) konser ve turnelerinin öncüsü, ünlü prodüktör ve emprezaryo Norman Granz'ın en ünlü plak şirketi (daha eski şirketleri, Clef ve Norgran adını taşıyordu). 1950'li yıllarda Louis Armstrong ve Duke Ellington gibi ustaların yanı sıra, özellikle Lester Young, Coleman Hawkins, Ben Webster, Benny Carter, Oscar Peterson, Stan Getz vb. **Mainstream** (bkz. bu sözcük) müzisyenlerin, Charlie Parker ve Dizzy Gillespie gibi öncü isimlerin ve tüm ünlü kadın Jazz şarkıcılarının bağlı olduğu bu şirket, 1960'ların başında MGM'e satılmış, 1980'lerde Polygram, ardından Universal gruplarının lokomotif Jazz logosu olmuştur. 1990'larda kadrosuna Betty Carter, Herbie Hancock, Wayne Shorter, vb. isimleri dahil eden Verve, **Blue Note**'la (bkz. bu sözcük) beraber şu anda Jazz piyasasının en zengin arşive ve en güçlü çağdaş müzisyen kontratlarına sahip plak şirketidir.

Village Gate – 1957 yılında, Art D'Lugoff tarafından, New York'ta Greenwich Village'da, 160 Bleckeer St. adresinde açılan ve 38 yıl sonra kapılarını kapatıncaya kadar, John Coltrane, Coleman Hawkins, Billie Holiday, Duke Ellington ve Dizzy Gillespie gibi pek çok ünlü Jazz müzisyenini, ayrıca Jacques Brel ve Nina Simone'u ağırlamış efsanevi Jazz klübü. Aretha Franklin New York'ta ilk kez burada sahneye çıkmış, Bob Dylan ise "A Hard Rain's A-Gonna Fall" adlı ünlü parçasını bu klübün bodrum katında yazmıştır.

Village Vanguard – 21 Şubat 1935'te, Max Gordon tarafından, New York'ta Greenwich Village'da, 11. Cadde civarında, 178 Seventh Avenue adresinde açılan ve o günden beri, yani 70 yıldır aynı mekanda (akustiği beklenmeyecek derecede güzel, küçük karanlık bir bodrum katı) ayakta kalmayı başararak Jazz'ın Mekke'si kabul edilen ve "The Corner of the Jazz World / Jazz Dünyasının Köşesi" diye anılan, 123 kişilik efsanevi Jazz klübü. Programlarında tamamen Jazz'a döndüğü 1957 yılına kadar, burada Pete Seeger gibi folk şarkıcıları ve Beat dönemi şairleri de sahne almıştır. Yine o yıl, ilk kez Sonny Rollins'in gerçekleştirdiği canlı plak kaydından sonra, bu mekanda başta John Coltrane ve Bill Evans'ın ünlü kayıtları olmak üzere (ikisi de 1961'de) 100'den fazla canlı kayıt yapılmıştır. Dexter Gordon, Art Pepper gibi isimler yıllar sonra ilk defa burada sahne almıştır. Wynton Marsalis'in 1990'lı yılların başında burada verdiği konserler 7 CD'lik bir sette yayınlanmıştır. Genelde klüple 6 günlük anlaşma yapan müzisyenler, her gece saat 9 ve 11'de iki sete çıkar. 1966'dan beri, her Pazartesi gecesi sahne alan Thad Jones/Mel Lewis Big Band ilerki yıllarda yerini uzantısı olan Vanguard Jazz Orchestra'ya bırakmıştır.

Vine Street – Klasik dönemin Jazz merkezlerinden Kansas City, Missouri'deki eğlence yerleriyle ünlü sokak. Kentteki Jazz klüplerinin çoğu bu sokak üzerinde yer alırdı. ("*Vine Street Blues*" – Benny Moten)

Viper – (Sözlük anlamı: engerek yılanı; yılan gibi tehlikeli, hain kişi) Esrarkeş, marhuana bağımlısı. ("*Viper's Drag*" – Fats Waller)

Vounce – Marihuana, esrar. ("*Swiss Vounce*" – Howard McGhee)

Devrim Dikkaya -kubilaydevrim@gmail.com
Evrim Gürel - evrimgurel@yahoo.com

Miami Üniversitesi Frost Müzik Okulu

"Jazz eğitmeni olmak için ideal fırsatlar sunan bir üniversite"...

Özel bir üniversite bünyesinde bulunan ve ülkenin en büyük müzik okullarından biri olan Frost Müzik Okulu, yüksek müzik eğitimini kendisine alan olarak seçmiştir.

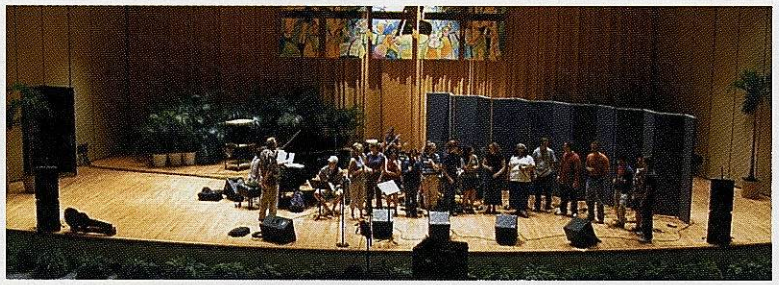

Okulun müzik dünyasındaki etkilerinin en iyi örneği yine kendi mezunlarıdır. Frost Müzik Okulu mezunları büyük operalar ve senfoni orkestrası topluluklarında çalıyor; önemli üniversitelerde, kolejlerde ve okullarda müzik öğretmenliği yapıyor; Televizyon dizilerinde ve Broadway tiyatrolarında yer alıyor; Jazz ve popüler müzik dallarında Grammy ödülleri kazanıyor; ve dünyanın çeşitli yerlerinde müzik endüstrisinde teknik, yaratıcı ve yönetici olarak iş buluyorlar. Frost Muzik Okulu, müzik profesyonellerinin ihtiyaçlarını karşılayan çağdaş programların geliştirilmesinde ülke çapında lider konumda. Öğrencilerine Müzik Endüstrisi ve Müzik Mühendisliği Teknolojisi branşlarında lisans derecelerini sunan, Stüdyo müziği ve Jazz, Müzik Terapisi ve Müzikal Tiyatro branşlarında özel programlar sunan okul öğretmenler, araştırmacılar, yaratıcılar ve sanatçılar yetişmesini sağlayan ender kalitede okullar arasındadır. Bu çağdaş ve geleneksel programlar öğrencilere; deneyim ve bilgi edinebilecekleri bütün müzik mesleklerinin mikrokozmosunun benzeri bir çevrenin örneği oluşturuyor. Buna bir de 50 değişik eyalet ve 25 farklı ülkeden gelen müzik öğrencisinin oluşturduğu topluluğun doğal çeşitliliğini eklerseniz, sonuç; sadece birkaç önemli okulda bulunabilecek enerjik bir çeşitlilik içermekte Okul yerleşkesindeki sayısız performans olanağının yanı sıra, Miami kentinin uluslararası, çok kültürlü eşsiz yapısı da öğrencilere de çalışmak ve bilgilerini arttırmak için sayısız olanak sunmaktadır. Öğrenciler, çok çeşitli mekanlarda çalışarak profesyonel deneyim kazanma şansına sahiptir. Öğrenciler, okulda, 'otomatik mixing konsolları, 24 kanallı dijital kaydediciler, 2 kanallı dijital kaydediciler, synchronizerlar, timecodelar, video kaydediciler, distributed video göstericiler, network'e bağlı bilgisayarlar ve medya çalışma istasyonları' gibi profesyonel ekipmanlarla donatılmış multikanallı kayıt stüdyolarında en son teknoloji ile kayıt yapma şansına sahiptirler.

Stüdyo Müziği ve Enstrümantal Jazz Programı:

Okulun, Stüdyo Müziği ve Enstrümantal Jazz Programında okuyan öğrenciler yüksek öğrenim alanındaki en iyi jazz öğretmenlerinden bazılarından ders almaktadır. Bu program dahilinde eğitim gören öğrenciler, ileride kariyerlerine jazz veya stüdyo müzisyenleri, besteciler, aranjörler, şefler ya da enstrümancılar olarak devam etmek amacıyla jazz ve stüdyo performans becerilerini profesyonel bir seviyeye getirmek üzere geliştirirler. Seçtikleri kariyerlerine hazırlanmak için jazz anadalındaki öğrenciler, ton geliştirme, müzisyenlik ve enstrümanlarında teknik ustalık konularında yoğunlaşırlar. Derslerde, stil geliştirme, doğaçlama, jazz kompozisyonu ve aranjman konuları üzerinde durulur. Jazz teorisinin bazı özel kısımları ile kulak teorisi de işlenir.

Müzik ve Jazz / Vokal Öğrencileri:

Kayıt stüdyolarında ve/veya müzik eğlence endüstrisinde çalışmak isteyen öğrenciler "Stüdyo Müziği" ve "Jazz/Vokal" ana dalını seçmelidir. Bu bölümden mezun olanlar kariyerlerini; jazz ve stüdyo müzisyeni, cingıl şarkıcısı, besteci, aranjör, şef ve şarkı sözü yazarı olarak sürdürebilir. Bazı vokalistler, Broadway gösterilerinde yer alırken; diğerleri gece kulüplerinde; pop, country ve rock konserlerinde vb. konserlerde yer alabilir.

Bu eşsiz ve kendi türünün tek örneği olan program sayesinde; öğrenciler stillerini sunma becerilerini, müzisyenliklerini, aranjörlüklerini, grup yönetme becerilerini, piyasayı okuma ver yorumlama, gözlem, kulak becerileri ile büyük ve küçük ensemble topluluklarda söyleme becerilerini geliştirebilirler. Kayıt endüstrisi ile ilgili temel bilgiler üzerinde durulur. Yüksek Lisans sınıflarında genellikle; Miami şehrindeki jazz ve stüdyo profesyonelleri ders verir.

Okul, Jazz Alanında 3 Yüksek Lisans Derecesi Sunuyor:

Jazz Performansı (icrası) (enstrümental veya vokal) icra, doğaçlama ve jazz kompozisyonu derslerini içerir. Bir resital derecesi ve resital ödevi ile mezun olunur.

Jazz Pedagojisi (eğitimi) jazz öğretmenliği için gereken eğitim metotları ile materyallerini içeren analitik çalışmalar ve jazz performansı (icrası) konularında dersler verilir. Bir tez veya detaylı bir sınav ile mezun olunur.

Stüdyo Jazz Yazımı bestecileri ve aranjörleri çok çeşitli alanlarda çalışabilmeleri için hazırlayan eşsiz bir "Jazz Yazımı" programıdır. Öğrenciler, program dahilinde, enstrümental, vokal ve elektronik yazma tekniklerini öğrenirler. Orkestra teknikleri ile birlikte, armoni teknikleri de büyük ve küçük jazz topluluklarına, senfoni orkestralarına ve bilgisayar tabanlı MIDI/ synthesizer'lı gruplarda uygulanır. Beste ve aranjman projeleri prova edilir, kaydedilir ve eleştirilir. Programda; jazz, rock, pop ve klasik müzik tarihindeki ünlü usta besteciler, aranjörler ve prodüktörler incelenir. Mezun olabilmek için yazılı bir final projesinin sunulması gerekir. Müzik Sanatı alanında Doktora derecesi (The Doctor of Music Arts - D.M.A.) Doktora derecesi **Jazz Performansı** ve **Jazz Besteciliği** alanlarında verilir. Bu programlarda, yüksek lisans dereceniz dışında; performans (icra), jazz besteciliği ve aranjmanlığı ile müzik tarihi, müzik teorisi ve müzik eğitimi gibi ana derslerde en az 60 krediye sahip olmanız gerekir. Programdan mezun olabilmek için bir doktora tezi, yazmanız gerekir.

İletişim Adresleri:
Frost School of Music at the University of Miami
Adres: PO Box 248165 | Coral Gables, FL 33124-7610
Tel: 305-284-2241 | fax-305-284-6475
http://www.music.miami.edu

FORTIS

Şimdi Fortis'i dinleme zamanı.

www.fortis.com.tr | 444 0 144

Can Ergelmiş
can.ergelmis@gmail.com

Herbie Hancock

Carnegie Hall'da Michael Brecker'ı yatağından kaldırdı.

Herbie Hancock, 23 Haziran'da 45. sanat yılını coşkulu bir konser eşliğinde kutladı.

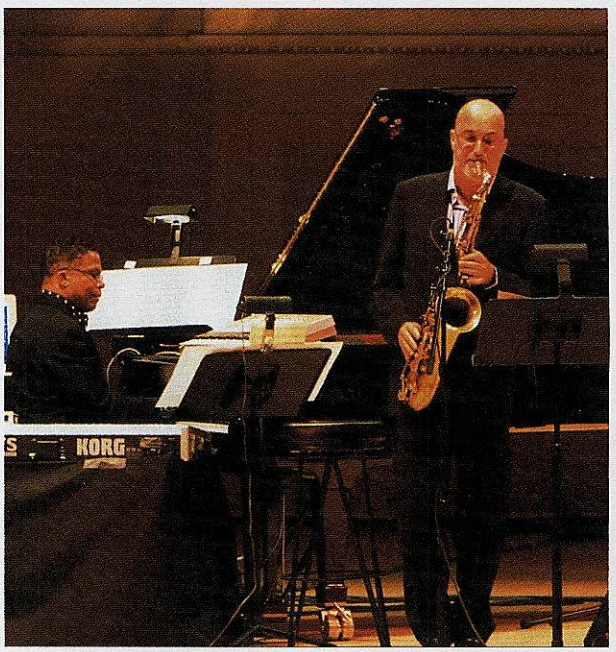

23 Haziran Cuma akşamı, New York'ta Carnegie Hall'da, Herbie Hancock muhteşem bir konserle müzik yaşamındaki kırk beşinci yılını kutladı. Dört setten oluşan konserde, izleyiciler harika sürprizlerle karşılaştı, birbirinden iyi müzisyenleri birlikte izleme fırsatı buldu.

Müzik dünyasının içinde olduğu süre boyunca, çok kaliteli işler yaparak bir efsane haline gelen Herbie Hancock, hem jazz'da yeni akımların öncülerinden oldu, hem de birçok genç müzisyene önderlik etti. Hala da aktif müzisyenliğinin yanı sıra, bir eğitimci olarak çalışmakta; seçilmiş yetenekli genç müzisyenlere Thelonious Monk Institute of Jazz'da eğitim vermektedir. Hancock, 1960'lardan beri yeni arayışlar içerisinde olmayı bırakmadan çalışmalarına devam etti; hem elektronik hem de akustik jazz'da kendinden söz ettirmeyi başardı; hatta şu anda adı Bud Powell ve Thelonious Monk gibi efsane jazz müzisyenleriyle birlikte anılmaktadır. Daha çok genç yaşta Miles Davis'in daveti üzerine Davis'in beşlisine katılan Hancock, burada Wayne Shorter, Tony Williams, Ron Carter'la birlikte beş yıl boyunca çaldı. ESP, Nefertiti ve Sorcerer albümlerini bu toplulukla birlikte doldurdu; hatta topluluktan ayrıldıktan sonra bile Miles Davis'in In A Silent Way ve Bitches Brew albümlerinde çaldı.

Herbie Hancock, 1970'lerden sonra ise elektronik jazz ve funk'a ağırlık vermeye başladı. Bu dönemde akustik çalışmalarından da uzaklaşmayan müzisyenin eserleri, 1990'larda yükselen hip hop ve türevlerine temel oluşturdu. 1980'lerden sonra Wynton Marsalis'i müzik dünyasına tanıtan, Marsalis'in ilk albümünün yapımcısı olan Hancock, müzik yaşamı boyunca hem akustik, hem de elektronik projeler gerçekleştirdi. Ülkemize en son 9. Uluslararası İstanbul Jazz Festivali'ne Roy Hargrove ve Michael Brecker'la oluşturduğu 'Directions in Music' projesiyle gelen ve Harbiye Cemil Topuzlu Açıkhava Tiyatorsu'nda konser veren müzisyen, bu projeyi Miles Davis ve John Coltrane'e ithaf etmişti.

Carnegie Hall'da düzenlenen konserin gelirinin çok büyük bir kısmı, Thelonious Monk Institute of Jazz'a bağışlandı. Bu enstitü, 1986 yılında University of Southern California'nın içerisinde, Monk'un anısına kuruldu. Yüksek lisans düzeyinde iki yıllık programları ve çeşitli sertifika programlarının sunulduğu enstitünün başkanı Herbie Hancock, sanat direktörü ise Terence Blanchard. Hancock, bu enstitüde yarışma jüriliğinden, eğitimciliğe kadar birçok görevde bulundu; enstitüde birçok konser verdi.

Konserin en büyük sürprizlerinden birini Ted Panken'in kaleminden okudum: "Konsere Ron Carter ve Jack DeJohnette ile birlikte başlayan Hancock, birkaç şarkı çaldıktan sonra, "One Finger Snap"i çalacaklarını seyircilere anons etti ve ardından "Aslında bu şarkıda bir üflemeli olmalı" dedi ve sordu: "Salonda üflemeli çalan birileri var mı?" Bu sırada ön sıralardan, uzun boylu bir adam elinde tenor saksofonuyla birlikte kalktı ve sağlam adımlarla sahneye çıktı. Bu sırada bütün salonda inanılmaz bir alkış koptu. Hancock döndü, gülümsedi ve kucaklaştılar. Bu adam, Michael Brecker'dı; uzun bir süredir MS tedavisi görüyordu; artık eski günlerine dönmüş ve eski dostu Hancock'u bu özel gecede yalnız bırakmamıştı."

Hancock, yakın dostu Michael Brecker'la birlikte jazz dinleyicilerine güzel bir sürpriz hazırlamışlardı; aynı zamanda da Michael Brecker, dinlenmiş ve iyileşmiş bir şekilde sahnelere geri dönüş yapacağının sinyallerini veriyordu. Birlikte çaldıkları şarkıdan sonra Brecker, Hancock, DeJohnette ve Carter neşe içerisinde sahneyi bir sonraki set için terk ettiler.

Sonraki sette, Hancock en son topluluğuyla seyircilerin karşısına çıktı. Lionel Loueke, Lili Haydn, Matthew Garrison ve Richie Barshay'in eşlik ettiği Hancock, hem elektronik hem de akustik eserler seslendirdi.

Sonrasında Gonzalo Rubalcaba'yla emprovizasyon yüklü bir piyano süitini düet olarak çaldılar. Hancock, daha önce hem Chick Corea'yla, hem de Keith Jarrett'la düetler gerçekleştirmişti. Özellikle iki piyanonun karşılıklı emprovizasyon yapması hem melodik bakımdan hem de armonik bakımdan müzisyenleri zorlamaktadır. Fakat Hancock tıpkı Corea ve Jarrett'la olduğu gibi, Rubalcaba'yla da harika bir performans gösterdi. Rubalcaba'nın melodik duyarlığıyla Hancock'un enerjik üslubunun birleşmesiyle ortaya çok iyi bir sinerji çıktı.

Konserde son sette ise, Hancock'la birlikte Wayne Shorter, Dave Holland ve Brian Blade yer aldı. Dörtlü, 2004 yılında birlikte turneye çıkmışlar, birçok konser vermişlerdi. Bu birliktelikten doğan müzik de son derece yumuşak, bir o kadar da anlamlıydı. Bu kadar büyük müzisyenin bir araya gelmesiyle birlikte, ortaya çok iyi bir uyum çıkmıştı.

Hancock, 45 yıllık müzik geçmişinde, jazz'da ve piyanoda yeni yollar çizdi, günümüzün dans müziğine temel oluşturacak eserler besteledi ve kaydetti. Herbie Hancock, bütün bu başarılı müzik geçmişi sonucunda, Carnegie Hall'da bütün biletlerin haftalar öncesinde tükenmiş olduğu bir gecede yakın dostları ve müzisyen arkadaşlarının eşliğinde, müzik yaşamının 45. yılını kutladı. Biz de kendisine, "Nice Yıllara" dileklerimizi gönderiyoruz...

Orhan Kahyaoğlu
orhankahyaoglu@hotmail.com

Jackie McLean

Doğurganlık ve tutku, Jackie McLean'in jazz'a bakışının iki ana kaynağıydı. Bugün, post-bop'ın serüvenine bakıldığında, mutlak özel bir yer işgal eden isimlerden kabul edildi. Bireyselliği; özel, derin ve çarpıcıydı. Köklerinden, özellikle swing'den hiç vazgeçmedi.

Teknik problemleri çözme noktasında, en becerikli müzisyenlerden biriydi. Onun müziğini kişisel yapan, duyduğu ve istediği gibi çalabilmesiydi. Kişiselleşmiş formlarla yaptı müziğini. 1950'li yıllarda, genç bir altocu olup da, Charlie Parker'dan esinlenmemek tabii ki mümkün değildi. Onda da keskin üslup, ifade gücü ve akılcılığın bir adım da olsa önündeydi hep. Armoniye tabii ki sıkı sıkıya bağlıydı. Ama, keşifçiliği çoğu kez bu bağlılığın önüne geçmişti. Çoğu bebop müzisyeni gibi. Kariyerinde onu herkes, oturmuş bir hard-bop'çu olarak belledi önce. 1960'ların ortalarına gelirken ise, bireyselliği daha baskın bir kimlik kazandı. Bu on yılın en modernist akımı free-jazz'la hard-bop arasında gezinen, kesişen, dolayısıyla da bu iki akıma da tam bağlanamayan enteresan bir soundla jazz severleri şaşırtmıştı. 1970'li yıllarla birlikte eğitimciliği her şeyin önüne geçti. Sonraki on yıl, müzisyenliğiyle bu kariyerini dengeledi. Jazz'ın, Siyah Müzik'in köklerini araştırarak geçti ömrü. Daha 1950'lerde kişisel stilini yaratmaya başlamış bir altocuya çok zor rastlanıyordu. Hele "beyaz" bir altocuya hiç!

Jackie McLean'in altmış yıla yaklaşan, müzisyen, besteci ve eğitmen kariyeri, 2006 yılında ölümüyle noktalandı. O da her büyük usta gibi, ardından gelen alto saksofoncuları direkt etkiledi. Bir modern jazz müzisyeni düşünün, geleneksel kaynaklarından, klasik jazz'dan yer yer form düzeyinde hiç kopmasın, ama gerektiğinde bu müziğin en avangard çizgilerinde hem çalış stili, hem de kompozisyonlarıyla gezinsin. Tüm bu müzik vizyonu içinde yaşarken de, bireysel aykırılıklarından, yer yer uyumsuzluklardan hiç vazgeçmesin. Bir de onun blues ruhunu anımsatmakta yarar var. Yeni formal arayışlarında, blues'un hep dikkate değer bir katkısı olmuştur.

1950'ler McLean'ın tam anlamıyla pişme ve yetkinleşme dönemidir. Miles Davis, Charles Mingus ve Art Blakey gibi, modern jazz'a yön veren müzisyenlerle çok genç yaşta çalmaya başlar. Avangard algısının kökleri bu dönem filizlenmiştir. Kompozitör kimliği de bu on yılın ikinci yarısında şekillenir. Gencecik yaşta kendi gruplarını kuran, hala üstünde konuşulan plak ve kompozisyonlar bu ilk dönemde şekillenecektir.

Alto saksofonla tanıştığında yıl 1946'ydı. McLean, henüz on dört yaşındaydı. Doğduğu kent New York olunca, o da kendini öncelikle Harlem sokaklarında buldu. Enstrümanı çalışının ikinci yılında Sonny Rollins'le tanışması, jazz dünyasına attığı adımın kökü olarak düşünülebilir. Rollins, onu, komşuları sayılabilecek Bud Powell'in evine götürüyor. Powell, bu genç ikiliye, jazz'ın kökenlerine, tekniğine dair bir süre dersler veriyor. Charlie Parker'le tanışması, McLean'in ondan yoğun esinleri bu süreçle başlıyor. Yani, jazz'ın tam göbeğinde gezinen çok genç bir altocu durumunda McLean. Yıl ise henüz 1950'ye varmazken. Yani onsekiz yaşlarında. Thelenious Monk'un gig'lerinde çalan bu genç, henüz onyedi yaşındayken, yani 1949'da Miles Davis'le de çalmaya başlıyor. 1949'dan 1955'e Davis'in sayısız kayıt ve konserlerinde sıkça McLean gözüküyor. Bu süreçte, Kuzey California'daki A&T College'da bir yıl da eğitim alıyor McLean. Lou Donaldson ve Dannie Richmond, McLean'in okul arkadaşları. Miles Davis'in 1950 "Birdlard Sessions"ında, 1951 "Dig" albümünde, 1951 "Miles Davis with Stan Getz Conception"ında, meşhur "Odyssey" albümünde ve özellikle de "Milt & Miles"da, yani Milt Jackson'lı kayıtlarda gencecik bir altocu durumunda McLean.

Ağırlıklı bebop'un izini süren, ama aynı oranda, yenilik ve deneysel arayışlardan hiç vazgeçmeyen birçok ustayla çalması onun birikimini şekillendirecekti. Örneğin, 1954'de Paul Bley'in gig'lerinde onun altocusuydu. Bu dönem Parker'ın stil ve izinden tam anlamıyla kopmamıştı McLean. George Washington Beşlisi'nde çalarken, dikkati kendi kişiselliğiyle çokça çeken bir genç durumuna geldi ki, bu yılla birlikte kendi adına plaklar da yayımlamaya başlamıştı. Yani onun plak yayım tarihi, elli yılı aşmıştı öldüğünde.

Önemli sıçrayışı 1950'lerin ikinci yarısına denk gelir. Hard-bop'ın tam anlamıyla şekillenmeye başladığı bir dönemdir bu. Bebop jazz'ının ana unsurları tabii ki belirleyiciydi bu jazz'da. Ancak, yapısı gitgide karmaşıklaşan, incelikli olduğu kadar sert ve belirgin, büyük ölçüde de blues ve gospel'den açık esinler alan bu çekici akım McLean'ın de hep ana dayanağı oldu. 1956'da üyesi olduğu Art Blakey & The Jazz Messengers bu akımın öncülerindendi. Blakey ve grubunun "Mirage", "Ritval", "Theory Of Art" gibi büyülü albümlerinde altoyu McLean çalmaktaydı. Yani, hard-bop'u şekillendiren bir sound'un tam göbeğindeydi. Çekici olan yansa, McLean'ın kompozitör kimliğinin tam anlamıyla belirginleşmesidir. Daha sonra anacağımız önemli plak ve kayıtları da aynı süreçte şekilleniyordu. 1950'lerin bu ikinci yarısında John Coltrane'den Art Farmer'a, Sonny Clarke'dan Kenny Burrell'a çok sayıda ustanın kayıt ve konserlerinde de çalmaktaydı. Jazz'da bireysellik, orijinalite deyince belki de ilk akla gelen büyük usta Charles Mingus'un da 1956 itibariyle altocusuydu. Belki de avangard olana duyduğu müzikal ilgi de büyük ölçüde bu ustanın grubunda şekillenecekti. Mingus'un kural dışıcılığı, sonraki yıllar McLean'i de kaçınılmaz etkiledi.

Bu zaman diliminde, kişisel bir stil yaratan tek beyaz altocu durumundaydı. 1955- 1960 yılları arasında toplam on plağı çıktı McLean'ın. Bu projelerin yanında, kendi gruplarıyla yaptığı müziğin kayda dönüşleriydi bunlar. Bu albümler arasında, örneğin "Light Out" tam anlamıyla bir McLean hard-bop'u anlamına geliyordu. Hard-bop'un değindiğimiz tüm karakteristik özelliklerine kişiliğini katmış bir McLean'ın on üç dakikalık bestesiydi "Light Out". Donald Byrd'lü bir beşliyle kaydedilmişti bu yapıt. 1956 aralık plağı "McLean's Scene" nefis bir on dakikalık McLean bestesidir. 1957'ye kadar çıkan ilk on plak içinde, anılmaya değer diğer iki yapıt "Strange Blues" ve "Alto Madness" olmuştu.

McLean, süreç içinde standart hard-bop çizgisinden de biraz uzaklaşmaya başlamıştır. Avangard arayışlarla akrabalığı 1950'lerin sonlarında belirginleşir. Sonraki yıllarsa pekişir. Önemli bir başka nokta; önceki yıllar ağırlıklı Prestige Records'dan plakları çıkan McLean, Blue Note'la anlaşma yapacaktır. Bu önemli bir noktadır. Çünkü, 1959'dan 1967'ye uzanan sekiz yıl, aslında McLean'in jazz serüveninin en üretken ve müzikal açıdan kalifiye dönemidir. Bu sekiz yılda, toplam yirmi bir albümü yayımlanır. Onu, genç yaşta büyük usta kılan albümler bu zaman diliminde çıkmıştır. Blue Note'dan çıkan ikinci albümü "New Soil"de, Ornette Coleman kökenli avangard esinlerle karşılaşılmaktadır. Yine 1959 albümü olan "Swing, Swing, Swingin"se McLean'in klasik jazz algısıyla, bu modern tavrının içiçeliğini işaretler. 1960'da çıkan "Capuchin Swing"de aynı rotayı temsil ediyordu.

McLean'in üretimi 1960- 67 arasında hiç ara vermeden devam etti. Hard-bop, onun jazz tavrının ana ekseni olmaya devam ederken, görüldüğü gibi gelenekselden avangard'a jazz'ın her eğilimine kapılarını açmış bir müzisyen durumundaydı. Jazz-blues'un da bu arayışlar içinde önemli yeri

KASIM-ARALIK '06

İş sanat

10 KASIM

Cuma 20:00

MICHEL CAMILO & TOMATITO

"Spain Again"

23 KASIM

Perşembe 20:00

CHARLIE HADEN LIBERATION MUSIC ORCHESTRA

featuring **CARLA BLEY**

"Not in Our Name"

02 ARALIK

Cumartesi 20:00

DAVE HOLLAND QUINTET

featuring **ROBIN EUBANKS** (trombon), **CHRIS POTTER** (tenor/soprana saksafon), **STEVE NELSON** (vibrafon, marimba), **NATE SMITH** (davul)

12 ARALIK

Salı 20:00

CHANO DOMINGUEZ TRIO

featuring **MARIO ROSSY** (bas), **MARC MIRALTA** (davul)

biletix

Bilet için: www.biletix.com Tel: (0216) 556 98 00 ve Biletix satış noktaları

İş Sanat'ın tüm etkinlikleriyle ilgili ayrıntılı bilgi için: **www.issanat.com.tr** Tel: (0212) 316 10 83

vardı. 1961'in hemen ocak ayında çıkan "Bluesnik"de, trompette Freddie Hubbard, piyanoda Kenny Drew çalmaktaydı. Blues merkezli parçalar bu albümde ön plandaydı. 1962'de çıkan "Let Freedom Ring" albümündeyse, onun altosunun "crying" stili belirginleşmişti. Başta değindiğimiz, hard-bop'la free-jazz arasında takılan zincir, bu albümle öne çıkmaya başladı. Bir çözülüş ve yeniden biçimlenişin bir sound arayışıydı bu. Ardından gelen albümlerde de farklı dozlarda bu bileşim hissedildi. Bu üretim süreci içinde işaretlenmeye değer bir başka albüm 1963 yapımı "One Step Beyond"du. Kendine has bir dörtlü projeydi bu. Trombonda Gracham Moncur, piyanonun konumunu üstlenen vibrofonda ünlü Bobby Hutcherson çalmaktaydı. Öyle ki hard-bop'taki blues ve modal doğaçlamalarla apayrı bir vücuda, sound'a dönmüştü. Moncour'un "Frankestein" ve McLean'in "Saturday And Sunday"ı hard-bop'un ana algılanışının dışında gezinen parçalardı. Sanatçı, aynı fikri, farklı bir ritim seksiyonuyla "Destination Out" albümünde de hayata geçirdi. Bir uçukluk, bir dağınıklık, bir değişkenlikle bezeli enteresan parçalarla doluydu bu albüm. Kolay sahip çıkılmayan ama o denli de şaşırtıcı bir albümdü bu.

McLean'in yoğun ve tempolu albümleri ard arda yayımlanırken, birçok genç isim de, bu albümlerle birlikte tanınır oldu. Özellikle de 1964 "It's Time" albümünde. Melodiler, özgün Bizans Troparionlarıyla bezenip, ilginç bir renkliliği içinde barındırıyordu. Bu özgün arayışta, genç trompetçi Charles Talliver, jazz ortamının ilgi odağı olmuştu. Bestelerin yarısı onundu. Davulcu Roy Haynes ve piyanist Herbie Hancock, parçalara apayrı bir dil kazandırmışlardı. "Right Now" ve "Jacknife"ın ağırlıklı öne çıktığı, avangard yanı belirginleşmiş bu, 1960'lar ortası albümleri, aslında bir tür olgunlaşma dönemi ürünleriydi. 1967, bu on yılın, McLean açısından en üretken yılı oldu. Blue-Note'dan son dört albümü bu yıl piyasaya çıktı. Bunlardan ilki, McLean'in "New And Old Gospel" albümüydü. Yalnız jazz değil, Siyah Müzik'in birçok kaynağını bu müzikal çizgide buluşturdu. Albümdeki dört hareketli suitte, trompeti Ornette Coleman çalıyordu. McLean'ın en girift kompozisyonlarına, avangard yüzüne bu albümde rastlandı. Yine 1967'de çıkan "Bout Soul" ise, müzisyenin free-jazz'da da ustalaşması anlamına geliyordu.

Bu yaratıcı ve deneyci tavrıyla 60'lı yıllarda genç kuşağın sayısız müzisyenini etkiledi, şekillendirdi. Onunla da çalan Moncur, Tolliver ve McBee'nin dışında, Woody Shaw'dan Tony Williams'a çok sayıda müzisyen McLean'in üretim temposu ve tükenmez arayışlarına çokça öykündü. Dexter Gordon, stilistik açıdan ilk gençliğinde onun için çok önemliydi. Ama, 1960'ların ortasında, McLean'in özel bir stilist olduğunu söyleyen çok oldu. Swing duygusu inanılmaz güçlü bir avangarttı o. Hep, müzikal bir meydan okuyuşu seçti. Akımlardan korkmadı. Ama, standart olanın da dışında durmayı becerdi.

Çoğu jazz kritikçisi, 1970'li ve 1980'li yıllarda McLean'in müzik üretiminde geri plana çekildiğini söyler. Ta ki 1988 "Dynasty" albümüne kadar. Bunda doğruluk payı tabii ki vardır. Ama, bu dönem çıkan gerçekten ilginç albümleri de olmuştur. Bu geriye çekilişin asıl nedeni, McLean'in eğitmen kimliğinin hızla öne çıkmasıdır. Sanatçı, 1968'de Connecticut'taki Hartford Üniversitesi'nde hocalığa başlamıştır. Yıl 1972'ye geldiğinde, sanatçı, içinde bulunduğu departmanın başkanı olacaktır. Jazz'ın ve Siyah Müzik'in köklerini, kaynaklarını araştırma noktasında ciddi çabaları belirginleşir. Onun himayesi altında birçok jazz müzisyeni yetişir. İster istemez, eğitim tatillerinde, yazları turne yapmaktadır. Jazz merkezli bir kültür dünyasına adamıştır kendisini. 1970 yılında, karısı Dollie McLean'le "Artist Collective"i kurar. Kültürel sanatlar organizasyonları yapan bir kurumdur bu. Misyonu, Afrika Diasporasının sanat ve kültürünü sürdürmekti. Bugün, otuz beşinci yılını tamamlamış olan, New England'da, kendi alanındaki tek enstitü durumunda. Bu arada otuz küsur yıldır sürdürdüğü

Hardford Üniversitesi'nin Afrika – Amerika Müzik Departmanının da topyekün direktörü durumundaydı. İşin ilginç ve keyifli yanı, 17 Kasım 2000 tarihinde bu bölüm Jackie McLean Institute Of Jazz adıyla isim değiştirecekti. Afrika merkezli Siyah Müzik'in en köklü araştırma kurumlarını oluşturan, şekillendiren bir eğitmendi ki, bize sorarsanız, benzerine az rastlanır bir rol üstlenmişti bu güçlü müzisyen.

Bu yoğun eğitim temposu içinde, ilk iki on yıl, hiç mi üretmedi? Bizce dikkate değer kayıtları oldu. Örneğin 1973 yapımı "A Ghetto Lullaby", yine aynı yıl çıkan "The Meeting" ve 1974'de çıkan "New York Calling" oldukça enteresan albümlerdi. 70'lerde, içinde live kayıt da olmak üzere yine on albümü çıkmıştı. Esas müzikal kopuş 1979-88 yılları arasında oldu. Bu kez Triloka firmasıyla 1988'de çıkan "Dynasty", kişiselliğinden hiç vazgeçmemiş, 60'lardaki jazz ruhuna, yaşadığı günün duyarlılığını da katan bir McLean'i tekrar ortaya çıkarmıştı. Kompozisyonlar ve yorumlanışıyla mükemmel bir albümdü bu. Ardından 1991'de "Rites Of Passage" adlı enteresan bir Triloka yapımı daha çıktı. Kendine has bir müzik felsefesi, kozmik bir algı hakimdi müzikalitesinde. Kısa aralarla farklı firmalardan iki albüm daha yayımlandı. Ancak, 1996, McLean için önemli bir yeniden varoluş tavrıydı. Blue Note'la tekrar anlaşmış, "Hot Trick" adıyla etkili bir albüm daha yayımlamıştı. Piyanist Jinko Dnishu'yla, otuz, kırk yıl öncesine çağdaş bir gönderme yapıyordu sound'unda. Bir yıl sonra, "Fire And Love"albümü çıktı. 1980'lerden beri onunla çalan oğlu Rene McLean'de tenoruyla bu albümde yer almıştı. 2000'de çıkan "Nature Boy"sa, swing ruhlu bir ballad'lar şöleni niteliğindeydi. Standartlarla bezeli bu albümde "I Con't Get Started", "Smokes Gets To Your Eyes" gibi etkili örnekler var. Albümün davulcusu McLean'ın eski yol arkadaşı Billy Higgins'di. Piyanoyu Cedar Walton çalıyordu. McLean'in bir tür "jübile albümü" olarak değerlendirebileceğimiz "Plays Fat Jazz Jubile'nin ardından McLean'in yeni hiçbir albümü çıkmadı. Blue Note, artık 1960'ların andığımız klasiklerini CD formatında yayımlamaya başlamıştı. 2003'de çıkan "Let Freedom Ring" ve bir sonra yayımlanan "Destination Out" gibi.

2006'da sanatçının CD formatında "It's Time" albümü yayımlandı. Yani, McLean'in, henüz 74 yaşındayken, öldüğü bu yıl. Yeni jazz sever kuşak bu eski CD'leri dinledikçe, jazz'ın günümüzde vardığı, ya da hiç varamayacağı müzikal noktaları bir kez daha keşfetme imkanı bulacak. Çünkü, 1970'lerden sonra bu jazz'da değişimler yaşandı. Ama, dönüştürücü, standartlara her şeye rağmen sadık bir yeni jazz akımına neredeyse hiç rastlanmadı. Evet, bunu yapmaya çalışanlar, hatta yaklaşanlar oldu. Ancak, jazz artık inanılmaz çeşitlenirken, ruhsal ve teknik anlamda bir dönüşüm yaşamadı. Tek fusion'lar hard-rock'lar çekici oldu. Ama bu sound'ların savrukluğuna diyecek yok. Kendine has estetikler üretseler, elektronikadan sonuna kadar yararlansalar da. Jackie McLean, çığır açıcı bir müzisyen değildi. Ama, kendine özgülüğü, bireyselliğinden son döneme dek ödün vermediği için çok önemliydi. CD formatındaki eski albümlerini dinlerken bunun bir kez daha farkına varıyoruz. Ama, es geçilmeyen tabii ki eğitmenliğiydi. Çünkü, devamlı asimile edilmeye çalışılan Afrika ve Siyah Müzik'in bir kültür olarak yaşatılması, tüm özgünlüğüyle varoluşunu hakiki bir biçimde sürdürmesi için büyük uğraşlar verdi McLean.

Tunçel Gülsoy
tgulsoy@sisecam.com

Ayhan Sicimoğlu

Ayhan Sicimoğlu'nun arkadaşları ve ailesi ile neşe ve mutluluk dolu bir saat...

"Beynimde melodiler uçuşuyor, gene elim ayağım durmuyor, kalbim gibi. Adından da anlaşılacağı gibi bu albüm adı geçen tüm dostlarım ve kızım Ayşe Sicimoğlu sayesinde kulaklarımıza ve ruhumuza ulaşıyor."

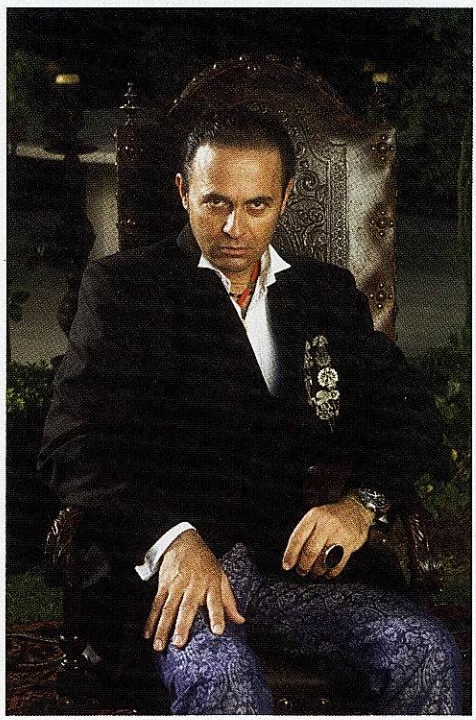

Bu sözler bir albüm kapağında yer alıyor. Hangi albüm demeyin, burada bahsi geçen albüm Ayhan Sicimoğlu tarafından geçtiğimiz günlerde Doublemoon etiketi ile piyasaya çıkmış olan albüm. Adı "Ayhan Sicimoğlu, Friends and Family". Ben bu albümün varlığından Sabancı Üniversitesinin mezuniyet töreninde haberdar oldum. Bilmeyenlere söyleyeyim, ülkemizde mezuniyet törenlerini jazz orkestrası ile gerçekleştiren bir üniversite var. İnanılacak gibi değil ama gerçek. Bu sene Sabancı Üniversitesi Ayhan Sicimoğlunun orkestrası ile öğrencilerini uğurladı. Törenden sonra kokteyl alanına doğru kalabalığın içerisinde yürürken kader ağlarını 12 numaralı şişle ördü ve beni yakın arkadaşı Jozi Levi ile birlikte yürüyen Ayhan Sicimoğlu'nun yanına taşıdı. Beş dakika içerisinde benim onu ilk defa Açık Radyo'da program yaptığı günlerden tanımamla başlayan, ortak dostumuz çellocu Sedef Erçetin ile süren ve onun yeni albümü ile sonlanan bir sohbeti tamamladık. Sonra da sözleştik, albüm çıkınca görüşeceğiz. Leylekler döndü, yaz bitti ve albüm çıktı, sıra sohbete geldi.

Friends and Family, albümün adı demiştik, peki neden İngilizce bir ad derseniz bu sorunun cevabını Ayhan da bilmiyor, biraz düşününce fonetik olarak İngilizce söylenişin daha akıcı olduğunu düşünüyor. Sohbetimize "kimdir Ayhan Sicimoğlu? diyerek devam ettik.

"1950 doğumluyum. Eh bakarsanız bayağı yaşlı sayılırım. Evet genç gösterdiğim doğru, saçımda boya yoktur. Olmadığı belli oluyor değil mi. Tamam canım, biraz sağında solunda beyazlar var, hatta dökülmeye de başladılar. Kendime dikkat ediyorum, bence her insanın da etmesi lazım. Aşırı yemek yemem, içki içmem, hiç sigara içmem. Doğum yerim Niğde. Niğdeli falan değiliz ama babam Türkiye'nin çok büyük bir inşaat mütehhaiti idi. Türkiye'de bir çok yerde inşaat yaptı. Ben o Niğde hükümet binasını yaparken doğmuşum. Oğlan kardeşim Gaziantep tren istasyonunu yaparken doğmuş. Annem o gezerken hep yanında olmuş. 10 yaşımdayken Talas'taki Amerikan okuluna gittim. Şimdi kapandı ama iddia ediyorum dünyanın en önemli okullarından birisi idi. Çok hoş bir yerdir. Sonra 4 sene Tarsus Kolejinde yatılı okudum. İki sene Hacettepe Üniversitesinde geçti, oradan da 1972 yılında Temel Bilimler fakültesinde ekonomi okudum ve bir diploma aldım. O zamanlar bu mümkündü. O yıllar Türkiye'de üniversite olaylarının yoğun olduğu yıllardı. Büyük bir gerginlik vardı. Oradan İngiltere'ye giderek fotoğraf ve film okudum. Oradan bir ara Türkiye'ye döndüm ama daha sonra İtalya'ya moda fotoğrafı çekmeye gidip dört sene Roma'da kaldım. O güne kadar davul çalıyordum ama Roma'da aradığım müzik olan Küba müziğini buldum. Talas günlerimden, yani 12 yaşımdan beri davula ilgim vardı, okul orkestrasında çalıyordum ama bilimsel olarak müzik dersi almaya Roma'da başladım. İtalya müzik açısından hayatımı değiştirdi, önemli adamlardan müzik dersleri aldım ama şimdi düşünüyorum da bir müzik akademisine veya konservatuarına gitmek gerekiyormuş. Bunun eksikliği her zaman hissettim, bundan sonra da hissedeceğim. İyi olmuyor.

Bu albümde 25 değişik müzisyenle çalıştım, tabii ki hepsi tüm parçalarda yer almadı. Kafamda bir çok müzik fikri vardı, bunlardan bazılar yazılmış bazıları ise yazılmamıştı. Uzun yıllardan gelen bir birikimi ortaya koydum. Her parça da o parçaya en iyi şekilde uyabilecek, çalabilecek müzisyenleri araştırdım, çoğunu zaten tanıyordum, ve albümde çaldırdım. Örneğin nefesli sazların düzenlemesini Amik Guerra yaptı. Bu adam gerçek bir Küba müziği ustası. Arap, Çin, Afrikalı ve İspanyol genleri taşıyor. Esmer, uzun boylu, 1.90 boyunda ve çekik gözlü bir adam. İsmi aslında daha da uzun, İspanyol geleneğine göre adlar böyle uzun oluyor. Adama Türkiye'ye gelmesi için vize davetiyesi alırken bunu fark ettim. Meğer adı Amik Abdel Guerra Ling Long imiş.

Albümde rap parçalar da var. Bunları da son derece disiplini bir Kolombiyalı müzisyen olan Rodrigo Rodriguez yaptı. Ama bu albümde yer alan rap mü-

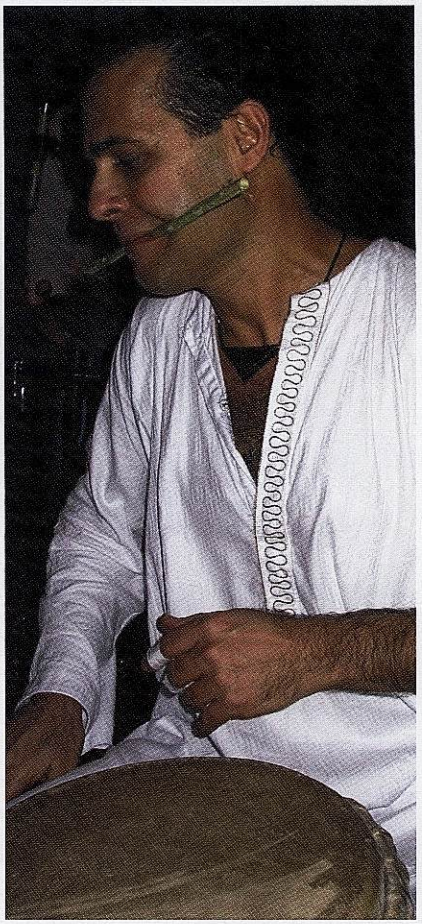

ziği küfürler ile dolu kaba saba bir rap değil, ben bundan hoşlanmıyorum. Bence rap sokak müziği de olsa güzel hikayeler anlatabilmeli."

Ayhan Sicimoğlu'nun albümü bu anlayışın güzel bir örneği, her parçası ayrı bir hikaye anlatıyor. Ayhan bu albüm ile birlikte yeni bir kavramı da ortaya koymuş oluyor. Karanjörlük. Peki nedir bu derseniz işte cevabı:

"Ben bu albümün ağabeyiyim, böyle de olmak zorundayım. Bu rolü tarif edebilmek için ben yeni bir isim buldum, karanjör. İşi karan kişi, Aranjör, besteci, ağabey görevlerini bütün haline getiren kişi Karanjördür en yukarıdaki adam, besteci de onun altında çalışır. Daha doğrusu bu ismi Mahzar Fuat Özkan'dan Mahzar buldu. Onların bazı parçalarına geçmişte karanjörlük yapmıştım.

Aydın Esen dünya çapında bir müzisyen, bu herkesin kabul ettiği bir gerçek. Bu albümde o da bir parçada çalıyor. **"Amapola"** diye bir eski şarkı var, anlamı "afyon çiçeği". Bu çiçeğin Türkçe bir ismi yok ama İspanyolca'da var. Bu çok güzel, insanı cezbeden ama daha sonra uyuşturan bir çiçek. Albümdeki parça 1890 lı yıllarda Garcia Jose Maria Lacalle tarafından bestelenmiş. Biz bunu farklı bir tarzda zaten çalıyorduk ama onu tamamen farklı şekilde çalarak bu albüme de almak istedim.

Aydın ile eskiden beri tanışırız, geçmişte bir çok kere birlikte çalmıştık, birbirimizi çok severiz. Aydını çalmak için çağırdığımda önce orijinalini dinleyeyim dedi. Bu parçanın şimdiye kadar çok farklı yorumları yapılmış, ben ona en beğendiğim yorumunu dinlettim. Dinledi, bazı notlar aldı, daha sonra benim yaptığım çalışmayı dinledi, tekrar orijinalini, sonra tekrar benimkini dinledi, gene notlar aldı. Sonra "tamam, tak piyanoyu dedi. Elektrikli piyanoda kendi getirdiği soundboard'u kullandı. Kulaklığı taktı ve yarım saatte parçayı çaldı ve bitirdi. Ama daha sonra parçayı söyletecek bir solist bulamadım, işler ters gitti. New York'tan Brezilyalı bir solist getirtecektim, olmadı. Derken kızım Ayşe'nin annesi "neden Ayşe'ye söyletmiyorsun?" dedi. Kızım 19 yaşında ve Paris'te opera okuyor. Ayşe bundan nefret eder dedim. Hayır, dedi. Taktik değiştirdik, ben Ayşe'ye, "Bana bak Ayşe söyleyeceksin yoksa çok fena halde kızarım" dedim, "peki" dedi, ve söyledi. Ama bu sefer de sesi uymadı. Çok tiz kaldı, biz de parçayı 1.5 ton tizleştirdik, Eylem Pelit bas bölümünü yeniden çaldı, piyanonon tonunu da mastering de hallettiler. Ayşe beni çok şaşırttı. Bu kaydı İstanbul'a konser için gelmiş olan Kübalı şarkıcı Armando Miranda'ya da dinletmiştim, o da şaşırdı ve benden ikinci albümde başka bir boleroyu Ayşe ile duet söyletmem için benden söz aldı. Bu sözü verdik, ikinci albümde böyle bir parça olacak.

Fahir Atakoğlu da çok sevdiğim bir müzisyendir, o da **"Pasa Baba"** parçamızda çaldı. Türkiye matrak bir yer, Fahir son derece önemli iki müzisyenle albüm yaptı, yaşadığı yer olan Washington birbirine girdi. Son derece önemli bir başarı, ama burada kimse Fahir'den bahsetmiyor. Yok meşhur DJ bilmem kim gelmiş, de gösteri yapacakmış da, ne alakası var. Bak efsanevi DJ diyorlar, ne efsanesi, DJ dediğin bir garsondur, efsanevi olabilecek olan ise ancak aşçıdır. Yemeği aşçı yapar, ama garson taşır. Garson iyi olmalıdır, parmağını çorbaya sokmamalıdır, düzgün servis yapabilmeli, gerektiği zaman hemen müşterinin yanına gelebilmeli, sofradaki kişinin elektriğini almayı bilmelidir. Bunları yaz, DJ geliyor, biletler 100 bin lira, 15 bin kişi gidiyor. Olmaz böyle şey.

Pasa Baba nın ilginç bir hikayesi var. Ayhan Albümün kitapçığında bu öyküyü anlatmaya şöyle başlıyor:

"Arena in Verona"dayız. Kuzey İtalya'nın en önemli opera festivallerinden birisi. Ayşe'ye verdiğim sözü yerine getiriyorum. Paris "Ecole Normalle de Musique"te 3. sınıfa geçerse Verona'ya gidecektik. Her gece Roma devrinden ayakta kalmış devasa anfitiyatroda çok şık hanımefendiler ve beyefendilerin arasında Verdi ve Puccini ruhlarına bürünüyoruz. "Pasa Baba"nın melodisinin kaynağı işte bu Verona gecelerinde".

Şarkı 1800 lü yıllarda İstanbul'da yaşanmış bir aşk öyküsünü anlatıyor. Haremlikte büyüyen köşkün kızı Ayşe paşa babası ile İtalyan sefaretindeki opera konserlerine gider, çok sever. Şarkı ve solfej dersleri almak ister, Elena hanım adlı Rum İtalyan karışımı Pera kızı bir hoca bulunur, Paşa baba Elenaya vurulur, Elena ise kendisini köşke getiren faytoncu Ahmet'e abayı yakar. Peki sonunda ne mi oluyor. Öyle bedavacılık yok, albümü alın, kitapçığı karıştırın ve Ayşe Sicimoğlu'nun billur gibi sesini dinleyin. Zaten hikayenin sabit bir şekli de yok, çünkü Ayhan Sicimoğlu bu öyküyü her seferinde yeni baştan yazıyor, yani jazz yapıyor. Fahir Atakoğlunun beğenip, yaylıları düzenlediği ve Washington'dan gönderdiği parçada işte bu parça, hikayenin arkası yarın, veya siz albümü satın alınca ortaya çıkacak ama gelin ben size albümde yer alan bir başka parçadan bahsedeyim.

"Istanbul pas Constantinople", bu parçayı toprağı bol olsun sevgili Dario Moreno söylerdi. Ayhan Sicimoğluna göre ise öykü daha da eskilere dayanıyor:

"Bunu ilk söyleyen Dario değildir, Four Lads adlı bir İngiliz grubu söylüyordu. Kayınpederim Dario yu tanırmış, hatta evine de gelirmiş. Bu parçayı kayınpederin Fransa'dan aldığı bir CD'de duydum. Hatta orada bir de İzmir adlı şarkı vardı, onu dinlerken ağlamaya da başladım. Burada gene arka arkaya çalınmış 8-10 tane nefesli saz kullanıyoruz, onların düzenlemesini de Amik Guerra yaptı ve trompetleri çaldı, perküsyonlarını ben çalıyorum. Ayşe de şarkıyı söylüyor.

"Ahi' Na' Ma Kaynana"ya gelince, Bizim Özkan Uğur yıllardan beri keyifli zamanlarda İspanyolca şarkılar söyler. Bu parçayı da o söyledi. Sözleri ve melodiyi ben yazdım, biraz pop oldu. İspanyolca Ahi' Na' Ma diye bir söz var, Türkçe'si ile "ay artık bundan daha güzeli olamaz"ın argoda kısaltılmışı, kaynanaya da kafiye olarak çok iyi uyuyor. Parça çok iyi dans eden, uçar kaçar, saçları briyantinli, bir Micheal Jackson bir de Tarkan taklidi yapan, Türkçe rap dinleyen bir çifti anlatıyor. Ama kızın anası kaynana bu işe su koyuyor. Oğlan da burada kaynanaya sesleniyor, "oynama bizle" diyor. Burada darbukayı Balık Ayhan çaldı.

Albüme katkıda bulunan müzisyenlerin sayısı bunlarla da sınırlı değil. Perulu Cesar Correra, Uğur Yücel, Mirkelam gibi bir çok arkadaşı Ayhan Sicimoğlu'nun ailesine girmişler. Çok güzel olan kapak çalışmasının grafik tasarımı Ayşe Çelem Design tarafından yapılmış, kapak fotoğrafını da ünlü Fransız moda fotoğrafçısı Andy Julia çekmiş.

Tüm parçaların bir hikayesi var, hepsi de albüm kitapçığında, aynı zamanda bir yazar olan Ayhan Si-

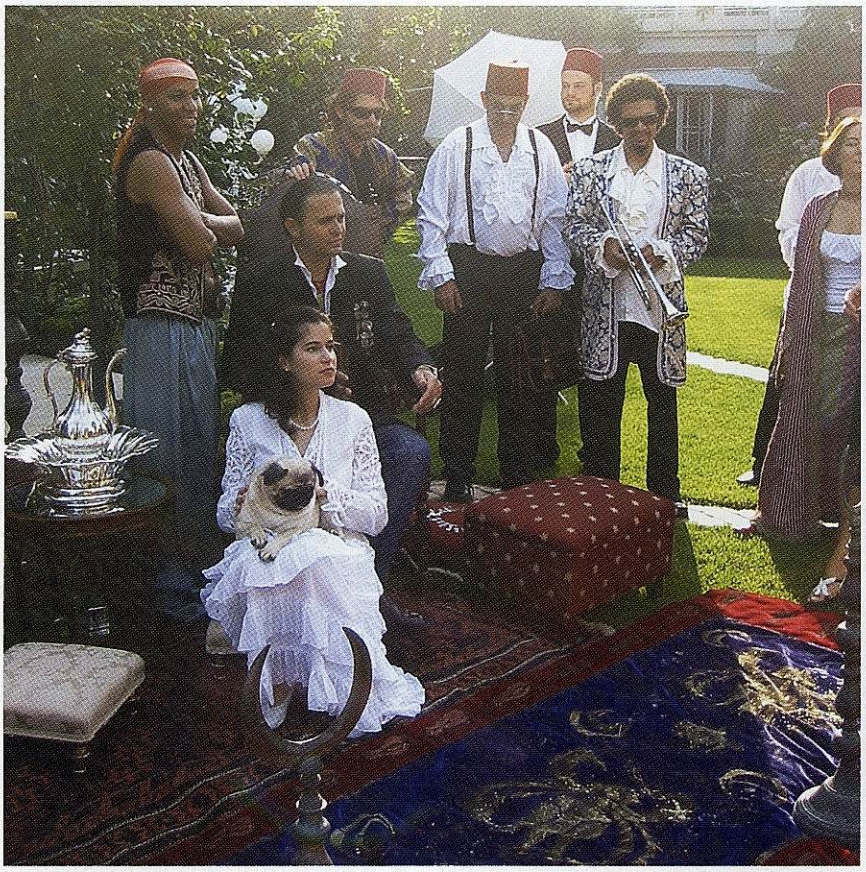

cimoğlu tarafından yazılmış. Burada hepsini yazamam. Yapabileceğim şey ağzınıza bir parmak bal çalarak Ayhan Sicimoğlu'nun rengarenk dünyasını sizlerle paylaşmak. Kalanını keşfetmek sizin hayal dünyanız ile sınırlı. Ama şunu söyleyebilirim, tüm parçalar birbirinden renkli, hareketli, keyifli. Herkesin kendisi için bulabileceği bir öykü var bu albümde. Ama son tahlilde ortaya ne çıkıyor derseniz Ayhan onun için de şunları söylüyor.

"Bu melez bir albüm oldu. Çok uzun zamandan beri kafamda olan şeyleri sonunda bir araya getirdim. Belki de buradaki her şarkının birer albüm olması gerekir. Bana göre hepsinin bir araya gelmesi ile bir bütünlük de oluşmuyor. Bunu bana kritik olarak da söylediler ama ben böyle bir albüm istedim, her türlü rengi, hikayeyi barındıran bir albüm ortaya çıktı. Hayatımın değişik yönlerini yansıtan bir albüm oldu. Mesela ben İtalya'dan sonra 8 sene de Amerika'da yaşadım, orada da müzikle çok ilgili idim. Değişik müzik kurslarına katıldım. Afrika ve Güney Amerika müziklerini inceledim. Bu arada Fransa'da büyümüş bir Türk kızla evlendim, kızım Ayşe doğdu. Canavar gibi bir kız."

Ayhan Sicimoğlu bugün 55 yaşında, bu onun ilk kendi adına yaptığı albüm. Ancak öyle gözüküyor ki ikinci albüm için bir 55 yıl daha geçmeyecek. Peki ikinci baharda neler olacak, işte bu sorumun cevabı da şöyle oldu: "Güzel bir soru, bir düşüneyim. Ben bir ritimciyim, melodik yanım zayıf. Acaba bir armoni dersine başlasam mı diye kendi kendime soruyorum. Aranjman yapmayı öğrensem mi? Bunlar zor işler gibi gözüküyor, acaba beynim bunları alabilir mi diye kendi kendime soruyorum. Küçükken özel hocadan piyano dersi almıştım. Acaba yeniden konservatuara gitsem mi diye düşünüyorum. Ben klasik eğitime çok önem veriyorum, hatta bu yüzden kızımla çok kavga ediyoruz. O bazı derslerine operacılar için önemli değil diye boş verirdi. Bu konuda henüz verilmiş kesin bir kararım yok."

Birlikte çaldığımız Latin All Stars'ı beğeniyorum, Jozi Levi ve Zeynep Özbilen ile beraber kurduk inşallah uzun yıllar onlarla birlikte çalmaya devam ederiz. Her birini pazardan seçer gibi ellerimle kendim seçtim, ağabeyleri oldum ve birlikte çalışmaktan çok memnunum. Benim her müzisyende beğendiğim veya beğenmediğim yönler oluyor, tüm ideallerimi kapsayan tek bir müzisyen yok. Tek bir müzisyen seçmam gerekse Stevie Wonder diyebilirim, o her şeyi çalar, tek bir adam olacaksa o olsun. Klasik müzikle kızım sayesinde haşır neşir oldum. Puccini'nin eserlerini birlikte dinliyoruz. Bizim müzisyenlerimizden Aydın Esen'i jazzy yönüyle, Fahir Atakoğlu'nu ise innovative yönüyle çok beğeniyorum. Bizimle birlikte çalan Eylem Pelit çok temiz kalplidir, onu ve Volkan Öktemi de çok beğeniyorum. Şu an bir latin jazz projem var. Geçenlerde bir inşaat şirketi istedi, bir CD yaptım, shopping mall'da çalacak. Ayrıca satılmayacak. Bir de TV programlarım var. Bir dönem CCN Türk'de yaptım, şimdi TV 8'de Ayhan Sicimoğlu ile Renkler ve Sesler adlı bir "lifestyle" programı yapıyorum. Seyahat müzik, her hafta farklı bir konu, çok keyifli ama tahmin edebileceğin gibi bu işlerden para kazanılmıyor. Aile işimiz vardı, tekstil, o zamanlar daha çok param oluyordu. Şimdi sattım, bir kısmını kardeşime verdim. Şimdi artık eskisi gibi lükslerim yok. Hayatta ne beklediğime gelince, ne beklemediğimi söyleyeyim daha iyi. Ne olmasın, savaş olmasın, Türkiye'de eğitim ve düzen olsun, bu memleketin gidişini pek güzel görmüyorum. Endişeleniyorum.Ya işlerin kötüye gitmesi hızlandı ya da ben yaşlanmaya başladım. Artık hangisi önce gelir bilemiyorum. Belki evhamlanıyorum. Ne siyasette ne de günlük yaşamda hiçbir şey iyiye gitmiyor.

Bu sözlere bakıp da Ayhan Sicimoğlu'nun kötümser olduğunu düşünmeyin. Kötümser bir insan asla iyimser bir albüm yapamaz. Albümü dinleyen ünlü DJ (yani garson, aşçı değil, aman yanlışlık olmasın) Claude Challe şöyle demiş:

Neşe ve mutluluk dolu bir saat.

Bence siz de böyle bir neşeyi hak ettiniz, Ayhan Sicimoğlu'nun dünyasına hoş geldiniz.

Ozan Boz-Özgü Özman-Toronto
jazz@ontroy.com

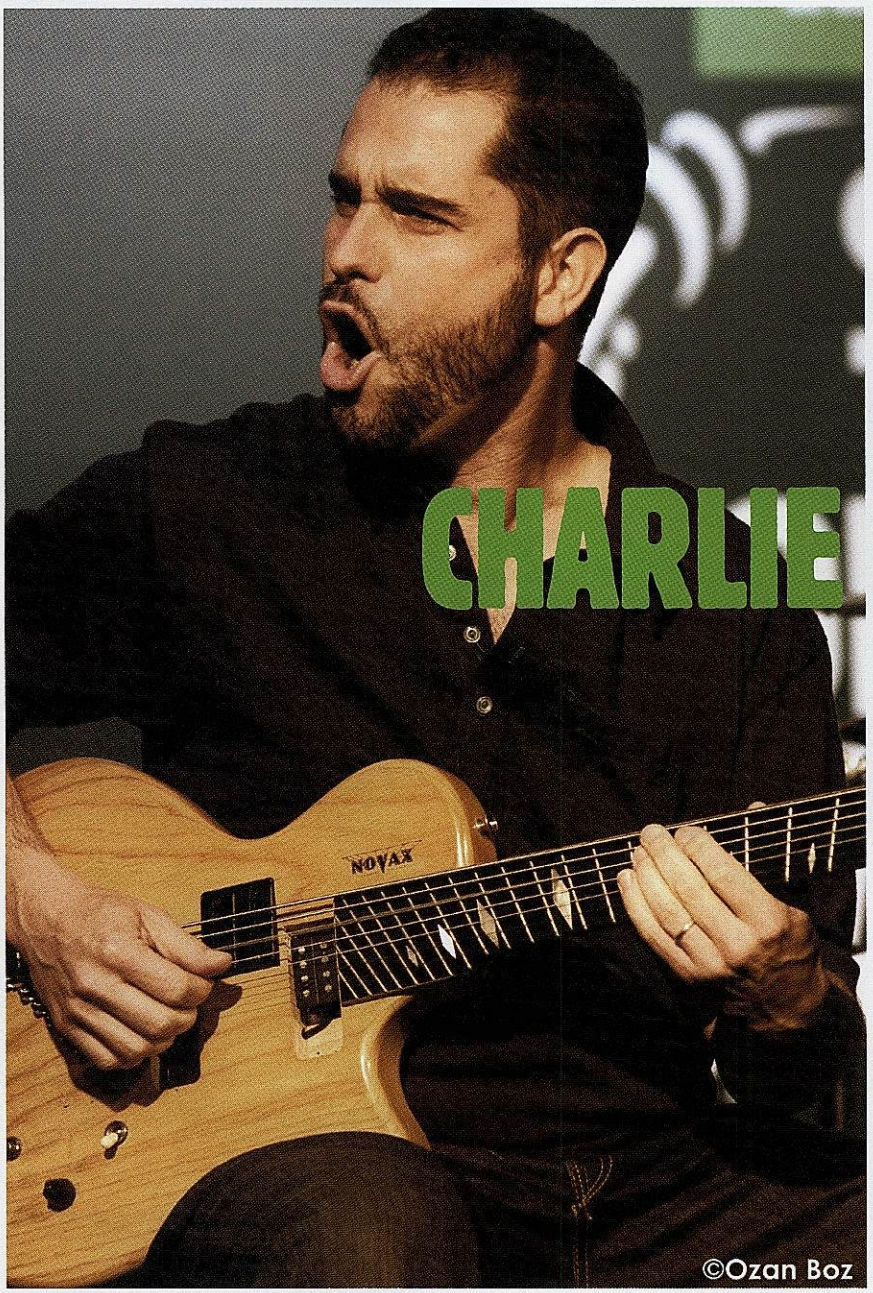

SEKİZ TELLİ GİTAR SİHİRBAZI CHARLIE HUNTER

Gitar lütiyesi bir annenin oğlu olan Charlie Hunter ilk kez onun dükkanında gitarlara merak salmış ve 14 yaşında Joe Satriani'den ders almaya başlamıştır. 18 yaşında jazz'ı keşfeden ve klasik jazz parçalarını gitarında çıkaran sanatçı çeşitli gruplarda çalmış ve turnelere çıkmıştır. Zaman zaman kadrosu ve sayısı değişebilen farklı grupları ile bir ekol olma yolunda emin adımlarla ilerlemektedir.

Altı telli normal gitar mutlaka görmüşsünüzdür. Belki daha önce altı telli bas da görmüşsünüzdür, belki sekiz telli bas veya gitar da görmüş olabilirsiniz. Ama birçoğunun perdeleri muntazam bir şekilde dikeydir. Gitar, perde sistemi kusursuz bir müzik aleti değil. Iskala ayarı, perde ayarı ve akortu mükemmel yapılmış olsa dahi gitarda çalınan notalardan sadece açık teller ve onların oktavları frekans olarak kusursuz sesler çıkartır. Oktavlar arasındaki notaların neredeyse hepsi olması gereken frekanslardan biraz sapar. Sapı üzerinde çalınan herbir notanın kusursuza yakın frekanslarda olması için aslında altı telli normal gitarın perdelerinin de fotoğraflarda görülen yelpaze şeklinde olması gerekli. Aslında bu bahsettiğim çok az bir fark ve birçok insan için hissedilmeyecek kadar küçük. Yelpaze şeklinde perdeli bir gitarı çalma zorluğu ve yüzyılların alışkanlığı biraraya gelince, gitarı bugün en çok bilinen dikey perdeli haliyle kullanıyoruz. Bill Frisell bir röportajında, notaları bastıktan sonra hafifçe eğmesinin sebebi olarak bu küçük frekans farkının olduğunu anlatır. Ancak buna rağmen delay efekti kullanarak geciken orijinal nota ile eğerek ulaştığı doğru frekanslı notanın çakışmasıyla ortaya çıkan yeni vibrato tarzı ses Frisell'i tanıdığımız sesi meydana getirir. Sanırım çok teknik konulara girdik. Hemen toparlayalım.

Charlie Hunter, ıskalası çok farklı ölçülerde iki enstrümanı, yani bas gitar ve altı telli gitarı tek bir sap altında birleştirmek istediğinden, gitarın biraz önce bahsettiğim kusuru ve ayrıca tel gerginliği çok sorun çıkartmış olacak ki bu şekilde yelpaze perde sistemine yönelmiş.

Charlie Hunter, üçlüsüyle 2004 yılında "Friends Seen and Unseen" ve 2005 yılında "Copperopolis" albümleri çıkarttı. Bu ekipteki arkadaşları Derrek Phillips (davul) ve John Ellis'in (tenor, bas klarinet, tuşlu çalgılar) yeni maceralar için ayrılmalarından sonra Charlie Hunter Toronto'ya yepyeni bir ekiple geldi. Bu yeni üçlüde tuşlu çalgılarda Erik Deutsch davulda Simon Lott var.

Charlie Hunter ile Toronto Jazz Festivali'ndeki konserinden önce görüştük. Kendisi Türkiye'ye birkaç defa gitmiş. Türkiye'nin tarihi ve kültürü hakkında bir Amerikalı'dan beklenemeyecek kadar bilgili, dolayısıyla röportajın sonlarına doğru şapkaları değiştirdik, biraz da onun merak ettiği konulardan konuştuk.

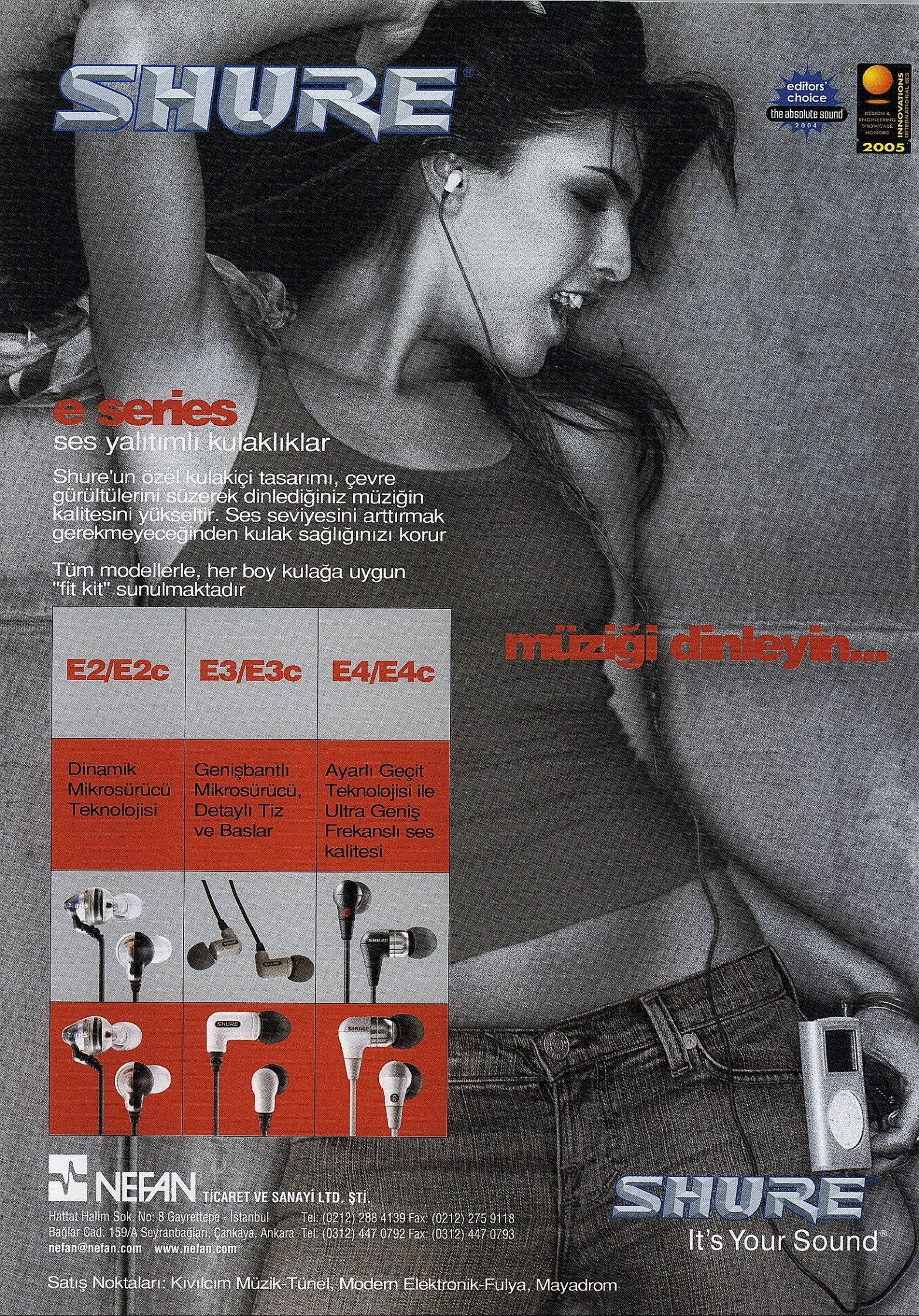
SHURE®
editors' choice
the absolute sound
2004
DESIGN & ENGINEERING SHOWCASE HONORS
INNOVATIONS INTERNATIONAL CES
2005
e series
ses yalıtımlı kulaklıklar
Shure'un özel kulakiçi tasarımı, çevre gürültülerini süzerek dinlediğiniz müziğin kalitesini yükseltir. Ses seviyesini arttırmak gerekmeyeceğinden kulak sağlığınızı korur
Tüm modellerle, her boy kulağa uygun "fit kit" sunulmaktadır
müziği dinleyin...
E2/E2c
E3/E3c
E4/E4c
Dinamik Mikrosürücü Teknolojisi
Genişbantlı Mikrosürücü, Detaylı Tiz ve Baslar
Ayarlı Geçit Teknolojisi ile Ultra Geniş Frekanslı ses kalitesi
NEFAN TİCARET VE SANAYİ LTD. ŞTİ.
Hattat Halim Sok. No: 8 Gayrettepe - İstanbul Tel: (0212) 288 4139 Fax: (0212) 275 9118
Bağlar Cad. 159/A Seyranbağları, Çankaya, Ankara Tel: (0312) 447 0792 Fax: (0312) 447 0793
nefan@nefan.com www.nefan.com
SHURE®
It's Your Sound®
Satış Noktaları: Kıvılcım Müzik-Tünel, Modern Elektronik-Fulya, Mayadrom

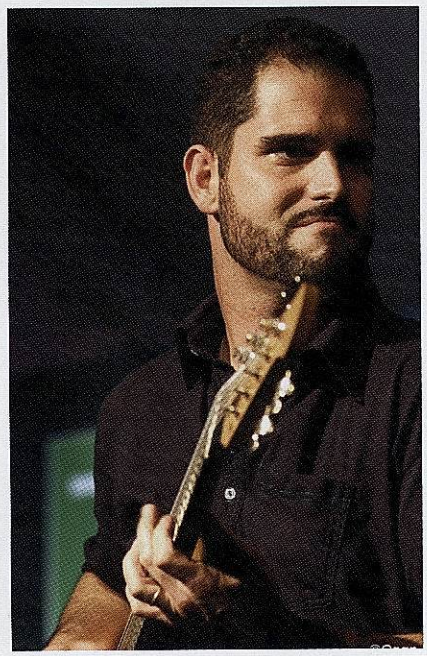

Toronto'ya oldukça sık geliyorsun. Seni daha birkaç ay önce aynı festivalin "kış sezonu" konuklarından birisi olarak El Mocambo'da izledik. Çok güzel bir konserdi. Bugün çalacağın grup aynı müzisyenlerden mi oluşuyor?
Hayır, bu grup tamamen farklı. Bu grupta üflemeli yok. Klavyeli çalgılar ağırlıkta. Rhodes gibi elektrik piano ve ayrıca sintisayzirlar kullaniyor. Davulcu farklı, çok daha serbest bir tarzı var.

Yeni parçalar mı çalıyorsunuz?
Evet.

Bu grupla albüm planları var mı?
Bu altıncı konserimiz olacak. Albüm için çok erken. Zaten artık bu dönemde albüm çıkartmanın da bir anlamı kalmadı. Sen de öyle düşünmüyor musun?

Doğru, albüm satışları ortada. Zaten jazz müzisyenleri için her konser bir albüm niteliğinde. Müzisyenler artık hayatlarını video oyunları ve filmlere müzik yazarak kazanıyor değil mi? Bildiğim kadarıyla senin de film müziği çalışmaların oldu?
Öyle mi?.... Ooo, evet, evet, Outre Mer'den bahsediyorsun.

Filmi gördün mü?
Hayır, görmedim. Öyle bir film var mı onu bile bilmiyorum. Ama hikaye çok güzel bir hikaye. Biz müziğini yaptık, gönderdik.

Gruptaki yeni müzisyenlerden bahsetmek ister misin?
Piyanoda Erik Deutsch, davulda Simon Lott var. Erik zaten New York'ta yaşadığı için arkadaşlar aracılığı ile tanıyordum. Simon da New Orleans'tan. Konsere kalırsan göreceksin, ikisi de harika müzisyenler.

Anladığım kadarıyla grubu oluştururken önce davulcuya karar veriyorsun. Davulcunun seni iyi tamamlaması çok önemli sanırım.
Doğru. Davulun beni iyi tamamlaması çok önemli. Bu klavyeli çalgılar için de geçerli ama önce davula emin olmam lazım. Ben klavye ile davul arasında bir enstrüman olduğum için herhalde.

8 telli gitar fikri nasıl oluştu?
6 telli gitarda Joe Pass numaraları yapmaya çalışırken. Bas, armoni ve melodiyi bir arada çalabilmek için tel ekleye ekleye 8 telli gitar oluştu.

Tasarımını kendin mi yaptın?
Hayır, Ralph Novak yaptı. Yelpaze şeklinde perdeleri (fanned-fret) olan gitarlar yapıyor. Pes tellere indikçe ıskala uzuyor. (Şekil 1-A)

Nasıl akort ediyorsun?
Şu anda sadece 7 telim var aslında. En ince teli çok kullanmadığımı farkettim ve çıkardım, böylece elime de dolaşmıyor. Pesten inceye doğru akort ediyorum. Sırasıyla, Fa, Si bemol, Mi bemol, Si bemol, Mi bemol, La bemol, Do. Formülü de şu: Bastan en pes 3, gitardan orta 4 teli alıp, yarım ses yükseltiyorum. (F, Bb, Eb - Bb, Eb, Ab, C)

El Mocambo'daki konserinde izlerken farketmiştim. Gitar kısmı için distortion kullanırken bas kısmının sesi temiz çıkıyordu. Bunu nasıl yapıyorsun?
İki farklı manyetik kullanıyorum.

Birbirlerinden etkilenmiyorlar mi?
Hayır. Belirli bir şekilde yerleştirildiklerinde birbirlerine etkileri hissedilmeyecek kadar az oluyor.

Bu manyetiklerin çıkışları da farklı sanırım?
Evet. Sinyalleri ayrı ayrı kullanmamı sağlıyor. Gitar kısmı için ayrı, bas kısmı için farklı efektler ve amfiler kullanabiliyorum.

Bu gitar sistemini geliştirmen ne kadar zaman aldı?
Hala tamamlanmış değil, devam ediyor, sürekli geliştiriyorum.

Üstünde çalıstığın başka enstrüman var mı?
Enstrüman değil de efekt pedallarımın bir çoğunu kendim yapıyorum. Örneğin, bu akşam kendi yaptığım envelope filter ve trampoline efectlerini kullanacağım.

Anladığım kadarıyla elektrik/elektroniğe yoğun ilgin var?
Evet, şu aralar onlara kafa yoruyorum.

Başka hangi pedallar kullanıyorsun?
Gitar için overdrive/fuzz, octave fuzz, delay ve volume pedal. Bas için octave pedal kullanıyo-

rum. Çok tok ve kalın frekansları var, çok hoşuma gidiyor.

Arada bir 6 telli de çalıyor musun?
Evet, geçenlerde 6 telli gitarla arkadaşım Bobby Previte'in grubunda çaldım.

Garage A Trois albümünde armoniden çok ritim tabanlı bir tarz çalışıyorsun. Groundtruther'da ise oldukça farklı bir konsept sanırım.
Evet, Groundtruther tamamen emprovize bir albüm. Garage A Trois o kadar emprovize değil. Ritimlerin bir çoğu önceden yazılı.

Birlikte çalışacağın müzisyenleri nasıl seçiyorsun?
Gruba göre değişiyor. Ritim hisleri, kulaklarının sağlam olması ve serbest çalabilmeleri önemli. Her an yön değiştirmeye hazır olmabilmeleri de lazım.

DJ Logic bu konserinde sana eşlik edecek. Bir DJ ile çalma fikri nasıl oluştu?
Groundtruther albümü için Bobby (Bobby Previte) ile duo çalarken parçalara hep üçüncü bir kişi ekledik. Dj Logic de o albümde bize emprovize olarak eşlik etti. Bu akşam da bu gruba eşlik etmesi icin çağırdım. Logic'in müzik yelpazesi oldukça geniş. Hiphop dışında da bir çok tarz ile ilgileniyor. Uzun zamandır piyasanın içinde. Dolayısıyla diğer DJ'lerden oldukça farklı.

Elektronik müziğin geleceği hakkında ne düşünüyorsun?
Bence elektronik müzik yeraltında kalmaya devam edecek. Müziğin "endüstri" kısmından uzak durarak... Çünkü bu günlerde plak şirketlerinin tek ilgilendikleri şey büyük pop albümleri çıkarmak. Artık eskiden olduğu gibi müzisyeni geliştirmekle falan ilgilenmiyorlar. MTV, Walmart'ın CD satmaya başlaması... Bu yepyeni bir dönem. Kabullenmek ve yola o şekilde devam etmek lazım.

Bu durumda senin gibi jazz müzisyenleri için konserlerin önemi artıyor.
Evet, canlı performanslar bizim gibi müzisyenler için çok önemli.

Albümüne hangi parçaları koyacağına nasıl karar veriyorsun? Nasıl bir bütünlük arıyorsun? Belli bir konsept geliştiriyor musun?
Hali hazırda bitmiş parçalardan en güçlü olanlarını seçiyorum. Konsept gruba bağlı.

Ne tür müzik dinleyerek büyüdün?
Annemin 20'lerden kalma akustik-blues plakları vardı onları dinlerdim. Onun dışında sürekli radyo dinlerdim, bol bol soul müzik çalarlardı. Gitara başladıktan sonra da yoğun olarak Beatles dinledim.

Gitara ilgin nasıl başladı?
Gitarın sesini hep çok beğendim. Elektrik gitar muhteşem bir enstrüman. Sadece jazz'daki kullanımından bahsetmiyorum. Kendi başına bir sözlüğü ve sesi var. Çok zengin.

70'lerin funk ve rock'ından etkilendin. Jazz'a ilgin nasıl başladı?
18 yaşlarına gelince funk'tan da rock'tan da sıkıldım. Daha farklı şeyler öğrenmek istedim. Yeni şeyler keşfetmeye çalıştım. Kütüphanelere gidip plakları karıştırdım... Jazz'la da o şekilde tanıştım sanırım.

Sana en uygun duo enstrümanı hangisi?
Davul.

Kariyerinde herhangi bir dönüm noktası var mı?
Hayır. Benim kariyerim sürekli hareket halinde. Bazen herşey güllük gülistanlık, bazen de o kadar parlak değil. İyimserliğini kaybetmeden çalışmaya ve çalmaya devam etmek lazım. Verdiğin kararların sonuçlarına da katlanman lazım.

Müzik dışında nelere ilgin var?
İnsanlara... Bu yüzden bol bol kitap okurum. Tabii yaşlanıp çoluk çocuğa karışınca başka şeylere çok vakit kalmıyor. Kendime artık pek vakit ayıramıyorum...

Evet, hakikaten çok yaşlı olmalısın (!) *(ancak 30'lu yaşlarda görünüyor)* Kaç çocuk var?
3.5 yaşında bir kızım, 6 yaşında bir oğlum var. Genç göründüğüme bakma, göründüğümden daha yaşlıyım...

Çocuklarının müziğe ilgisi var mı?
Şu anda evimin bodrum katında bir davul seti var. Gene Lake. Gene Lake'i bilir misin? Kendisi davulcu, David Sanborn ile çalar. Kendisi yakın arkadaşımdır, çocuklarımız da aynı yaşta. Bana davul setlerinden birini ödünç verdi. Şimdi bodrumumda kocaman bir davul seti var. Çocuklar bayılıyor. Evet, aslında saz öğrensinler. Türklerin sazı var değil mi?

Dünya müziğine ilgi duyuyorsun sanırım.
Evet. Elimde Türk bir müzisyenden saz albümü var. (Adını hatırlayamıyor.)
Hayatın değişik dönemlerinde değişik kültürlerin müziklerine ilgi duymuşumdur. Bir ara bol bol Afrika, Küba ve Brezilya müziği dinledim. Bir şeye ilgi duyup üstüne düşüyor, öğreneceğini öğreniyorsun, sonra onlar bir şekilde senin bir parçan oluyor ve artık ekstra ilgi göstermiyorsun. Çok ilginç değil mi?

Performansında seyircinin yeri nedir? Seyirci performansını etkiler mi?
İdealde etkilememesi lazım. Müzisyen olarak hedef seyirciden bağımsız tutarlı bir performans sergileyebilmek. Etkileyecekse de umuyoruz ki iyi yönde etkilesin.

Diyelim ki performans planladığın gibi gitmiyor, ne yaparsın? *(Bu arada, çok yorgun göründüğünü ve akşamki konserden endişelendiğim için bunu sorduğumu itiraf edeyim. Konserin harika olduğunu da eklemeliyim.)*
O durumda yapılacak en iyi şey hiçbirşey yapmamak. Zorlayınca daha kötü olacaktır. Ayrıca bu göreceli bir algı, belki ben o anda memnun değilimdir ama davulcu çok memnundur, seyirci memnundur. Kendi haline bırakmak lazım.

Tur yapmayı seviyor musun?
Ailemden uzak kalmayı pek sevmiyorum aslında. Turun tek güzel tarafı her gece çalacak olmak. Ama sürekli yolda olmak pek zevkli değil. Bu işte denge çok önemli. Ama sanırım bu yıl biraz abarttım. Çok geldi.

Çoktan neyi kastediyorsun?
Yaklaşık 150 konser. Geçtiğimiz bir yıl içinde sanırım 150 konserim vardı. Ve buna seyahatte geçen süreyi de eklersen... Çok fazla. Gelecek yıl azaltmam lazım.

Türkiye tecrübelerinden bahsetmek ister misin?
Türkiye'ye iki-üç defa gittim. İstanbul'da jazz festivallerinde çaldım, sanırım 1996 ve 1999'da. Ankara ve İzmir'i henüz görmedim.

Yakın gelecekte tekrar Türkiye taraflarına tur planları var mı?
En azından gelecek yıla kadar birşey görünmüyor. Yolum düşerse tekrar görmeyi çok isterim. Ankara Anadolu'nun ortasında düz bir şehir değil mi? Çok eski çağlardan kalma bir şehir. Şehirden büyük bir nehir falan mı geçiyor?

Evet, tarihi çok eskilere, Frigya ve Hitit dönemine kadar giden bir şehir. Ama önemli bir nehir geçmiyor aslında.
Peki nasıl oluyor da Anadolu'nun ortasında bir şehir, denize uzak, nehir falan da geçmiyor, bu kadar büyük ve önemli bir şehir haline geliyor?

Ottawa gibi, başkent olduktan sonra önemi artmış bir şehir.
Osmanlı zamanında mı?

Hayır, Osmanlı döneminde başkent İstanbul'du.
Atatürk'le mi Ankara başkent oldu yani?

Evet. Milli mücadeleye başlanırken başkent ülkenin merkezine yakın bir yerde olsun istemiş, meclis de orada kurulmuş.
Alfabeyi de Atatürk değiştirdi değil mi? Kadınlara oy verme hakkını da O getirdi.

Evet. Bir Amerikalı olarak Türkiye hakkında nasıl bu kadar çok şey öğrendin?
Tarihle ilgili çok kitap okurum. Örneğin yakın zamanda Kuzey Irak'ta da çok sayıda Türk olduğunu öğrendim. Türkmenler, Türkiye'deki Türklerle aynı dili konuşuyorlar, aynı kültür değil mi? Iranlı bir arkadaşım var, bana o bölgenin tarihini anlatır. Türkler de bir ara Iran'dan geçmişler. 11. yüzyılda sanırım.

Evet. Senin ailenin kökleri nedir?
Anne tarafım Doğu Avrupa musevilerinden, baba tarafim Çek ve İskoç karışımı.

Toronto ve New York'tan bahsederken New York'daki medar-ı iftiharımız İlhan Erşahin'i tanıyıp tanımadığını sorduk.
Türk süperstarı İlhan değil mi? Tabii ki, tanıyorum. Benim çocukluk arkadaşım Charles Stella onun albümlerinin yapımında çalıştı.
Charlie Hunter ayrılmadan önce Türkiye'deki mercimek çorbası tecrübelerinden bahsetti. Limonlu Mercimek çorbası ile ekmeğe bayılmış. Canımızı da çektirmedi değil hani...

Emre Memecan
ememecan@yahoo.com

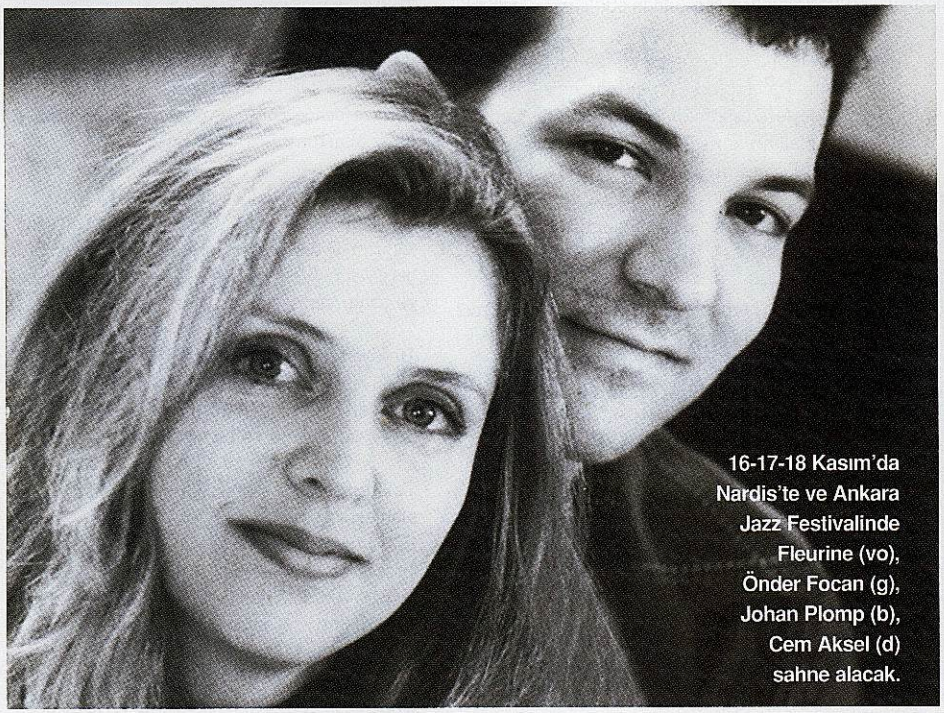

16-17-18 Kasım'da Nardis'te ve Ankara Jazz Festivalinde Fleurine (vo), Önder Focan (g), Johan Plomp (b), Cem Aksel (d) sahne alacak.

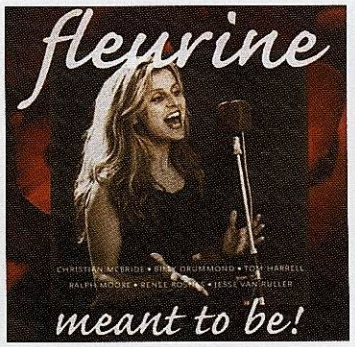

Fleurine

Hollandalı vokalist, Brad Mehldau'nun eşi Fleurine ile müzik ve aşk hakkında...

Yoğun bir turne programınız olduğunu biliyorum ama son albümün Fire'dan bu yana 3 yıl geçmiş; yeni albüm planlarınızla ilgili bilgi verebilir misiniz? Eminim dinleyicileriniz 10 yılda üç albümden daha fazlasını bekliyorlardır, onlara iyi bir haberiniz var mı?

Benim için kalitenin sayıdan daha önemli olduğunu söylemeliyim. Bir albüm yaptığınızda bir sürü yere dağıtılıyor ve bir çok insana ulaşıyor; dolayısıyla mutlaka özel bir şey olması gerekli. Gerçekten söyleyecek yeni bir şeyiniz olduğunda yeni bir albüm yapmanın doğru olduğunu düşünüyorum ve bence bu üç albümün hepsi için de böyle bir durum vardı. Arada ne kadar zaman olması gerektiği ile ilgili bir fikrim yok ama şimdi söylediğiniz için görüyorum ki her üç yılda bir albüm yapmışım! Tabii ki istisnaları olsa da, bazı müzisyenler her yıl yeni bir albüm yapmaları için şirketlerden baskı görüyorlar ve bu kalite açısından pek de iyi sonuç vermeyebiliyor. Benim gibi yaklaşık 10 yıl önce başlayan ve aynı sayıda albüm yapan Madeleine Peyroux veya Fiona Apple gibi müzisyenler de var! Yine de, İstanbul'dan döndükten sonra, Kasım sonunda yeniden stüdyoya girip 4. albümün kayıtlarına başlayacağımı söylemeliyim.

En son albümünüzden bu yana, müzikal olarak nasıl bir değişim geçirdiğinizi düşünüyorsunuz, kafanızda yeni oluşmuş fikirler var mı?

Zihnim sürekli müzikle meşgul hatta gereğinden fazla meşgul bile diyebilirim. Müzisyen olarak en önemli meselelerimden biri hangi fikirlerin kayıt edilmeye değecek kadar iyi olduğuna karar vermek. İyimser bir düşünceyle, sürekli bir gelişim içindeyiz ancak bunun hangi yönde olduğunu ancak daha sonra geriye baktığımızda, geçmişte yaptıklarımızı değerlendirerek söyleyebiliyoruz. Dolayısıyla şu andaki fikirlerimin ileride yapacaklarımı nasıl etkileyeceğini şimdiden bilemiyorum. Yaptığım üç albüme baktığımda; Renee Rosnes, Tom Harrell, Christian Mc Bride, Jesse van Ruller ve Billy Drummond ile kaydettiğim ilk albümüm olan 'Meant to Be!' gerçekten müzikal olarak benim köklerimden geliyor: Tamamı benim şarkı sözlerim ve Thelonioulus Monk, Thad Jones, Kenny Dorham gibi müzisyenlerin besteleriyle swing, bebop and Brezilya tadlarında katıksız jazz parçaları; ana teması 'aşka aşık olmak' duygusu etrafındaydı ve gerçekten 'mutlu' bir albümdü! İkinci albümüm 'Close Enough For Love' Brad Mehldau ile bir düetti ve bu albümün kayıtlarından hemen önce birbirimize çok aşık olmuştuk! Dolayısıyla benim için bu albümün oldukça içe dönük, melankolik ve tatlı bir tarafı var. Böyle olağanüstü bir aşk bulunca insan ilk olarak onu kaybedeceğinden korkuyor, işte melankoli de orada devreye giriyor. İki farklı kıtada, birbirimizden binlerce kilometre uzakta yaşıyorduk ve birlikte olabilmek için ikimizin de hayatında büyük değişiklikler yapması gerekiyordu. Herşey çok güzel bir şekilde gelişti ve o albüm bu hikayenin başlangıcını yansıtıyor. Yine benim yazdığım sözlerle hem Pat Metheny, Jimi Hendrix gibi müzisyenlerin hem de Jobim, Michel Legrand, Johnny Mandel büyük bestecilerin eserlerini yorumladık. Üçüncü albümüm 'Fire' ise ilk kez anne olmamdan sonra kaydedilmişti. Kendi çocukluğuma kadar gidip, Paul Simon, Nick Drake, Peter Frampton Chryssie Hynde gibi müzisyenlerden pop şarkılarının jazz düzenlemelerini ve kendi bestelerimi (ki, bunlardan biri yeni doğmuş olan kızımız içindi) çaldık. Bu albümde Brad ve Jeff Ballard (d) ilk defa birlikte çalmışlardı; Jeff şimdi Brad'in yeni triosunda yer alıyor biliyorsunuz. Bu albümde Jesse van Ruller (g) ve Johan Plomp'un (b) yanı sıra Gil Goldstein (Accordion), Seamus Blake (s) ve Peter Bernstein (g) da çaldılar. Gördüğünüz gibi her albüm hayatımdaki yeni bir kişisel dönemeci ve bunun etkisiyle yöneldiğim yeni bir müzikal yolculuğu yansıtıyor.

Oldukça farklı tarzlardan eserleri yorumluyorsunuz. Kaydedeceğiniz besteleri nasıl seçiyorsunuz, seçiminde hangi kriterleri uyguluyorsunuz?

Sanıyorum tek kriterim kişisel zevkim; bir besteyi, melodiyi, şarkı sözünü sevmem ve ondan ilham almam gerekiyor. Ne daha fazlası, ne daha azı...

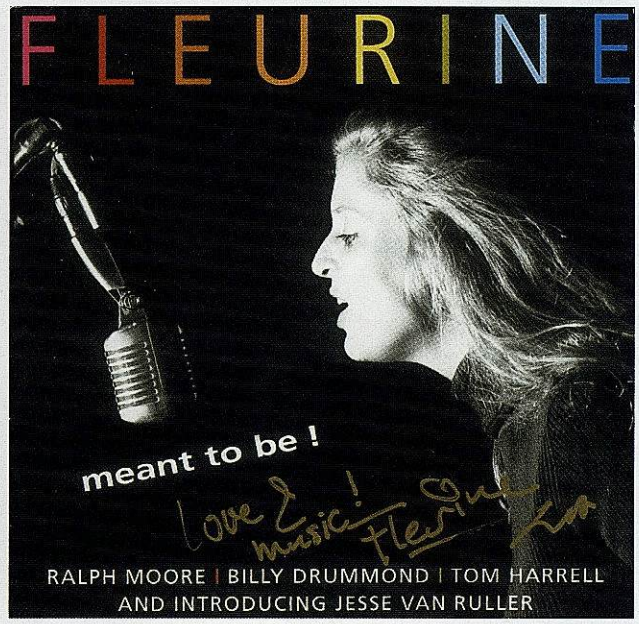

'Fire' albümünün notlarında Paul Bussy sizin için 'jazz köklerinden gelen bir şarkıcı ama bu aslında pratik olmasına rağmen sınırlayıcı bir nitelendirme' diyor. Ben de etiketin önemli olmadığını düşünüyorum ama sizin kendi müziğinizi nasıl gördüğünüzü de anlamak istiyorum.

Bu tür kategoriler veya etiketler müzik şirketlerinin bir müzisyeni pazarlama yöntemlerinin bir parçası. Benim tanıdığım bir çok müzisyen, müzik şirketlerinin üzerlerine yapıştırdıkları etiketlerin aksine tek yönlü müzisyenler değiller. Sanıyorum, her müzisyenin pek çok esin kaynağının olduğunu varsayabiliriz. Benim durumumda, temelde kuvvetli bir jazz kökeni var. Babam evde sürekli Miles, Cannonball, Art Blakey & the Jazz Messengers, Coltrane, Ella, Louis Armstrong, Billie Holiday gibi müzisyenleri dinler ve çalardı. Bunlar bende iz bırakan ilk esin kaynaklarım. Öte yandan annem ise Schubert, Mozart ve Chopin gibi bestecilerin eserlerini dinlerdi ve kuşkusuz bunların da benim üzerimde bıraktıkları izler oldu. Tabii ki aynı zamanda radyo vb kaynaklardan güncel pop parçalarını dinlemeyi sürdürdüm. Daha sonraları ergenlik çağlarımda Bossa Nova ve Brezilya müziği sevdalısı oldum. Son on yılda ise Brad'in müziğinin üzerimde kuvvetli bir etkisi olduğunu söylemeliyim. Yani, değişik yerlerden ilham alıyorum anlayacağınız.

Bir çok lisanı konuştuğunuzu biliyorum ama sanki Portekizce şarkı sözlerine karşı daha özel bir sempati duyuyormuşsunuz gibi geliyor bana; bunun arkasında belli bir sebep var mı ? Bir beste için hangi lisanda yazacağınıza nasıl karar veriyorsunuz?

Bildiğiniz gibi ana dilim Felemenkçe; bunun dışında İngilizce, Fransızca, Almanca, İspanyolca ve Portekizce konuşuyorum. Bir lisanı konuşmak benim için şarkı söylemek gibi: Sesleri taklit etmek. Farklı lisanlarda şarkı söylemenin en sevdiğim tarafı, her lisan ile gırtlağından farklı sesler çıkması ve böylelikle kendi sesinizin farklı renklerini ortaya çıkarabilme imkanı. Bir renk paletini kullanarak resim yapan bir ressamı düşünün; farklı bir paleti eline aldığında bir anda yepyeni renklere ve tonlara kavuşmuş oluyor. Farklı lisanlarda şarkı söylemek de aynen böyle; lisanı değiştirdiğinde bir anda yepyeni seslerin kapıları açılıyor önünüzde. Bu da şarkı söyleme eylemini zenginleştiriyor. Portekizce tercihimin sebebi benim için çok basit: İnanılmaz derecede duygusal bir lisan, bayılıyorum! Ne zaman aşkla ilgili bir şeyler yazsam elim otomatik olarak Portekizce'ye doğru gidiyor. Keşke Türkçe şarkı da söyleyebilsem. İstanbul'a son geldiğimde Sibel (Köse) bana bir şeyler öğretmeye çalışmıştı ama kolay değil. Bu arada, bence Sibel (Köse) benim jenerasyonumdaki çok iyi şarkıcılardan biri.

Bir çok kalburüstü müzisyenle çalışmış olmanıza rağmen, Hollandalı eşlikçileriniz Johan ve Jesse ile aranızda farklı bir dinamik var gibi görünüyor. Bununla ilgili neler söyleyebilirsiniz?

Birlikte çaldığınız müzisyenlerle uzun süreli bir birliktelik olduğunda bunun müziğe kesinlikle olumlu bir şekilde yansıdığını düşünüyorum. Johan Plomp ve Jesse van Ruller ile 15 yıldır birlikte çalıyoruz ve bu aramızda eşsiz bir bağlantı oluşmasını sağladı. Bazı müzisyenler isimleri büyük müzisyenlerle birlikte çalmanın kendi müziklerini de daha iyi yapacağını düşünürler. Bence en iyi müzik yapan gruplar birlikte uzun süre çalmış, bir sound oluşturma ve bir ilişki geliştirme imkanı bulmuş gruplar. Mesela, Ron Carter veya Dave Holland gibi olağanüstü bascılarla çalma imkanım olabilirdi ama müzikal açıdan beni Johan, Jesse ya da Brad kadar yakından tanımaları imkansız. Nardis'teki konserlerimde Johan da basta bana eşli edecek ve ikimizde ilk defa Önder Focan ile birlikte çalacağımız için çok heyecanlıyız!

Brad ile birlikte çalmak nasıl bir şey? Avantajları veya dezavantajları var mı?

Brad ile birlikte çalmak rüya gibi! En iyi tarafı, şüphesiz kimse beni kocamın tanıdığı kadar yakından tanımıyor, sihirli bir birliktelik bu! En kötü tarafı ise, onunla birlikte çaldıktan sonra başka piyanistlerle birlikte çalışmak daha zor hale geldi. O yüzden artık gitaristlerle çalışmayı tercih ediyorum, ha ha ha !... Bir de tabii, düet albümümüzü yaptıktan sonra artık sürekli böyle talepler alıyoruz, bu da biraz can sıkıcı.

Son olarak, profesyonel müzisyenlik ve anneliği nasıl birlikte yürütüyorsunuz? Birbiriyle çelişen farklı öncelikler olmuyor mu?

Kabul etmeliyim ki çocuklarımız olduktan sonra herşey eskisi kadar kolay değil çünkü çocukları kesinlikle dadılara filan bırakmıyoruz. Eğer ben turnedeysem Brad evde kalıyor, o turnede olursa ben çocuklara bakıyorum. Anne olduğumdan beri bir haftadan daha uzun bir süre evden uzak kalmadım, dolayısıyla da turne programlarım artık daha kısa. Eskisi kadar uzun veya mesela Dianne Reeves gibi bir şarkıcı kadar sık turne ve konser programları yapamasam da, sevdiğim herşeyi yapabildiğim için çok mutluyum: Müzikle uğraşıyorum, iki çocuk annesiyim ve en büyük aşkımla evliyim!

Tunçel Gülsoy
tuncelgulsoy@gmail.com

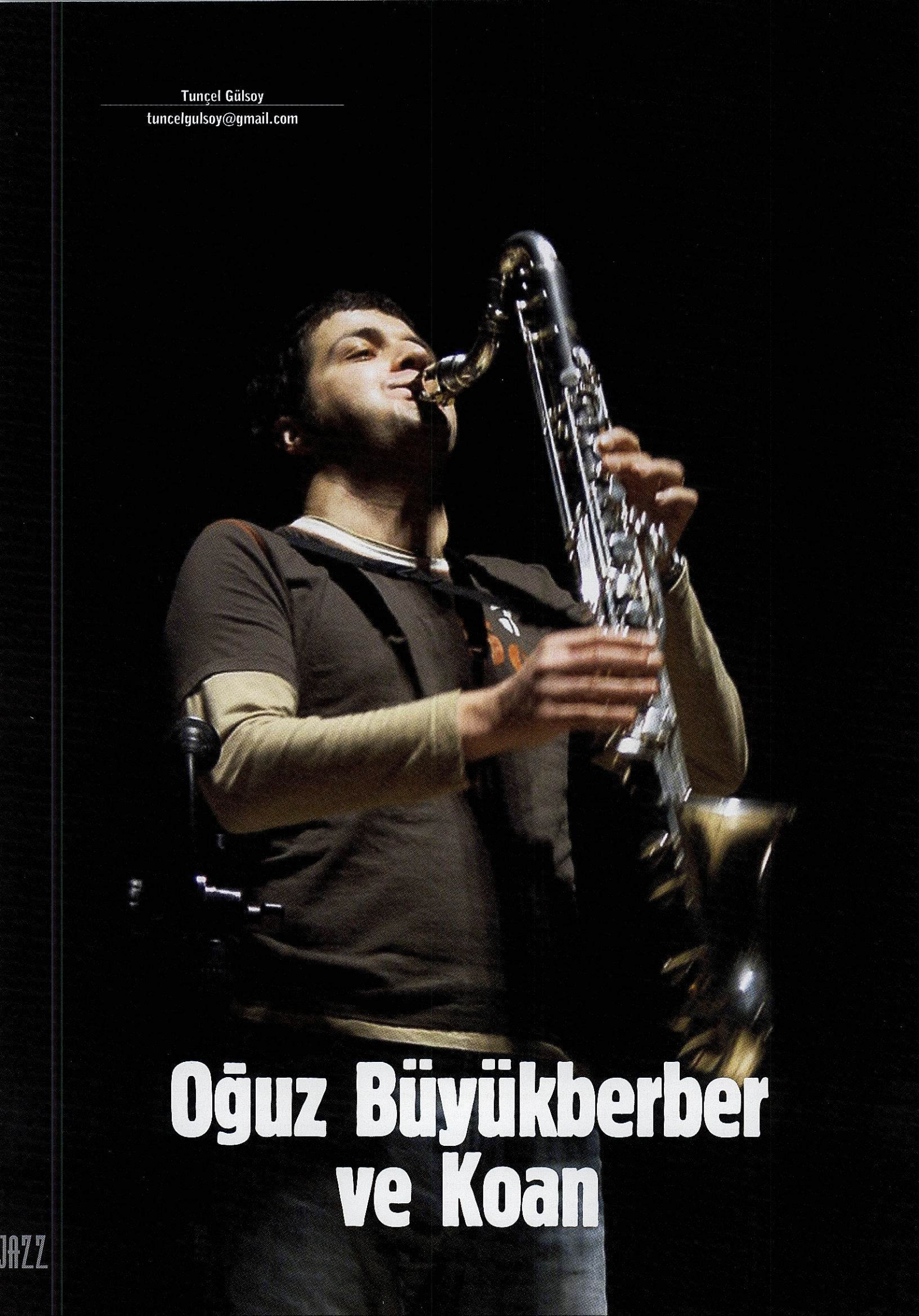

Oğuz Büyükberber ve Koan

Oğuz Büyükberber uzun yıllardan beri çalışmalarını dikkatle izlediğim bir müzisyen arkadaşımdır, başta sesi beni çok etkileyen bas klarinet olmak üzere klarinet ailesinin tüm üyelerini büyük bir ustalıkla çalar.

Onunla gitarist Çağlayan Yıldız ile birlikte gerçekleştirdikleri "A-Z" albümü üzerine röportaj yaparken tanımıştım. Ne istediğini ve ne yaptığını iyi bilen, onunla konuştukça içimde uyanan mizah duygusuna aynı şekilde cevap veren bu genç klarinetçiyi çok sevdim. Oğuz daha sonra Hollanda'ya gitti ve yerleşti, beş yıldan beri orada yaşıyor ama Türkiye ile olan bağını hiç koparmadı. Mümkün olduğu kadar Türkiye'ye gelerek buradaki müzik ortamını solumaya özen gösteriyor.

Son zamanlarda ülkemizde yayınlanan, ve benim çok beğendiğim özgün bir çalışma olan Ayşe Tütüncü'nün "Panayır" albümünde Yahya Dai ile birlikte yer aldı ve konserlere çıktılar. Gene bu süreç içerisinde kendi çıkarttığı sıra dışı albümlerle de Türk jazz severler ile buluşmaya devam etti. Geçtiğimiz aylarda bu çalışmalardan en sonuncusu olan Koan yurt dışında jazz severlerin ilgisini çekti. Bu yaz İstanbul'a gelmiş olduğu günlerde Oğuz'u yakalayıp Koan üzerine bir sohbet yapmayı başardım. Bu sohbet Türk müzik dünyasının bana göre en özgün genç müzisyenlerinden olan Oğuz Büyükberber'in nereden gelip nereye koştuğunun bir anlık suretidir:

Koan, Amsterdam'da tanıştığım Alman davulcu Uli Geneger ve İzlandalı basçı Valdi Koli ile gerçekleştirdiğimiz bir albüm. Onlarla tanıştıktan kısa bir süre sonra müziğe bakışımızın, çalarken yaptığımız emprovizasyonlarda ifade etmeye çalıştığımız şeylerin benzeştiğini fark ettik. Bir araya gelmek istedik ve bu albümü yaptık. Bu albüm için benim önderliğimde oluşan bir proje demek çok yanlış olmaz, ama bu bir Oğuz Büyükberber Trio çalışması da değil. Albümü üç kişinin ortak çalışması ile yürüyen bir proje olarak değerlendirmek daha doğru olacak.

Seçtiğimiz parçalar çoğunlukla benim beste ve düzenlemelerimden oluşuyor. Akustik bir trio oluşturuyoruz, ben bas klarinet çalıyorum. Eğer çaldığımız mekan akustik çalmaya uygun olursa bu projenin konserlerini de tamamen akustik çalmaya çalışıyoruz. Mümkün olduğunca konserlerde mikrofon, speaker veya monitör kullanmamaya çalışıyoruz. Hollanda'da bu anlayışa göre çalabileceğimiz çok güzel salonlar bulduk. Çok güzel akustikleri var, mühendislik olarak bu şekilde tasarlanmışlar. Seyirci ile aramızda hiçbir engel olmadan çaldık. Özellikle canlı performanslarda sizin kafanızda geliştirdiğiniz akustik sesin araya kablolar ve elektrik girdiği zaman dinleyiciye ulaştırılması oldukça zor.

Kelime olarak kutsal kitabımızı çağrıştırsa da Koan aslında bambaşka anlamlar yüklü bir kelime.

Albüme bu adı vermemiz basçımız Valdi Kolinin önerisi ile oldu. Kelimenin anlamını araştırınca benim de çok hoşuma gitti, ancak tam bir Türkçe karşılığı yok. Bizim kültürümüzde bu kelimeye en yakın söz "mesel" oluyor. "Koan" Çoğu zaman birkaç satırı geçmeyen, içinde soyut bir anlam olan kısa şiir ya da öykü tarzı bir yazı.

Bizdeki meseller nasıl kıssadan hisse olarak derin anlamlar içeren şeyler anlatırsa Koan da böyle. Zen felsefesine göre örnek teşkil edebilecek bir aktarım da diyebiliriz.

Oğuz Büyükberber'in müzik kariyerinde bugüne kadar gerçekleştirdiği bir çok albüm var. Bu son albümün onun müzikal yolcuğunda nereye oturduğunu veya hangi safhasını teşkil ettiğine gelince:

Böyle olmak için özel bir çaba sarf etmeme rağmen sanırım eklektik bir sanatçıyım. Şimdiye kadar benim hakkımda böyle yorumlar yapıldı. Bunun en önemli sebebinin bir müzisyen olarak çok geniş bir kaynaktan beslenmem olduğunu düşünüyorum. Aslında şu da var. Tüm bu kaynaklar ilk bakışta birbirlerinden çok farklı gö-

Ayhan Sicimoğlu
Friends & Family

www.lasestrellas.org

Konuklar: Amik Guerra • Aydın Esen • Ayşe Sicimoğlu • Balık Ayhan • Cesar Correa • Fahir Atakoğlu • Mirkelam • Özkan Uğur • Rodrigo Rodriguez • Uğur Yücel...

DOUBLEMOON

"Hakiki Küba müzik geleneğinin caz ve ragga ile baharatlandırıldığı, çok kaliteli müzisyenlerin seslendirdiği, çok iyi aranjmanların yer aldığı, nefis ve ender bir latino albüm. Müzik tarihine geçmiş bazı eski şarkıların günümüze göre enfes uyarlaması. Neşe ve mutluluk dolu bir saat."

Claude Challe

1. Pasa Baba (5:58)
2. Istanbul pas Constantinople (4:30)
3. Ahi Na' Ma Kaynana (3:47)
4. Historia de un Amor (5:20)
5. Amapola (5:55)
6. Latin Passport (3:38)
7. Baila mi Ritmo (5:15)
8. Reggaeturkaton (6:24)
9. Güle Güle (5:02)
10. Esperaré (3:58)
11. Bonus Track: Bir Aşk Hikayesi (4:29)

Amik Guerra: Trompet (2,3,4,5,7,9,10,11), Flugelhorn (2,4,6,11) • **Aydın Esen:** Elektrik piyano (5) • **Ayhan Sicimoğlu:** Perküsyonlar (1,2,3,4,7,9), Bongos&Campana (3,7,10), Bata drums, Chekere (1), Congas (3,4,5,6,7,9,10), Tumbadora (5), Perküsyon programlama (1,2,3,4,6,7,8,9,10,11), Labarba (9), Vokal (3,9,10) • **Ayşe Sicimoğlu:** Vokal (1,2,5) • **Balık Ayhan:** Darbuka (3), Hollo (3), Kenar (3), Yanaklar&Gerdan (3), Labarba (9) • **Banu Birkan:** Nazlı'nın sesi (8) • **Banu Kunt:** Vokal (4) • **Bulut Gülen:** Trombon (3,4,6,7,9,10,11) • **Cesar Correa:** Klavye (2,3,4,6,7,9,10,11) • **Eylem Pelit:** Bas (5,10) • **Eyüp Hamiş:** Zurna (8) • **Fahir Atakoğlu:** Piyano (1), Yaylı synth (1) • **Gözde Gülşen:** Çello (10) • **Jozi Levi:** Brezilya perküsyonu (9) • **Mango Memed:** Viyola (3,5) • **Metin Ulucan:** Trombon (2) • **Mirkelam:** Vokal (11) • **Nurcan Tecik:** Vokal (9) • **Ömer N. Özdoğan:** Bas (4,11) • **Özkan Uğur:** Vokal (3), Labarba (9) • **Rodrigo Rodriguez:** Rap&Vokal (1,2,4,5,6,7,8,10), Congas (1), Timbal (2,3,6,7,9,10), Tambora&Guiro (2,11) • **Serhan Erkol:** Bariton sax (3) • **Shango Ayhan:** Keman (3,5), Ses (3) • **Toygun Sözen:** Tenor, Alto sax (2,3,4,7,9,10,11) • **Uğur Yücel:** Surdu (9) • **Uğurcan Sezen:** Klavye, Synth bas (1,6,8) • **Volkan Öktem:** Davul (5) • **Zeynep Özbilen:** Vokal (10,11)

Tüm hakları saklıdır.

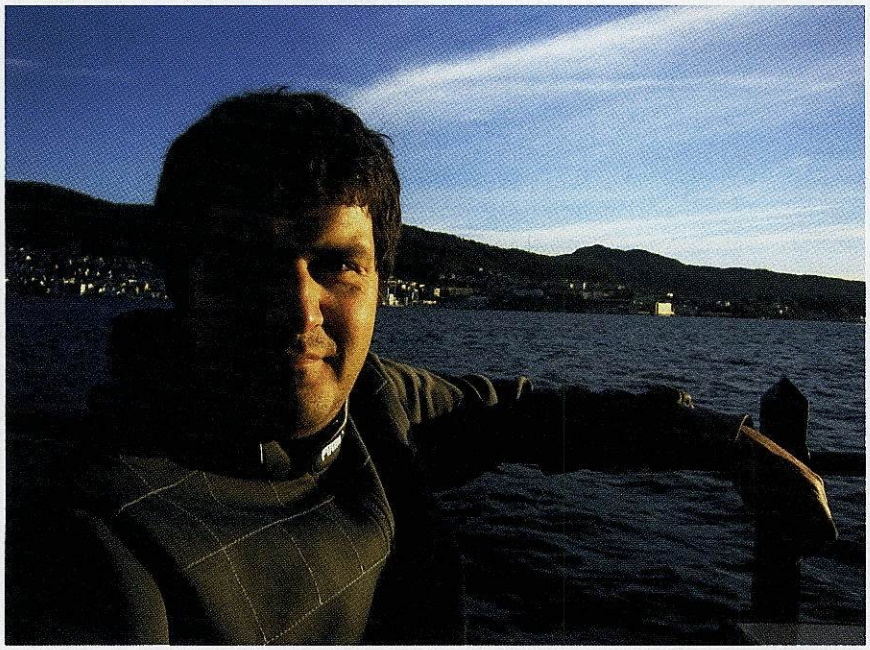

zükmelerine rağmen benim için tek bir kaynak oldular. Çünkü iyi müzik iyi müziktir ve her zaman aynı temel kaynaktan beslenir. Bu iyi müzik Çin müziği de olur, roman müziği de olur, iyi çağdaş Batı müziği de olur. Hepsi birdir. Ben her zaman iyi müzikten beslenmeye çalışıyorum ve bu amaçla bir çok değişik kaynağı incelemeye çalışıyorum. Sonunda bunların hepsi benim kişisel potamda eriyip bir takım ürünlere dönüşüyorlar. *Mesela bundan 6 sene önce yapmış olduğum "Velvele" albümüne bakarsak oradaki eklektikliğin hem anlatımsal hem de teknik olarak farklı yelpazedeki öğelerden oluşuğunu görebilirsiniz. Albümde akustik parçalar var, elektronik parçalar var, bu ikisinin birleşiminden olan parçalar var. Etnik enstrümanlar ve çağdaş enstrümanlar kullandık, tamamen bilgisayar programlarıyla gerçekleşmiş eserler var.*

Bu açıdan bakarsak Koan için çok sade bir albüm diyebilirsiniz. Her ne kadar anlatımsal olarak oldukça geniş bir yelpazeden geliyor olsa da format olarak sade, tamamen akustik bir albüm. Üç müzisyenin tıpkı eski zamanlarda olduğu gibi bir kayıt yapmaları. Ne üst üste kayıt, ne özel bir efekt, hiçbir özel şey yok yok. Her zaman bize örnek olan Charlie Parker ve John Coltrane'in yapmış oldukları kayıtlar gibi. Eski zamanlarda onlar bir odaya girerler, bir mikrofonla kayıt yaparlardı. Her ne kadar bizim 3 mikrofonumuz da olsa temel olarak bizde böyle bir kayıt yaptık. Albümdeki müziğin dinamiği bizim çaldığımız gibi duyuluyor, çünkü sonradan kayıtla hiçbir şekilde oynanmadı.

Koan'da dikkatimi çeken bir şey de "Tuz" adlı parçanın her iki albümde de yer almaları oldu. Bu gözlem bir sonraki soruyu getirdi, acaba ilk albümden bugüne geçen on yıl boyunca Tuz nasıl değişmişti, ya da Oğuz nasıl değişmişti?

Evet çok şey değişti, ben de değiştim. Ama ben

bu sorunun cevabını aslında sizden duymak isterim. Her şeyden önce bu 10 yıl içinde kendi müziğimi oluştururken beslendiğim kaynaklar daha da arttı.

Hollanda'ya gittim, daha değişik ve geniş bir kültüre açılmış oldum. Yaşadığım şehir Amsterdam coğrafi konum olarak neredeyse Batı Avrupa'nın merkezi durumunda. Çok kozmopolit bir kültür yapısı var, zaten Hollanda halkı yıllarca denizci olarak yaşamış, kozmopolit kültür olgusu bu geçmişten de kaynaklanıyor. Kentin nüfusunun yarıdan fazlası yabancı kökenli. Her çeşit milletten insan bir arada yaşıyorlar. Bir çeşit bir Babil kulesi de denilebilir. Bu anlamda da kültürel açıdan çok besleyici bir ortam. Bu yetmiyormuş gibi ben bir de tuttum, bu yaştan sonra konservatuara gittim ve bas klarinet bölümünü bitirdim. Aslında ilginç bir şey de gerçekleştirmiş oldum. Amsterdam Konservatuarının seviyesi oldukça yüksek. Girmek epeyce zordu, dünyanın bir çok köşesinde konservatuarı bitirip de oraya master yapmak üzere gelen müzisyen sil baştan orada birinci sınıftan başlamak zorunda kalıyorlardı. Bazı konularda çok sıkılar ve seviyeyi yüksek tutmaya çalışıyorlar. Ben Türkiye'de hasbel kader klarinet öğrenmiş bir insan olarak oldukça yüksek bir seviyeden kabul edildim, bu da benim kendime olan güvenimi tazeledi.

Oğuz zaten gitmeden önce de bas klarinet çalıyordu, o zaman da şu soru akla geliyor. Acaba orada ne öğrendi, hangi yönünü tamamlamış oldu. Bu konuda söylediği şeyler şunlar:

Ben orada Harry Sparnaay, Ferdinand Powel ve Arnold Dooveweerd'den ders aldım.

Doğru, gitmeden önce epey çalıyordum ama orada çağdaş klasik batı müziği formatında epey bir hakimiyet kazandığımı düşünüyorum. Bu da benim müziği algılama ve ifade etme biçimimi çok olumlu olarak etkiledi. Orada konservatuarın tarihinde de bir ilki gerçekleştirdim. Benim doğuştan bir görme problemim var. Bu yüzden teknik olarak beni klasik bölüme alamadılar çünkü nota sehpası üzerinde partisyon notasını okuyamıyorum. Bu yüzden teknik olarak jazz bölümünde yer aldım. Ama hocam Harry Sparnaay klasik müzik bölümünden birisi idi, dolayısıyla hem klasik hem de jazz bölümünden dersler alarak bas klarinet bölümünü bitirdim.

Her çocuk annesi ve babası tarafından geleceğe atılmış bir oktur der Halil Cibran. Bu açıdan Oğuz'u geleceğe gönderen birikimin ne olduğuna da değindik:

Ailemde hiçbir profesyonel müzisyen yok, bu anlamda ben bir ilkim. Ama özellikle baba tarafımda ailemin müziğe ilgisi büyük. Babamın babası, amcaları ve dayılarının hepsi güzel çalar ve söylerlermiş. Benim ailem Kayserili, genel olarak ailede bağlama çalınırmış. Çocukluğumda babam aile toplantılarında, arkadaş buluş-

Avrupa'nın en prestijli mutfak
aksesuarı ChromLine. Sadece Arçelik'te!
444 0 888 www.arcelik.com
arçelik | mutfak
Koç

malarında hep o toplantının iyi çalan ve söyleyen kişisi olarak kabul edilirmiş. Ben sanata resim ile başladım, çok küçük yaşta resim yapardım. İlk enstrüman çalmaya ise 14-15 yaşında tuşlu çalgılar ile başladım. Daha sonra Güzel Sanatlar Akademisinin İç Tasarım Bölümüne giderken kendi kendime klarinet çalmaya başladım. Ailem kendileri müzisyen olmamalarına rağmen bana müzik konusunda her zaman destek oldular.

Klarinet çalmaya ise 20 yaşında başladım. Benim için klarinet ilk görüşte aşk gibi bir şey oldu. Hani o yaşa kadar klarineti görmemiş miydin, duymamış mıydın diyebilirsiniz. Ama bakmak var, görmek var. Duymak var, duyduğun şeyin sana dokunması var. Günün birinde bir arkadaşım bana üzerine defalarca müzik kaydedilmiş, silinmişi tekrar kaydedilmiş bir kaset verdi. Bak bu değişik müzik, al ve dinle dedi. Dinledim ve çarpıldım, bu enstrümanı çalmam lazım dedim. Dört yıl sonra o kasette klarinet çalan adamın Giora Feidman olduğunu öğrendim. Klarinete başlamamın en önemli sebebi o oldu.

Bir çok klarinetçiyi dinledim, zamanla kendi stilimi geliştirdim. Bizim ülkemizden Şükrü Tunar, Mustafa Kandıralı en beğendiğim isimler oldu. Jazz müzisyenlerinden ise Benny Goodman, Woody Herman, Jimmy Hamilton'u beğeniyorum. Kendi enstrümanım olan bas klarinette ise en başta Erik Dolphy geliyor. Ayrıca John Surman, Louis Clavis'i çok beğeniyorum. Son olarak da Amsterdam'daki hocam Harry Sparnaay'dan çok şey öğrendiğimi ve bir müzisyen olarak onu çok beğendiğimi söylemeliyim.

Böylece okun geldiği yön belli oldu, Kayseri yörelerinden geliyordu. Ama bir insan için nereden geldiğinden çok nereye gittiği önemlidir. Bakın Oğuz bir bas klarinetin nefesinden aldığı hızla gelecek için neler hayal ediyor.

Şimdi 36 yaşındayım, evliyim, Hollanda'da yaşıyorum. Sade popüler olanlarla değil dünyadaki popüler olmayan müziklerle de bir yönüyle ilgileniyorum. Kendime özgü bir müzik çizgim var ama gün geçtikçe böyle bir müziği üreten kişi olarak sürdürmek zorlaşıyor. Sistem sürekli olarak size bir şeyler empoze ediyor, sanki bizi dışarı tükürmeye çalışıyor gibi bir hal var. Ben kendi yoluna inanmış bir müzisyen olarak müzik çalışmalarımı sürdürmek ve yaptığım müziği insanlarla paylaşmak istiyorum. Şu anda klarinette bir iki nota üflediğimde insanlar bundan etkileniyor, bundan ben de mutlu oluyorum. Bunun ileride de devam etmesini istiyorum. Ben Eric Dolphy ile tanışmadım çünkü aynı zamanlarda yaşamadık. Ama ben onu tanıyorum, çünkü o bana konuşuyor. Ölümsüzlük denen şey bana göre arkanda bu dünyada ölümsüz eserler bırakmaktır. Ben de arkamda yaşayacak güzel müzikler bırakmak istiyorum.

Peki bu arada dünyada ve Türkiye'de jazz nerelere gidiyor. Bu konuda da Oğuz görüşlerini bizlerle paylaştı.

Günümüzde jazz'ın tanımı değişiyor. Peki jazz nereye gidiyor diye sorsanız önce şunun cevabını bulmak gerekiyor. Günümüzde adı jazz festivali olan festivallerde kimler ne çalıyor, ne tür projelere yer veriliyor? Bu noktadan hareketle jazz'ın nereye gittiğini sorabiliriz. Bana göre bir çok sanat dalında olduğu gibi günümüzde jazz da kültürel ve teknolojik sınırlar kalkıyor. Artık saf kan jazz diye bir şeyden bahsetmek çok güç. Eskiden kategoriler vardı, Amerika jazz'ı, etnik jazz, kuzey jazz'ı gibi şeyler denirdi, artık bunları da diyebilmek zor. Günümüzde farklı kültürlerden gelen ve beslenen müzisyenler bir araya gelip değişik projelerde yer alabiliyorlar. Bu da artık bir trend haline geldi. Yeni imkanlar doğuyor ama bir yandan da kimlikler kayboluyor, kısacası hem olumlu hem de olumsuz şeyler oluyor.

Son dönemde Türkiye'de bir dolu yeni kulüp açıldı, değişik festivaller yapılıyor. İşin mutfağından biri olarak şöyle bir kıyaslama yapabilirim. Ben 20 yaşında bir plağı bulmak için sahaf sahaf dolaşırdım. Önümüze ne çıkarsa onunla yetinirdik. Şimdi durum değişti, imkanlar çoğaldı. Basılı yayın da gelişti, internet var. Bilgiye erişim kolaylaştı ve Türkiye de bundan nasibini alıyor. Bir yandan da müzik okulları açılıyor, kapanıyor. Ama genel olarak olumlu bir durum olduğunu düşünüyorum.

Söylemek istediğim bir şey daha var. Türkiye'de sanatın desteklenmesi ile ilgili bazı düşüncelerimi derginin okuyucuları ile paylaşmak isterim. Söylediğim şey ilgili yerlere ulaşır mı bilemiyorum.

Sanat mutlaka desteklenmeli, özellikle işin araştırma geliştirme kısmında çalışan müzisyenler için bu destek daha da büyük bir ihtiyaç. Bir yandan geçim derdine çare bulmak bir yandan da araştırma yapmak çok zor bir şey. Bütün Avrupa ülkelerinde hem tüm sanatlar başta devlet tarafından destekleniyor. Hem geleneksel hem de modern sanatlar destekleniyor. Kültüre destek olmak önemli çünkü bunu yapmazsanız mevcut kültürünüzü de kaybedebilirsiniz. Bir toplum kendi geçmişini ve kültürünü anlayabilmiş, yorumlayabilmiş olmalı. Türkiye olarak aslında elimizde çok değerli bir kültür mirası var, ama elimizdekini kaybettiğimiz için mevcudun üstüne yeni bir şey koymakta zorlanıyoruz.

Tunçel Gülsoy
tuncelgulsoy@gmail.com

Taş plaklardan günümüze yankılanan bir ses;

Sema ve Ekho

Birkaç taş plak, silik fotoğraflar, birkaç afiş, çok az yazılı belge, çok az anı...

Kulaklarımda kalan cızırtılı sesler, unutamadığım sesler, unutamadığım sesler, tangolar, fokstrotlar, operetler, kantolar. Bu şarkılar beni içlerine çeken, beni de beni de unutma diyen şarkılardır. Bu hanımlar öyküleriyle etkili, sesleriyle büyülü hanımlardır, bu hanımlar teğmen olan eşlerine aşık olup, sahneleri terk edip, şarkı söylemekten vazgeçip eşleriyle şark hizmetlerine giden Cumhuriyet döneminin kadınlarıdır. Sesleri, kimi kez hüzünlü, kimi kırılgan, kimi kez şen şakrak, kimi kez bahar çiçeği, kimi kez rüzgarda uçuşan bir kar tanesidir. Kimi kez de ben seni işte ben seni böyle baştan çıkarıveririm derecesinde acımasızdır. Ağlarsınız, gülersiniz, eğlenirsiniz ve dayanamayıp kulağınıza çarpan sesleri tekrarlamaya başlarsınız ve bilirsiniz ki bu seler bitip tükenecek gibi değildir, Ve bilirim ki onların yankısıyım artık, yani Ekho'yum ben.

Bu sözler Sema'nın bugünlerde Hammer müzik tarafından yayınlanan albümü Ekho'nun kapağında yer alıyor.

Sema'ya gelince; yıllardan beri tanıdığım, müziklerini zevkle dinlediğim deli dolu bir kadın. Onu 1991 yılında Hakan Atala'nın Tünel, Galip Dede Caddesi'ndeki "Lale Plak" adlı müzik tapınağından aldığım bir kaset ile tanımıştım, daha sonra Hakan ricalarımı kırmayarak Sema'nın ilk albümü olan bu çalışmanın CD'sini de Almanya'dan getirtti. Sema'ya o albümde Taksim adlı bir grup eşlik ediyordu, bana göre her şeyiyle coşkulu ve güzel bir albümdü. Çok sevdim. Diğer albümlerini de aldım. Sonra Yerebatan Sarayı'nda Tuncel Kurtiz ile gerçekleştirdiği Şeyh Bedrettin Destanı gösterisini izledim. Yıllar böyle geçti, ta ki geçtiğimiz ilkbaharda Hakan elime yeni bir Sema albümü tutuşturuncaya kadar. İşte Ekho bu albüm idi ve Sema bir kez daha hayatıma girdi, kolumdan tuttu ve birlikte Cumhuriyet dönemi hanımlarına gittik.

Ekho yankı demek, bu albümde 1905'den başlayarak 1940'lı yıllarda biten bir sürecin şarkı söyleyen İstanbul'da yaşamış hanımlarının günümüzdeki yankısı oluyorum.

Kısa gibi gözükebilir ama bu kadar kısa bir zaman diliminde bu kadar çok kadın şarkıcıyı barındırmış ve sahneye çıkartmış, bu kadar çok şarkı üretilmiş başka bir dünya şehri de olmamış.

Batılılaşma etkisiyle İstanbul'da önce Ermeni, Rum, Beyaz Rus hanımlar sahneye çıkarmış. O devirde kadınların sahneye çıkması yasak, çoğu da gizli olarak çıkmış, ve sahne arkasından kaçırılmış kadınlar bunlar. Ancak Cumhuriyetin ilan edilmesinden sonra Atatürk devrimlerinden hemen sonra İstanbul'da bir kadın şarkıcı patlaması olmuş., bir çok hanım şarkıcı var. O devir bana çok cazip geldi, o hanımları tekrar yaşatmak istedim.

Projenin yüreğindeki bir başka isim de tiyatro sanatçısı, müzik araştırmacısı, radyo programcısı olan sevgili arkadaşım Cemal Ünlü. Cemal "Türk Gramofon Tarihi"ni yazmış olan kişidir. Muazzam bir taş plak ve gramofon koleksiyonunu gelecek nesiller için toplar ve saklar. Bunları kendi radyo programlarında insanlık ile paylaşır.

Cemal'e göre bu proje toplumumuzun esin kaynaklarının köreldiği bir dönemde yatılan kış uykusunu bitirmeye yönelik bir çaba.

Cemal albümde bu duygusunu şu sözlerle ifade etmiş:

Seyyan hanımları, Mahmure Handan hanımları, Nazmiye Sedat hanımları ve diğerlerini kim fark edecek, taş plak dağarında durup bekleyen zengin verimi alıp kim "işleyecek" diye.

Toprak işleyenindir diyen Karaoğlan gibi Sema bu birikimi Cemal'in omuz vermesiyle almış, onun titizliğine yakışan bir sevgiyle seslendirmiş, sonuçta ortaya inanılmaz güzel bir albüm çıkmış. Kısacası tozlu raflarda kalan bir kültür günümüz insanı ile tekrar buluşmuş.

Albümde birçok eski şarkı var. Ama albüme almış olduğum bir başka parça daha var. "Fikrimin İnce Gülü" benim bu albüme başlamadan önce bildiğim tek şarkı idi, Adalet Ağaoğlu'nun kitabını okumuş olan şanslı insanlardan birisiyim. Kendisine parçayı bir prova sırasında dinlettik, çok hoşuna gitti. Hasta olduğu için konserimize gelemeyecekti. Çok duygu yüklü bir andı. Bu şarkıların hemen hemen hiç birisinin notası yok, taş plaklardaki sözler anlaşılamıyor. Uzun ve detaylı bir arşiv çalışması yaparak işe koyulduk. Cemal Ünlü olmasa idi bu kadar ileri gidemezdik. 70'e yakın şarkıyı inceledik, notalarını çıkarttık. Önce konserlerde söylemeye başladım, daha sonra da bu albüm ortaya çıktı. İnşallah devamı da gelecek."

Sema ile yaptığımız radyo programında biraz da onun geçmişine döndük.

Taksim benim ilk kendi grubum idi, ama daha önce başka gruplarda çalışmıştım. O zamanlar eşim, şimdi de sevgili arkadaşım olan Dieter Moritz ile bu işe soyunduk.

O ilk grubumda saksofoncu Charlie Mariano da vardı, bir konserde onu görmüş ve mutlaka birlikte çalışmak istemişitm. Uzun zaman birlikte çalmıştık ama daha sonra aramıza başka bir saksofoncu katıldı. Bu grup halen devam ediyor. Charlie Mariano ile de dostluğumuz sürüyor, turneye gittiğim zaman onun bir konseri varsa mutlaka izlerim.

Almanya'ya Ankara'dan 198' de gitmiştim, oradan 1996'da İstanbul'a döndüm. Çok büyük bir değişiklik gördüm. Bir yanı ile bu değişimin eksileri çok, ancak bir çok artı da var. Mesela İstanbul artık eskisine göre çok daha yeşil bir şehir olmuş. Ağaçlandırma var, eksileri çok olmakla artılarını koruyan bir şehir İstanbul. Berlin'e gittiğim zaman yıllardan beri hep aynı sokağı, aynı evi aynı köşeyi görüyorum, hiçbir şey değişmiyor. Burası ise sürekli olarak değişen bir şehir. Her sefer Taksim'e çıktığımda farklı bir şey görüyorum. Çok seviyorum.

Sema bir jazz müzisyeni değil, ama jazz'a yakın bir müzisyen. Kendi müzikal yolculuğunu yaratmış ve sürdürmüş bir insan. Peki nereye gidiyor, neleri arıyor deseniz bu da çok komplike bir şey değil:

Kim olduğuma gelince. Ben hayatı boyunca yalnız ve yalnız şarkı söylemekten çok büyük bir haz almış bir kadınım. Aslında üç tane Sema var. Şarkı söyleyen Sema, arkadaşları ile sohbet eden bir Sema ve kendi başına kaldığı zamanki Sema, ama yalnız kaldığım zaman da şarkı söylediğim için birincisi ve üçüncü Sema arasında mühim bir fark yok. Müzikte özel bir şey aramıyorum, çünkü aradığım şeyi bulduğumu sanıyorum, gitmek varmak istediğim bir yer var, ama bu utopik bir şey değil, elle tutulur bir şey. Farklı seslerimin olduğunu biliyorum. Benim 4-5 oktavlık bir sesim var ama bu da kendi başına çok önemli değil. Tek oktavlık seslerle de insanların çok güzel şeyler yapılabileceğini biliyorum. Bunu çok abartmamak gerek. Aradığım şeyleri hep mutlu olan yerlerde buldum. Berlin'de jazz'cılar ile çalıştım çünkü orada bu konuda gerçek bir derya vardı. İstanbul'da herkes bir virtüöz olarak var oluyor. Ben ise virtüöz değilim, müzisyenlik başka bir şey, ben müzisyenim, şarkı söylüyorum, ses çıkartıyorum. Farklı sesler çıkartmaktan hoşlanıyorum, onun için tiyatro yapıyorum, onun için Tuncel Kurtiz ile Şeyh Bedrettin Destanı'nda oynuyorum

Tek bir yerde arka arkaya sonsuza kadar şarkı söyleyebilirim ama derdim bu değil. Şarkı söyleme ve alkış almanın ötesinde bir şeyler yapmak istiyorum. Benim yaptığım işin bir projesi, bir kavramı, bir anlam bütünlüğü olmalı, kendine has bir dünyası olmalı. Sesimde farklı kişilikler var, belki de bu yüzden birbirinden değişik işler yapıyorum. Yurt dışında konserlerim var, mesela 14. yüzyıl Süleyman Çelebi'nin Mevlitini bir dini müzikler festivalinde okuyorum. Bu albümde birlikte duet yaptığımız Mustafa Avkıran'ın sokak tiyatrosunda oynuyorum. O da benim farklı bir kişiliğim.

Albüm şu sıralar üçüncü baskısını yaptı, eminim ki hem daha bir çok defa basılacak hem de arkası gelecek. Neden mi dersiniz? Çünkü her insanın içinde keşfedilmeyi bekleyen bir duygu vardır ve bu müzik onları yüreklerden alıp hayata getiriyor.

Bir sebep daha var, onu da Cemal Ünlü albümün kitapçığında söylemiş:

Sema'nın bu 'gözü pek' girişimi bir yerde başarılı olmak zorunda. Çabaların sürmesi, müzikseverler katında ilgi görmesi ve en önemlisi de; müzik yapımcılarının ve uygulayıcılarının bakış açılarını değiştirip geliştirmesi için.

YAMAHA MÜZİK ALETLERİ

SATIŞ MERKEZİ

- Pearl River konsol piyano çeşitleri
- Yamaha yarı kuyruklu,
- Yamaha konsol,
- Yamaha silent piyanolar;
- Yamaha Clavinova elektro piyano çeşitleri.

Yamaha gitar
elektro gitar,
bass gitar çeşitleri,

Yamaha nefesli ve
yaylı çalgılar
bulunur.

lila
piano

Koşuyolu'ndaki yeni yerimizde sizleri bekliyoruz...

Koşuyolu Cad. No:12 Koşuyolu-Kadıköy/İSTANBUL • Tel: 0216 326 48 17
Dereboyu Cad. No:139/A Ortaköy/İSTANBUL • Tel: 0212 236 55 51-52
e-mail: lilatekelk@ttnet.net.tr

Can Ergelmiş
canergelmis@gmail.com

AKBANK 16. JAZZ FESTİVALİ

4-14 Ekim 2006

AYA İRİNİ MÜZESİ	
4 Ekim Çarşamba	/ 20:30 / Kurt Elling
CEMAL REŞİT REY KONSER SALONU	
11 Ekim Çarşamba	/ 20:30 / Dhafer Youssef & Divine Shadows Strings
12 Ekim Perşembe	/ 20:30 / Lee Konitz & Ohad Talmor String Project featuring The Spring String Quartet
13 Ekim Cuma	/ 19:00 / Joao Bosco & Gonzalo Rubalcaba Group
	/ 21:30 / Richard Galliano Septet "Piazzolla Forever"
14 Ekim Cumartesi	/ 19:00 / Wadada Leo Smith & Süleyman Ergüner: Tabligh
	/ 21:30 / The Lou Donaldson Quartet featuring Dr. Lonnie Smith
BABYLON PERFORMANS MERKEZİ	
04 Ekim Çarşamba	/ 22:00 / Dave Burrell Db3
05 Ekim Perşembe	/ 21:30 / Acoustic Ladyland & Polar Bear
06 Ekim Cuma	/ 23:00 / Alice Russell featuring TM Juke Live Quantic (DJ Set)
07 Ekim Cumartesi	/ 20:00 / Ayşe Tütüncü Trio
	/ 23:00 / The Ramon Valle Quartet
08 Ekim Pazar	/ 19:00 / Alvin Curran, Fred Frith, Cenk Ergün
	/ 21:00 / Cazyapjazz
09 Ekim Pazartesi	/ 21:30 / El Pluma Band "William Cardoso Project"
10 Ekim Salı	/ 21:30 / Supersilent
11 Ekim Çarşamba	/ 21:30 / Cuong Vu & Scratch
12 Ekim Perşembe	/ 22:00 / Birdy Nam Nam
13 Ekim Cuma	/ 23:00 / Orient Expressions - İmer Demirer - Leo Tardin
14 Ekim Cumartesi	/ 23:00 / Nicolas Repac "Swing Swing"
YENİ MELEK GÖSTERİ MERKEZİ / Exi 26	
07 Ekim Cumartesi	/ 22:00 / Psapp
	/ 23:00 / King Britt presents Nova Dream Sequence "Live"
AKBANK SANAT	
05 Ekim Perşembe	/ 18:00 / Atölye - Dave Burrell
06 Ekim Cuma	/ 19:30 / Uzel Ametist Klarnet Beşlisi
07 Ekim Cumartesi	/ 19:30 / Candy and Milkshake
12 Ekim Perşembe	/ 19:30 / Yurdal Çağlar Trio
13 Ekim Cuma	/ 19:30 / Islak Köpek
14 Ekim Cumartesi	/ 19:30 / Atmosfer
İZMİR - ATATÜRK KÜLTÜR MERKEZİ	
09 Ekim Pazartesi	/ 20:30 / Dhafer Youssef & Divine Shadows Strings
10 Ekim Salı	/ 20:30 / El Pluma Band "William Cardoso Project"
ANKARA - MEB ŞURA SALONU	
10 Ekim Salı	/ 20:30 / Dhafer Youssef & Divine Shadows Strings
11 Ekim Çarşamba	/ 20:30 / El Pluma Band "William Cardoso Project"

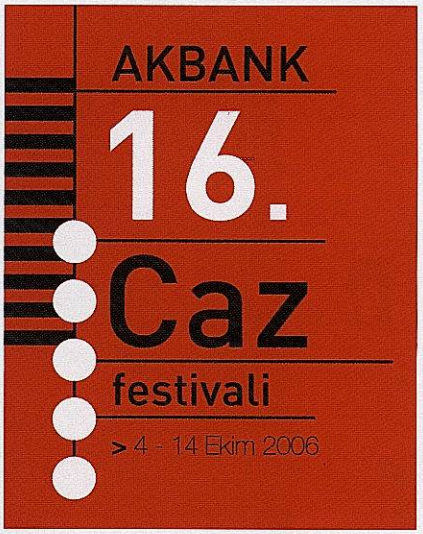

Akbank Jazz Festivali, geçtiğimiz yıllarda olduğu gibi, bu yıl da jazz dolu bir program sunuyor müzikseverlere. Programında "jazz-ımsı"lardan çok jazz müzisyenlerinin ve jazz projelerinin olmasının yanı sıra, hem dünyaca ünlü sanatçıların, hem de yeni nesilden yenilikçi, deneysel ve yaratıcı gençlerin festival bünyesinde performans sergileyecek olması, Akbank 16. Jazz Festivali'ni daha ilgi çekici bir hale getiriyor. 4–14 Ekim arasında gerçekleşecek olan konserlere İstanbul'da Aya İrini Müzesi, Cemal Reşit Rey Konser Salonu, Babylon, Yeni Melek Gösteri Merkezi, Akbank Sanat Merkezi ev sahipliği yapacak.

Akbank 16. Jazz Festivali'nin jazz severlere en büyük sürprizi, festivali İstanbul dışına taşımış olmaları. Bu yıl İzmir'de ve Ankara'da da Akbank 16. Jazz Festivali bünyesinde konserler gerçekleşecek. Her ne kadar İstanbul ülkemizde en çok jazz konserine ve faaliyetine sahne olsa da, İstanbul haricindeki şehirlerimizde ünlü müzisyenlerin performanslarını izleyebilmek mutluluk verici. Pozitif ve Akbank da bu talebe çok güzel cevap vermişler.

Programa biraz daha detaylı olarak baktığımızda, en başta açılış konseri olan Kurt Elling ve Cemal Reşit Rey Konser Salonu'ndaki konserler göze çarpıyor. 4 Ekim Çarşamba gecesi 20:30'da gerçekleşecek olan açılış konserinde, hem kompozitör, hem aranjör hem de şarkı yazarı olmanın ötesinde, günümüzde jazz dünyasının en önemli vokalistlerinden biri olarak kabul edilen Kurt Elling yer alıyor. Cemal Reşit Rey Konser Salonu'nda gerçekleşecek olan konserler ise; Dhafer Youssef & Divine Shadows Strings, Lee Konitz & Ohad Talmor String Project Featuring The Spring String Quartet, Joao Bosco & Gonzalo Rubalcaba Group, Richard Galliano Septet 'Piazzolla Forever', Wadada Leo Smith & Süleyman Ergüner: Tabligh, 'In the gardens of the heart and soul, music for double ensembles' ve The Lou Donaldson Quartet featuring Dr. Lonnie Smith.

Diğer mekânlardaki konserleri anlatmadan önce, sizlere Cemal Reşit Rey Konser Salonu'nda gerçekleşecek olan konserler hakkında detaylı bilgi vermeye çalışacağım.

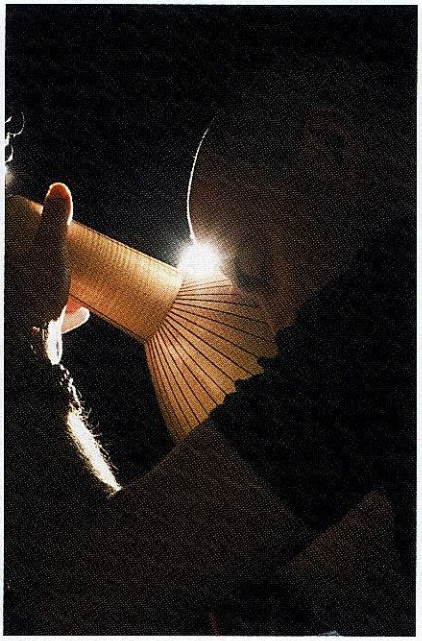

DHAFER YOUSSEF & DIVINE SHADOWS STRINGS

Dhaffer Youssef, hem jazz, hem de etnik müzik dünyasında yer alan değişik bir müzisyen. 1967 Tunus doğumlu sanatçı, 1990 yılından beri Viyana'da yaşıyor ve faaliyetlerini buradan sürdürüyor. Ud sanatçısı olmasının yanı sıra, ilginç bir vokal tarzı olması, müziğini çok boyutlu bir hale getiriyor Youssef'in. Divine Shadows Strings projesine değinmeden önce, kısaca müzik geçmişini inceleyelim, birlikte çaldığı müzisyenleri ve daha önce gerçekleştirmiş olduğu projelere bir göz atalım.

Deniz kenarında küçük bir kasabada dünyaya gelen Youssef, müzik aşkı sayesinde birçok zorluğu aşarak kendi kariyerini çizebilmiş. Youssef'in yedi kardeşi daha varmış, çok fakir olduklarından ötürü çocukluğu çok zor geçmiş. O zaman müzik aleti almak ya da yaptırmak için parası olmayan Youssef, ancak kendi bulabildiği araç gereçle bir ud yapmış ve bu udu içinden geldiği gibi çalmaya başlamış. Tabi ki o zamanlar ders almak, ya da bir üstaddan bu sanatı öğrenmek onun için imkânsızmış. Bu sırada, babası tarafından Kur'an kursuna gönderilmiş ve burada dua okumayı öğrenmiş. Bu sayede, sesini kullanmasını daha da iyi kavrayan Youssef'in müziğe ilk adımları tamamen kendi kendini yetiştirmesiyle, kulağını ve kalbini dinlemesiyle gerçekleşmiş.

Bu sırada düğünlerde de şarkı söylemeye başlayan Youssef, ilk gerçek udunu düğünlerden kazandığı parayı biriktirerek alabilmiş. Ailesi ve çevresi de Youssef'un sesinden çok etkilenmiş ve onu müzik okuması için yüreklendirmeye başlamış. Maddi olanaklarının yokluğundan ötürü önceleri çok büyük bir hayal olarak görülen müzik eğitimi, Youssef'un göstermiş olduğu büyük cesaret sonucunda gerçekleşmiş. Kendisi, Viyana'ya gidişi ve buradaki ilk yılları hakkında şu sözleri söylüyor:

"Para kazanabilmek için her şeyi yapıyordum. Bulaşıkçılık yaptım, camları temizliyordum, İtalyan olmamama rağmen bir İtalyan garson gibi davranıp garsonluk yaptım. Müzik icra etmeme ve okumama yetecek para kazanabilmek için elimden ne geliyorsa yaptım. Fakat hala müzik okumayı bilmiyordum. Bu sırada Tony Burger adında bir viyola sanatçısıyla tanıştım ve o bana müzik okumayı ve kendi müziğimi yazabilmeyi öğretti. Daha sonra da, Jatinder Thakur'la tanıştım; kendisi müthiş bir tabla virtüözüydü. O da bana Hint müziğine ilk adımımı atmamda yardımcı oldu. Hint müziğini öğrenmeye başlamam, benim için çok büyük bir adımdı. Çok büyüleyici bir dünya. Kendi ruhuma o kadar uygun geliyordu ki, her gün Jatinder'le birlikte çalıyorduk. Daha sonra onunla birlikte ilk topluluğumuzu kurduk."

Viyana'da böyle zorlu bir dönem geçirirken, Porgy and Bess adındaki bir kulüpten teklif alıyor Youssef. Her ay sadece bir gece sahneye çıkma fırsatı bulmasına rağmen çok kısa bir sürede büyük bir gelişme gösteriyor ve kendi albümlerini kaydetmeleri için davet alıyorlar. 1993 yılında kaydedilen *Malak* albümü de bu sürecin sonucunda gerçekleşti. Bu albümden sonra, hem sosyal, hem kültürel, hem de müzikal açıdan kendi köklerini araştırmaya karar veren müzisyen, Afrika'ya döndü. Burada müziğini yeni bir boyuta taşımaya başlayan Youssef, döndükten sonra Enja'dan bir teklif daha aldı ve 1996 yılında New York'ta Dieter Ilg, Markus Stockhausen ve Doug Wimbish'le birlikte *Electric Sufi* adlı albümü kaydetti.

Youssef, Viyana'da yaşamasının getirdiği avantajdan ötürü, Avrupa'nın birçok yerinde birçok farklı müzisyenle birlikte çalma imkânı buldu. Avusturya, Fransa, Almanya ve İsviçre'nin yanı sıra İskandinav

ülkelerinde de kendi müziğini icra eden sanatçı, bu süreç içerisinde Tunus'u da hiçbir zaman ihmal etmedi ve Tunus'ta da birçok çalışma gerçekleştirdi. Youssef'in müziğinde emprovizasyonun önemi çok büyük; bu sebepten dolayı özellikle emprovizasyon konusunda daha çok yetenekli ve bu tarz müziğe daha yatkın olan müzisyenlerle birlikte çalmayı tercih ediyor. Şimdiye kadar, Renaud Garcia-Fons, Markus Stockhausen, Carlo Rizzo, Nguyên Lê, Jatinder Thakur, Sainkho Namchylak, Paolo Fresu, Arto Tunçboyacıyan, Linda Sharrock, Wolfgang Puschnig, Christian Muthspiel, Jamey Haddad, Iva Bittova ve Tom Cora gibi müzisyenlerle birlikte çalan Youssef'in etnik müzik sanatçılarıyla olduğu kadar jazz müzisyenleriyle de birlikteliklerı göze çarpıyor. Zaten etnik müzik ve jazz da birçok farklı açıdan örtüşmüyor mu?

Youssef'in *Digital Prophecy* adlı albümü, yine bir arayış, yine bir yenilikçi bakış açısı taşıyor. Eivind Aarset (g), Ronu Majumdar (bansuri), Dieter Ilg (b), Rune Arnesen (d), Bugge Wesseltoft (p), Jan Bank (programlama), N. P. M. (t); Youssef'le birlikte çalıyorlar bu albümde. Bugge Wesseltoft'la Youssef'in oluşturduğu uyum da harikulade. Youssef, bu albümüyle kendi müziğini belirli bir olgunluk seviyesine taşıdığını ve köklerine bağlılığını korurken, yenilikçi bakış açısını hiçbir zaman kaybetmeyeceğini gösteriyor müzikseverlere.

Akbank 16. Jazz Festivali kapsamında Cemal Reşit Rey Konser Salonu'nda izleyeceğimiz konserde, Youssef son albümünün projesini bizlere sunacak. Andre Orvik (1. keman), Vegard Johnsen (2. keman), Jon Sonstebo (viyola) ve Hans Josef Groh (viyolonsel)'un bir araya gelmesiyle oluşan Divine Strings, şimdiye kadar müzik dünyasının farklı yerlerinde olan müzisyenlere eşlik etti. Bu toplulukla birlikte çalacak olan Youssef'e eski arkadaşı Jatinder Thakur da eşlik edecek.

Akbank Jazz Festivali'nin İzmir ve Ankara'daki ayağında, Dhafer Youssef, yine aynı projeyle sahne alacak. 9 Ekim Pazartesi 20:30'da İzmir Atatürk Kültür Merkezi ve 10 Ekim Salı yine 20:30'da Ankara MEB Şura Salonu'nda İzmirli ve Ankaralı müzik severlerin karşısına çıkacaklar.

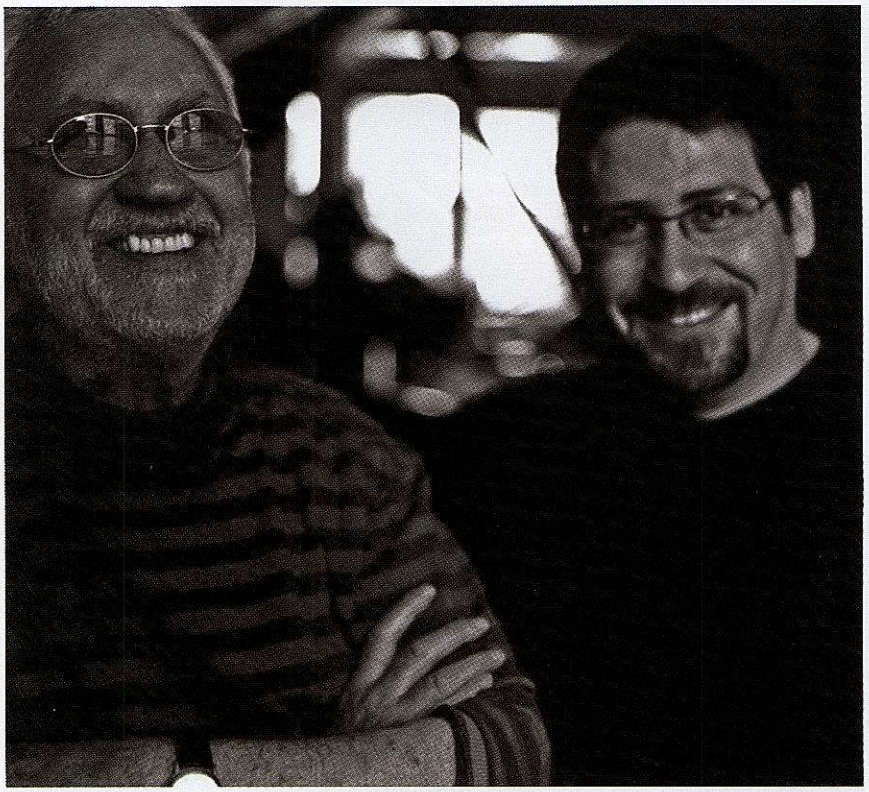

LEE KONITZ & OHAD TALMOR STRING PROJECT

Şimdiye kadar jazz dünyasına elliden fazla albüm kazandırmış olan saksofoncu Lee Konitz ile genç bir yeteneğin, Ohad Talmor'un bir araya gelmesiyle ortaya çıkan projeyi dinleyeceğiz 12 Ekim Perşembe akşamı Cemal Reşit Rey Konser Salonu'nda. 1927 yılında doğan, jazz tarihinin çok büyük bir bölümüne tanıklık etmiş; hatta bir kısmının oluşturulmasında bizzat bulunmuş olan Lee Konitz'den bahsedelim biraz; sonra da Ohad Talmor ile nasıl bir araya geldiklerine değiniriz...

Lee Konitz, jazz tarihinde önemli adımların atılmasına tanıklık etmiş, birçoğunda ise aktif olarak bulunmuş bir çınar. Miles Davis'in *Birth of the Cool* çalışmasıyla ilk kez insanların dikkatini çekti, sonrasında ise hem başka müzisyenlerle birlikte çalışmaları, hem de liderliğini kendi yürüttüğü projelerle gündeme geldi. Alto saksofonda yenilikçi bir yaklaşım taşıdı her zaman. 1950'lerde çalmaya başlamasına rağmen, Charlie Parker gibi olmayan sayılı altocular dan biriydi. Jazz tabiriyle *cool* çalan Konitz, bu çalışıyla, Miles Davis'in en büyük yaratıcısı olarak gösterildiği *cool* akımının önemli isimlerindendi. Bu akımda önemli bir yer edinmesiyle birlikte, kendinden daha genç olan birçok alto saksofoncu için esin kaynağı oldu, üslubu birçok müzisyen tarafından taklit edilmeye çalışıldı.

Konitz, aslında müziğe klarnetle başlamasına rağmen sonra alto saksofona geçti; ilk kez 1947 yılında Claude Thornhill Orchestra'da yaptığı sololarla dikkat çekti. Konitz'in müziğini en çok etkileyen müzisyenlerden biri Lennie Tristano'dur. Lennie Tristano, Miles Davis'ten bile önce *cool* çalıyordu aslında; ve Konitz'le birlikte birbirlerini daha da etkilemişler, hem emprovizasyon teknikleri ve stilleri konusunda, hem de müzik anlayışları konusunda karşılıklı etkileşim sonucunda ikisi de *cool* jazz'ın önde gelen müzisyenleri olmuşlardı. 1950'lerden sonra Tristano'dan ayrılan, kendi müzik anlayışını daha da geliştirmek ve yeni fikirler edinmek isteyen Konitz, bir yıl boyunca İskandinavya'yı dolaştı ve buradaki müzik kültürlerini inceledi. İskandinavya'dan Amerika Birleşik Devletleri'ne dönmesinin ardından müzikte farklı açılımlar elde etmeye çalıştı.

Özellikle emprovizasyona ağırlık veren sanatçı, free jazz, bebop, cool bop, post bop gibi tarzlarda çaldı; hiçbir zaman yeniliklerden kaçınmadı. Daha önce de belirttiğim gibi, kendi liderliğinde olduğu toplulukların ya da kendi katkıda bulunduğu kayıtların sayısı elliyi geçmekte. Konitz,

halen müzik çalışmalarına devam ediyor ve jazz dünyasının temel taşlarından biri olarak, halen hem alto saksofonculara, hem de diğer enstrümanları çalan müzisyenlere örnek oluyor.

Ohad Talmor ise, İsrail kökenli bir Fransız. 1970 yılında Lyon'da dünyaya gelen sanatçı, İsviçre'nin Cenova kentinde, her daim klasik müzik çalınan bir evde büyüdü. Ailesinin müzik konusunda büyük desteği sayesinde beş yaşında Cenova Konservatuarı'nda piyano eğitimi almaya başladı. Fakat 17 yaşında Florida'ya bir yıllığına gittiğinde saksofon ile tanışmasının ardından eve döndüğünde, bundan sonra eğitimine paralel olarak şehirde farklı yerlerde çalmaya başladı. Talmor, çok kısa bir süre sonra Avrupa'da jazz alanında adını duyurmaya başlamıştı. Jazz'a olan ilgisinin artmasıyla birlikte, düzenleme ve kompozisyon konusunda çalışmalarını artırmaya başlayan Talmor, 1995 yılında bu alanda eğitim görmek üzere Manhattan School of Music'e tam burslu olarak kabul edildi. Dünyadaki en prestijli müzik okullarından biri olan Manhattan School of Music'ten 1997 yılında mezun olduğundan beri Brooklyn'de yaşayan sanatçı, burada bulunduğu süre içerisinde birçok farklı projede bulundu. Talmor'un birlikte çaldığı müzisyenler arasında Steve Swallow, Jason Moran, Dave Douglas, Chris Potter, Billy Hart, Carla Bley Big Band, Ray Anderson, Curtis Fowlkes, Jim Black, Bob Dorough, Joachim Kuhn ve Matthieu Michel bulunuyor.

Talmor ile Konitz'e The Spring String Quartet eşilk edecek. Christian Wirth (keman), Marcus Wall (keman), Julian Gillesberger (viyola) ve Stephan Punderlitschek (çello)'dan oluşan bu yaylı topluluğu, birçok farklı proje içerisinde yer almış; özellikle tarz önemsemeksizin, jazz'dan popüler müziğe, klasik müzikten dans müziklerine kadar birçok farklı platformda yer almışlar. Avusturya kökenli topluluğun Talmor ile Konitz'le birlikte çalmasından ortaya son derece ilginç bir proje çıkacağını tahmin ediyoruz. Özellikle emprovizasyon konusunda son derece başarılı olan Talmor ile Konitz'in uyumunun etkisinin Spring String Quartet'e yansımasıyla birlikte, özellikle entonasyon bakımından ilginç bir yapı ortaya çıkacaktır muhtemelen.

JOAO BOSCO & GONZALO RUBALCABA GROUP

2000 yılında Ilhabela Summer Festival'de ilk kez bir arada çalma fırsatını yakalayan Kübalı piyanist Gonzalo Rubalcaba ve Brezilyalı gitarist Joao Bosco, 6 yıldır aralıklı olarak birlikte konserler vermekte ve çalışmalarını sürdürmekteler. Ilhabela Summer Festival'de seyircinin coşkuyla karşıladığı bu ikili, ondan sonraki yıllarda Brezilya'da geniş kapsamlı bir turneye çıktı. Müziğe iki farklı yaklaşımın bir araya gelmesiyle ortak bir oluşumun gerçekleşmesiyle birlikte, Küba jazz'ıyla, çağdaş Brezilya müziğinin yansımalarının olduğu coşkulu bir birleşim gerçekleşti.

1946 yılında Brezilya'da dünyaya gelen Bosco'nun müzikle ilk tanışması kilisede oldu; 12 yaşında ise ilk rock grubunu kurdu. 16 yaşında Technical School of Metallurgy'de teknik dersler almaya başlayan müzisyen, 1972 yılında inşaat mühendisi olarak Ouro Preto Üniversitesi'nden mezun oldu. Bosco'nun yaşamı, 1967 yılında Vinicius de Moraes ile tanışmasıyla birlikte değişti. Bu büyük şairle birlikte şarkı yazması, onun müzik yaşamı için çok büyük bir başlangıç oldu. Daha sonra kendi başına müzik yaşamında adımları atarken, Moraes ile birlikte yazdığı şarkıları hatırladığını belirtir Bosco. 1972 yılında bir gazetenin hazırladığı single albümün bir tarafında yer alma fırsatı bulur Bosco. Diğer tarafında büyük müzisyen Tom Jobim vardır. İşte bu single ile birlikte yıldızı parlayan müzisyen aynı yıl Elis Regina ile birlikte *Bala com Bala* adlı albümü kaydetti. Bu albüm de, aynı Tom Jobim'le paylaştıkları single gibi, Bosco'nun ününe ün kattı ve bir sonraki sene Bosco, Rio de Janeiro'ya taşınarak müzik yaşamını burada devam ettirmeye karar verdi. 1973 yılından itibaren, Brezilya içinde olduğu kadar, Brezilya dışından birçok müzisyenle çalan Bosco'ya uluslararası festivallerden gelen teklifler üzerine Bosco, ülkesinin dışına açılarak uluslararası bir müzisyen oldu. 2006 yılı itibariyle altmışıncı yaşına basan Bosco'nun müzik yaşamı, otuz yıldan uzun bir süredir devam ediyor; şimdiye kadar on beşin üzerinde albüme imzasını attı. Bosco, söz yazarı, besteci, solist ve gitarist olarak müziğin icrasına ve üretimine komple katkıda bulundu.

Rubalcaba ise, günümüzdeki en büyük Latin jazz sanatçılarından biri. Kübalı piyanist, 1963 yılında Havana'da doğdu. Ailesinin müzik geçmişinden ötürü, müzik eğitimine küçük yaşta başlayan Rubalcaba'nın en ilk öğretmeni babası Guillermo Rubalcaba oldu. Ailenin müzik kültürünün zengin olmasının başka bir katkısı da, daha çok küçük yaşlardan itibaren Gonzalo'nn, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki jazz müzisyenlerinin albümlerini dinleme fırsatını edinmiş olmasıydı. 9 yaşında Ma-

Günümüz modern caz dünyasının en önemli ve yetenekli dörtlüsü ile festival takipçilerini tutku ve heyecan dolu bir müzik serüvenine çıkaracak, caz standartları ve geleneksel teknikler arasında ustalıkla dolaşırken neredeyse bir ip cambazının yaşattığı dinmeyen heyecanı izleyicilerine yaşatacak olan Lee Konitz – Ohad Talmor String Project'in konseri ise, Cemal Reşit Rey Konser Salonu'nda 12 Ekim'de gerçekleşecek.

Lee Konitz

nuel Surnell Konservatuarı'nda çalışmalara başlayan Rubalcaba, 1983 yılında Havana Güzel Sanatlar Enstitüsü'nden mezun olana kadar müzik eğitimine aralıksız devam etti. 1980'de, 17 yaşında ilk turnesine Orquesta Aragon ile birlikte çıkan müzisyen, 1985 yılında, 22 yaşındayken North Sea Jazz Festival ve Berlin Jazz Festivali'ne kendi topluluğuyla katıldı. 1990 yılında Charlie Haden ve Paul Motian'la birlikte Montreux Jazz Festivali'nde sahne alan müzisyen, kayıtlarına daha çok küçük yaşlardan itibaren başlamıştı. O yıldan itibaren birçok farklı projede yer almasının yanı sıra, kendi önderliğinde de birçok albüm kaydı gerçekleştirdi.

Rubalcaba'yı Chick Corea'yla yaptığı düet ile birlikte ve Charlie Haden'la gerçekleştirdikleri *Land of the Sun* projesi çerçevesinde geçtiğimiz İstanbul Jazz Festivali'nde canlı izleme şansını bulmuştum. Kayıtlarında olduğu gibi, canlı performansında da, piyanoyu çok yumuşak kullandığını izleme imkanını buldum. Ayrıca, özellikle melodik anlayışı çok güçlü Rubalcaba'nın. Hem Latin köklerinin, hem de Avrupa ve Amerikan müziğinin üslubunu yansıttığı doğaçlamalarında olduğu kadar, yüksek tempo eserlerdeki dinamizmi de mutlaka dikkat edilmesi gereken müzikal özellikleri arasında geliyor Rubalcaba'nın.

Rubalcaba'ya ve Bosco'ya, İstanbul'daki konserlerinde gitarda Nelson Faria, basta Ney Conceiçao, davulda ise Kiko Freitas eşlik edecek.

RICHARD GALLIANO SEPTET "PIAZOLLA FOREVER"

Astor Piazolla, Arjantin tangosunu yirminci yüzyıla tekrardan uyarlayan, özellikle yirminci yüzyılın ikinci yarısında Arjantin tangosunun yeniden doğuşunu başlatan çok önemli bir müzisyen. Tangonun kökleriyle, çağdaş klasik müzik ve jazz'ın ortak noktalarını bulan ve bu sayede, çok dikkat çekici eserler üreten Piazolla, yeni tangonun babası. Richard Galliano ise, tangoyu jazz'la birleştiren, hem geleneksel tango yorumlamasına, hem de jazzda akordeon ve bandoneon kullanımına yeni bir yorum getiren önemli bir sanatçı. Galliano ve topluluğu, 2003 yılında ortaya çıkan "Piazolla Forever" turnesi kapsamında İstanbul'a konuk olacak.

Nice'te doğan Galliano, aslen İtalyan kökenli. Babası Lucien Galliano'nun teşvikiyle 4 yaşında akordeonu ilk kez eline alan ve o yaştan itibaren hiç bırakmayan müzisyen, 14 yaşında ilk kez jazz dinlemeye başlamış. Bu yaşa kadar, genellikle klasik müzik üzerine yoğunlaşan bir eğitim alan; aynı zamanda kompozisyon ve düzenleme konusunda da dersler alan Galliano'nun müzik anlayışı, jazz ile tanıştıktan sonra tamamen değişmiş. Gençlik yıllarında, Fransa'da geleneksel akordeon sanatçılarının albümleri bütün piyasayı domine etmişken, Galliano büyük bir istek ve hevesle yeni jazz albümleri araştırıyor, eline geçen her jazz albümünü defalarca dinliyormuş.

Galliano'nun müzik yaşamında en önemli dönüm noktalarından biri de, Piazolla ile tanışması olmuş. Galliano, Paris'e taşınıp, orada kendi müziğini ararken, Astor Piazolla, ona şu öğütü vermiş: "Jazz akordeoncusu olarak imajın çok fazla Amerikanlaşmış. Bu hiç de iyi değil. Kendi Fransız kökenini tekrardan keşfetmelisin. Benim Yeni Tango'yu ortaya çıkardığım gibi, sen de Yeni Musette'i oluşturmalısın."

Galliano, o günden itibaren yeni arayışlar içinde olmuş hep. Piazolla, zamanla onu müzikal arayışında yönlendirmiş, ona yol göstermiş ve yardımcı olmuş. Bu arayışın sonunda ise Galliano, son derece orijinal bir üslup geliştirdi, bu üslubu ile orkestra şefliği yaptı, swing, tango, Fransız valsleri kokan, Bill Evans'tan, hatta Keith Jarrett'tan esinlenen, melodik zenginliği olan bir üslup geliştirirken, Fransız kökenleri ve jazz'ın en has halinin bir araya getiriyordu.

Galliano, güçlü besteciliği ve kompozitörlüğünün yanı sıra, çok iyi bir akordeon sanatçısı. Çok gelişmiş bir tekniğe sahip olan müzisyen, şimdiye kadar Antibes, Montreux, Vienna, San Francisco, North Sea, Melbourne, Umbria Jazz ve Tokyo gibi uluslararası festivallerde sahne aldı. Galliano, ayrıca Charlie Haden, George Mraz, Al Foster, Juliette Greco, Charles Aznavour, Ron Carter, Chet Baker, Enrico Rava, Martial Solal, Miroslav Vitous, Trilok Gurtu, Jan Garbarek, Michel Petrucciani, Michel Portal, Toots Thielemans ve Joe Zawinul gibi müzisyenlerle çaldı.

"Piazolla Forever" projesiyle Astor Piazolla'nın eserlerini yeniden yorumlayan Galliano'ya, İstanbul'daki konserde kemanda Alexis Cardenas ve Sebastien Surel, viyolada Jean Marc Apap, çelloda Eric Picard, kontrbasta Stephane Logerot ve piyanoda Herve Sellin eşlik edecek.

WADADA LEO SMITH & SÜLEYMAN ERGUNER: TABLIGH

In the gardens of the heart and soul, music for double ensembles

Wadada Leo Smith, yaklaşık 30 yıldır müzik dünyasının içinde. Hem önemli bir trompet virtüözü, hem de trompetten başka birçok enstrümanı da ustalıkla kullanabiliyor. Jazz'ın yanı sıra, dünya müziği ve etnik müzik konusunda da çalışmaları olan

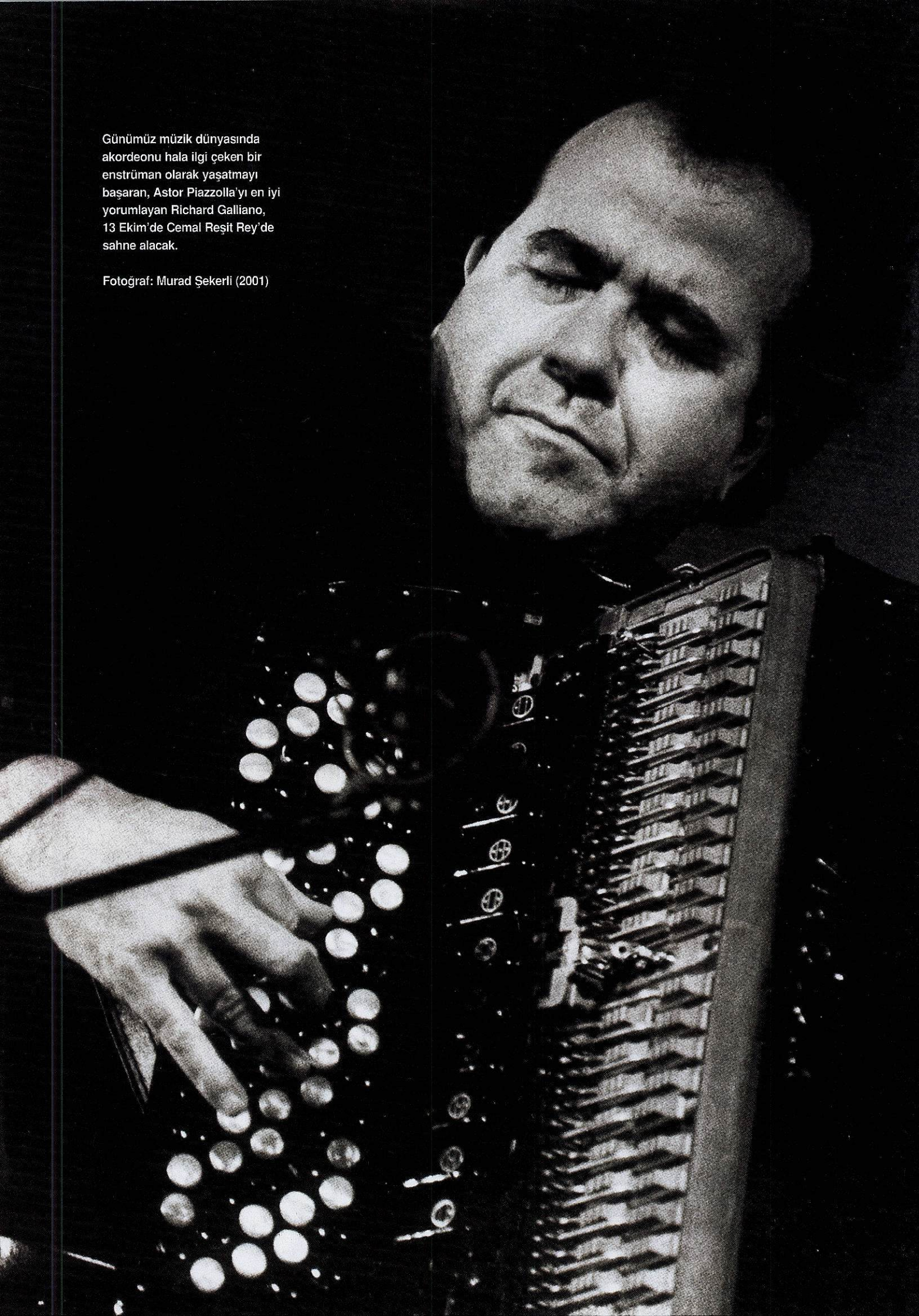

Günümüz müzik dünyasında akordeonu hala ilgi çeken bir enstrüman olarak yaşatmayı başaran, Astor Piazzolla'yı en iyi yorumlayan Richard Galliano, 13 Ekim'de Cemal Reşit Rey'de sahne alacak.

Fotoğraf: Murad Şekerli (2001)

müzisyen, şimdiye kadar Afrika, Japonya, Endonezya, Avrupa ve Amerika'da müzikal araştırmalar ve çalışmalar gerçekleştirdi. Bu çalışmaların sonucunda müziğine yansıttığı özellikler, kendi müziğini daha da derin bir hale getiriyor. Özellikle Sufi müziği hakkında araştırma yapan Smith, 2005 yılında ilk kez bu müzikle bağlantısını içeren bir konser verdi. Türk, Fas ve İran Sufi müziğinin ortak yönlerini ve farklılıklarını yaptığı incelemeler sonucunda ortaya çıkaran Smith, kendi projesiyle yerel müzisyenlere de yeni bakış açıları sunmayı başardı.

Tam adıyla, Ishmael Wadada Leo Smith, Mississippi'de doğdu, gençlik yıllarında müzikle okul bandosu aracılığıyla tanıştı. Daha sonra Askeri Bando'da bir sene çalan Smith, Sherwood School of Music ve Wesleyan University'de eğitim gördü. Bir süre sonra müzikle sadece performans ve beste anlamında ilişkisinin yetmediğini hisseden sanatçı, araştırmalarına ağırlık verdi ve özellikle müzik felsefesi ve çeşitli kültürlerin müzikle olan ilişkileri hakkında araştırmalar yaptı. Uzun yıllar boyunca farklı okullarda eğitmenlik yapan Smith, şu anda California Güzel Sanatlar Enstitüsü'nde eğitmenlik yapmaktadır. Smith, şimdiye dek Muhal Richard Abrams, Anthony Braxton, Leroy Jenkins, Roscoe Mitchell, Lester Bowie, Richard Teitelbaum, Joseph Jarman, George Lewis, Cecil Taylor, Andrew Cyrill, Oliver Lake, Anthony Davis, Carla Bley, David Murray, Don Cherry, Jeanne Lee, Milton Campbell, Henry Brant, Richard Davis, Tadao Sawai, Ed Blackwell, Misja Mengelberg, Marion Brown, Charlie Haden, Tom Buckner ve Jack Dejohnette gibi müzisyenlerle birlikte çaldı.

Smith, Tabligh projesini daha önce başka müzisyenlerle icra etmişti. İlk kez Süleyman Ergüner'le birlikte çalacak olan Smith, Ergüner'le konserden önce ancak birkaç kez prova yapma imkanı bulacak. Smith'e ve Ergüner'e bu projede gitarda Woody Aplanalp, basta John Lindberg, davul ve perküsyonda Famoudou Don Moye ve Mert Nar, kanunda ise Ahmet Baran eşlik edecek.

THE LOU DONALDSON QUARTET featuring DR. LONNIE SMITH

Hard bop, soul ve jazz'ın en önemli isimlerinden alto saksofon virtüözü Lou Donaldson ve 2003, 2004 ve 2005 yıllarında Jazz Journalist Association ödülünü keyboard kategorisinde kimseye kaptırmayan Dr. Lonnie Smith Akbank 16. Jazz Festivali'ne konuk oluyor. Lou Donaldson ile Dr. Lonnie Smith'in bir araya gelmesi 1967 yılına rastlar. 1967'de *Alligator Boogaloo* adlı albümü kaydeden ikili, o yıldan beri çeşitli aralıklarla birlikte çaldılar. Bu ikilinin dinamik performansının İstanbullu jazz severleri epey heyecanlandıracağını tahmin ediyoruz.

1926 yılında doğan Donaldson, Charlie Parker'ın alto hâkimiyetinin değişmesini sağlayan müzisyenlerden biriydi. Charlie Parker ekolünden gelen ve daha sonra tamamen kendi tarzını yaratan Donaldson ise, çarpıcı güçlü ve yenilikçi tekniği ile dikkatleri üzerine çekti. Özellikle 1950'lerin ortalarında hard bop hareketi içerisinde, blues tabanlı, enerjik bir üslupla yeni altocular için değişik bir yol açtı. 15 yaşına kadar klarnet çalan Donaldson, 1952'de New York'a taşınana kadar, Donanma Bandosu'nda alto çaldı. Milt Jackson beşlisiyle Blue Note şirketinden ilk kaydını yapan Donaldson, o zamanlar sadece 25 yaşındaydı. 50 yılı aşkın bir kariyere sahip olan Donaldson, 1950'lerde Milt Jackson ve Thelonious Monk'la yaptığı kayıtlarla jazz sahnesinde önemli bir yer edindi. Sonra Horace Silver, Gene Ramley ve Art Taylor'la çalan Donaldson, daha sonra Clifford Brown, Art Blakey, Tommy Potter gibi müzisyenlerle çaldı; özellikle The Jazz Messengers topluluğunun en parlak dönemlerinde topluluğa dahildi. Hard

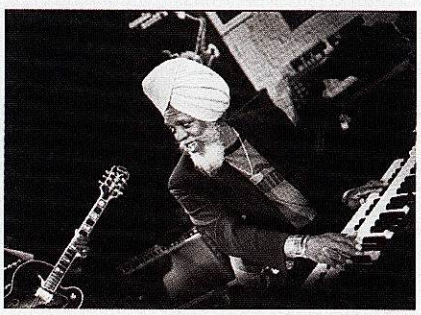

bop dönemlerinde ise, Donald Byrd, Sonny Clark, Horace Parlan, Wayne Shorter ve Grant Green gibi müzisyenlerle birlikte projelere katıldı.

DownBeat tarafından sayısız kez yılın en iyileri arasında gösterilen Lonnie Smith, bugüne kadar King Curtis, Blue Mitchell ve Joe Lovani gibi çok sayıda isimle çalışmalar yaparken Gladys Knight, Dionne Warwick ve Etta James gibi efsanelerle de aynı sahneyi paylaştı. Hammond B-3'ün efsanevi yorumcularından olan sanatçı, enstrümanını hem "canavar", hem de "hayatımın aşkı" olarak tanımlıyor. Şimdiye kadar 70'in üzerinde kayıt yapan müzisyen, her zaman için yeni ve orijinal kalmaya çalışıyor.

New York, Buffalo'da doğan Smith, müzik dolu bir atmosferde büyümüş. Özellikle geniş aile çevresi içerisinde her zaman için birilerinin şarkı söylemesi ve neşeli bir ortamda yaşaması, onun müzik ruhuna katkıda bulunmuş. 16 yaşında bir topluluğa şarkıcı olarak katılan Smith, bu sıralarda hep bir enstrüman çalmak istermiş. O sıralarda Hammond B-3'le tanışan Smith, müzik okumayı bilmediğinden dolayı sadece kulaktan çalarak harikalar yaratmaya başlamış. Bu sıralarda birçok farklı müzisyenin dikkatini çeken müzisyen, böyle zorlu bir müzik başlangıcının ardından çok kısa zamanda kendini göstermeyi başarmış. Kısa bir süre içerisinde nota okumayı da öğrenen Smith, hem kendi bestelerini kağıda dökmeyi, hem de kendi çağdaşlarının bestelerini Hammond B-3'le harika bir şekilde yorumlamayı başarmış.

İstanbul'da Akbank 16. Jazz Festivali kapsamında gerçekleşecek olan konserde de, Donaldson ile Smith'in birbirlerine olan uyumun her zamanki gibi çok yüksek seviyede olacağını tahmin ediyoruz. Onlara, gitarda Randy Johnston ve davulda Fukushi Tainaka eşlik edecek.

Cemal Reşit Rey Konser Salonu'nda ve Babylon'da gerçekleşecek olan konserlerden bahsettikten sonra, biraz da Akbank 16. Jazz Festivali'nin farklı mekanlarında ağırlayacağı diğer konserlere bakalım.

Yeni Melek Gösteri Merkezi'nde 7 Ekim Cumartesi akşamı, coşkulu bir parti gerçekleşecek. Bu partide, önce Psapp topluluğu, sonra da King Britt sahne alacak. Özellikle elektronik müzik eşliğinde dans etmeyi sevenlerin ilgisini çekeceği düşünülen bu gecede sahne alacak müzisyenlerden biz de kısaca bahsedelim.

PSAPP

Amerikan televizyon tarihinin en popüler dizilerinden biri olan *Grey's Anatomy*'de yer alan parçaları *Cosy in the Rocket* ile büyük bir üne kavuşan elektro-akustik topluluk Psapp, ayrıca Volkswagen reklamlarına ve *The O.C.* ile *Nip/Tuck*'ın tema şarkılarıyla dikkatleri çekti. Yaptıkları çalışmalar, hem kendi kendine dinlenilebilir, hem de arka plan müziği olarak kullanılabilir olduğundan ötürü, özellikle dizi ve reklam filmleri için oluşturdukları eserler,

özellikle birçok müzikseverin dikkatini çekti. Topluluk, 2002 yılından itibaren yavaş yavaş Duke Ellington'dan Tom Waits'a kadar uzanan birçok isimden etkilenmiş olarak hazırladıkları demolarını plak şirketlerine göndermeye başladılar. Melodic tarafından 2003 yılında yayınlanan *Do Something Wrong* adlı albümde yer alan ilk single'ları *Difficult Key* hem eleştirmenlerden hem de dinleyicilerden tam not aldı.

KING BRITT presents NOVA DREAM SEQUENCE "LIVE"

Deep-house, hip-hop, broken beat, nu-jazz, funk ve afro-tech türlerinin ünlü DJ ve prodüktörü King Britt, festival kapsamında Nova Dream Sequence Live projesiyle dans tutkunlarını çağırıyor. Profesyonel DJ'lik hayatına 90'lı yılların başında Grammy ödüllü Digable Planets'da başlayan King Britt, Kafka etkileşimli şarkı sözleri ve skat style jazz füzyonlarıyla modern hip hop'ın kaderini değiştiren isimlerden biri oldu. Britt, daha sonra yolculuğuna house müzik ekseninde ve solo olarak devam etti. Britt'in en büyük başarısı, 80'li yılların dans müziğini, 2000'li yılların teknolojisiyle birleştirerek, dinleyicilerine hem eski yılları hatırlatması hem de bu nostaljik hissi eğlenceyle bağdaştırmasıyla oldu.

Akbank Sanat Merkezi'nde ise, Türk müzisyenlerin performanslarını izleyeceğiz.

UZEL AMETIST KLARNET BEŞLİSİ

Uzel Ametist Klarnet Beşlisi İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuarı klarnet sınıfı öğrencileri tarafından 1996'da kurulan ve klarnet için yazılmış oda müziği repertuarını tanıtmayı amaçlayarak çalışmalarına başladı. Topluluk, yetenekli gençlerden oluşuyor. Hande Sarıç, Gürhan Eteke, Yasemin Salman, Özlem Kolat ve Öykü Karadağ'dan oluşan Ametist Klarnet Beşlisi, 2000 yılında Anaçev'in düzenlediği Genç yorumcular Oda Müziği Yarışması'nda üçüncü oldu. Sadece Türkiye sahnelerinde değil, yurtdışında da konser verme fırsatını yakalayan topluluk, şimdiye kadar Pakistan, Slovenya, Litvanya, Letonya ve Japonya'da izleyici karşısına çıktı. Akbank Jazz Festivali kapsamında gerçekleşecek olan konserde, topluluğa piyanoda İris Şentürkler, klavyede Baki Duyarlar, kontrbasta ise Erdal Akyol eşlik edecek.

CANDY AND MILKSHAKE

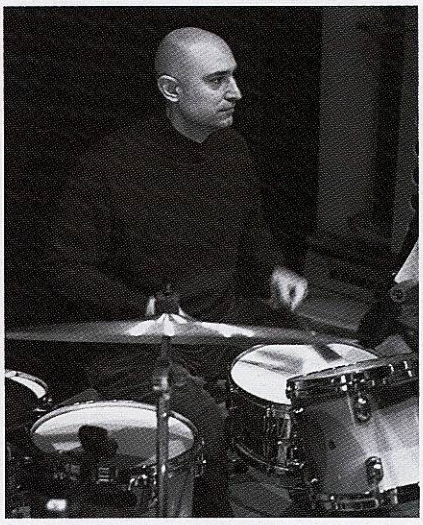

Cengiz Baysal, Akbank Jazz Festivali'ne *Candy and Milkshake* adlı projesiyle katılıyor. Bugüne kadar Ron Affif, Kerem Görsev, Aydın Esen, Mercan Dede , Okay Temiz, İlhan Erşahin, Emin Fındıkoğlu,Tuna Ötenel, Nguyen Le, Dave Samuels, Eve Cornelius, Chip Crafword, Audio Fact, Ali Perret, Tiger Okoshi, İmer Demirer gibi isimlerle çalışan Baysal, *Candy and Milkshake* albümünü geçtiğimiz mayıs ayında yayınladı. Sibel Gürsoy (v), Serkan Özyılmaz (p), İlker Özalp (b) ve Cengiz Baysal'dan oluşan topluluğun konserini Akbank Sanat Merkezi'nde izleyeceğiz.

YURDAL ÇAĞLAR TRIO

Yurdal Çağlar, geçtiğimiz yıllarda Ela Kori Mu topluluğuyla İstanbul Jazz Festivali Genç Jazz Etkinliği, Uluslararası Afyon Jazz Festivali, Eskişehir Amatör Jazz Festivali gibi etkinliklerde sahne aldı. Özellikle çağdaş bir müzik anlayışı benimseyen genç gitarist, ülkemizin önde gelen müzisyenlerinin desteği ile çalışmalarını geliştiren grup, hedeflediği müziği gerçekleştirme yolunda ödün vermeden ilerliyor. Genellikle funk ve drum'n bass gibi türlere de kayan eserlerde doğaçlamalar genellikle dikkat çekiyor. Yurdal Çağlar'a daha önce İstanbul Jazz Festivali'nin Genç Jazz Etkinliği'nden de tanıdığımız Engin Cengizkan (d) ve Murat Çopur (b) eşlik edecek.

ATMOSFER

Jazz-fusion üçlüsü Atmosfer yaklaşık 15 yıllık bir aradan sonra yine bir arada.Türk jazz, jazz-füzyon ve modern jazz müziğine önemli katkıları olan grup 80'lerin sonunda kuruldu. Yayınlanmış bir albümleri olmamasına rağmen, jazz-rock fusion severlerin ilgiyle izlediği Atmosfer, 1989'daki Erkin Koray'la aynı sahneyi paylaştıkları tarihi Moda sineması, Fenerbahçe parkı ve Taksim Meydanı'nda gerçekleştirdikleri konserlerde büyük ilgi çekmişlerdi. Atmosfer 2005 yılında gitar, gitar synth, perdesiz gitar ve tar çalan Mustafa Dönmez tarafından yeniden oluşturuldu; Dönmez'e bas gitar, perdesiz bas ve tuşlu çalgılarda Sertaç Tunguç, vurmalı çalgılarda ise Bilge Candan eşlik edecek.

ISLAK KÖPEK

Müziklerinde temel olarak belli bir tarz ya da disipline bağlı kalmayan Islak Köpek, her biri farklı geçmiş ve birikime sahip elemanlarının deneyimleriyle ortaya çıkan bir zenginliği benimsiyor. Topluluk, çalışmalarına 2005 yılında başladı. Doğaçlamaya ağırlık veren bir müzik anlayışı taşıyan Islak Köpek, bugüne kadar Teoman Madra, Pascal Lesport, Talin Büyükkürkçiyan, Le Quan Ninh, Kirstie Simson ve Yanael Plumet ile birlikte çalışmalar gerçekleştirdi. Toplulukta elektrik gitarda Servet Akıncı ve Dirk Stromberg, tenor saksofonda ve klarnette Volkan Terzioğlu, tenor saksofonda Robert Reigle, bilgisayar, cracklebox ve elektronik seslerde Korhan Erel, ve yine bilgisayar, vurmalılar ve elektronik seslerde Volkan Ergen oluşturuyor. Özellikle elektronik altyapının ve süslemelerin dinlenmesiyle, müziğin diğer bir boyutu ortaya çıkıyor.

Selim Benba
selim.benba@gmail.com

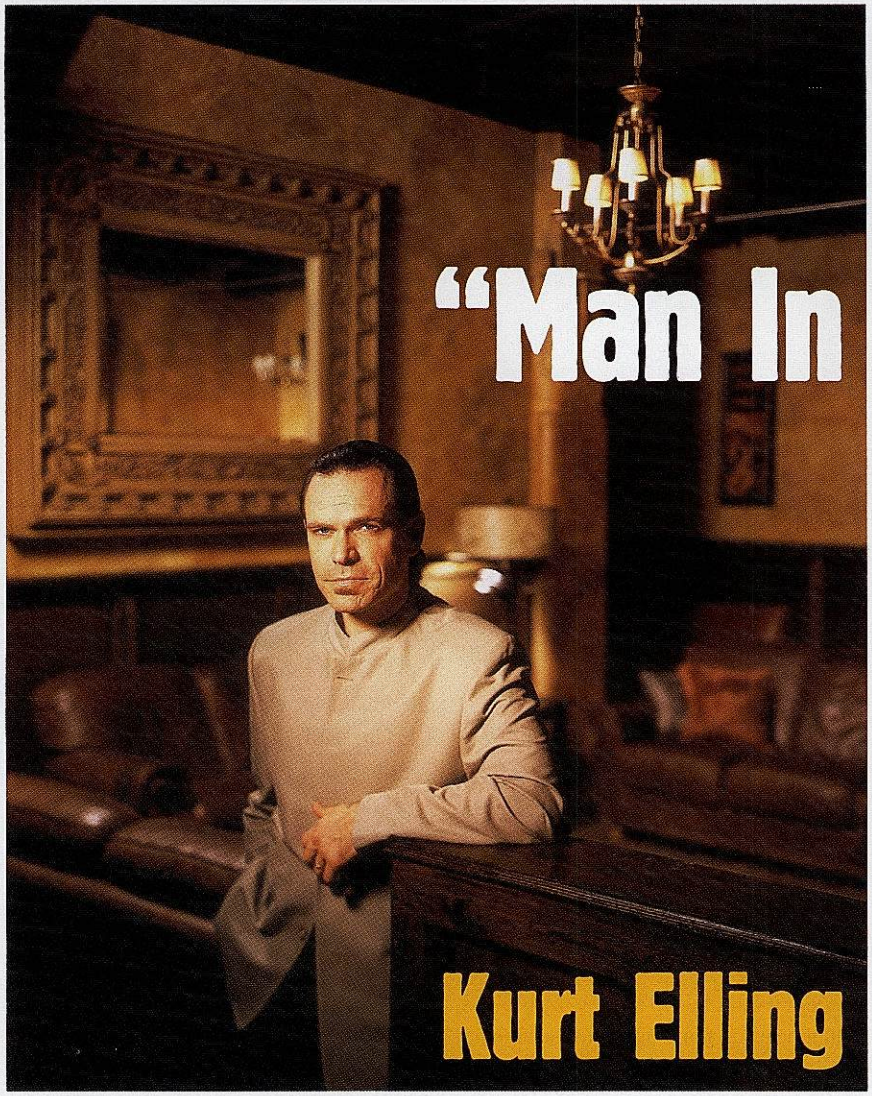

16. Akbank Jazz Festivali'nin açılış konserini verecek olan Kurt Elling ve yeni albümü...

"Man In The Air"

Kurt Elling'in Blue Note etiketi taşıyan altıncı albümü, "Man In The Air" 2003 yılında yayınlandı. Albümün detaylarına girmeden önce yeni nesil jazz müzisyenleri arasında kendine önemli bir yer bulan ve 4 Ekim 2006 akşamı 16.Akbank Jazz Festivali kapsamında, İstanbul Aya İrini Kilisesi'nde dörtlüsü ile birlikte çalacak Elling'i biraz tanıyalım:

2 Kasım 1967'de Chicago'da doğan Elling, 1989 yılında St. Peter, Minnesota'daki Gustavus Adolphus College'dan mezun oldu. Daha sonra Chicago Üniversitesi'nde Din Bilimleri Bölümü'nde yüksek lisans eğitimine başladı. Şehir efsanelerinde söylenenlerin aksine bir kredi eksiği ile mezun olmadan 1992'de tahsilini tamamladı. Babası kilise müzisyeni olduğu için çocukluğundan itibaren müzik çalınan ve dinlenilen ortamların içinde bulundu. Formal bir müzik eğitimi almadı. Birçok koroda şarkı söyledi ve kolej yıllarında jazz gruplarında solist olarak kendi stilini oluşturmaya başladı. Profesyonel müzisyenlik düşüncesi ancak yüksek lisans yıllarında gündemine girdi. Özellikle Mark Murphy and Jon Hendricks'in vokal tekniklerinden etkilenen Elling, en önemli güncel erkek jazz şarkıcısı olarak tanımlanıyor. Kaydettiği altı albüm de Grammy ödülüne aday gösterildi. 2000 yılından bugüne değin Jazz Times ve Downbeat dergilerinin okuyucu anketlerindeki "En İyi Erkek Jazz Şarkıcısı" kategorisinde en üst sıradan inmedi. Dörtlüsü ile Avrupa'da, Amerika'nın birçok eyaletinde, Kanada, İsrail, Avustralya ve Japonya'da turnelere çıktı. Kendi çalışmaları dışında aralarında Terence Blanchard, Dave Brubeck, The Clayton/Hamilton Orchestra, Benny Golson, Jon Hendricks, Fred Hersch, Charlie Hunter, Al Jarreau, David Liebman, Joe Lovano, Marian McPartland, The Bob Mintzer Big Band, Mark Murphy, John Pizzarelli ve The Yellowjackets'ın da bulunduğu birçok önemli jazz müzisyeni ve topluluğu ile birlikte konserler verdi, kayıtlar yaptı.

Tiyatro, edebiyat ve modern dans ile jazz'ı buluşturan disiplinler arası projeler üreten Elling, tüm sanatsal etkinliklerinin yanı sıra 1999-2003 yılları arasında Grammy ödüllerini veren organizasyon olan ve Amerika'da 17.000 üyeyi çatısı altında buluşturan "National Academy of Recording Arts and Sciences"ta başkan yardımcılığı yaptı.

Bu kadar biyografik bilgiden sonra müziğin kendisine, Elling'in son al-

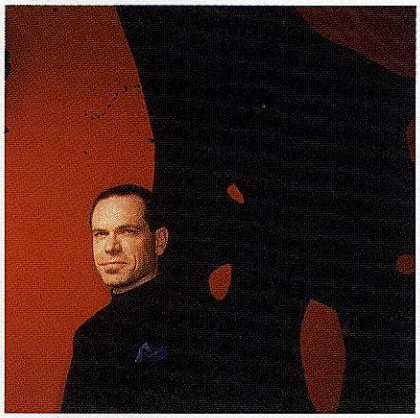

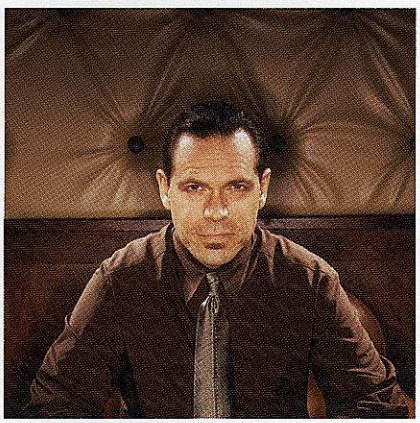

bümü "Man In The Air"e dönelim:

Açılış parçası Pat Metheny bestesi Minuano. Parça, ilk defa dinlediğim ve hayran kaldığım piyanist, Elling'in müzikal yoldaşı Laurence Hobgood'un intro'su ile açılıyor. Ballad havasında başlayan parçanın devamında gelen 6/8'lik ritmli chorus bölümünde Metheny Group'un davulcusu Paul Wertico'nun da etkisi ile sound birden bire Pat Metheny Group havasına bürünüyor. Son derece parlak ve güzel olan melodiyi Elling müthiş bir enerji ile yorumluyor. 2.tekrarlarda üst üste kayıt tekniğini kullanan Elling parçaya bir koral havası veriyor. Brad Wheeler ve Laurence Hobgood'un müthiş sololarından sonra Elling parçaya girip fırtınayı söndürüyor.

Bir William Eaton betesi olan "In The Winelight" ile ortalık sakinleşiyor. Bluesy ve funky bir hava taşıyan parçada Laurence Hobgood'un Fender Rhodes ve Stefon Harris'in vibrafon tınıları ön plana çıkıyor. Kolay sindirilebilir bir pop jazz parçası havasında olan "In The Winelight" az sonra gelecek ağır hadiseye bir ön hazırlık niteliği taşıyor. Bahsettiğim ağır hadise John Coltane'in dört bölümden oluşan başyapıtı "A Love Supreme"in ikinci bölümü "Resolution". Kurt Elling CD notlarında bu parçanın üzerine söz yazıp yorumlamasına izin veren Alice Coltrane'e teşekkür ediyor. Jazz tarihinin en önemli albümlerinden biri olan ve Coltrane'in tanrıya yakarışını seslendirdiği "A Love Supreme"in bir bölümüne söz yazıp söylemek başlı başına bir cesaret. Kurt Elling'in "Resolution"da yarattığı atmosfer gerçekten inanılmaz. Coltane'in doğaçlaması üzerine yazdığı oldukça derin ve din felsefesi içerikli metin bence ?vocalese? tekniğinin başyapıtlarından birini oluşturmuş. Taşıdığı mistik ve ilahi hava nedeni ile San Fransisco'daki bir kilisede Pazar ayinlerinde kullanılan Resolution Elling ile yeniden can bulmuş. Elling şöyle diyor: *"Doğumun ne olduğunu biliyorum. Ölümün ne olduğunu biliyorum, insanın içinden ışığın nasıl çıkıp kaybolduğunu... Bir hayatın kayıp gittiğini... Güçsüzce vazgeçtiğini... Bu sonsuz kayıtsızlıkta derin bir mana buluyorum..."*

Albüm Joe Zawinul'un bir Wheather Report klasiği olan "Heavy Weather?da yeralan ?A Remark You Made?in vokal versiyonu ?Time To Say Goodby? ile devam ediyor. Albümdeki diğer cover parçalar "Higher Vibe" (Courtney Pine) , "A Secret I," (Herbie Hancock'un"Alone and I? parçasının vokal versiyonu.), " "All Is Quiet" (Bob Mintzer) ve bir Grover Washington hit'i "Winelight". Albümde dikkat çekici bir diğer parça, Kurt Elling'in tek başına üst üste kayıt tekniği ile "a capella" olarak seslendirdiği "The Uncertainty Of The Poet". Parçanın sözlerine dikkat!

Türkiye'ye ilk kez gelecek olan Elling, internet'te ve yazılı basında şarkıcılar için sıkça kullanılan "dört oktavlık müthiş bariton ses ve inanılmaz bir teknik" klişeleri ile ön plana çıkartılıyor. Oysa ki Elling'i bu denli önemli kılan temel özellik, jazz tarihinin en önemli figürlerinin (John Coltrane, Wayne Shorter, Keith Jarrett, Dexter Gordon, Pat Metheny) besteleri ve emprovize sololarının üzerine yazdığı derin, felsefi ve yüksek edebi değer taşıyan metinler ile "vocalese" i taşıdığı üst seviye. Rilke, Proust, Kerouac, Rumi ve Kenneth Rexroth gibi yazar ve şairlerden referanslar içeren metinler, jazz'ın en önemli besteleri ile öylesine bir uyum sağlıyor ki, örneğin bir Resolution'ı dinlediğiniz zaman Coltrane'i duyar gibi oluyorsunuz. Basit bir yeniden üretim (reproduction) ile karşılaşmanın ötesinde 45 yıllık bir klasiğe yeni bir kan ve can, yeni bir soluk geldiğini hissediyorsunuz.

Kurt Elling 4 Ekim 2006'da hayat görüşü ile oldukça örtüşen bir mekânda, Aya İrini'de

Laurence Hobgood (piyano), Robert Amster (bas) ve Willie Jones, III (davul) ile birlikte oluşturduğu dörtlü ile beraber bizimle olacak. Bu konserde geçtiğimiz yıllarda kaydettiği altı albüm dışında 2007 Şubat'ında çıkacak yeni albümünden de parçalar çalacağını tahmin ediyorum. Kesinlikle kaçırmayın derim.

Kaynakça:
http://kurtelling.com/
http://en.wikipedia.org/wiki/Kurt_Elling

Kurt Elling – vokal
Laurence Hobgood – piyano
Robert Amster – bas
Willie Jones, III – davul

Gülüş Gülcügil Türkmen
gulus.gulcugil@gmail.com

Pete Wareham – saksofon
Tom Cawley – klavye
Tom Herbert – bas
Seb Rochford – davul

ACOUSTIC LADYLAND

05 Ekim 21:30 / BABYLON

Aradığınız bir parça avangard, maceraperest, hatta yenilikçi çizgide bir şeyse bu konser, kaçırmamanız gerekenler arasında. Hatta The Observer dergisine bakılırsa grup, 2005'in olağanüstü 5 canlı performansından biriymiş.

Evet, tahmin ettiğiniz gibi "Acoustic Ladyland" ismi Jimi Hendrix'in "Electric Ladyland" albümüne bir gönderme. Çünkü bir grup olarak çalışmaya başladıklarında niyetleri Hendrix'in parçalarını akustik olarak yeniden düzenlemekmiş. Fakat yaratıcılıkları, kısa sürede onları yeni parçalar üretmeye yöneltmiş. Etkilendikleri isimler arasında The Doors, Velvet Underground, David Bowie'yi saydıkları gibi John Coltrane, Miles Davis, Duke Ellington'dan da bahsediyorlar. Aslen deneyimli jazz müzisyenleri olan grup elemanları, yaptıkları müziğin jazz mı yoksa rock mı olduğu sorusuna samimi bir cevap veriyorlar: "Jazz'ı halka indirmek gibi bir misyonumuz yok. Punk rock ve jazz seven insanlar olarak yaptığımız müzikte ikisini de barındırıyoruz. Ama sanırım daha çok rock severlere hitap ediyoruz".

Konsere gitmeden bir görüntü almak (veya ne kaçırdığınızı görmek) isterseniz, youtube.com sitesinde grubun iki adet videosu bulunuyor.

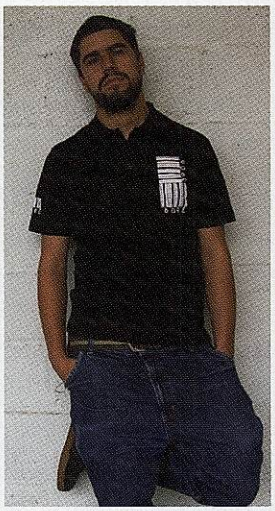

ALICE RUSSELL featuring TM Juke Live Quantic (DJ Set)
featuring TM JUKE LIVE QUANTIC (Dj Set)

06 Ekim 23:00 / BABYLON

Son birkaç yıldır iyice kızışan soul-funk furyasının bir ilginç tarafı, müzisyenlerin, türün en görkemli dönemini yaşadığı 70'li yılların ruhunu özellikle koruma/bozmama çabası. Bir diğer ilginç tarafı da Joss Stone, Corinne Bailey Rae gibi bu türün "revival"ını en başarılı şekilde yapmış şarkıcıların çoğunun İngiltere'den çıkıyor olması. Alice Russell, onların sarışın versiyonu. Yumuşak görünümüne ve ince sesine aldanmanıza izin vermeden size kendinden emin, bastığı yeri bilen yorumculuğunu gösterecek. Etkilendiği şarkıcılar arasında Minnie Ripperton, Eva Cassidy, Stevie Wonder, Chaka Khan, Aretha Franklin ve Jill Scott'u gösteren Alice Russell, stüdyo çalışmalarında geri vokallere, yaylılara geniş yer veriyor. Öyle görülüyor ki Babylon sahnesine de benzer bir donanımla çıkacak. Russell'ın canlı performansının ardından TM Juke Live Quantic Dj Set'iyle sahnede olacak.

Alice Russell – vokal
Alice Cowan – vokal, gitar
Dan Swain – bas, vokal
Micheal Simmonds – keman, vokal
Ben Jones – klavye, vokal
Jack Baker – davul, samples

ALVIN CURRAN, FRED FRITH, CENK ERGUN

08 Ekim 19:00 / BABYLON

Alvin Curran ve Fred Frith'i tanıtmaya herhalde gerek yok; kısaca biri elektronik, diğeri akustik olmak üzere Batı çağdaş müziğinin en büyük isimlerinden ikisi. Onlarla sahneyi bir Türk müzisyenin paylaşacağını görmek ise bir hayli heyecan verici. Amerika'da yaşayan Cenk Ergün, bu iki sanatçıya "laptop music" diye isimlendirdiği müziğiyle eşlik edecek. Müzik eğitiminin önemli bir bölümünü Kaliforniya Mills Collage'da yapan Ergün, Curran ve Frith'in yanısıra Alarm Will Sound, Musica Nova, Joan Jeanrenaud (eski Kronos Quartet elemanı) gibi sanatçı ve gruplarla da çalışma şansı bulmuş. Yaptığı işleri "oda müzikleri", "dans müzikleri" ve "laptop müzikleri" olarak kategorilere ayıran Ergün'ün bu güne dek biri Tzadik'ten olmak üzere üç ayrı sanatçının albümünde imzası var.

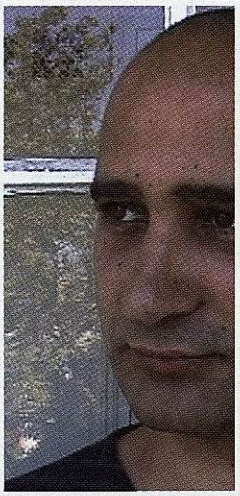

Cenk Ergün – laptop
Alvin Curran – piyano, laptop
Fred Frith – gitar

SUPERSILENT

10 Ekim 21:30 / BABYLON

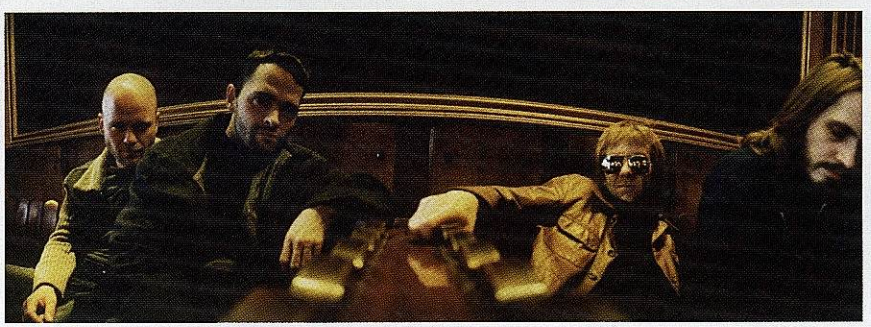

Siz de Norveç'in çağdaş müziğe çok güzel katkılarda bulunduğunu düşünenlerden misiniz? Elektro-akustik dörtlü Supersilent, ilginizi çekecektir. Dördü de farklı müzik projelerinde kendini kanıtladıktan sonra (Einstürzende Neubauten bunlardan biri) bu projede birleşen elemanlar, dinleyenlere hangi türe ait olduğunu anlamakta güçlük çektiren özgür doğaçlamalar sunuyorlar. Davul, trompet, klavye ve "ses manipülatörü", seslerin kaynakları.

Helge Sten – ses manipulatörü, audio virus
Ståle Storløkken – klavye
Jarle Vespestad – davul
Arve Henriksen – trompet, davul

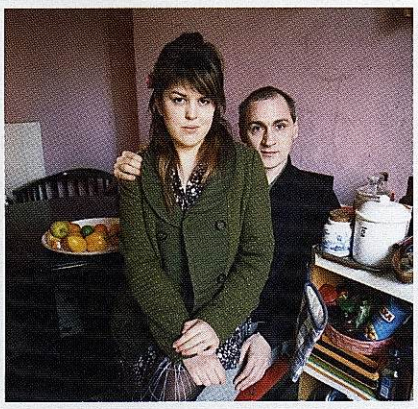

PSAPP

07 Ekim 22:00 / YENİ MELEK GÖSTERİ MERKEZİ

Bu grup, ününü büyük oranda bazı popüler Amerikan dizilerinin müziklerini (Grey's Anatomy, Nip/Tuck gibi) üstlenmiş olmasına borçlu. Evet, yaptıklarının jazz müziğiyle pek alakası yok. Ön vokalist Galia Durant'ın sevimli sesine eşlik eden kemanlar, davullar, klavye ve gitarlar, daha ziyade sahnesi güçlü bir pop grubu görüntüsü veriyor. Türünün ve dizilerin meraklılarına duyurulur.

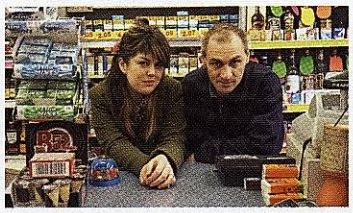

Galia Durant - vokal, keman
Gwen Cheeseman - keman, geri vokal
Carim Clasmann - gitar, geri vokal
David Gordon Hulbert - klavye
James Patrick Whelan - gitar, bas, klavye
Eshan Khadaroo - davul

BIRDY NAM NAM

12 Ekim 22:00 / BABYLON

Güzel bir jazz konseri değil, görülmeye değer bir DJ gösterisi. Fransa'nın en "ağır" disc jockey'lerinden dördünün bir araya gelip hazırladığı bu projede müzisyenler, sadece ve sadece "scratch" tekniklerini konuşturuyorlar. Yani bilgisayar programları veya sampler'lar yok! Youtube.com sitesinde biri klip diğeri canlı kayıt olmak üzere iki güzel örnek görebilirsiniz. Olur da ortaya çıkan funk, punk, breakbeat veya rap havalarından hoşlanmasanız, sizi sahneye odaklayan görsel şov olacaktır.

DJ Pone – pikap
Need – pikap
Lil'Mike – pikap
Crazy B – pikap

BMW vain tercihi
castrol

Bundan daha iyisi, kaskla kullanılıyor.

343 beygir. 0 -100: 4.9 saniye. BMW Z4 M Coupé.

BMW Z4 M Coupé

Borusan Otomotiv
BMW Distribütörü
BMW İletişim Merkezi
0212 473 02 69
www.bmw.com.tr

Sheer Driving Pleasur

Özlem Oktar Varoğlu
oov@leo.com.tr

Ankara Uluslararası Jazz Festivali 10 Yaşında...

1996 yılında ODTÜ Jazz Günleri olarak gayet temkinli başlayan ve 2001 yılında Ankara Jazz Festivali adını hakederek kazanan festival, bu yıl 15-25 Kasım tarihleri arasında gerçekleşecek. Festival 10 yıllık yaşamı boyunca kalitesi ve ödünsüz jazz içerikli programıyla Ankara'ya yakışan alçak gönüllülükle devam ediyor.

Uluslararası jazz platformunda kendinden sıklıkla sözettiren Ankara Jazz Festivali, yine aylar öncesinden programını belirledi. Festivale başvuran gruplar arasında yine seçim yapmakta zorlandık, ama her yıl olduğu gibi Türk jazz gruplarına öncelik tanımaya çalıştık.

Ankara Jazz Festivali **LEO Organizasyon** tarafından, **Ankara Caz Derneği** adına gerçekleştiriliyor.

Bu yıl Festivalin teması jazz ve söz. Festival'in 10. senesinde vokal ağırlıklı bir festival bizi bekliyor. Elbette onca söz ve müziğin arasında bu yıl yitirdiğimiz Arif Mardin'i anacağız.

10. yılında her zaman olduğu gibi "ana sponsor"suz yaşamaya çalışan Festival, basında hakketiği ilgiyi fazlasıyla bulmasına rağmen kurumsal bir sponsor ile henüz buluşamamanın sıkıntısını yaşıyor (ama bunu belli etmemeye çalışıyor!) Yine de Ankara'nın önemli şirketlerinin etkinlik bazında verdikleri destekler ve katılımlarıyla ayakta kalmayı başarıyor.

Büyükelçilikler, Fransız Kültür Merkezi, Italyan Kültür, GOETHE INSTITUT desteklerinin yanısıra ODTÜ, HACETTEPE ve BİLKENT Üniversiteleri de salonlarında Festivale ev sahipliği yapıyorlar. BOEING, SELEX, EADS ASTRIUM gibi şirketlerin yanısıra her yıl Sheraton Hotels and Convention Center, Bektaşlar, Microsoft Türkiye, Çankaya Belediyesi gibi kuruluşlar da Festivali destekliyor.

Jazz sanatçılarının çoğunun doğup büyüdüğü, okuduğu ve birçoğunun belki de çalacak kulüp azlığından terkettiği bir kent olarak bilinen Ankara, hiç olmazsa festival zamanı gelip soluklandıkları, aileleriyle hasret giderdikleri bir kent. Avrupa Birliği'ne aday Başkent olarak Ankara, en azından şimdilik Avrupa ülkelerinin jazz festivali sayesinde tanıdığı, sevdiği bir kent olma yolunda. Festival, dünyanın birçok ülkesinin jazz sanatçılarından katılım talepleri alıyor ve Ankara'nın en önemli 2 festivali arasında sayılıyor.

15-25 Kasım 2006 tarihleri arasında yer alacak Festivalin Basın Açılışı ve Plaket Töreni, bu yıl Almanya Büyükelçiliği'nde gerçekleşecek.

Festivalde Açılış Konseri'ni Ankara'nın gözbebeği büyük orkestralardan **Hava Kuvvetleri Dans ve Jazz Orkestrası**, yepyeni bir repertuarla ve **Sibel Köse**'nin solistliği eşliğinde gerçekleştirecek. Aynı gün genç yaşına rağmen ustalardan övgüler almış olan **Uraz Kıvaner**'i, Amerikalı jazz'cılardan oluşan quarteti ile ilk kez dinleme olanağı bulacağız.

Almanya'dan çok önemli bir vokal sanatçısı olan **Esther Keiser**?in Triosu ile katılacağı Festivalde Italya, İngiltere, Fransa ve

ABD'den jazz'ın ağır topları sahne alacak.

Bu yıl çok önemli bir proje ile Ankara'yı onurlandıracak olan **Charlie Haden, Liberation Music Orchestra** feat. **Carla Bley** konseri ile Festivalin en önemli yabancı konukları arasında yeralacak. Grubun 20 yıl aradan sonra yeniden bir araya gelişi ve "Not in Our Name" isimli yeni bir albüm çıkartması şerefine yapılan turnenin son konserini ağırlayacak olan Ankara için unutulmaz bir anı olacak. Kendi yapıtlarının yanısıra adına tadına doyulmayan besteler yapılan Carla Bley'i ilk kez Ankara'ya geliyor.

Her zamanki gibi Ankara'lı jazz sanatçılarımız festivalde yer alıyor. **Sibel Köse** olgunluk çağı eserlerinden biri sayılabilecek son albümünde birlikte söylediği Fransız ağırlıklı müzisyenlerle, **JP Gallis & Apop-**

ankara caz festivali 10
15 kasım – 25 kasım 2006
ankara international jazz festival

program:

17 Ekim October	Almanya Büyükelçiliği		**Basın Açılışı ve Plaket Töreni**	Almanya Büyükelçiliği
15 Kasım November	ODTÜ		**Açılış Konseri: Hava Kuvvetleri Big Band** **Solistler: Neşet Ruacan, Nuket Ruacan**	Hava K.K.
			Uraz Kıvaner Quartet	
16 Kasım November	ODTÜ		**JP Gallis with Apopsis 7 feat. Sibel Köse**	Fransız Kültür Merkezi
17 Kasım November	ODTÜ		Genç Caz	
			Esther Keiser Trio	Goethe Institut
18 Kasım November	ODTÜ		Genç Caz	
			Tuna Ötenel Quartet	
20 Kasım November	ODTÜ		Genç Caz	
			Önder Focan Trio feat. Fleurine	
21 Kasım November	ODTU		**Abis-Cenk Güray Projesi**	
			Fidan	Hollanda Büyükelçiliği
22 Kasım November	ODTÜ		Genç Caz	
			Charlie Haden Liberation Music Orchestra feat. Carla Bley	A.B.D. Büyükelçiliği
23 Kasım November	BILKENT		**Claude Bolling Trio feat. Şefika Kutluer**	Fransız Kültür Merkezi
24 Kasım November	HACET-TEPE		Genç Caz	
			Duo Antonella Salis-Michele Rabbia	İtalyan Kültür Merkezi
25 Kasım November			**Lica Cecato Trio**	Brezilya Büyükelçiliği

Festivalde bazı grupların atölyeleri ve imza saatleri yer alacaktır.
Her yıl olduğu gibi ülkemizin genç caz grupları festivalde olacaktır.
Konserler Sheraton Hotel, ODTU KKM, Hacettepe Salonları, Bilkent Salonları ve diğer üniversitelerde gerçekleşecektir.
Jam Sessionlar Sheraton Hotel CopperClub'da olacaktır.
Biletler 5 Ekim tarihinden sonra Biletix Satış noktalarından ve konser girişlerinden alınabilir.
Konser tarihleri ve yerleri 15 Ekim tarihinde kesinleşmiş olarak duyurulacaktır.

Tuna Ötenel

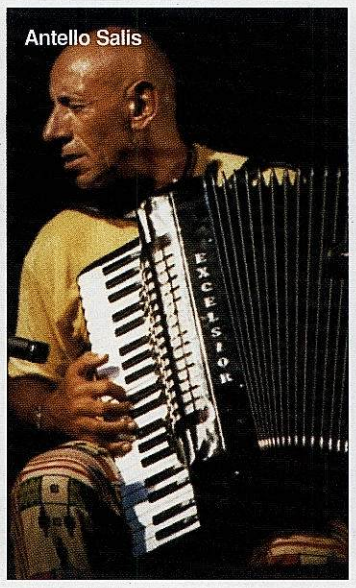

Antello Salis

Hava Kuvvetleri Big Band

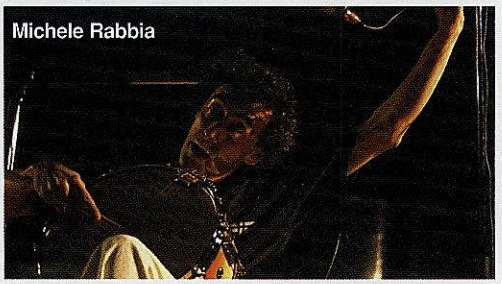
Michele Rabbia

sis 7 projesiyle festivale katılıyor. Sibel, bu albümde seslendirdiği parçalarla birkez daha kalplerimizi fethetmeye hazırlanıyor.

Tuna Ötenel ve Grubu yine festivalin "olmazsa olmaz" konserlerinden. Türk jazz'cılardan en ağır toplar, bu konserde bir araya gelecek. Ankara jazz'cılarının kalesini Tuna Ötenel korumaya devam ediyor. Bu konserin bir başka önemli yanı da - en azından benim için- Türkiye'de üretilen ilk CD olan **Sometimes** albümünün de 10. yılı olması. Kutlamaya değmez mi?

Dergi yayıma hazırlandığında kesinleşmemiş olmakla birlikte **Claude Bolling Trio** feat. **Şefika Kutluer** konseri, festivalin en iddialı konserleri arasında yer alacak. Bu proje'yi Istanbul'da da tekrarlamak için arayışlarımız sürüyor. Bildiğiniz gibi geçen sene de gündemde olan bu proje heyecanla beklenmiş, Jean Pierre Rampal ile Bolling'in birlikte çaldıkları efsanevi Bach Suit'lerinin bu kez flüt ustamız Şefika Kutluer tarafından yorumlanmasını sabırsızlıkla beklemiş idik. Umarım bu yıl gerçekleştirebiliriz.

Önder Focan Trio feat. Fleurine, jazz ve söz'ü konu alan festivale billur gibi sesi ve yorumlarıyla renk katacak. **Raci Pişmişoğlu** yeni projesi ile yer alacak. Hollanda'da yaşayan ve ülkemizi gururla temsil eden genç sanatçılarımızdan **Esra Dalfidan**, birlikte çalıştığı Hollanda'lı müzisyenlerden oluşan grubu ile hazırladığı FİDAN albümü ile katılıyor. Bu proje üzerinde çok konuşulacak, ve ilk kez Ankara'da yer alması bize gurur veriyor.

Festivalin 10 yıllık tarihinde, her yıl olduğu gibi ülkemizin yenilikçi ve öncü grupları ve genç jazz grupları yine konser ortamında performanslarını sergileyecekler. Cenk Güray'ın yeni projesi **ABİS**, yine merakla beklenen projelerden biri. **Ida Terra** ve **Re-Sim Üçlüsü** genç jazz konserleri.

Jam Sessions

Yine bir klasik olarak gelen sanatçılar, konserlerden önce jazz atölyeleri ve söyleşiler yapacaklar, konser bitiminde **Sheraton Copper Club**'da Jam Session'lara katılacaklar, %100 jazz, gündüz ve gece devam edecek.

Jazz Kürsüsü

Jazz ve Söz konulu festival, bu sene müziksiz de olsa **Jazz Üzre Söz** söylemek isteyenlere de açık. Kürsü Saati almak için bizimle irtibata geçebilirsiniz.

Jazz Fuarı

Bu yıl bir başka yenilik ise festival alanında jazz'a ve müziğe ilişkin stantlar olacağı. Jazz'a ve müziğe ilişkin her şey için Stant için yer almak isteyen kişi ve kuruluşlar bilgi@leo.com.tr adresine mail atabilirler.

Program ve Bilet Bilgileri

Program ve bilet satışları 15 Ekim'den itibaren www.biletix.com ve www.acd.org.tr adreslerinden takip edilebilecek. Bilet fiyatları 5 YTL ila 75 YTL arasında değişecek. Yine öğrencilerimize 5 YTL'ye konser izeyebilmeleri için ön sıralar özel koşullarla satışa sunulacak. Yani Ankara'lı jazz severler, yine Festivalin en büyük sponsoru olacaklar. Toplu bilet almak veya tüm konserleri izleyebileceğiniz "kombine bileklik" için Ankara Jazz Derneği'nden bilgi alabilirsiniz.

Üye Avantajları:

Ankara Jazz Derneği, İzmir Jazz Derneği ve Antalya Jazz Derneği üyeleri ve Onur Üyelerimiz biletlerini 1-15 Ekim arasında önceden ve indirimli alabilme ayrıcalığına sahip olacaklar. Ankara Jazz Derneği'ne 0312 446 2733 numaralı telefondan ulaşabilirsiniz.

Müzisyenlere ve Bursiyerlere özel:

Her yıl olduğu gibi, Ankara'lı jazz müzisyenlerimiz ve konserlerin olduğu üniversitelerin Müzik Klübü öğrencileri ve burslu öğrenciler bazı konserleri davetlimiz olarak izleyebilecekler. (Belgeleriniz ile Ankara Jazz Derneği'ne başvurmanız yeterli.)

Basın:

Bu yıl da Ankara basınını ayakta tutan ve siyaset dışında da bir Ankara'nın var olduğunu yaşatmaya çalışan basın mensupları ve jazz yazıları yazanlar ve jazz programcıları 10 Ekim'den önce bizimle iletişime geçerlerse hem Basın Açılışı için hem de konserleri izleyebilecekleri Basın Yaka Kartları için bilgi verilecektir. Festivali izlemek isteyen diğer illerden gelecek Jazz Yazarlarını yine davet etmek ve ağırlamak istiyoruz. basin@acd.org.tr adresinden ulaşabilirsiniz.

Ve Gençler...

Festival'de mihmandar olarak yer alabilmek ve festivalin Tanıtım Elçisi olmak için acd@acd.org.tr adresine "mihmandar" başlığı ile bir mail atarsanız ilk toplantıya davet edileceksiniz...

Sponsorlarımız...

Bu büyük projeye destek olmak isterseniz bize www.acd.org.tr adresindeki "sponsor aranıyor" başlığından bilgi alabilir, veya acd@acd.org.tr adresine mail atabirseniz sizinle bağlantıya geçeriz.

Jazz'la kalın...

Sibel Köse olgunluk çağı eserlerinden biri sayılabilecek son albümünde birlikte söylediği Fransız ağırlıklı müzisyenlerle, JP Gallis & Apopsis 7 projesiyle 16 Kasım'da festivale katılıyor. Sanatçı, bu konserde seslendireceği parçalarla birkez daha kalplerimizi fethetmeye hazırlanıyor.

Özlem Oktar Varoğlu
oov@leo.com.tr

JP GALLIS ApopsisSeven

"The Song Seeker"
15, 16 Kasım 2005 - Nocturne

ApopsisSeven:
Sibel Köse (vo)
Alexandre Tassel (tp, flg)
Guillaume Naturel (s)
Christian Brun (g)
Franck Avitable (p, Fender Rhd)
Michel Zenino (b)
JP Gallis (d)

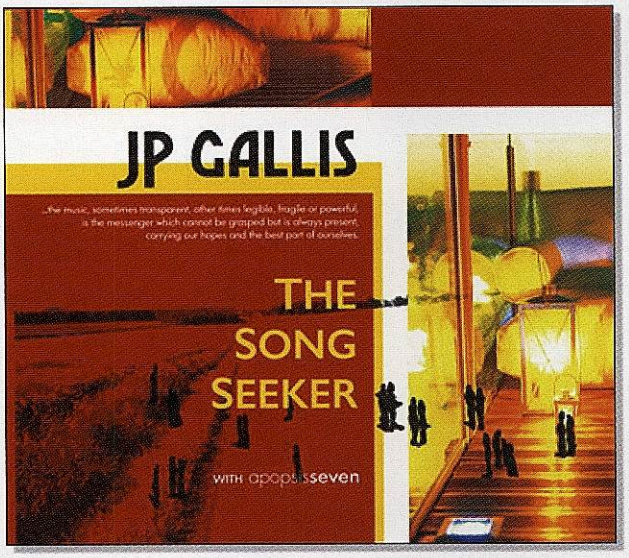

Farklı ve tabulara karşı çıkan müzikal yaklaşımı ve çalkantılı hayatına yayılan müzik serüveni Yunanlı davulcu JP GALLIS'in yolunu Paris, Helsinki, Ouagadougou ya da New York'a dek uzatmış, Arthur Blythe, Sonny Fortune, Kirk Lightsey, Antonio Farao, Steve Potts ya da Afrikalı büyücü davulcularla müziğini paylaşmasını sağlamıştır. Davul çalmak ve müzik üzerine JP ile sohbet etmek eşine ender rastlanan bir deneyimdir. Enstrüman hakkındaki bilgisi hayranlık vericidir. Talepkar ve hırslı olması onun yaptığı ise duyduğu saygı ve sevgiden kaynaklanmaktadır. Aynı hisler Gallis'in yeni albümünde bir araya geldiği, kendi gruplarıyla ya da Dj Cam, Nawfel, Björk, Archie Shepp, Dee Dee Bridgewater, Diana Ross, Ray Charles, Manu Katché ve diğerleriyle yaptıkları çalışmalarla dinleyicilerin tanıdığından "farklı" şekilde bizlere sunduğu müzisyenler tarafından da paylaşılmaktadır. Deneyimlerinden edindiği kontrol ona berrak bir ilham sağlamıştır. Gallis için müzik hayatın ve gerçeğin ayrılmaz bir parçasıdır. Müziği bulmak onun için kişinin kendisinin ve diğerlerinin derinliğini keşfetmesi, dinleyenin macerayı paylaşmayı kabullenmesidir. Apopsis 7 gibi kolektif bir çalışmada iletişim hakikidir. Popüler ya da klasik, farklı müzik formatlarında jazz kişiye maskelerin ardına saklanmaksızın kapılar açar.

"The Song Seeker" bir uçtan diğerine müziğin özüne dair bu arayışı yansıtmaktadır. Bize dokunma gücüne sahip olan her melodi iyi olma hali ve birlik olma hissine yöneltir. Hisleri avucunun içine alan, geri dönüştüren ya da melodi ve danstan ilham alan ustaların neredeyse gizemli gücünü ortaya koyar. JP Gallis müziği yemek pişirmeye benzetir: ikisinde de iyi bir tarif, iyi malzemeler ve iyi el becerisi arasında kurulması gereken hassas dengeye ulaşmak hedeflenir: alınan zevkse karşısındakinin yüzünü ve sıcak bakışlarını aydınlatır. Aynı zamanda diğerini umursamaksızın kendini virtüözitye kaptırmanın müzikte yeri olmadığını savunur; böylesi bir yaklaşım insanı sıkar ve tadını kaçırır. Dinlenmek istiyorsanız, konuya bağıra çağıra giremezsiniz, bunu her iyi konuşmacı bilir. Fısıldamak, ilgiyi yavaşça uyandırmak ve uyum arayışında olmak daima daha iyi sonuç verir. Her şeyden önce, davulcu aynı zamanda dansçıdır ve iyi bir dansçı yoksa iyi orkestra da olmaz. Groove, beat, ya da swing, ne derseniz deyin ritimsiz müzik hiçbir şeye benzemez. JP Gallis bu prensibe albüm boyunca bağlı kalmıştır, öyle ki kaydı dinleyen John Hicks düşüncelerini: "baştan sona swing'i olan güzel bir müzik" diye ortaya koymuştur. JP Gallis'in sunduğu müzik yıkıcı ya da marjinal olmaktan çok uzaktır. Kendi müzikal deneyiminden yola çıkarak, müziğin ne kendini aziz ilan etmek ne de toplumu kışkırtmak için kullanılamayacağını belirtir. Jazz isyana ve radikal politikalara neden olmuşsa, bunu cemaatin ve paylaşılan hislerin üstüne inşa etmiştir. Kuşaktan kuşağa ustaların insani ve müzikal deneyimini aktarırken, her müzisyen kendi tavrıyla ve kalp atışıyla bu doğruyu teyit eder ki, bu albümün amacı da tam budur.

Bu nedenle "The Song Seeker" bir davulcu albümü olmaktan çok bir müzikseverin albümüdür. Seçilen her melodiye grubun içten sound arayışıyla yaklaşılmıştır, öyle ki kendine özgü aranjmanları ve daimi swing içinde ipeksi dokusuyla müzik hemen dinleyicinin ilgisini çekiyor. Bu aynı zamanda bir sahne aşığının albümü ve bize mümkün olduğunca grubun canlı performansına en yakın havayı veriyor. Anlaşılır yapılar ve iyi düşünülmüş düzenlemeler sayesinde JP Gallis'in Apopsis 7 ile verdiği konserler grubun kaynaşmasını sağlayan denge ve kontrolün güzel birer örneği oluyor. Grup elemanlarının interplayi ve kendini "küçük bir big band' formatındaki gruba bir müzisyen olarak eklemlendiren Türk şarkıcı Sibel Köse'nin sıradışı çalışması performanstaki uyumu görkemli bir boyuta taşıyor. Dokunaklı konuşma tonu, cool şarkıcılığı ve scat doğaçlamalarıyla sahnenin önünde yer almaktan çok kolektif kimliğe hizmet ediyor.

Üç yıldan beri Avrupa'da konserler veren grubun uyumlu ve sıcak sound'u güç ve dinamizmle desteklenyor. ApopsisSeven izleyiciyi etkilemek istediği zamanlarda, katışıksız jazz-yaklaşımıyla smooth, jazz-soul ya da nu kalıplarıyla müziği renklendiriyor.

Canlı performansta yorumlar kayda sadık kalmakla birlikte, işin içine ateş ve macera giriyor. Grubun kalitesi şüphe götürmez bir biçimde evrensel nitelikte. JP Gallis mükemmele ulaşmayı başarmış. Her parçada kendimizi miras alınmış, ciddi ve yaratıcı jazz müziğinin içine bırakıyoruz. Müzik sustuktan uzun süre sonra bile nadir bulunur bir his havada asılı kalıyor. Çoğumuz için bu albüm gün geçtikçe ıssız adaya giderken yanında götürülmesi düşünülen sınırlı sayıdaki albüm listesinin içinde daha üst sıralara doğru ilerliyor; eğer yeryüzünde hala gidilebilecek ıssız bir ada kaldıysa...

Dünya Mutfağından Seçkin Lezzetler

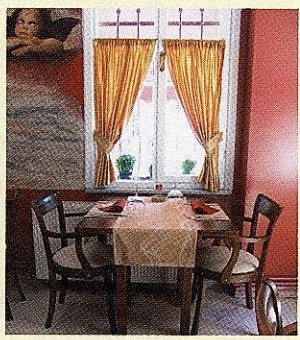

Bordeaux CAFE BİSTRO

İskele Cad. Yeşilbahçe Sk. No:9
Yeşilköy - İstanbul
(Latin Katolik Klisesi Karşısı)
Tel: 0.212.573 68 28 - 663 39 11

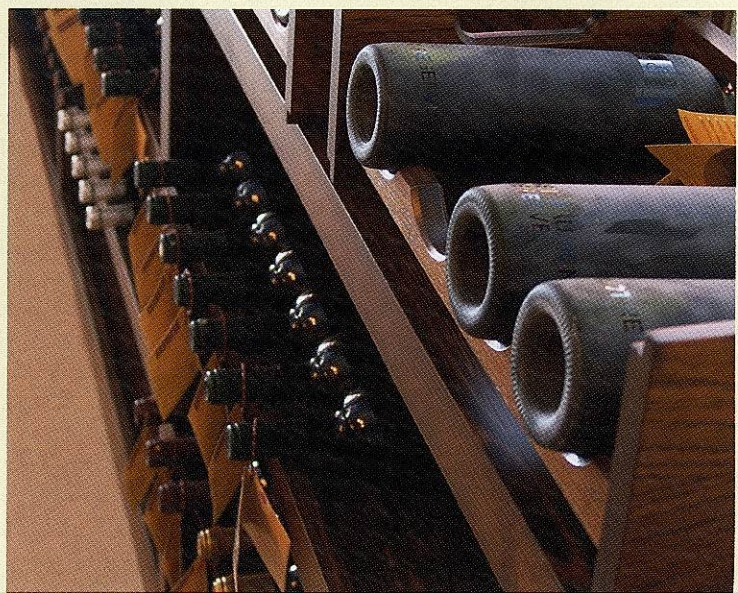

Can Ergelmiş
can.ergelmis@gmail.com

İş Sanat

İş Sanat, 2006 yılının son iki ayı içerisinde, jazz'ın ustalarına yer veriyor.

Önce 10 Kasım'da Michel Camilo ve Tomatito'yu ağırladıktan sonra, Charlie Haden ve Carla Bley'le birlikte Liberation Music Orchestra'ya 23 Kasım'da ev sahipliği yapacak. Aralık'ta ise, jazz'ın başka bir ustası, Dave Holland, Beşlisiyle birlikte performans sergileyecek. Biz de, gerçekleşecek olan konserleri, müzisyenleri ve onların son projelerini inceledik.

Michel Camilo & Tomatito

Michel Camilo yine İstanbul'da; bu kez farklı bir projeyle karşımıza çıkıyor. Geçtiğimiz üç yıl içerisinde İş Sanat'a iki kez konuk olan Camilo, önce Charles Flores ve Horacio "El Negro" Hernandez ile birlikte trio formatında, sonrasında da solo olarak konser vermişti. *Rendezvous* ve *Solo* albümlerini sunan Camilo, iki konserde de yüksek bir performans sergilemişti. Her ne kadar *Rendezvous* albümünde bulunan şarkıları neredeyse 'notası notasına' çaldığından dolayı eleştirilse de, özellikle solo konserinde hem doğaçlamaları hem de kendi müzikal üslubunu yansıtan eserleriyle, biraz daha özgür olarak daha iyi çalabileceğini göstermişti.

Camilo'nun benim için de özel bir anlamı vardır; Jazz Dergisi'ne yazmaya başlamadan önce, 2003 yılındaki konseri izlemiş; bu konserle ilgili bir yazı yazarak editörümüz Zuhal Focan'a yollamıştım... Ve bu yazı sayesinde burada yazmaya başladım. Sonrasında Camilo'yla röportaj yapma fırsatını da yakaladım. Camilo'yla ilgili biraz genel bilgi vermek gerekirse, eski yazılarımdan bir tanesine başvurarak size şunları söyleyebilirim:

"Michel Camilo, 1954 yılında Dominik Cumhuriyeti'ne bağlı olan Santa Domingo'da dünyaya gelmiş. 5 yaşında ilk eserini besteleyen piyanist, 13 yaşında konservatuara girmiş ve 16 yaşında Devlet Senfoni Orkestrası'nda çalmaya başlamış. 25 yaşında New York'a taşındıktan sonra müzik kariyerine tamamen farklı bir yön vererek klasik müzikten jazz'a doğru bir geçiş gerçekleştirmiş. Dünyadaki sayılı müzik okullarından biri olan Julliard School of Music'te çalışmalarını sürdüren sanatçı, daha sonra Jaco Pastorius, Randy Brecker, Airto Moreira, Flora Purim, Paquito D'Rivera, Dizzy Gillespie gibi ünlü müzisyenlerle çalışma imkânını bulmuş.

Live at the Blue Note albümüyle En İyi Latin Jazz Albümü dalında, *Spain* adlı albümüyle de En İyi Latin Müziği Albümü dalında Grammy ödülünü kazanmanın yanı sıra Michel Camilo, şimdiye kadar kaydettiği birçok albümüyle Emmy, Casandra, Soberano, Billboard Dergisi gibi birçok ödül kazanmış. Ayrıca, Duke Ellington School of Arts'da ve Berklee College of Mu-

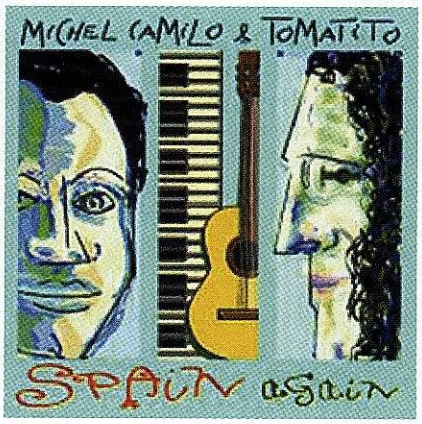

sic'te, yetenekli genç müzisyenlere verilen, kendi adına bir burs oluşturulmuş."

Camilo'ya, Grammy aldığı *Spain* albümünde ünlü gitarist Tomatito eşlik ediyordu. 2000 yılında kaydettikleri bu albüm, Camilo için hem değişik bir deneyim, hem de büyük bir başarı olmuştu. Bu konudaki sohbetimiz sırasında, kendisi bana şöyle demişti: ?Aslında Flamenko gitaristi Tomatito ile birlikte kaydettiğimiz *Spain* albümünde müziğe şimdiye kadar olduğundan daha farklı bir açıdan yaklaştım. Bu benim için harika bir deneyim oldu ve bu deneyimden yola çıkarak gelecekte de farklı müzisyenlerle çalışarak değişik projelere imza atmak istiyorum."

Spain albümünden tam altı yıl sonra tekrar bir araya gelen Tomatito ile Camilo, bu sefer de *Spain Again* adında yeni bir albüm kaydettiler. Eski albümün başarısını yakalar mı bilinmez, ama hem eserlere bakıldığında, hem de Camilo ile Tomatito'nun uyumu göz önüne alındığında; bu kaydın da, diğeri gibi çok başarılı olacağını ön görmek mümkün. Albümde yer alan eserlere baktığımızda, Astor Piazolla'nın *Libertango* ve *Adios Nonino*'sunun yanı sıra, Chick Corea'nın *La Fiesta*'sını görüyoruz. Bunların yanı sıra, örneğin *Stella by Starlight* gibi bir jazz standardını yorumlayan ikili, Camilo'nun *Rendezvous* albümünden *From Within* adlı eserini de seslendirmiş.

Camilo'nun solo performansı bir yana, perküsyon veya gitar eşliğinde çaldığında, kendi piyano tekniği ve yaratıcılığının daha da öne çıktığını düşünüyorum. Özellikle Horacio "El Negro" Hernandez ve Charles Flores ile mükemmel bir uyum yakaladığını gördükten sonra, Tomatito'yla da canlı performans esnasında çok iyi bir uyum ve müzikal birliktelik tecrübe edeceklerini düşünüyorum.

Biraz da Tomatito'dan bahsetmek gerekirse, öncelikle onun günümüzdeki en iyi Flamenko gitaristlerinden biri olduğunu vurgulamak gerekiyor. 1958 yılında İspanya'nın Almeria şehrinde dünyaya gelen Tomatito'nun müzik yeteneği aileden geliyor. Zira, Tomatito'nun babası ve amcaları da müzikle yakından ilgilenmiş, Tomatito'nun müziğe atılmasında ve bu konuda kendini geliştirerek profesyonel olmasına yardımcı olmuş. Yıllar içerisinde önce İspanya'da, sonra da dünyanın birçok ülkesinde ismini duyuran; yeteneği, duyarlılığı ve heyecanıyla beğeni kazanan Tomatito, 1987 yılında *Rosas del Amor*, 1991 yılında *Barrio Negro*, 1997 yılında *Guitarra Gitgana*, 2001 yılında *Paseo de los Canta Nos* ve 2004 yılında *Aguadulce* albümlerini kaydetti. Son olarak Camilo'yla *Spain Again* projesi aracılığıyla buluşan Tomatito, solo albümlerinin yanı sıra, çok farklı topluluklara ve müzisyenlere de eşlik etti.

10 Kasım Cuma Akşamı İş Sanat'a konuk olacak bu ikilinin yeni projelerinin de *Spain* gibi başarılı bir çalışma olduğunu düşünüyor, konserde bilgili ve istekli bir izleyiciyle karşılaşacaklarına inanıyoruz.

Charlie Haden & Carla Bley - Liberation Music Orchestra

Charlie Haden ve Carla Bley, 1969 yılında dönemin hem genç, hem yenilikçi, hem de siyasal söylemlere sahip olan bir grup jazz müzisyenini bir araya getirerek "Liberation Music Orchestra"yı kurdular. Bu orkestra, Amerika Birleşik Devletleri'nin Vietnam savaşındaki politikasını eleştiren bir müzik icra ediyordu. Belki de ilk kez, sözsüz bir müziğin bu kadar sosyal içerikli ve protesto anlamlı olduğu görülüyordu. Eklektik bir yapıya sahip olan müziğin temelinde, küçük bir big band'in emprovizasyon üzerine kurulmuş yumuşak ama sivri üslubu yatıyordu.

İlk albümleri olan 1970 yılında *Impulse!* şirketinden çıkardıkları *Liberation Music Orchestra* albümünden sonra sadece üç albüm çıkaran topluluk, 2004 yılında, George Bush'un tekrardan Amerika Birleşik Devletleri Başkanı seçilmesinin ardından yeniden toplandı ve kendilerini tekrardan ifade edebilmek için bu sefer *Not In Our Name* adlı albümü çıkardılar. Bu albüm, hem Amerika Birleşik Devletleri'nde, hem de dünyanın birçok yerinde olan Amerika Birleşik Devletleri'nin hem iç hem de dış politikasını eleştiren birçok insan için ortak bir dışavurum aracı haline geldi.

Not In Our Name albümün doğuşu, isminin bulunuşu ve albümde yer alan eserlerin seçimi oldukça dikkat çekici süreçler. Haden, Avrupa'da Amerika Birleşik Devletleri'nin Irak'ı işgali sırasında çıkmış olduğu turnede gözüne çarpan bir-

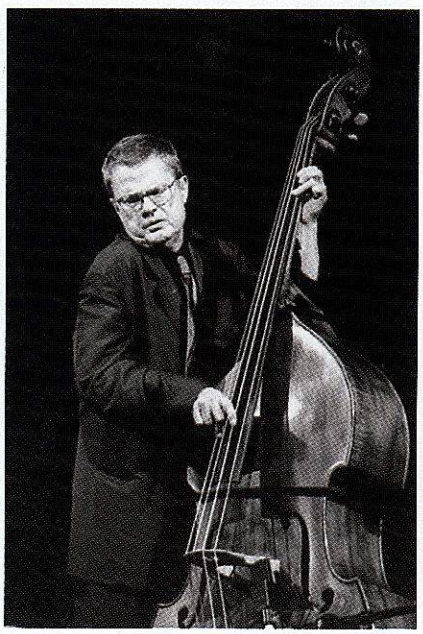

çok protesto posteri arasında "Not In Our Name" (Bizim Adımıza Değil) başlığını taşıyan posterler görüyor ve çok etkileniyor. Kendi sessiz protestosunu da bu şekilde dile getiren Haden'ın, parça seçiminde ve bu eserleri yorumlamasında da değişik bir ironi göze çarpıyor: Albümün bir kısmı, aslında bir "Amerika" güzellemesinden oluşuyor.

Ornette Coleman, Pat Metheny, Bill Frisell gibi çağımızın jazz müzisyenlerinin yanı sıra Antonin Dvorak ve Samuel Barber gibi klasik müzik bestekârlarının da eserlerini yorumlayan Liberation Music Orchestra'nın bu son albümünde, Charlie Haden'ın ve Carla Bley'in de birer eseri bulunuyor. Sadece Amerikan bestecilerinin eserlerini çalmalarının yanı sıra, eserlerin adları da dikkat çekiyor.

America Beautiful (Güzel Amerika) Haden'ın bir araya getirdiği birkaç parçadan oluşan uzun bir potpuri. İçerisinde, Afrika kökenli Amerikalıların marşı *Lift Every Voice and Sing* ve Ornette Coleman'ın provokatif eseri *Skies of America* bulunuyor. Aslında, albümün genelinde, Amerika'da daha çok fazla yapılacak iş olduğunu vurgulamak isteyen Haden, Amerika Birleşik Devletleri'nin iç ve dış politikalarına karşı olup, aynı zamanda da iyi bir vatansever olunabileceğini anlatmak istiyor.

1969 yılından beri çeşitli aralıklarla bir araya gelen topluluk, şimdiye kadar 1982 yılında *The Ballad of the Fallen*, 1989 yılında *The Montreal Tapes* ve 1990 yılında *Dream Keeper* albümlerini kaydetti. Genellikle Haden'ın lider rolünü üstlendiği toplulukta, Bley'in düzenlemeleri, orijinal ve post modern tınılarıyla dikkat çekiyor. Özellikle çağımızın müziğine yakın bir anlayışı olan Bley'in big band için düzenlemeleri de, hem enstrüman kullanımı açısından, hem de emprovizasyona verilen ağırlık açısından yenilikler içeriyor. Haden ise, projenin içerisinde çok fazla solo çalmamış; fakat yine de kısa ama anlamlı ve melodik eşliksiz bas soloları ile hem eserlere, hem de albümün genelini toparlayan bir ruh oluşturmuş.

Haden ile Bley'in önderliğindeki Liberation Music Orchestra, 2004 yılında 11. İstanbul Jazz Festivali'ne konuk olmuş, Harbiye Cemil Topuzlu Açıkhava Tiyatrosu'nda harika bir performans sergilemişti. Topluluğu Haden ve Bley'in yanı sıra, Chris Cheek (ts), Tony Malaby (ts), Miguel Zenon (as), Michael Rodriguez (t), Seneca Black (t), Curtis Fowlkes (tr), Ahnee Sharon Freeman (korno), Joe Daley (tuba), Steve Cardenas (g) ve Matt Wilson (d) oluşturuyor. Entonasyon bakımından da ilginç öğeleri içeren toplulukta benim en çok dikkatimi çeken sanatçılardan biri Michael Rodriguez. Rodriguez, özellikle eşlikli sololarındaki yakaladığı tını, son derece sıcak ve yumuşak olmakla birlikte, sololarının yanı sıra, topluluk içerisinde çok iyi bir uyum yakalamış; hatta bazen müzik içerisindeki liderlik rolünü de üstlenebiliyor.

23 Kasım Perşembe akşamında İş Sanat'a konuk olacak olan Liberation Music Orchestra'nın bu sefer nasıl bir söylemi olacağını ve bu söylemini müziği aracıyla ne şekilde yansıtacağını merak ediyor, onları dinlemeyi sabırsızlıkla bekliyorum.

Dave Holland Quintet

Dave Holland, kısaca bir efsane. Sadece çok iyi bir yorumcu ve kontrbas ustası olmasının yanı sıra, gençlerle birlikte çalışarak onların gelişimine yardımcı olan, birlikte çaldığı genç ve yetenekli müzisyenleri müzik dünyasına hızla kazandıran bir eğitmen. IAJE (International Association for Jazz Education-Uluslararası Jazz Eğitimcileri Birliği) başkanlığını da dönem dönem yürüten Holland'ın, Robin Eubanks, Steve Nelson, Chris Potter ve Nate Smith ile birlikte oluşturduğu beşlisi çağımızın jazz arenasına önderlik eden topluluklardan biri.

1946 yılında doğan Holland, 4 yaşında ukelele, 10 yaşında gitar ve 13 yaşında bas gitar çalmaya başlamış. Kısa bir süre içerisinde bas gitardan kontrbasa yönelen Holland, jazz ve klasik müzik eğitimi almak için İngiltere'ye taşınmış ve burada Londra Filarmoni Orkestrası'nın birinci kontrbasçısı olan James E. Merritt'le birlikte çalışmaya başlamış. Çok kısa bir süre içerisinde kendini geliştiren ve 20'li yaşlarda John Surman, John McLaughlin, Evan Parker, Kenny Wheeler, John Taylor, Chris MacGregor'la birlikte çalan Holland, kısa bir süre içerisinde daha da ünlenmiş ve Coleman Hawkins, Joe Henderson ve Ben Webster'la birlikte çalmış. Miles Davis'in kendisini dinleyip etkilenmesiyle birlikte gelen daveti üzerine Davis'in topluluğuna katılan Holland, Davis'le *In A Silent Way* ve *Bitches Brew* adlı albümlere katkıda bulunmuş.

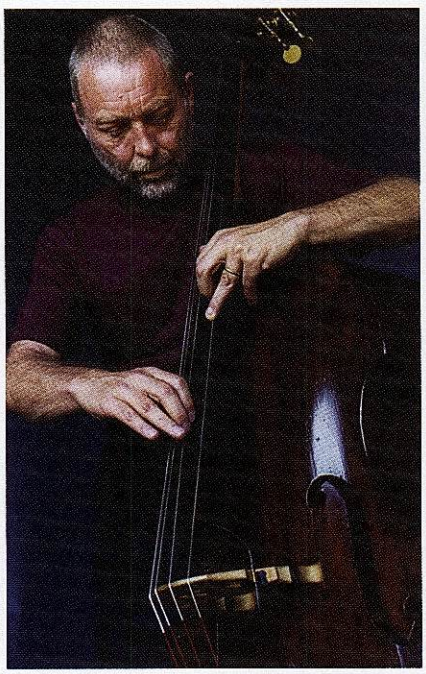

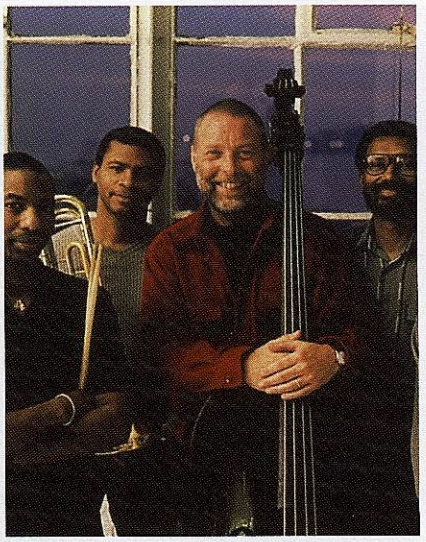

1970'lerde Chick Corea, Anthony Braxton ve Barry Altschul ile birlikte Circle topluluğunu kuran Holland, sonraları Stan Getz ile bir süre çaldıktan sonra 1975 yılında John Abercrombie ve Jack DeJohnette ile birlikte çeşitli çalışmalar yürütmüş. 1970'lerde Holland'ın öncülüğünü yaptığı birçok müzikal yenilikten bir tanesi, solo kontrbas çalışmalarına vermiş olduğu önemdi. 1977 yılında *Emerald Tears* adlı solo bas albümünde, aslında kontrbasın sadece bir eşlik enstrümanı değil, aynı zamanda da bir solo enstrümanı olduğunu da gösteren müzisyen, kontrbasın akıllardaki konumu hakkında önemli bir değişiklik gerçekleştirmeyi başardı. Sonraki yıllarda, günümüzün jazz'ı içerisinde önemli yer edinmiş olan birçok müzisyenle birlikte ortak projeler yürüten, aynı zamanda da kendi liderliğini yapmış olduğu big band ve daha küçük topluluklarla birlikte de çalışan Holland'ın en son oluşturduğu beşlisi, son derece genç ve yetnekli müzisyenlerden oluşuyor.

Robin Eubanks, trombon sanatçısı olmasının yanı sıra, Art Blakey'in sanat direktörlüğünü yapmış; aynı zamanda da Amerika'nın prestijli konservatuarlarından biri olan Oberlin College'da Doçent olarak çalışmaya devam etmektedir. Türkiye'de yeni müziğin öncülerinden olan Timuçin Şahin'le birlikte de çalmış olan Eubanks, jazz'ın yanı sıra, çağdaş klasik müzik ve elektronik müzik alanlarında da çeşitli üretimler gerçekleştirmiştir. Chris Potter ise, alto ve soprano saksafonda Holland'a eşlik ediyor. 35 yaşında olan genç sanatçı, şimdiye kadar Holland'ın yanı sıra, Paul Motian, Steve Swallow, Jim Hall, Billy Hart, Dave Douglas, Al Foster, John Patitucci ve Mike Manieri gibi jazz müzisyenleriyle birlikte çaldı. Eubanks ve Potter'ın yanı sıra davulda Nate Smith ve vibrafonda Steve Nelson'la birlikte harikalar yaratıyor Dave Holland beşlisi. Hem çok fazla alışılmamış bir enstrüman yapısına sahipler, hem de son derece dinamik ve atılımcı bir müzik ortaya çıkarıyorlar. 2 Aralık Cumartesi gerçekleşecek olan performansın da bu yönde olacağı konusunda beklentiler yüksek.

CeBIT'06, Hannover

CeBITeurasia'05, Istanbul

Interclima'06, Paris

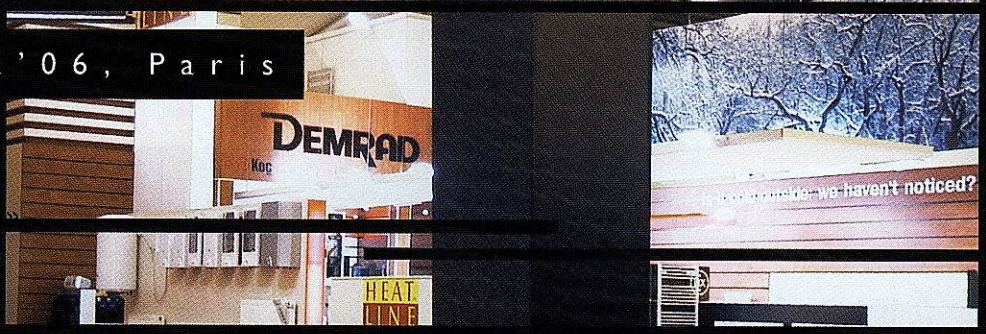

Mostra Convegno'06, Milano

IFA'05, Berlin

sözkonusu fuar standınızın dekorasyonuysa

REMAR
MİMARLIK DEKORASYON LTD.ŞTİ.

0212 273 21 22 pbx www.remarltd.com

Zuhal Focan
focan@nardisjazz.com

BABYLON

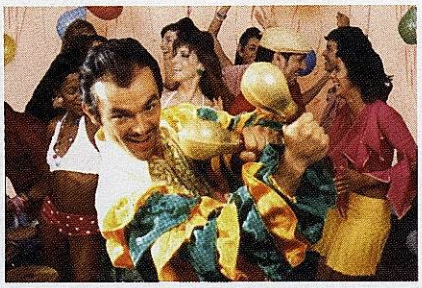

Şili sınırlarından Latin Exotica

Señor Coconut

(Santiago)

Dj Set : OMFO

17 Kasım Cuma ve 18 Kasım Cumartesi 23:00

Haziran ayında yayınlanan yepyeni albümleri Yellow Fever! ile dikkatleri bir kez daha üzerine çeken Senor Coconut, dünyanın tek Alman/Şili kökenli elektro-latin topluluğu olarak kabul ediliyor. Oscar ve Grammy ödüllü besteci Ryuichi Sakamoto'nun üyelerinden biri olduğu Yellow Magic Orchestra ile çalışmalarını sürdüren Senor Coconut, bugüne kadar aralarında Towa Tei, Burnt Friedman, Mouse On Mars, Akufen, Schneider TM ve Nouvelle Vague ile birlikte çalışmalar yaptı.

Senor Coconut, 90'lardan bu yana Alman elektronik müzik arenasının en güçlü isimlerinden Uwe Schmidt'in en ünlü projesi olarak belleklere kazındı. Frankfurt kökenli Schmidt, uzun yıllardır, elektro, tekno, endüstriyel ve deneysel dans müziğine yön veriyor. 1997 yılında çeşitli tesadüfler sonucu Şili - Santiago'ya yerleşen Schmidt, El Gran Baile ile birlikte Senor Coconut'un temellerini attı. Nova Jaro, Jive Eclectio ve Samba Virtual gibi daha once hiç duyulmamış yepyeni müzik türleri yaratmayı başaran proje, Kraftwerk'in şarkılarını latin ritimlerine uyarladığı cover'larıyla dikkatleri üzerine çekti.

Argenis Brito ve Jorge Gonzales'in vokal desteğinide arkasına alan Senor Coconut, daha sonra Sade - Smooth Operator ve the Doors Riders On The Storm cover'larını hayranlarına sundu. Eleştirmenler tarafından ayakta alkışlanan ve Latin Exotica olarak adlandırılan Senor Coconut, dünyanın her yerinde latin tınıları elektronik olarak algılamak isteyenleri dans pistlerine sürüklemeyi başarıyor.

Dj Set : OMFO

60'larda o zamanki Sovyetler Birliğinde doğan ve daha sonra Hollanda'ya yerleşen German Popov ya da bilinen adıyla OMFO, 1992 yılında gerçekleştirdiği Resonance adlı ses ve sessizlik arasında gidip gelen deneysel projesiyle tanındı. 94 yılında ilk albümü Isiric'i yayınladı. Daha sonra bir grup Rus müzisyen ile birlikte Sputnik adlı grubu kurdu. Aynı zamanda Dj olarak çalışmalarını sürdüren Popov, plakların başına geçtiğinde O.M.F.O. (Our Man From Odessa) ismini kullanıyor. OMFO elektronik müziği batı ve doğu tınıları arasında kendi keşfi olan benzersiz bir noktaya taşıyor.

Garanti Caz Yeşili konserleri kapsamında

Latin jazz dünyasının davul tanrısı

HORACIO "EL NEGRO" HERNANDEZ

(Havana)

15 Kasım Çarşamba ve 16 Kasım Perşembe 21:30

Küba'nın dünyaca ünlü davul virtüözü Horacio "El Negro" Hernandez iki özel performans için Babylon'da hayranlarıyla buluşuyor. Yeryüzündeki tüm seslere ve tüm müziklere ustalıkla eşlik edebilen Hernandez, sihirli bagetleriyle o gece Babylon'u dolduracak şanslı kalabalığa ışıltılı dakikalar yaşatacak.

Hernandez, trompetçi bir büyükbaba ve ünlü bir jazz dj'i olan bir babasında dahil olduğu müzikle içiçe olan bir ailede büyüdü. Özellikle avant garde ve free jazz hayranı olan babasının ve The Beatles başta olmak üzere çok sayıda pop grubu dinleyen ağabeyinin etkisi altında müzikle tanışan Hernandez, Havana'da insanların sokaklarda özgürce vurmalı çalgılarını kullandıkları renkli ve gürültülü bir çocukluk geçirdi.

Havana'da devam ettiği müzik okulundaki 4 yıllık bateri programını sadece 1 yılda başarıyla tamamlayarak bir rekora imza atan Hernandez, stüdyo kayıtlarını ve turnelerini aynı anda sürdürmesiyle tanınıyor. Sanatçı bu süreçte evine gitmek yerine yatak odasını stüdyoya taşıtıyor.

Hernandez, Havana'da müzik yapan ve dünyaya açılmak isteyen hemen her müzisyen gibi uzun yıllar Birleşik Devletler'de yaşamanın ve müzik yapmanın hayalini kurdu. Ancak ona kendini ve müziğini özgürce ifade edebilme şansını sunan ilk ülke İtalya oldu. Triangulo albümüyle tanınan ünlü piyanist Michel Camillo'nun dünyanın en özel müzisyenlerinden biri olarak nitelendirdiği El Negro, ilk albüm kayıtlarını baterist Robby Ameen ile tamamladı. Hernandez aynı zamanda Londra'da Drum Festival'da the BBC Orchestra ile özel bir performans gerçekleştirdi.

El Negro bugüne kadar, Dizzy Gillespie, Steve Turre, John Pattituci, Paquito D'Rivera, David Sanchez, Paul Simon, David Valentin, Carlos Santana ve Gonzalo Rubalcaba gibi dünyaca ünlü pek çok efsane isimle aynı sahneyi paylaştı. Özellikle Rubalcaba ile 10 yılı aşkın süre birlikte çalışan sanatçı, Birleşik Devletler ve Avrupa'daki çok sayıda festivalde başarılı performanslar sergiledi.

Küba'dan uzaklaştıktan sonra önce iki buçuk yıl kadar Roma'da çalışmalarını sürdüren Hernandez, jazz ile gerçek anlamda ilk tanışmasını New York'ta gerçekleştirdi. Burada yıllardır hayranı olduğu Marvin Smitty Smith, Tony Campbell ve Billy Hart gibi isimlerle yakın dostluklar kurdu ve onlarla çalışmalar yaptı. Daha sonra Santana'nın ısrarlarına dayanamayarak onun ekibine katıldı ve iki yıla yakın süre Santana ile çaldı. Hernandez'in tutkulu bir New York hayranı olması ve Santana'nın çalışmalarını California'ya kaydırmak istemesi üzerine yolları ayrıldı.

Hernandez aralarında 2006 yılında en iyi latin-jazz albümü Grammy'sini kazanan Eddie Palmieri – Listen Here ve 2003'te aynı ödülü kazanan Michel Camilo'nun Live At The Blue Note ve Carlos Santana'nın Supernatural albümlerinde konuk olarak yer aldı. Hernandez'in 2000 yılında The Modern Drummer Festival'da Allman Brothers, Marc Quinones ve saksofon ustası Michael Brecker ile gerçekleştirdiği büyük ses getiren unutulmaz konseri 'Live At The Modern Drummer Festival' adıyla DVD ve video formatında yayınlandı.

Sokakta çaldığında da en az sahnede olduğu kadar tutkulu olduğunu söyleyen Hernandez, uzun yıllardır sayısız müzisyenle Afro-Cuban başta olmak üzere değişik müzik türleri üzerinde çalışmalarını ve albüm kayıtlarını sürdürüyor.

http://www.elnegro.com

Zuhal Focan
focan@nardisjazz.com

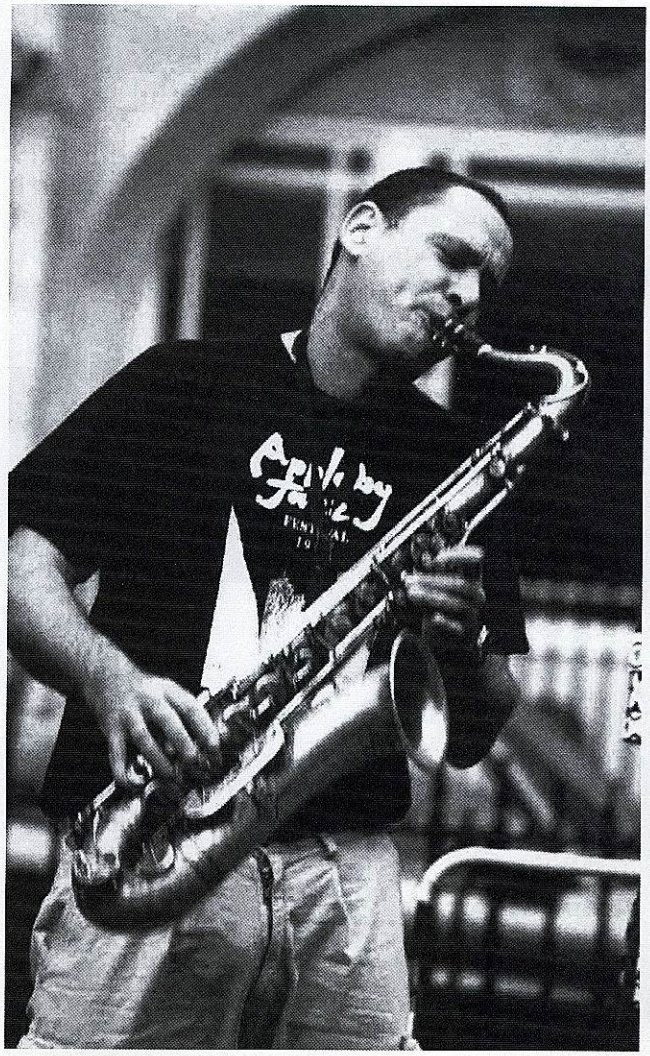

GILAD ATZMON ve FERNANDO PAIVA GROUP EKİM AYINDA İSTANBUL JAZZ CENTER'DA...

Kurulduğu günden bu yana dünyaca ünlü jazz sanatçılarını Türk müzikseverlerle buluşturan İstanbul Jazz Center, Ekim ayında da dopdolu içeriğiyle konuklarını ağırlamaya devam edecek. Britanya jazz'ının "fenomen müzisyeni" **Gilad Atzmon** ve Türk izleyicisi ile daha önce farklı platformlarda da buluşan **Fernando Paiva Group**, **İstanbul Jazz Center**'da performanslarını müzikseverlerle paylaşacak.

Daha önce Ocak ayında **İstanbul Jazz Center**'da konserler veren Gilad Atzmon, yoğun talep üzerine tekrar Türkiye'de. Yahudi ve Arap ezgilerini batılı jazz sound'unda birleştiren **Gilad Atzmon**, **5 – 6 – 7 Ekim** tarihlerinde dinamik ve lirik sahne performansıyla cazseverlerin karşısında olacak. **Gilad Atzmon**'a performansı sırasında piyanoda **Frank Harrison**, kontrabas'ta **Yaron Stavi** ve davulda **Stephan Keogh** eşlik edecek.

Post-bop ve swing'e duyduğu sadakattan ödün vermeyen **Gilad Atzmon**, Sefarad müziği, Filistin halk müziği, Arap melodileri, Klezmer ve Balkan müziklerini kendine özgü bir "füzyon" anlayışıyla yorumluyor. Müziğini, dünyada barışın egemen olmasına adayan **Gilad Atzmon**, en büyük ideallerinden birini İsrail – Filistin arasında barışın sağlanması olarak yorumluyor.

Gilad Atzmon'un müzik otoritelerince bir "başyapıt" olarak nitelendirilen son albümü "Exile", BBC Jazz Ödüllerinde "yılın jazz albümü" ödülüne layık görüldü, ayrıca Time Out ve Jazz Time dergileri ile The Observer gazetesi tarafından da yılın en iyi albümlerinden biri seçildi.

Gilad Atzmon'ın ardından **31 Ekim – 4 Kasım** tarihleri arasında **Fernando Paiva Group**, **İstanbul Jazz Center**'da sahne alacak. **Tuluğ Tırpan**, **Ivan Ruiz Machado** ve **Fernando Paiva**'dan oluşan grup, ağırlıklı olarak latin-jazz çalışmalarıyla tanınıyor. Ülkemizde daha önce Sertab Erener ve Güvenç Dağüstün ile **Turko – Latino Connection** adlı bir projede yer alan **Fernando Paiva**, müzik aletleri dışında çeşitli eşyalarla yaptığı ilginç müziklerle de tanınıyor.

Ekim ayı boyunca dünyaca ünlü müzisyenlere sahnesinde yer verecek olan **İstanbul Jazz Center**'da, **Kerem Görsev Trio**, **Aytek Şermet Bizz Band** ve Küba esintileriyle ünlü **Azucar de Cuba** da her zaman olduğu gibi sahne almaya devam edecek.

JC'S Program

10-11 Ekim Neşet – Nükhet Ruacan
14 Ekim Kerem Görsev Trio
31- Ekim – 4 Kasım Fernando Paiva
2-4 Kasım Kenny Garrett
15-18 Kasım Mulgrew Miller Trio
7-9 Aralık Spiral Quartet
21-31 Aralık Allan Harris

Zuhal Focan
focan@nardisjazz.com

Jazz ve Müzik Atölyeleri, Seminerleri ve Amatörler için Festival Haberleri...

Yazarımız Seda Binbaşgil'in Jazz Atölyeleri; Jazz'ın farkına ve tadına varmak...

1.Boğaziçi Üniversitesi: Aslında bu bir atölye değil, üniversite öğrencilerine açılacak olan bir ders. Ama isteyenler dışardan da katılabilecekler. İngilizce olarak verilece olan bu ders Cumaları 14:00-17:00 saatleri arasında.

FA 321 Jazz Styles: History and Analysis (3+0+0) 3 (Jazzda Usluplar: Jazz Müziğinin Tarihi ve Incelenmesi).

2.Simya Galeri (Ortaköy): 30 eylül'den itibaren Cumartesileri 15:00-17:00.ayrıntılı bilgi için: www.simyagaleri.com

Atölye, jazz'ın doğuşunu, nasıl icra edildiğini, jazz'ı şekillendirmiş belli başlı dönemleri ve jazz tarihine damgasını vurmuş önemli müzisyenlerin stillerini inceleyerek katılımcılara jazz müziği hakkında genel bir bilgi vermeyi amaçlamaktadır. Atölye sonunda, katılımcıların jazz müziğini, farkına ve tadına vararak dinlemeleri ve kendi jazz arşivlerini oluşturma becerisini kazanmaları hedeflenmektedir.

Atölyede sözel anlatımlar DVD ve video formatında ilgili filmlerle desteklenecek, çeşitli albümlerden örnekler dinletilerek aktarılan bilgilerin teoride kalmamasına özen gösterilecektir. Katılımcılarda müzik bilgisi aranmamaktadır.

Süre: 12 Hafta / 36 Saat
Çarşamba 19:00 - 22:00
Toplam Ücret: 500 YTL
Başlangıç Tarihi :19 Ekim 2005

PROGRAM

- Başlangıcından günümüze belli başlı jazz akımları (erken jazz, swing, bebop, cool jazz, hard bop, 1960 ve 1970'lerde avangard jazz, fusion ve günümüzde jazz)
- Önemli jazz müzisyenleri ve stilleri arasındaki farklar
- Jazz enstrümanları
- Jazz terminolojisi
- Kişisel jazz arşivi oluşturma yöntemleri

3.Bilgi Üniversitesi (Dolapdere Kampüsü):
11 Ekim'den itibaren Çarşambaları 19:00-22:00 arası. Online başvuru için:

www.bilgi-egitim.com/basvuru_new.htm

Bu atölyelerde işlenecek konular;

Temel Bilgiler:
Jazz Nedir?
Doğaçlama

Kökenler
Yüzyılın sonunda Amerika'da Siyahiler
Jazzın kökenleri
New Orleans

Erken Dönem Jazz
"Jazz Age"
New Orleans Jazzı
Louis Armstrong
Beyazların Jazzı
New York'lu gruplar
Erken Jazz Piyanosu

Swing
Tarihsel Bakış: Swing Dönemi
Siyahi Gruplar
Duke Ellington
Count Basie
Beyaz Gruplar
Virtüöz Solocular
Kadın Vokalistler

Bop
Tarihsel Bakış: Savaş sonrası Amerika
Bebop
Charlie Parker
Cool Jazz
Hard Bop
Miles Davis

Bill Evans Piyano Okulu
Bill Evans
Herbie Hancock
Chick Corea
Keith Jarrett

'Free Jazz'dan 'Fusion'a Tarihsel Bakış:
'60'lı Yıllar
Free Jazz
John Coltrane
Modern Big Band'ler ve Erkek Vokalistler
Latin & Soul Jazz
Fusion

Postmodern Jazz
Neo Bop Akımı
'80'lerde Free Jazz & Fusion
Günümüzde Jazz

Kadıköy Mim Sanat'da Tuna Pase'den Müzik Work-Shop'ları...

"Müzikle Devri Alem" Dünya Müzikleri 2006-2007 sezonunda ilk kez müzikseverlerle buluşacak ve eğitmen Tuna Pase'nin yöneteceği atölyede yapılacak 8 haftalık çalışma boyunca dünyanın 7 kıtasından; Afrika, Asya, Kuzey ve Güney Amerika, Asya, Avrupa ve hatta Antarktika'dan bile müziklerle tanışabilirsiniz. Bu tanışma sırasında 'müzik' olarak kafamızda belirlediğiniz olguların, doğru ve yanlışların ne kadar göreceli olduğunu keşfederek yeni kültürlere ve bu kültürlerin yarattığı müzikleri tanıyabilirsiniz. Dünyadaki müzikleri incelerken türler, müzikal sistemler, enstrümanlar üzerine yoğunlaşıp, her konu müzikle ve görsellikle desteklenecek ve bu bağlamda bol bol müzik dinlemek ve DVD seyretmek çalışmalarının önemli noktasını oluşturacak. Dünya müzikleri denilen olgunun globalleşme ile bir pazar payı kazanmasından önce konuyu sadece müzik marketlerde bir etiket olarak değil de bu dünyada üretilen müzikler çerçevesinde ele alınacak. Tangodan, Sambaya, İnuit kadınlarından Çingenelere kadar uzanan çeşitlilik ile bu kursun sonucunda dinlediğiniz müziklerin dünyanın hangi coğrafyasına ait olduğunu ve hangi etkilere maruz kalarak oluştuğunu anlayabileceksiniz.

Programın süre-gün-saat ve iletişim bilgileri;

Süre: 8 Hafta toplam 24 saat

Günler: Pazar ya da Perşembe

Başlangıç Tarihleri: 01 Ekim 2006 Pazar 16.00-19.00 ya da 5 Ekim 2006 Perşembe 19.00-22.00

Grup Kontenjanı: 15-20 kişi

Son Kayıt Tarihi: 17 Eylül 2006 Pazar

MÜZİK TARİHİ:

2006-2007 sezonunda Min Sanat'da Tuna Pase'nin yöneteceği atölyede yapılacak 8 haftalık çalışma boyunca Türkiye'de "Klasik Müzik" olarak adlandırılan müziğin geçmişine ve hatta geleceğine bakılacak. Klasik müzik denilen kavramın Mozart ve Bach'dan oluşmadığını; Batı dünyasının en görkemli sanat müziğinin Eski Yunan'daki başlangıcından günümüzün elektronik tınısına kadar uzanan geniş alanını dinleyerek ve analiz ederek öğretilecek.

Müzikleri dönem dönem besteciler, müziğin yaratıldığı dönem, kullanılan enstrümanlar, müzik sistemleri ve formlarla ilgilenerek çalışılacak.

Bu kursun sonucunda klasik müziğin dinlediğinizde hangi döneme hatta belki hangi besteciye ait olduğunu anlayabilir hale geleceksiniz. Blindfold (Körleme)* denilen müzik tanıma oyunuyla her çalışmada kulağımızı ve kültürümüzü daha da geliştirecek ve zevk alacağız.

Bahsettiğimiz her konu müzikle ve görsellikle desteklenecek ve bu bağlamda bol bol müzik dinlemek ve DVD seyretmek çalışmamamızın en önemli noktasını oluşturacak.

* Körleme oyunu müzik dinleyip tanımaktan ibarettir (blindfold).

Programın süre-gün-saat ve iletişim bilgileri;

Süre: 8 Hafta toplam 24 saat

Günler: Pazar ya da Salı 19.00-122.00

Başlangıç Tarihleri: 01 Ekim 2006 Pazar 13.00-16.00 ya da 3 Ekim 2006 Salı 19.00-22.00

Grup Kontenjanı: 15-20 kişi

Son Kayıt Tarihi: 17 Eylül 2006 Pazar

Tuna Pase:
1976 yılında İstanbul'da doğdu. Beyoğlu Anadolu lisesinin ardından İ.T.Ü Türk Müziği Devlet Konservatuarında Müzikoloji bölümünü bitirdi.Bu arada flüt, klarinet ve davul gibi çeşitli enstrümanlar çaldı. 2002 yılında İ.T.Ü Müzik İleri Araştırmalar Merkezinde Ana dalı Etnomüzikoloji olmak üzere; Ses Mühendisliği dersleri de aldı ve 2006 yılında mezun oldu. 1994 yılından beri çeşitli müzik organizasyonlarında görev aldı ve türlü gazete ve dergilerde müzik yazıları yazdı. Şu anda İstanbul Bilgi Üniversitesi Müzik Bölümünde Araştırma görevlisi olarak; dünya müziği dersleri vermekte, Yeni Müzik projesinde yer almakta, 'santralmuzik' dergisinin editörlüğünü yapmaktadır. Ayrıca halen İ.T.Ü Müzik İleri Araştırmalar Merkezi Ses Mühendisliği doktora programında öğrencidir. Müziğin her türüne ve konusuna ilgisi her geçen gün artmaktadır.
Adres:
Moda Cd. 100/2 Kadıköy/İSTANBUL
Tel: 0216 449 20 45
www.mimsanat.org
mimsanat@mimsanat.org

Amatör Jazz Müzisyenleri Festivali'ne Başvurular Başladı

Profesyonellik yolunda ilerleyen genç jazz müzisyenlerinin yer aldıkları "Amatör Jazz Müzisyenleri Festivali"ne başvurular başladı. Bu yıl 5. yaşını kutlayacak olan festivale Anadolu'dan ağırlıklı olmak üzere Türkiye'nin dört bir yanından grup katılıyor. Tarz ve yaş sınırlaması olmayan festivalde özgün jazz besteleri olan gruplara öncelik veriliyor.

Festivale her yıl farklı profesyonel jazz müzisyenleri katılarak amatörler ile deneyimlerini paylaşıyor ve jam session, atölye çalışmaları ve söyleşiler ile renklenen festival 4 gün boyunca genç müzisyenlere unutulmaz bir deneyim yaşatıyor.

Müzisyenlerin, kariyerleri için basamak olarak gördükleri festivale katılan gruplara DVD formatındaki konser kayıtları ve sertifika veriliyor ve festival komitesi geçen 4 yılın kayıtlarını istekli jazz müzisyenler ile herhangi bir bedel talep etmeden paylaşıyor.

2007 Mart ayında yapılacak festivale katılmak isteyen ve bilgi almak isteyen müzisyenler www.caz.anadolu.edu.tr adresinden iletişime geçebilirler.

4. Amatör Caz Müzisyenleri Festivali Nasıl Geçti?

Festivale İstanbul, İzmir, Muğla, Eskişehir'den yedi amatör topluluk katıldı.

Festivale profesyonel kategoride katılan Selen Gülün, İlker Özalp ve Emir Özoğlu'dan oluşan üçlüsü ile unutulmaz bir açılış konseri verdi.

Selen Gülün ve Olcay Saral atölye çalışmasında amatör Jazz müzisyenlerine 2 gün boyunca deneyimlerini aktardı.

Festival boyunca yapılan Jam-session'lar ile farklı müzik ortamlarından gelen müzisyenler aynı sahnede yer aldılar. Olcay Saral tüm jam-session'lara katılarak müziğini genç müzisyenlerle paylaştı.

Modern Müzik Akademisi'nde Sertifika Programları başlıyor.

MMA'da yıl boyu devam eden hobi amaçlı kurslar, atölyeler ve özel derslerin yanı sıra; gitar, bas, davul, tuşlu çalgılar ve vokal dallarında profesyonel olmayı hedefleyen kişilere yönelik kapsamlı sertifika eğitimleri için kayıtlar başlıyor. Sınavla girilen sertifika programları 14 haftalık iki dönemden oluşuyor ve toplam 28 hafta sürüyor. Haftalık 17 saatlik ders programının yanı sıra öğrencilere tamamlamakla yükümlü olduğu çeşitli projeler için verilecek kayıt ve prova stüdyo zamanları ile toplam eğitim süresi 600 saatin üstüne çıkmaktadır.

Hafta içi 11.00-18.00 saatleri arasında gerçekleşecek derslerden tüm bölümler için ortak olanlar; Temel Piyano Eğitimi, Armoni, Kulak Eğitimi, Nota Okuma, Repertuar, Şarkı Yazma Tekniği, Canlı Performans Atölyesi, Türk Müziği, Bilgisayarla Müzik ve İngilizce'dir. Ayrıca Gitar Bölümü'de Solo Gitar Teknikleri, Akorlar, Ritm Gitar, Caz Gitar; Bas Gitar Bölümü'de Bas Gitar Stilleri ve Teknikleri, Bas Gitar Armonisi, Caz Bas; Davul Bölümü'nde ise Davul Tekniği, Stiller ve Ritmler, Caz Davul gibi branş dersleri okutulmaktadır. Tuşlu çalgılar bölümü için branş dersleri; Klavye Tekniği, Klavye Armonisi, Emprovizasyon, Caz Piyano, Klavye Kullanımı ve Synth Programlamaya Giriş; Vokal Bölümü için ise; Popüler Şarkı Söyleme Teknikleri, Klasik Şan Tekniği, Kayıt Şarkıcılığı, Caz ve Blues Şarkıcılığı, Solfej, Vokal Performans Atölyesi'dir.

Sertifika Programları'nda %50'ye kadar karşılıksız burs imkanları sunulan MMA'nın sürekli eğitmen kadrosunda Meltem TAŞKIRAN, Bora USLUSOY, Serhat ERSÖZ, Berke ÖZGÜMÜŞ, Cem KONUK gibi isimler yer almaktadır. Yine sertifika programı kapsamında verilen caz gitar, caz bas, caz davul ve caz piyano dersleri Kamil ÖZLER, Nezih YEŞİLNİL, Cem AKSEL, Baki DUYARLAR tarafından yürütülecektir. Eğitim sezonu boyunca yapacakları çeşitli atölye çalışmaları ile katkıda bulunacak isimler ise şunlardır: Neşet RUACAN, Ayşe TÜTÜNCÜ, Serdar ÖZTOP, Volkan ÖKTEM, Eylem PELİT, Nurkan RENDA, Can ŞENGÜN. Şarkı Yazma Teknikleri derslerinde Mehmet Şenol ŞİŞLİ konuk eğitmen olarak katılacaktır.

Ayrıntılı bilgi için 0212 291 06 33-34 nolu telefonlardan bilgi alabilir ya da www.mma.gen.tr internet sitesini inceleyebilirsiniz.

Zuhal Focan
focan@nardisjazz.com

Artık bir ekol olan Nardis'te jazz dünyasının eski ve yeni müzik neferleri omuz omuza çalıyor...

Nardis Jazz Festivalinden...

EKİM AYI PROGRAMI

Okay Temiz & Oriental Wind, 2 Ekim

Ülkemizin yetiştirdiği dünyada belki de en çok tanınan, uluslararası jazz literatüründe yer alan davulcu ve perküsyoncumuz Okay Temiz son dönem Oriental Wind projesini tekrar gündeme getirdi. İstanbul Jazz Festivali'nde ve Brezilya'daki Akdeniz Festivali'nde bu grubuyla sahne bu geceyi kaçırmayın. Okay Temiz (d), Ahmet Özden (zurna), Çağdaş Oruç (s), Mahmut Yiğittürk (kanun), Önder Focan (g), Sinan Öktem (b).

Şenay Lambaoğlu Band, 3 Ekim

Almanya Kiel doğumlu Şenay Lambaoğlu İÜ Sosyal Bilimler Avrupa Topluluğu Bölümünden mezun. Pera Akademisi'nde drama ve müzikat eğitimi aldı. Yıldız Teknik Üniv. Sanat Tasarım Fak.Müzik bölümünde de şan eğitimi aldı. İstanbul'da pek çok caz ve pop caz gruplarında şarkı söyledi. Geçen yıl 2.Nardis Genç Caz Vokal yarışmasında yer aldı. Bu gece sizlere piyanoda Nilüfer Verdi ve grubuyla standartlardan oluşan keyifli bir repertuarla seslenecekler.
Şenay Lambaoğlu (vo), Nilüfer Verdi (p), Erdal Akyol (b), Cem Aksel (d).

Kamil Erdem Trio, 4 Ekim

Değerli bascılarımızdan Kamil Erdem TED Ankara Koleji (1977) ve ODTÜ Elektrik Mühendisliği Bölümünü (1983) bitirdi. Müziğe klasik gitar çalarak başladı. Klasik gitarla Türk müziğini çok seslendirme çalışmaları yaptı. Bas çalmaya başladıktan sonra aynı yöndeki çalışmalarını caz türünde sürdürdü. İlk uluslararası deneyimlerini 1981'de katıldığı Okay Temiz - Oriental Wind topluluğuyla edindi. 1981-86 yılları arasında bu toplulukla Türkiye ve Avrupa'da, İsveç ve Türkiye'nin önde gelen müzisyenleriyle konserler verdi. 1990'da ASIAMINOR topluluğunu kurdu. Böylece bestecilik kariyerine de başlamış olan Erdem, ASIAMINOR' ün Avrupa ve A.B.D.'de de yayınlanan Along the Street (1991), Longa Nova (1996) ve Kedi Rüyası-Cat's Dream (1997) adlı albümlerindeki tüm beste ve düzenlemeleri yaptı. ASIAMINOR dışında da, gerek kendi adına kurduğu, gerekse yerli yabancı caz müzisyenlerinin önderliğindeki çeşitli topluluklarla yurtiçinde ve dışında konserler verdi. 1998 ve 1999'da Polonya Pulawey Uluslararası Caz Workshop' unda bas gitar öğretmenliği yaptı. Kamil Erdem ve grubu bu gece Nardis'te yepyeni bir proje ile karşınızda olacak.
Kamil Erdem (b), Yurdal Çağlar (g), Tunç Çakır (vibrafon).

Alper Yılmaz Project, 5 Ekim

Bascı, besteci ve aranjör Alper Yılmaz 10 yaşında gitar çalmaya başladı ve 1993 yılında temel enstrümanı olarak basa geçti. 1993-1995 yılları arasında Turkiye'nin önde gelen caz müzisyenleriyle çalışan Yılmaz, Tuna Ötenel'in "Sometimes" albümünde perdesiz bas çaldı. Aynı dönemde, Radyo ODTÜ'de "Jam Session" adlı caz müzik programının yönetmenliğini ve sunuculuğunu yaptı. 1995-2000 yılları arasında ekonomi dalında doktora yapmak için bulunduğu Kaliforniya'da University of California Davis Jazz Big Band, Mike McMullen, John Tchicai, Steve Homan, Rick Lotter ve Dave Lynch gibi müzisyenlerle çaldı ve stüdyo kayıtlarında bulundu. 2000 yılından beri New York'ta yaşayan Alper Yılmaz burada John Patitucci, Matthew Garrison, Adam Rogers, Dave Binney gibi müzisyenlerle çalışma imkanı buldu. Ayrıca Queens College Aaron Copland School of Music yüksek lisans programı bünyesinde Antonio Hart'la "İleri Emprovizasyon", Michael Mossman'la "Düzenleme ve Kompozisyon" çalıştı. Halen New York'un önde gelen caz kulüplerinde değişik gruplarla performanslar yapmaktadır.
İmer Demirer (tp), Sarp Maden (g), Alper Yılmaz (b), Volkan Öktem (d).

Ebru Yazıcı Group, 6 Ekim

İTÜ Devlet Konservatuarı şan bölümünden mezun olan sanatçımız Ebru Yazıcı güçlü sesi ile çok keyifli bir hafta sonu gecesi vaat ediyor. Daha önce çeşitli projelerde beraber yer alma olanağı bulmuş olan grup üyeleri bu kez neo-soul, soulve nujazz ağırlıklı bir çalışma ile biraradalar. Roy Hargrove, MeShell Ddegeocello, Erykah Badu, Jill Scott gibi yeni kuşak müzisyenlerin yanısıra Stevie Wonder, Curtis Mayfield, Herbie Hancock gibi duayenlerin eserlerini de yorumlamakla birlikte kendi yazdıkları müziklere de performanslarında yer vermeye başladılar.
Ebru Yazıcı (vo), Çağrı Sertel (p), Eylem Pelit (b), Volkan Öktem (d).

Sibel Köse Band ile "Nat King Cole" Şarkıları, 7 Ekim

Sibel Köse 1969 yılında Ankara'da doğdu. TED Ankara Koleji'nin ardından ODTÜ Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümü'nden (1986-1991) mezun oldu. Jazz ile ilgili ilk çalışmalarına üniversitede öğrenci olduğu yıllarda başladı. Türkiye'nin sayılı jazz ustalarından biri olan Tuna Ötenel ile birlikte yaptığı çalışmalarla deneyim kazandı. Bilkent Müzik ve Sahne Sanatları Bölümü'nde halen öğretim görevlisi olan Janusz Szprot aracılığıyla Bilkent, Zwierdzyniec ve Pulawy'de (Polonya) seminerlere katıldı. Bu yaz okulu ve seminerlerde Deborah Brown, Rachel Gould, Elli Wright ve Joe Lee Wilson'ın yönetiminde bireysel ve grup çalışmalarına katıldı. Ayşe Sezerman'dan şan ve Randy Esen'den özel dersler aldı. 1987 yılından bu yana Sibel Köse konserlerde, radyo ve TV programlarında yer almakta, yerel ve uluslararası jazz festivallerine katılmaktadır. Bu festivallerin arasında İstanbul Jazz Festivali, Kuşadası Uluslararası Jazz Festivali, Bodrum Musicorama Jazz Günleri, Afyon Jazz Festivali, ODTÜ Jazz Günleri, Isparta SDÜ Jazz Günleri, Festival of Jazz Standards (Siedlce - Polonya), Fete des Jazz (Paris - Fransa), Miedznaradowy Festiwal Pianistow Jazzowych (Kalisz - Polonya), Jazz au Xiricourt (Xiricourt -Fransa) sayılabilir. Polonya'nın Zamosc kentinde düzenlenmiş olan Uluslararası Jazz Vokalistleri Yarışması'nda Birincilik ödülü aldı. Bu gece ise uzun yıllardır birlikte çaldığı müzisyen arkadaşları ile çok özel bir proje için bir aradalar. Nat King Cole parçalarını bu kez Sibel Köse'den dinleyip romantik bir gece geçireceksiniz.
Sibel Köse (vo), Önder Focan (g), Burak Bedikyan (p), Erdal Akyol (b).

Burak Bedikyan & Önder Focan & Erdal Akyol Trio, 9 Ekim

Birlikte çalmaktan son derece hoşlanan bu trio'nun bu sezon ikinci konserleri. Standartların yanında bazı Focan düzenlemeleri de yorumlanabilir.
Burak Bedikyan (p), Önder Focan (g), Erdal Akyol (b).

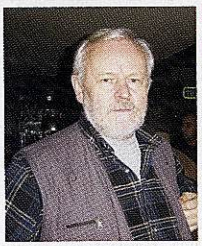

Janusz Szprot "Young @ Hearts" Band, 10 Ekim

Ankara Bilkent Üniversitesinin "jazz bölümü"nün başında bulunan Polonyalı piyanist Janusz Szprot dönem dönem İstanbul'da Nardis'te de konserler veriyor. Bu gece grubu ile jazz standartlarından oluşan repertuarı ile "gönlü gençlere" harika bir konser verecekler.
Janusz Szprot (p), Sarp Maden (g), Kamil Erdem (b), Cem Aksel (d).

Meldin, 11 Ekim

Ege yöresinde desensiz kilime verilen "Meldin" adını gruplarına ad olarak seçen ustalar ve genç yeteneklerden oluşan bu grubun, bestelerden oluşan repertuarlarını bu gece ilk kez dinleyeceğiz.
Cem Nasuhoğlu (g), Burak Bedikyan (p), Levent Altındağ (s), Eylem Pelit (b), Umut Pelit (d).

Güray Aktalay Group, 12 Ekim

Trompetçi Güray Aktalay Ankara'da askeri orkestrada başladığı müzisyenlik kariyerine 1974'de tanıştığı Erol Pekcan ile Büyükotel'de çalarak devam etti. Ardından İstanbul Gelişim Orkestrası, Maffy Falay grupları ve TRT Caz orkestrasındaki görevi ile devam etti. Bu sen yeni kurduğu bu grubu ile konserler verecek. Nardis'te bu gece grubun ilk konseri. Güray Aktalay ve Neşet Ruacan gibi bir usta ile yetenekli gençlerin birlikteliklerini dinlemek büyük bir keyif olacak.
Güray Aktalay (tp), Neşet Ruacan (g), Barış Özbilgin (p), Ozan Musluoğlu (b), Erhan Seçkin (d).

Focan Hammond Trio, 13 Ekim

Önder Focan'ın Hammond projesi Yavuz Dandere'nın varlığı ile hayat buldu. Hammond org ve gitar ve davuldan oluşan troların yeniden keşfedildiği yıllarda jazz gitaristi Önder Focan da 1997 yılında ABDli orgcu Sam Yahel ve genç neslin en beğenilen ünlü davulcularından Bill Stewart ile "Beneath the Stars" adlı albümü Blue Note etiketi ile piyasaya çıkarmıştı. Çok beğenilen bu albümden sonra gerek bu albümdeki parçaların, gerekse bu tarz müziği Türkiye'de çalan bir bir grubun eksikliği genç iki müzisyenin Önder Focan ile çalışmaya baştamasıyla sona erdi. Genç yetenekli ve çok iyi bir müzisyen olan İzmirli Yavuz Dandere Hammond org çalıyor. Çaldığı solo ve armonilerle Hammond org sound'unu gruba veren Yavuz Dandere aynı zamanda bu tür grupların ortak yanı olan orgcunun basları çalmasını da son derece başarı ile gerçekleştiriyor. Usta davulcu Cem Aksel ise güçlü sound'u, sağlam tekniği ve swing'i ile grubun müziğine keyifli bir dinamizm katıyor.
Önder Focan (g), Yavuz Dandere (org), Cem Aksel (d).

Melis Sökmen Band, 14 Ekim

Ankara doğumlu Sökmen çocukluğunu Almanya'da geçirdi. Bale, caz dans, modern dans ve klasik gitar eğitimi aldı. 1986 yılında Grup Lokomotif'te solisti oldu. Aynı yıl Kuşadası Altın Güvercin Yarışması'nda ikincilik ödülünü kazandı. 1990 yılında ilk albümü "O Zaman"ı çıkardı.1995 yılında ikinci albümü "Öze Dönelim" ile müzik hayatına devam etti. 2001 yılında Journalist Jury-Universetalent Prag birincilik ödülünü kazandı. Pop jazz'in ülkemizdeki en sevilen ve en önemli temsilcisi Melis Sökmen ile R&B ve soul dolu, keyifli bir hafta sonu için sizleri de bekliyoruz.
Melis Sökmen (vo), Aysun Sökmen (vo, flt), Serkan Okanar (tp),Tolga Bedir (keyb), Altay Dönmez (b), Alp Ertung (d).

Maria Rita Epik Band, 16 Ekim

İsmini öncelikle 1979 Eurovision Şarkı Yarışması'ndan tanıyoruz. Kendisini yarı İtalyan olarak tanımlıyor. Uzun zamandır İzmir'de yaşayan Maria Rita Epik, aynı zamanda eğitimci. "Aradan Uzun Zaman Geçti" adlı yeni bir albüm çıkaran sanatçı ilk kez Nardis'te sahne alacak. 1981'de ABD'ye gidiyor.Virginia Polytechnic Institute and State University'de müzik öğrenimi sırasında Nitza Katz ile piyano, Katherine Hallauer ile armoni, Scott Mc Coy ile şan, Ken Holliday ve Jon Polifrone ile kompozisyon çalışıyor. Yurda döndükten sonra bir süre profesyonel turizm rehberliği yapıyor.1986 yılında İzmir'deki Yamaha Uygulamalı Tanıtım Merkezini kurar ve dört yıl süreyle yönetir. Ve 1990'da kuruluştan ayrılarak, kendi müzik okulunu açar. Bu arada aldığı birçok da ödül var. Bunlar arasında Uluslararası İzmir Araştırmaları Merkezi tarafından Kurum dalında 'İzmir Ödülü-1996' Ulusal Sanayici ve İşadamları Derneği tarafından 'Kültür Sanat Özel Ödülü-1999' ile İzmir Mavişehir Rotary Kulübü 'nün 'Mestek Hizmet Ödülü-2003. Bu gece sizlere yeni albümünden parçalarla seslenecek.
Maria Rita Epik (vo), Önder Focan (g), Yavuz Darıdere (keyb), Erdal Akyol (b), Cem Aksel (d).

Sibel Köse & Önder Focan Duo, 17 Ekim

Nardis'te bu yıl yepyeni projeler hayat buluyor. Yıllardır birlikte müzik yapan Sibel Köse ve Önder Focan ilk kez "duo" olarak karşınızda. Bu ilginç çalışmayı özellikle vokal severler kaçırmasın deriz.
Sibel Köse (vo), Önder Focan (g).

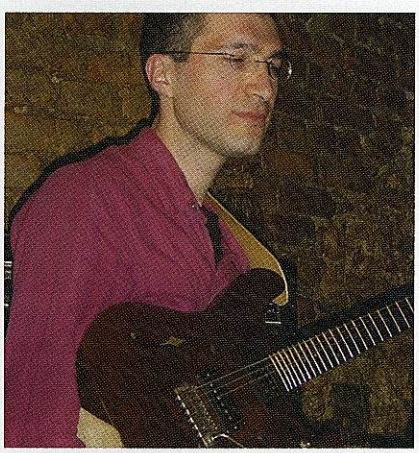

Sarp Maden Group, 18 Ekim

Nardis'in bu sezon yeni projelerinden biri daha bu gece sizlerle buluşacak. Gitarist Sarp Maden ve usta trompetçimiz İmer Demirer'in bestelerinden oluşan yenpyeni bir repertuarı dinleyeceğiz.
Sarp Maden (g), İmer Demirer (tp), Alp Ersönmez (b), Turgut Alp Bekoğlu (d).

Group Passiflora, 19 Ekim

Levent Altındağ ve Erdem Sökmen'in öncülüğü, Eylem Pelit, Volkan Öktem, Serkan Özyılmaz'ın katılımıyla kurulan Grup Passiflora yaklaşık 3 yıldan beri birlikte çalmaktadır. Latin jazz ve fusion tarzı müzikler çalan grubun repertuarı oldukça geniş. Grup John Patitucci, Joe Bosco, Garry Willis, Steve Khan, Julio Baretto, Paco de Lucia, Russell Ferrante (Yellow Jackets), Tania Maria, Ralph Towner (Oregon), J.C.Maitlard gibi besteci ve müzisyenlerin eserlerini kendi yaptıkları aranjmanlarla başarı ile yorumlamaktalar.
Levent Altındağ (s, flt), Erdem Sökmen (g), Serkan Özyılmaz (p),Eylem Pelit (b), Volkan Öktem (d).

JeLatin, 20 Ekim

Tuşlu ustası Ercüment Vural, Onno Tunç'la birlikte birçok başarılı pop albümünde çalıştı. 1994 yılında, Passaporte Latino'yu kurdu. Önder Focan'la oluşturduğu proje ile Nardis'te zaman zaman sizlerle oluyor. Bu gece ise grubu JeLatin ile latin standartlarından oluşan bir repertuarla sizlerle olacak.
Ercüment Vural (vo, keyb), Serdar Barçın (s), Eylem Pelit (b), Erhan Seçkin (d), Onur Nar (perc).

Özay Fecht Quartet, 21 Ekim

İstanbul doğumlu 1971'den beri Berlin'de yaşayan aktrist, oyuncu, şarkıcı Özay Fecht'i "40m2 Almanya" filminin ödüllü sanatçısı olarak tanırsınız. 1980'lerde ise onu Avrupa'nın pek çok ülkesinde "Billie Holiday" şarkılarını söylerken tanıdılar. Bu güne kadar 4 tane jazz albümü kaydetti. "No More"u, Jasper van't Hof, Tony Lakatos, Manfred Schoof ile; Moves'u ise Kirk Lightsey ile; The Man I Love'ı ise Joachim Kühn ile kaydetti. Son çalışması Antiquated Love'da ise birlikte çaldığı sanatçılar Kirk Lightsey, David Murray, Chico Freeman, Billy Bang ve Calvin Jones. Sanatçı İstanbul'da bulunduğu şu günlerde "camera acting" workshopları yapıyor.
Özay Fecht (vo), Selim Benba (p), Tahsin Ünüvar (s), Erdal Akyol (b), Cem Aksel (d).

İmer Demirer & Önder Focan & Oğuz Durukan Trio, 23 Ekim

Yaklaşık 22 yıldır dönem dönem birlikte çalan bu müzisyenler bu kez üçlü olarak yeni bir repertuar oluşturdular. Nardis'in müzik dinlemesi en keyifli olan gecelerinden biri olacak.
İmer Demirer (tp), Önder Focan (g), Oğuz Durukan (b).

Selçuk Sun ile "Anılarla Müzik", 24 Ekim

Türkiye'nin yetiştirdiği en önemli müzisyenlerden biri olan Selçuk Sun Ankara Devlet Konservatuarı kontrabas bölümünden mezundur. Dizzy Gillespie, Phil Woods, Joe Gordan, Frank Rehak, Ernie Wilkens ve Quincy Jones ile çaldı. Dave Brubeckile de konser verdi. Avrupa'nın değişik şehirlerinde çalıştı. Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrasına girdi, 1980'de buradan emekli oldu. Selçuk Sun bu gece sizi geçmişe götürüp renkli anılar yaşatacak. Repertuarındaki 600 parçadan siz seçeceksiniz, o çalacak. Bu istekler gecesini sizler renklendireceksiniz.
Selçuk Sun (p), Sibel Köse (vo), Şenova Ülker (tp), Oğuz Durukan (b), Deniz Dündar (d).

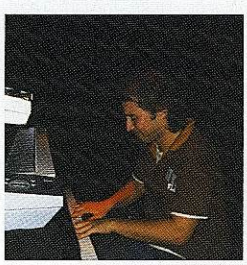

Çağrı Sertel Trio, 25 Ekim

1983 yılında Safranbolu'da doğdu. Müzik eğitimine 12 yaşında piyano dersleri alarak başladı. 1997 yılında İstanbul Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi'ni kazandı ve lise eğitimini burada sürdürdü. Bu yıllarda aldığı müzik derslerinin ve okul konserlerinin yanı sıra kompozisyon üzerine yoğun çalışmaları oldu ve bunları konserlerinde sestendirdi. Lisenin son yılında caza ilgi duymaya başladı ve liseden hemen sonra İstanbul Bilgi Üniversitesi'nin piyano-kompozisyon bölümünü tam burslu olarak kazandı. Halen farklı gruplar ile çeşitli konser ve festivallerde çalmakta ve eğitimine 4. sınıf öğrenci olarak devam etmekte.
Çağrı Sertel (p, keyb), Erdal Akyol (b), Ediz Hafızoğlu (d).

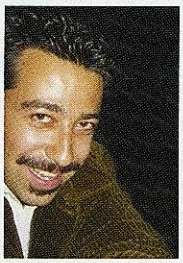

Bora Çeliker Quartet, 26 Ekim

Ankaralı müzisyenlerimizden olan Bora Çeliker Bilkent Üniversitesi Mütercim-Tercümanlık bölümünden mezun. Okul yıllarında blues çalan sanatçı Janusz Szprot ve Tuna Ötenel ile caz çalıştı. 2001'de ise Bilgi Üniversitesinde "caz-master" programına katıldı. Bu gece sizlere caz standartlarından oluşan bir repertuar seslendirecekler. Bora Çeliker aynı zamanda bazı parçalarda vokale de yer verecek.
Bora Çeliker (vo, g), Nilüfer Verdi (p), Erdal Akyol (b), Cem Aksel (d).

Ayşe Gencer Quartet, 27 Ekim

Tanınmış jazz müzisyenlerimizden Ayten Alpman ve İlham Gencer'in kızı olan sanatçı, 1976 yılında TRT'nin açtığı hafif müzik yarışmasını kazandı. 1977'den itibaren profesyonel jazz şarkıcısı olarak Erol Pekcan, Tuna Ötenel gibi ülkemizin önde gelen müzisyenleri ile çalıştı. 1986'dan bu yana çalışmalarını İmer Demirer ile birlikte sürdürmektedir. Bu gece jazz standartlarından oluşan bir keyifli repertuarla sizlerle olacak.
Ayşe Gencer (vo), İmer Demirer (tp), Serkan Özyılmaz (p), Caner Kaptan (b), Cem Aksel (d).

Ercüment Vural & Önder Focan Project, 28 Ekim

Jazz, pop ve latin müzikte birçok önemli projeye imza atan Ercüment Vural ve ülkemizin en üretken müzisyenlerinden biri olan gitarist Önder Focan'ın besteler, düzenlemeler ve bazı ortak Latin çalışmalarının yer alacağı hoş bir hafta sonu için bekleriz.
Ercüment Vural (keyb), Önder Focan (g), Eylem Pelit (b), Erhan Seçkin (d), Onur Naz (perc).

Nardis Doğum Günü Özel "Super-jam", 30 Ekim

Nardis sizlerin itgisi ile bu yıl 5. sezonuna başlamış bulunuyor. İlk kez 2002 yılının 29 Ekiminde kapılarını açan Nardis 4. yılını geride bırakıyor. Günümüz Türkiyesi'ndeki eğlence anlayışının biraz da dışında duran Nardis'e şimdiye kadar gösterdiğiniz ilgiye teşekkürler eder, müzisyeni ve dinleyeni ile hep birlikte; üreten, bitinçli tüketen bir anlayışla daha uzun süreli birlikte olmayı ümit ederiz. Bu geceye katılacak arkadaşlarımızla Nardis'teki keyifli "jam" gecesine hepinizi bekleriz.

İpek Dinç Group, 31 Ekim

Nardis'in 2. Genç Vokal yarışmasının finalistlerinden İpek Dinç üstat İlham Gencer'in öğrencilerinden. İÜ Kimya Fak.den mezun olan bu genç sanatçımız grubu ile sizlere caz standartlarını yorumlayacak.
İpek Dinç (vo), Tolga Bedir (p), Birkan Şener (b), Cem Aksel (d).

Nardis'te yepyeni isimler ve konserler;

09 Kasım - Dusko Goykovich
16 Kasım - Fleurine
13 Aralık - Anna Sarafinska
12 Aralık - Clay Ross and Scott Kettner

Can Ergelmiş
can.ergelmis@gmail.com

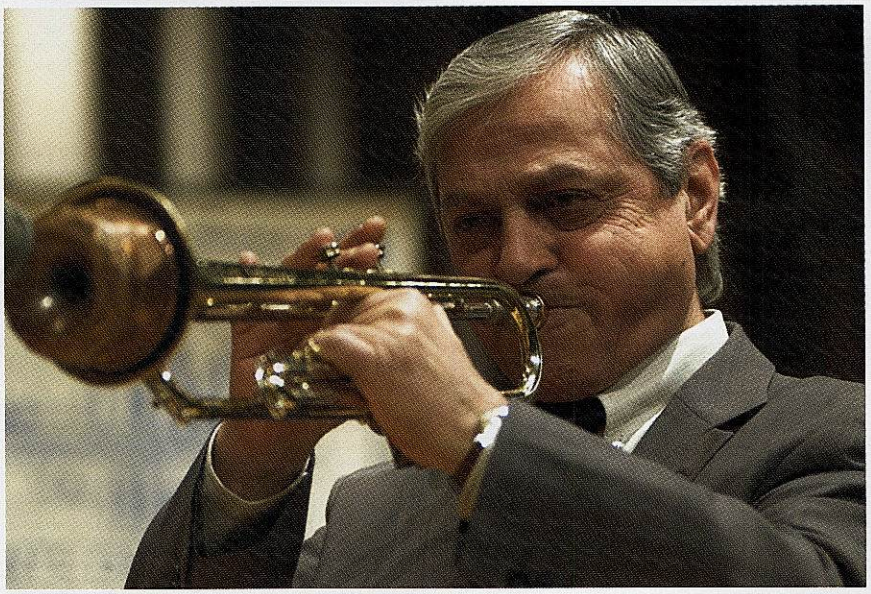

"Harika bir trompetçi!" diye haykırmış Dizzy Gillespie, Dusko Goykovich için; "Dusko Goykovich, harika bir trompetçi!"

Dusko Goykovich (tp)
Burak Bedikyan (p)
Erdal Akyol (b)
Can Kozlu (d)

Büyük trompetçi DUSKO GOYKOVICH;

10 ve 11 Kasım'da Nardis Jazz Club'da...

Goykovich, 1931 yılında Bosna'da, Jajce kentinde dünyaya geldi; Belgrad Müzik Akademisi'nde 1948-1953 yılları arasında eğitim gördüğü sıralarda, jazz'a ilk adımını attı. O dönemlerde, Avrupa'da daha çok dans müziği olarak görüldüğünden de dolayı, ilk performanslarını dans salonlarında sergiledi Goykovich. 18 yaşında Belgrad Radyosu'nun Big Band'ine katıldığında, yetenekli bir müzisyen olmasının yanı sıra, nota okumayı biliyor olması da onu diğerlerinden ayrı kılıyordu. Beş yıl boyunca burada çaldıktan sonra, yeteneğini daha de geliştiren sanatçı, jazz çevrelerinin dikkatini çekmeye başlamıştı. Almanya'da da birkaç yıl boyunca yaşayan Goykovich'in ilk albüm çalışması 1956 yılında Frankfurt All-Stars'ın bir üyesiyken gerçekleşti.

İlk albümünden sonra, Frankfurt All-Stars'la yollarını ayıran sanatçı, bir süre liderliğini üstlendiği topluluklarla çalışmalarını yürüttü. Bu süre içerisinde Chet Baker ve Stan Getz gibi iki büyük jazz müzisyeniyle birlikte çalma fırsatını da bulduktan sonra Newport Jazz Festivali'ne davet edildi. Newport Jazz Festivali'nde, Newport Uluslararası Gençlik Orkestrası'yla birlikte sergilemiş olduğu muhteşem performansın ardından Goykovich, Avrupa çapında büyük bir üne sahip oldu. Newport Uluslararası Gençlik Orkestrası'nda Goykovich'le birlikte Albert Mangelsdorff, Ronnie Ross, George Gruntz ve Gabor Szabo gibi müzisyenler de bulunmaktaydı.

1961 yılında, Goykovich 29 yaşındayken, dünyadaki en prestijli jazz okullarından biri olan Berklee School of Music'ten teori ve kompozisyon dalında okuması için burs aldı. Özellikle big band'lere özgü kompozisyonlar üzerinde çalışan Goykovich, kısa bir süre içerisinde farklı orkestralardan teklifler almaya başladı. Count Basie, Stan Kenton ve Benny Goodman orkestralarından teklifleri de geri çeviren müzisyen, Berklee'de bulunduğu süre içerisinde Gary Burton, Mike Gibbs, Sadao Watanabe, Steve Marcus, Mike Nock ve Dave Young gibi müzisyenlerle birlikte kayıt çalışmaları yürütme imkanını buldu.

Berklee'deki çalışmalarının ardından Almanya'ya dönüş hazırlıklarını gerçekleştirirken, Maynard Ferguson'dan teklif alan Goykovich, kısa bir süre burada çaldıktan sonra 1964'te Woody Herman Orkestrası'na katıldı ve yaklaşık bir yıl boyunca burada kaldı. Goykovich'in Woody Herman Orkestrası'ndaki bir yılı, onun hem çok gelişmesini, hem de kendi üslubunu yerleştirmesini sağlamış; aynı zamanda da kendi aranjmanlarının ve kompozisyonlarının dünya çapında bir üne kavuşmasına yol açmıştır.

Goykovich, Amerika Birleşik Devletleri içerisinde bulunduğu süre içerisinde Miles Davis, Dizzy Gillespie, Gerry Mulligan, Clark Terry, Lee Konitz, Sonny Rollins, Phil Woods, Duke Jordan, Thad Jones-Mel Lewis, Slide Hampton gibi müzisyenlerle birlikte çalmış, bu süre içerisinde de aranjman yapmaya devam etmiştir. 1966 yılında, Avrupa'da bulunan ve eskiden ABD'de yaşamış ve çalmış olan müzisyenleri bir araya getiren Clarke-Boland Big Band'de Benny Bailey, Idrees Sulieman, Johnny Griffin, Sahib Shihab, Jimmy Woode ve Kenny Clark'la birlikte yer alan Goykovich, 60'larda kurulan bu orkestra için de düzenlemeler gerçekleştirdi.

70'lerde daha küçük topluluklarda müzik yaşamına devam eden Goykovich'in asıl geri dönüşü, 1993 yılında kaydettiği Soul Connection albümüyle gerçekleşti. Jimmy Heath, Tommy Flanagan, Eddie Gomez ve Mickey Rouker ile birlikte gerçekleştirdikleri bu proje, aynı zamanda birçok ödül de kazandı. Soul Connection'u takip eden Bebop City'nin ardından, kendi big band müziğini büyük bir olgunlukla yansıttığı Balkan Connection'u kaydetti Goykovich. 1997 yılındaki Balkan Blue da, Goykovich'in kariyerindeki başka bir doruk noktadır. İki CD'den oluşan bu albümün ilk bölümünde piyano-bas-davul-saksofon-trompet formatında çalan Goykovich, ikinci bölümde, NDR Filarmoni Orkestrası'yla birlikte, Palle Mikkleborg'un düzenlemesini yaptığı eserlerini yorumluyor. Bu bölüm, özellikle eserlerin ve aranjmanların yapısı bakımından Miles Davis'in Gil Evans'la birlikte gerçekleştirdiği projeleri anımsatıyor.

Dusko'nun çalış üslubu, özellikle kendi zamanı için biraz alışılmadık gelebilir. Balkan kökenli olması ve buranın müziğiyle büyümesi, onun trompet ve flugelhorn çalışındaki stilini de belirleyen etkenlerden biri olmuştur. Ayrıca, eserlerindeki ve gerçekleştirdiği aranjmanlardaki üslubu da Balkan esintileri içermekte; Goykovich bu özelliğiyle de, müzik hayatı boyunca çağdaşlarından ve birlikte çalıştığı müzisyenlerden biraz daha özel bir konumda olmuştur.

Diskografi;

1956	Frankfurt All Stars - Vier Temperamente (Brunswick)
1957	Kurt Edelhagen Presents (Polydor)
1957	Kurt Edelhagen Orchestra - Come On And Swing (Polydor)
1958	Kurt Edelhagen Orchestra +Caterina Valente - A toast To The Girl (Polydor)
1958	Orchester Kurt Edelhagen (Brunswick)
1958	Newport '58 (Columbia)
1958	Albert Mangelsdorff Jazztet - A Ball With Al (Philips)
1958	A. Mangelsdorff und das Jazz-Ensemble des H.R. - Die Opa Hirschleitner Story (Brunswick)
1959	Kurt Edelhagen Orchestra - "A Toast To The Bands" (Polydor)
1959	Berlin Calling - Höhepunkte vom deutschen Jazz-Salon Berlin Bertelsmann (Schallplattenring)
1959	Modern Jazz (Neckermann)
1960	Jazz At Comblain-la-Tour (RCA Italy)
1961	Dusko Gojkovic / Kenny Clarke International Jazz Octet (RTB)
1961	Francy Boland Ensemble (Colombia)
1961	Buddy Collette - The Modern Jazz vol. 5 (Stella)
1961	Kenny Clarke-Francy Bolard And Co / The Golden Eight (Blue Note)
1961	More Jazz At Comblain-la-Tour (RCA Italy)
1961	The European All Stars 1961 (Telefunken)
1961	Gil Cuppini Quintet Vol./2What's New ? (Meazzi)
1961	Gil Cuppini Quintet EP (Meazzi)
1961	Jazz In The Classroom VI (Berklee)
1962	Jazz In The Classroom VII (Berklee)
1964	The New Sound Of Maynard Ferguson (Cameo)
1964	Woody Herman BB- Goodies (Mercury Wing)
1964	Woody Herman The Swinging Herman Herd (Philips)
1965	Woody Herman - Live In Antibes ()
1965	Woody Herman - Woody Live - East and West (Brunswick)
1965	Woody Herman - Woody's Winners (Columbia)
1966	Carl Drewo und die Clarke-Boland Big Band- "Swing, Waltz, Swing" (Philips)
1966	Belgrade Blues (Radio-Televizija Beograd)
1966	NDR Jazz-Werkstatt - '66 (Norddeutscher Rundfunk)
1966	Swinging Macedonia (Philips)
1967	Kenny Clarke Francy Boland (Supraphon)
1967	Kenny Clarke Francy Boland - Jazz Convention Vol. I (KPM)
1967	Jazz Am Rhein (Columbia)
1967	Bent Jædig - Danish Jazzman 1967 (Debut)
1967	Jazz At The Opera (Hor Zu)
1968	Dusko Gojkovich And His Music - Easy Trumpet (Selected Sound)
1968	Paul Nero's Soul Party (Liberty)
1968	Clarke-Boland BB- Faces (MPS)
1968	Clarke-Boland BB- Latin Kaleidoscope (MPS)
1968	Gitte & The Band - My Kind Of World (Hör Zu)
1968	Clarke-Boland BB- Fellini 712 (MPS)
1968	Bob Elger-Pop Slop / Light Music - Close Your Eyes (Selected Sound)
1968	Gil Cuppini Big Band - Sof Stroke (Meazzi)
1969	Clarke-Boland BB- All Blues (MPS)
1969	Clarke-Boland BB- More Smiles (MPS)
1969	X International Jazz-Festival Ljubljana '69 (Helidon)
1969	Clarke-Boland BB - Volcano (MCPS)
1969	Clarke-Boland BB - Rue Chaptal (MCPS)
1969	Time Out To Listen (De Wolfe)
1969	Dusko Gojkovic & Roland Kovac (7") (Philips)
1970	Paul Nero - El Condor Pasa (Liberty)
1970	As Simple As It Is (MPS)
1970	Clarke-Boland BB - Off Limits (Polydor)
1970	Clarke-Boland BB + Carmen McRae - November Girl (Black Lion)
1971	Bob Elger Band-Racing Team (Selected Sound)
1971	Bob Elger Band-Queen Of The Road (Selected Sound)
1971	Emergency (CBS)
1971	XII International Jazz-Festival Ljubljana '71 (Suzy)
1971	It's About Blues Time (Ensayo)
1971	Ten To Two Blues (Ensayo) After Hours (Enja)
1971	21. International Jazz Festival Zurich (MPS)
1971	V.A. From Europe With Jazz (MPS)
1972	Peter Herbolzheimer Big Band - "My Kind Of Sunshine" (MPS)
1972	Peter Herbolzheimer "Quality" (Acanta)
1972	Kristian Schultze Set - "Overdrive" (Tempo)
1972	Slide Hampton & Dusko Gojkovic - Jazz A Confronto 18 (Horo)
1972	Charly Antolini - In The Groove (MPS)
1972	George Gruntz-The Alpine Power Plant (MPS)
1972	Friedrich Gulda - Musician Of Our Time Vol 1 (MPS)
1972	NDR '73 - "Unterhaltungsmusik von Heute" (NDR)
1973	Belgrade Blues (Radio-Televizija Beograd)
1973	Bobby Jones - Live "Benefiz" (FDB)
1974	Heidelberger Jazz Tage '73 (MPS/BASF)
1974	Soul Condor - Certain Lions & Tigers (MPS/BASF)
1974	15. International Jazz-Festival Ljubljana '74 (Jugoton)
1974	Slavic Mood (Vista)
1976	Francy Boland The Orchestra - 1. Blue Flame (MPS)
1976	Gigi Cicherello Bg Band (Carosello)
1976	George Gruntz Concert Jazz Band - The Band (MPS)
1977	Francy Boland The Orchestra - 2. Red Hot (MPS)
1977	YU Jazz All Stars - 4 Lica Jazza (Jugoton)
1977	Dusko Gojkovic & Roland Kovac - "Wunderhorn" (Selected Sound)
1978	Francy Boland The Orchestra - 3. White Heat (MPS)
1978	Hot Line - Adrenalin (Ariola)
1978	Action - Jazz In Beat And Soul (Intercord)
1978	Munich Big Band (Intersong)
1978	RTB Big Band With Guests (RTB)
1978	Voki Kostic - Incidents And Moments (Pick International)
1979	DRS Big Band - Jazz in Concert Live (Gold)
1979	Jasper Van't Hof / George Gruntz - Fairy Tale (MPS)
1979	Jazz Na Koncertnom Podiju vol 4 (Jugoton)
1979	Gojkovic / Kovacev - Trumpets And Rhythm Unit (RTB)
1980	Holiday Dreams (Intersong)
1980	Dusko Goykovich & Joe Haider Quintet - After A Long Time (EGO)
1980	Bratislava Jazz Days 1980 (Opus)
1981	Ten Years Jazz Studio Orchestra - Live (Pan Am/JSO)
1981	Alvin Queen - Ashanti (Nilva)
1981	Cees Slinger - Live At North Jazz Festival (Limetree)
1981	Alvin Queen / Dusko Goykovich - A Day In Holland (Nilva)
1981	Boki Milosevic - Od coceka do Betovena (Radio-Televizija Beograd)
1983	Jazz from The Low Countries (V.A.) (Radio Nederland)
1983	Soesja Citroen Sings Thelonious Monk (Turning Point)
1983	Balcan Connection (Heinz Ulmer Verlag)
1983	Larry Vuckovich - Blues For Red (Hot House Records)
1983	Adio (Easy Listening Music) (Radio Televizija Beograd)
1983	Blues In The Gutter (Diskoton)
1983	Snapshot (Diskoton)
1984	5.International Jaz Fair - Zagreb '83 (Jugoton)
1984	Milo Pavlovic/The Berlin Big Band - With A Song In My Heart (Milrose)
1984	Milo Pavlovic/The Berlin Big Band - White Christmas (Milrose)
1984	Milo Pavlovic/The Berlin Big Band - Tributes (TMK)
1987	Per Husby Orchestra - Your Eyes (Nopa)
1987	Nathan Davis - London By Night (Hot House Records)
1987	Celebration (Hot House Records)
1989	Oscar Petiford - Sessions 1958-60 (Delta/Jazzline)
1990	You Better Know It (Balance Music)
1990	Jasna Bilusic - Lady Be Good (Jugoton)
1990	B.P. Club All Stars 1990 (Jazzette)
1990	B.P. Club All Stars - After Midnight vol.1 (Jazzette)
1991	B.P. Club All Stars 1991. (Jazzette)
1991	Damir Dicic - Be My Guest (Jazzette)
1991	Royal Garden Jazz Club 10th Aniversary (Jazzette)
1992	Jazz From The Boot - V.A. (BMG/RCA)
1993	Soul Connection vol. 1 (Enja)
1993	Soul Connection vol. 2 (Enja)
1993	Soul Connection/ Ballads (Enja)
1994	V.A. - Trumpets In Modern Jazz (Enja)
1994	Harold Ruschenbaum & "Priwjet"- Sunrise In St. Petersburg (Pro Jazz)
1995	Live At Birdland (Birdlandl)
1995	Bebop City (Enja)
1995	Dusko Gojkovic-Gianni Basso Quintet - Skopje Nights (SJF)
1995	"Dusko Gojkovic - Jazz Ist Freiheit" BOOK+CD
1996	Balkan Connection (Enja)
1996	Good Old Days (Paddle Whee)
1997	Balkan Blue (Enja)
1997	Munich Serenade (Paddle Wheel)
1997	Gill Cuppini - A New Day (Sound Hill)
1998	Jenny Evans - Shiny Stockings (Enja)
1998	Mashiko Osaka - Walkin Down Lexington (Paddle Wheel)
1998	Round Midnight (Paddle Wheel)
1999	European Dream (Paddle Wheel)
1999	Golden Earrings (Paddle Wheel)
2000	Phil Wilsonand the NDR Big Band - Pal Joey Suite (Capri)
2000	Conexion Latina - Mambo Nights (Enja)
2001	In My Dreams (Enja)
2001	Nicolas Simion - Balkan Jazz (Intuition)
2002	Nada Jovic & Dusko Gojkovic Quintet - Take Me In Your Arms (Cosmic Sounds)
2002	Portrait (Enja)
2002	Ekrem & Gipsy Groovz - Rivers Of Hapiness (Enja)
2003	East Of Montenegro (Cosmic Sounds)
2003	Samba Do Mar (Enja)
2004	Joe Haider Trio - One For Klook (Sound Hill)
2005	A Handful O' Soul (Enja)
2005	Tribute To Jimmy Woode (Sound Hill)

Tarihleri bilinmeyen yıllardaki kayıtları

70's? BENN - Lyrik + Jazz (Philips)
70's? German Authentics Mannheim Area
1956/57/62 (Werner Pöhlert Music)
???? Soesja Citroen
???? Lee Konitz - Radio Broadcast (MPS/Sessionl)

NELER OLACAK

Gülüş Gülcügil Türkmen
gulus.gulcugil@gmail.com

Diana Krall

Didar Yeşilyurt

Cocorosie

Mahmut Ceylan

İstanbul Jazz Festivalinin Ardından...

Festivalin en sıra dışı grubu: Cocorosie

İstanbul Jazz Festivali kapsamında jazz-dışı müzisyenler de görmeye alıştık. Bunların bir takım alt-başlıklar ile sunulmasına ise şahsen bayıldım, hele "Yeni Ozanlar" başlığına...

Bu yılın ülkemizde ağırlanan "yeni ozanlar"ı, New Yorklu iki kız kardeş Bianca ve Sierra Cassady oldu. Grupları Cocorosie ismini, iki kardeşe çocukluklarında verilen lakaplardan almış: Coco ve Rosie.

Biri opera eğitimli, az-çok piyano, gitar ve arp çalan, diğeri oyuncak enstrümanlarla, kapı zilleriyle, CD çalar ve sampler'larla çalışan bu iki kardeşe sahnede basçı Benjamin Molinaro ile ağzıyla ritim yapan MC Spleen eşlik etti. İki albüm sahibi grup, Emek sinemasını son koltuğuna kadar dolduran meraklı dinleyicilere bohem ruhlu, çocuksu, kırılgan, hüzünlü ama bir o kadar da eğlenceli şarkılar sundu.

Cocorosie, müziğini basit elemanları üst üste bindirerek kurguluyor. Pili azalmış teypten gelen insan sesi, arpejler, derken soprano Sierra'dan yükselen bir melodi, ortalığı karıştıran bazı sample'lar, ritim, ve Bianca'nın sivri, çocuksu tavırlarla okuduğu sözler. Grubun kullandığı tüm bu yenilikçi müzikal ve görsel fikirler, ayrı ayrı ele alındıklarında aslında pek de yeni sayılmazlar. Öte yandan Cocorosie'nin diğer gruplara göre öne çıkmasının bir sebebi de, iki kardeşin hassas, nazik yorumları. Söz yazarı Bianca'nın vokalini Björk'e benzettiğimi söylemek istemezdim (çünkü son yıllarda olur olmaz her alternatif şarkıcıya Björk benzetmesi yapıldı), ancak İskandinav aksanına varıncaya kadar ona yakın durduğunu duymamam mümkün değildi. Zaman zaman efektlerin fazlaca boğduğu vokaller, Björk'ü olduğu gibi Stina Nordenstam gibi mikrofonla oynamayı seven müzisyenleri de hatırlattı bana.

Sonuçta Cocorosie, kaygısız, salaş, esprili ve aykırı duruşuyla bizlere son yılların kişisel, içine kapanık, ev yapımı tınısal (ve görsel - video şovu da sayarsak) sanatının iyi bir örneğini sundu.

Ve huzurlarımızda bayan Grammy!

Son yılların kendinden en çok söz ettiren kadın jazz vokalisti Diana Krall, bu yıl İstanbullu jazz severleri de muradına erdirdi. Ülkemize gelmesine günler kala eşi Elvis Costello'dan bir bebek beklediğini öğrendiğimiz sanatçıyı kariyerinin doruklarında izleme şansımızı, şu halde hamileliğinin sağlıklı seyretmesine de borçluyduk.

Krall, uluslararası ününü her şeyden çok 1999'da çıkardığı "When I Look in Your Eyes" albümüne borçlu: Ondan önce hiçbir jazz albümü "en iyi jazz vokal performansı" dalında Grammy ödülü almamış. Bir sonraki albümü "The Look of Love" ise billboard'larda aykırı rap şarkıcısı Eminem'e kafa tutmayı başararak bir numara oldu. Aynı albüm, sanatçının ülkesi Kanada'da beş platin albüm ile ödüllendirildi.

"Grammy Kraliçesi" diye anılan 42 yaşındaki bu sanatçıyı yakından görmek isteyenler, o gece Açıkhava tiyatrosunu kaldırımlarına kadar tıklım tıklım doldurmuştu.

Krall, açılışı Peggy Lee'nin "I love being here with you" parçası ile yaptı. Son derece formda olduğu belliydi. Ama ben muradıma, bir Nat King Cole baladı olan "I'll string along with you" başladığında erdim. Albümlerini dinlerken Krall'un bana keskin, biraz da "maço" gelen tonlamalarının, bende bir donukluk ve kayıtsızlık hissi uyandırdığını fark etmiştim. Ama her balad

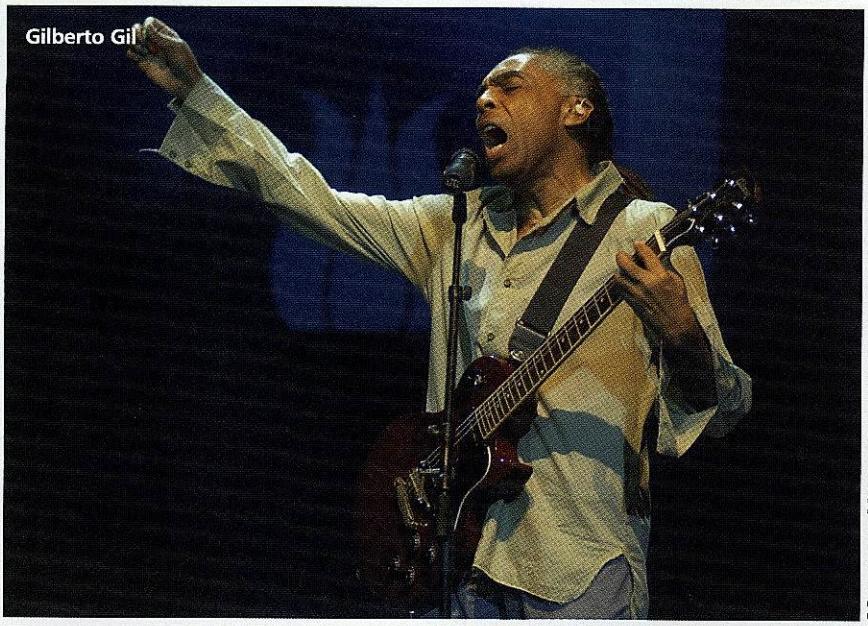
Gilberto Gil

Muammer Yanmaz

söyleyişinde eklediği pus ve vibratolar, bu sesi daha dokunaklı kılıyordu. Konserde de öyle oldu. Bu tür bir yorumu bir Nat King Cole klasiği olan "Boulevard of broken dreams"de de dinleme imkanı bulduk. Krall'un müziğinin çok ayrıcalıklı bir müzik olduğunu söyleyemeyiz, öyle olsaydı geniş kitlelere seslenmesi muhtemelen zorlaşırdı. Ama müzisyenlerin ustalığına diyecek yoktu! Jeff Hamilton'ın konser boyu göz alıcı performansını ayrıca anmak isterim: Diane Schuur, Barbara Streisand, Ray Brown, John Pizzarelli gibi pek çok sanatçıyla ve kendi triosuyla da ün yapan davulcu, "I love being here with you" ve "Deed I do" parçalarında büyüleyici sololara imza attı. Sanırım Joni Mitchell'in "A case of you"su çalmaya başladığında buna en çok sevinen ben oldum, zira tek alkışlayan olunca biraz utandım.

Diana Krall, o gece tüm sevenlerine –bis dahil– istediklerini verdi, izleyiciler konser mekanını terk etmekte güçlük çekti.

Kültür bakanının konseri

Gilberto Gil için boşuna "Brezilya'nın en yaratıcı ve ilham verici müzisyenlerinden biri" dememişler. Gerek suya-sabuna bulaşmış protest şarkıları, gerekse 1960'lar sonunda şarkılarına elektrik gitar ekleyerek "Tropicalia" akımının yaratıcılarından biri olmasıyla (Caetano Veloso ile birlikte) bırakın iyi bir referans olmayı, ülkesinin kültür bakanı bile olmayı hak etmiş bir müzisyen.

Beni Gil'in konserini izlemeye iten iki neden vardı. Birincisi, zaten her kategoriden şarkıcılara duyduğum önkoşulsuz ilgi, diğeriyse, Brezilya'dan Arto Lindsay, Astrud Gilberto, Tania Maria, Marisa Monte, hatta elektronikçi sihirbaz Amon Tobin gibi daha ne cevherler çıktığını merak ediyor olmam. Bu yüzden 6 temmuz akşamı Açıkhava tiyatrosunun en orta yerine oturup, soğuk, rüzgar dinlemeden Brezilya Kültür Bakanı Gilberto Gil'in bana müzik dersleri vermesini keyifle dinledim.

Bakan Gil, gerçekten de ülkesinin müziğinin elçiliğini yapıyor, çalacağı her parçanın hikayesini, geçmişini, müzikal duruşunu ve yapısını anlatarak bizi bilgilendiriyordu. Afrika müziğine göz kırpan antifonal vokallerin, jazz armonisini hatırlatan düzenlemelerin, pop ve protest havaların üzerine bir folkçu edasıyla rahat rahat örüyordu melodilerini. Elektrik ve akustik enstrümanlara elektronik seslerin de eklenip yaratıcı bir şekilde kullanılmaları müziği daha çekici kıldı. Gil arada bir, bir oktav yukarıdan söylemeye başlayıp gülümsetiyordu bizi. "Şimdi size salsa'nın modern versiyonu sayılan bossanova ritminde bir parça çalacağım" deyip, tam başlayacakken durup, "Ritim Brezilya ritmi, ama parçanın kendisi İngiliz" diye ekleyip John Lennon'ın "Imagine"ini çalmaya başladığında ise, gecenin en sıkıcı anını yaşayacağımı düşünmüştüm. Zira bundan tam bir yıl önce Tori Amos da aynı sahnede aynı parçayı ağır ağır, uzata uzata mırıldandığında gerçekten çok sıkılmıştım. Çok şükür Gilberto Gil bana bu hissiyatı vermedi: şarkısını keyifle, inançla söyledi ve dinleyicileri mest etti. Sanırım bu başarılı yorum, Gil'in folk ve protest şarkılara olan doğal eğiliminin bir sonucuydu: O, zaten bunu yapıyordu, bu yüzden "Imagine", üzerine güzel bir giysi gibi oturdu.

Yarısı Salvador'lu yarısı Rio'lu müzisyenler arasında Gil'in kendi oğlu da bulunuyordu. "İnsanın oğluyla kendi müziğini paylaşması ne güzel bir şey" diye düşündüm, ama oğlunun gitar solosunu dinlediğimde grupta bulunmasının haklı bir nedeni olduğunu da anladım.

Konserin havasını hatırlatan bir CD: The Definitive Gilberto Gil Bossa Samba & Pop

Woodstock'tan İstanbul'a taşınan müzik okulu

2006 yazına damgasını vuran önemli müzik etkinliklerinden biri de kuşkusuz, İsmet Sıral'ın yaşamı boyunca hayal edip gerçekleştiremeden aramızdan ayrıldığı CMS (Creative Music Studio) müzik okulunun sonunda Türkiye'de de kurulmasıydı.

Etkinliği anlatmadan önce sizlerle, bilmeyenleriniz varsa eğer, beni çok duygulandıran ve sanatçının hayatına mal olan bu hikâyeyi paylaşmak istiyorum.

Türkiye'nin ilk jazz orkestrası kurucularından, saksofon, flüt ve ney üstadı İsmet Sıral, 1969 yılında Marmaris Turunç'tan bir arazi satın alır. Amacı, uluslararası bir müzik okulu kurmaktır. 70'lerin sonunda New York'taki CMS'te verdiği

İsmet Sıral
CMS (Creative Music Studio)

Hüseyin Yalçın

ders ve konserlerle öğrencileri makamlarla, Anadolu ezgileriyle ve aksak ritimlerle tanıştırmanın heyecanını da yaşayınca, bu heyecanı ülkesinde sürdürebilmek için kolları sıvar. Gel gör ki işleri rast gitmez, yanlış ortaklıklar kurması sonucunda arazisi elinden alınır. Sıral, araziyle birlikte hayalini de yitirdiği düşüncesiyle, yaşamına kendi elleriyle son verir.

Yakın geçmişte Dost Kip öncülüğünde hazırlanan bir İsmet Sıral belgeseli, okul projesinin tekrar gündeme gelmesine vesile olmuş. Yalnız bu kez mekan olarak İstanbul seçilmiş. Okul, Argos Kültür Sanat ve Karl Berger öncülüğünde, İKSV'nin de desteğiyle "İsmet Sıral Yaratıcı Müzik Atölyesi" adıyla bu yıl gün yüzü gördü.

CMS'in "efsanevi" sıfatını taşımasının sebebi, 1971-84 yılları arasında Woodstock'ta etnik müziğin beşiklerinden birini oluşturmuş olması. İlk workshop'lar, Ornette Coleman, Don Cherry, Dave Holland, Jack de Johnette gibi dev jazzcıların öncülüğünde yapılıyormuş. Düşünün artık nasıl bir "beşik"...

Bizim "Yaratıcı Müzik Atölye"miz de 6-7-8 temmuz'da üç günlük "demo" programını müzik meraklılarına sundu. "Jazz ve dünya müziğiyle Anadolu'nun müzikal zenginliği arasında yaratıcı köprüler kurmak" temalı programda Trilok Gurtu, Henry Grimes, Mısırlı Ahmet, Ömer Faruk Tekbilek, Mercan Dede gibi önemli isimler yer aldı. Davul ustası Cyro Baptista da onların

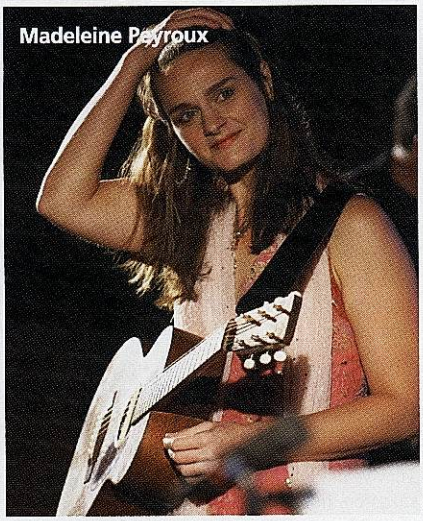
Madeleine Peyroux

Gülüş Gülcügil

arasında olacakmış, ne yazık ki oğlu bir kaza geçirince dönmek zorunda kalmış.

Sanatçılar, katıldıkları çeşitli workshop ve jam-session'ların yanı sıra üç de konser verdi. 13. Uluslararası İstanbul Jazz Festivali'nin parçası olarak izlenebilen "Creative Music Journey: Woodstock-Istanbul" konseri, bu üç konserin sonuncusuydu. Her biri alanında yıldız olan sanatçılar, o gece oldukça kalabalık olarak çıktıkları Açıkhava sahnesinden alınlarının akıyla indi. Ömer Faruk Tekbilek, Mısırlı Ahmet, Hacı Ahmet Tekbilek gibi akustik müzisyenlerin yanında neyzenliği ve DJ'liği bir arada götüren Mercan dede, kendi tabiriyle elindeki "oyuncaklarıyla" eğlenen bir çocuk gibiydi, sunumları yaparken esprili ve sempatikti. Sanatçılar, İsmet Sıral'a ve birbirlerine ait besteleri, doğaçlamaya bolca yer vererek yorumladılar. Onları dinlerken konserin bir görsel şölen desteğine ihtiyaç duyduğunu düşündüm, zira her an sahneye bir oryantal dansöz fırlayacak gibiydi. Tek üzücü nokta müziğin, özellikle Mercan Dede'nin bütün "kalpten-yürekten-içimizden" bildirgelerine rağmen kenarları yuvarlatılmış, hafifletilmiş "easy-listening world music" (kolay dinlenilir dünya müziği) kalıplarının dışına çıkmaması, samimiyet hissiyatı vermekten ziyade yaratıcılık kavramından uzak kalmasıydı. Acaba ISCMS, İsmet Sıral'ın o dönemdeki hayalini karşılayabilecek mi diye düşündüm.

Kuşkusuz yaratıcılık göreceli bir kavram, kolay iş de değil. Ümit ediyorum ki bu değerli oluşum, bir zamanlar CMS'in Amerika'da sunduğu öncü ortamı Türkiye'nin müzisyenlerine de sunabilsin.

Not: Bu senenin programını kaçıran müzik meraklıları, önümüzdeki program ile ilgili bilgileri ISCMS'in web sitesinden edinebilirler (www.iscms.org). Direktör Dost Kip'in sözüne güvenin: "Müzikle az çok ilgisi olan herkes etkinliklere katılabilir".

Billie Holiday'in gölgesinde bir ilham perisi

Yazılarımdan, festival boyunca konserden konsere koşmuş olduğumu anlamışsınızdır. Bakmayın, ben aslında merak ettiğim her müzisyeni canlı görme alışkanlığına sahip değilim. Kaydını dinlediğim bir müzisyenin canlı performansını gördüm diye, ondan daha fazla etkilendiğim de enderdir. Ama Madeleine Peyroux, bu ender anlardan birini yaşattı bana.

Gerçi karşıma 33 yaşında, sesi ve yorumu kadar yaşlı olmayan birinin çıkacağını biliyordum. Ama genç Joan Baez edasında, rüzgârda savrulan uzun ince saçları, siyah elbisesinin üzerine geçirdiği yeleği, ince uzun bedeninde asılı akustik gitarıyla sahneye gelip, bir de o olgun sesiyle şarkısını söylemeye başladığında neye uğradığımı şaşırdım. Böylesi bir "jazz hanımından" pek beklemediğim bir tavırdı bu. Görüntü her şeyi değiştirir mi? Tabii ki hayır, ama bazı kalıpların yıkılması insana kesinlikle eğlenceli ve güzel geliyor.

Görüntü, sürprizlerden sadece bir tanesiydi. Peyroux'nun kalın, puslu, görmüş-geçirmiş ses tonu ve kelimenin tam anlamıyla "oturmuş" yorumu, Billie Holiday'i fazlasıyla andırdığından tüylerim diken diken olmadı değil. Çok şükür iyi dinlediğimde şarkıcıya has çağdaş cümleler ve tonlamalar yakalayabildim, ve bir ruh çağırma operasyonunun içinde bulunmadığımdan emin oldum.

Başlangıcı yaptığı Leonard Cohen şarkısı "Dance me to the end of love", özgün düzenlemesiyle dinleyicileri mest etti. Konser boyunca soloları ağırlıkta olan keman ve piyano, org ve çellonun da bulunduğu grubun özgün ve modern atmosferine uygun, çok keyifli sololar sundular. Derken Peyroux, o kendinden emin sesiyle bizi selamladı; "Biz New York, Kaliforniya ve Yeni Zelanda'dan geldik. Ve burası görmüş olduğum en Avrupai kent!". Biraz bekledi ve konser boyunca tanık olacağımız kocaman kahkahalarından birini attı. Konuşmaları sırasında şarkılarının hepsini, sözleri ne derse desin birer aşk şarkısı gibi düşündüğünü anlatan Peyroux, konser mekanının hemen yanı başından kalkan tren ile vapuru da görmezlikten gelemedi. Bir Bob Dylan şarkısı olan "You're Gonna Make Me Lonesome When You Go"yu öyle bir söyledi ki, Bob Dylan orada olsaydı parçasını Peyroux'ya devredebilirdi. Peyroux'nun tamamen kendisine ait kılarak yorumladığı bir başka efsanevi şarkı da ünlü Fransız şarkıcı-besteci-şair Serge Gainsbourg'un "La Javanaise"i oldu. Konserin en ağır baladı, Billie Holiday ile meşhur olan "I'll look around" isimli besteydi. Peyroux sadece bu şarkıda gitarını kenara bıraktı. Sam Yahel'in piyano solosu bu parçada da büyük alkış aldı.

Annesinin Marcel Proust'a olan hayranlığını ifade etmek için "Madeleine" ismini koyduğu Peyroux, anlaşılan bu entelektüel ve sanatçı ruhlu aileden gereken tohumları almış, ve ilk albümü "Dreamland"ı çıkardığı günden bu yana kendisine iyi bir yol çizmiş. Konser izlenimimi özetlemek için sanırım Peyroux'nun kendi ülkesinin müzik eleştirmenlerinin cümlelerini tekrarlayabilirim: "Şarkılar ona, o da şarkılara sahip oluyordu". Ve "Bir şey kesin: Madeleine Peyroux asla kokteyllerde söyleyen havalı divalardan biri olmayacak".

ABBA'ya saygı

Dolunay gecesi. Kırmızı parlak trombonu, sert ama muzip ifadesiyle sahnede bir sağa bir sola salınan, enstrümanını enerjik bir şekilde havaya kaldırıp alkış isteyen Nils Landgren'in bu ruh halini görünce, aynı kişinin boynu bükük jazz baladları da çalabildiğini düşünmek çok güç. Ama o, tam da bu yönüyle müzik otoritelerinin ilgisini çekiyor: Jazzthetik dergisi onu bir "esneklik harikası" olarak tanımlamış. Landgren, "Funky Abba" albümünden hemen önce "Sentimental Journey" başlıklı çalışmasında yine efsaneleşmiş popüler şarkılara yer vermiş: "Fragile", "I will survive", "Speak Low"... Anlaşılan Landgren, ABBA ile pop dünyasındaki gezintisini biraz daha uzatmak istiyor.

Nils Landgren

Didar Yeşilyurt

Eurovision Şarkı Yarışması'nda elde ettikleri birincilikle yetinmeyip, yıllarca birbirinden şeker, pırıl pırıl, akılda kalıcı melodileri, berrak vokaller ve disko düzenlemelerle akıllara kazıyan, 70'lerin unutulmaz grubu ABBA, Landgren'in ellerinde funk ve soul sosuna bulanmış olarak karşımıza çıktı.

Mükemmel ses düzeniyle İstanbul'un en güzel konser mekanlarından biri olduğunu düşündüğüm Sepetçiler Kasrı, 10 temmuz gecesi Nils Landgren ve Funk Unit tayfası ile adeta yıkılıyordu. Sıkı davullara güzel bir bas, yaratıcı bir düzenleme ile geri vokaller, bir de rap'çi ekleninceye dinleyiciler çareyi dans etmekte buldular. "Money, Money, Money", "Gimme! Gimme! Gimme!", "Dancing Queen" gibi klasikler, bilindik formatlarının dışına çıkartılıp, kimi zaman değiştirilmiş sözler, kimi zaman da sade nakaratları bırakılmış halde bize sunuldular.

Çocukluğumda ABBA kasetlerini evire çevire, hayranlıkla dinlerdim. Konsere gelirken her ne kadar vokalistlerin Lyngstad ve Fältskog'un eline su dökemeyeceğini düşündüysem de, müziğin daha modern ve çekici bir kıvama getirilebileceğini tahmin ediyordum. Nitekim öyle oldu. Buna rağmen eski ABBA sound'una takılmış biri olarak etrafımdaki dinleyiciler kadar coşamadığımı itiraf etmem gerekecek.

Engin Gencer
engingencer@yahoo.com

NELER OLDU

Diana Krall konseri...

Bu yıl İstanbul Jazz Festivalindeki Diana Krall konseri sanatçının İstanbul'daki 3. ya da 4.konseriydi. Benim ise ikinci canlı dinleyişimdi. İlki, 1997 yılında, Russell Malone ve Neil Caine eşliğinde, Cemal Reşit Rey'deki konserdi. Diğeri de bu yılki muhteşem konser...

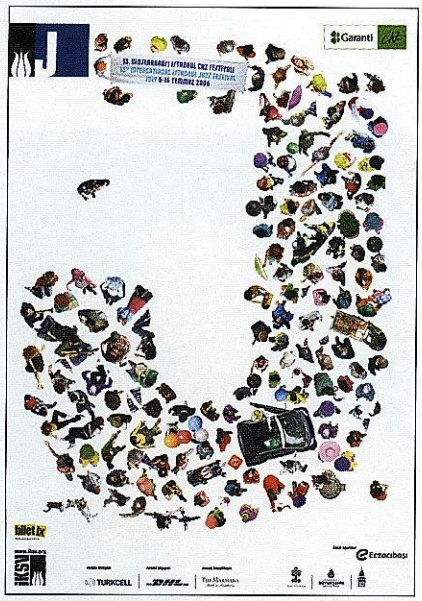

Jazz Dergisi'ne bu yazıyı göndermemdeki amaç ise basında yer alan Diana Krall yazılarına karşı söylemek istediğim bir kaç söz nedeniyledir. Diana Krall 'un jazz piyanistliği ya da vokal yorumu tabii ki tartışılabilir ama jazz'ı basitleştirdiğine kesinlikle katılmıyorum. Bir jazz dinleyicisi ve takipçisi olarak bu konserden beklentim, çılgınca eğlenmek ya da yalnızca keyifli bir yaz akşamı geçirmek değildi. Beni heyecanlandıran, Diana Krall'un, Paris konserindeki ekiple sahne alacak olmasıydı. Basta John Clayton, davulda Jeff Hamilton ve gitarda Anthony Wilson zaten dünya çapında yorumcular. Bir araya gelmeleri ise başlı başına bir şölen. Anthony Wilson'ın soloları yine tüyler ürpeticiydi. John Clayton ve Jeff Hamilton ikilisi ise, her zamanki gibi abartısız ama çok sağlam bir altyapı ve doyumsuz bir swing dokusu sundular. Bu dokunun üzerine, Diana Krall'un kişisel aranjmanları eşliğindeki lezzetli katılımı binince, jazz açısından son derece keyifli bir konserdi.

Gelelim eleştirilere. Konser ertesinde gerek basında gerek TV'de çıkan, konser sönükmüş, ruhsuzmuş, seyirciyi coşturamamış gibi eleştiriler beni hayrete ve ciddi endişelere düşürdü. Özellikle Sabah gazetesi köşe yazarlarından Emre Aköz'ün yorumlarını çok ilginç bulduğumu belirtmek istiyorum. Sayın Aköz, Krall'ın seyirciye arkasını döndüğünü yazmış. Sanırım kendisi ilk kez bir Diana Krall konseri izlemiş. Zira Krall tüm konserlerinde böyle oturuyor. Konserin 'çoşku' kısmına gelince, bu bir pop ya da salsa konseri değildi. Eleştirenler, konserin görüntü kısmıyla değil de müzikal kısmıyla ilgilenebilselerdi, bireysel ve kitlesel çoşkunun ne denli yüksek olduğunun belki farkına varabilirlerdi.

Özetlemek gerekirse, Diana Krall ve ekibi her zamanki üstün performanslarını sergilediler. Medya, Istanbul Jazz Festivali'nde yer alan müzisyenlerin, seyircilerin yüzde kaçını coşturduğu gibi tuhaf bir istatistik peşindeyse, buna söyleyecek bir sözüm olamaz. Ama eğer amaç, konseri izleyememiş jazz severleri bilgilendirmekse (ki medyanın görevi bana göre budur), bu görevin konuyu yeterince sindirmiş ve dersini iyi çalışmış kişiler tarafından ele alınmasında yarar görüyoruz.

DOUBLEMOON
www.doublemoon.com.tr

Keşan'ın İbriktepe köyünden klarnetiyle çıkarak Trakyalı Romanların müziğini dünyaya tanıtan, The Guardian gazetesinin "Klarnetin Coltrane"i diye nitelendirdiği Selim Sesler, öyküsünü Türkiye'nin düğünlerini anlatarak sürdürüyor.

Fatih Akın'ın boi ödüllü filmi "Duvara Karşı" ile geniş kitlelere ulaşan, "İstanbul Hatırası" filminde kendi hikayesine yolculuk yapan Selim Sesler, "Oğlan Bizim Kız Bizim"de dinleyenleri düğünlerin hüznü ve coşkuyu birarada barındıran atmosferine sürüklüyor.

"Oğlan Bizim Kız Bizim", Edirne'den Urfa'ya, Trabzon'dan Muğla'ya kadar geniş bir coğrafyada dolaşıyor. Roman ağıdı Ege zeybeğine, klarnetin sesi sipsinin, udun, kanununkine karışırken, dinleyenlere uzak yörelerden tanıdık duygular taşıyor. Umut umutsuzluğa, kavuşmanın sevinci ayrılığın hüznüne, kahkalar gözyaşlarına dönüşüyor...

Albümün yapımcılığını dünya müziğinin en önemli isimlerinden Ben Mandelson ile Rob Keyloch üstleniyor. İkili, dünya müziği alanındaki birikimlerinin yanı sıra Türk müziğine "dışarıdan" bakabilmenin avantajlarını da sonuna kadar kullanıyor.

Sonuç: Yepyeni bir anlayışla gerçekleştirilmiş aranjmanlar, sağlam temeller üzerinde yükselen bir müzikal yapı, enstrümanların ve icranın rahatça öne çıkabildiği bir albüm...

Müzisyenler, türküleri Mandelson ve Keyloch'un gözüyle "keşfetmenin" bizler de yıllardır duyageldiğimiz parçalarla "yeniden tanışmanın" keyfine varıyoruz. Selim Sesler'in usta nefesi İlkay Akkaya ve Brenna MacCrimmon'ın sesiyle buluşurken, yerelden evrensele erişen türkülerin dünyasında kayboluyoruz....

1 DAĞLAR KIZI REYHAN 3:31
2 GÖZYAŞI 5:40
3 YÜKSEK YÜKSEK TEPELER 5:38
4 KASAP HAVASI 4:48
5 YAĞCILAR ZEYBEĞİ (KOCA ARAP) 3:30
6 TOPAL OYUN HAVASI & MAÇKA YOLLARI TAŞLI 3:39
7 MELODİK SESLER 4:48
8 MEŞK HAVASI 4:12
9 ROMAN AĞITI 2:41
10 ŞU KÖYCEĞİZ YOLLARI 3:49
11 PAZARDA BAL VAR GELİNİM 4:29
12 KOLOZ HAVASI 3:36
13 KARA ÜZÜM HABBESİ 4:20

PRODÜKTÖRLER
BEN MANDELSON
ROB KEYLOCH

MÜZİSYENLER
Selim Sesler: Klarnet ve sololar
Hasan Demir: Ut, Gümbüş (solo; #4, 8, koro; #6,13)
Erman Kırıkkulak: Keman (solo; #2, 8, koro; #6,13)
Serkan Koçan: Darbuka, tef, bendir, davul (solo; 7,koro;#6, 13)
Zeki Göçmen: Kanun (solo; #1,7, koro; #6,13)
Umut Sel: Kontrbas (solo; 7, koro: #6, 13)
Ramazan Sesler: Klarnet (#1, #7; solo; 1)

KONUKLAR
Brenna MacCrimmon: Vokal (#3)
İlkay Akkaya: Vokal (#11)
Cemal Kaplan: Davul, kaşık (#11)
Murat Toraman: sipsi (#11)
Zeki Çağlar Namlı: bağlama (#11)

CD + MC

DOUBLEMOON
www.doublemoon.com.tr
Doublemoon bir Rh Pozitif Müzik Yapım markasıdır.
www.doublemoon.com.tr, info@doublemoon.com.tr
Tüm hakları saklıdır.
© 2006 Rh Pozitif Müzik Yapım
© 2006 Rh Pozitif Publishing
EMI Türkiye Dağıtım EMI- KENT (212) 514 16 22
Tüm düzenlemeler Selim Sesler'e aittir.
Selim Sesler'in tüm eserleri Rh Pozitif Publishing koruması altındadır.

Sezgi Olgaç
absolutpia@yahoo.com

Sergüzeşt-i 'Lady Summertime'

22 Mayıs 2006

İkinci Nardis Jazz Vokal Yarışması gecesi. Ben de yarışmacılardan biriyim. Gecenin sonunda jüri, içinde benim de bulunduğum 3 isim arasında kararsız kalıyor. Birinci olan Estonya'ya gidecek. Çok sevdiğim arkadaşım Ferhat Öz, birinci seçiliyor.

17 Haziran 2006

Kendi halinde bir Cumartesi günü. Aniden telefonum çalıyor. Arayan Zuhal abla (Focan). Merakla açıyorum. Bana 14-15 Temmuz tarihlerimde bir işim olup olmadığını soruyor. Var mıydı yok muydu diye düşünmeye kalmadan, ilk başta pek bir anlam veremediğim şu cümleyi duyuyorum: "Finlandiya'ya gidiyorsun".

12 Temmuz 2006

Atatürk Havaalanı. Yanımda çok sevdiğim hocam ve arkadaşım Sibel Köse var. İyi ki de var. Benimkinden 10 dakika önce kalkacak bir uçakla, bir workshop'ta eğitim vermek üzere Polonya'ya gidiyor. Hızlıca kahvaltı edip kendi kapılarımıza doğru yöneliyoruz. 3.5 saatlik Finlandiya yolculuğum başlamış oluyor.

12 Temmuz 2006 - 3.5 saat sonra

O anda dünyanın en tatlı iki insanı olduğundan şüphelendiğim Tony ve Bena isimli iki Finli, beni havaalanında karşılıyorlar. Benden 5 dakika sonra Norveçli vokalist de Finlandiya'ya varıyor. Hep birlikte 5 günümüzü geçireceğimiz Hämeenlinna kentine doğru yola çıkıyoruz.

12 Temmuz 2006 - Akşam saatleri

Vokalistler birer birer otele varıyorlar. Yarışma boyunca bize eşlik edecek Finli müzisyenlerden oluşan grupla tanışıyoruz. Organizasyonda yer alanlarla tanışıyoruz birer birer. Yarı Finli vokalist arkadaşım Hülya'dan öğrendiğim birkaç Fince cümleyi, itinayla İngilizce cümlelerimin arasına sıkıştırıyorum. Fince yazıldığı gibi okunan bir dil olduğundan bu işlemi başarıyla gerçekleştiriyorum. Herkes Fince bildiğimi zannedip, çok şaşırıyor ve tabii ardından gerçeği öğreniyorlar.

13 Temmuz 2006

Provalarla dolu geçecek iki günden ilki. Tam 13 tane vokalist olduğundan ve her biri 2'şer parça prova edeceği için, prova sırası kurayla belirleniyor. Provalar gayet sistemli ve problemsiz geçiyor. Müzisyenler son derece yetenekli Finli gençler; piyanoda Aki Rissanen, saksofonda Jussi Kannaste, kontrbasta Tero Tuovinen ve davulda Ville Pynssi. Bu müzisyenler 13 farklı vokalistin, farklı tarzlarına, repertuarlarına ve isteklerine son derece uyumlu bir şekilde ayak uyduruyor, onlara en iyi şekilde eşlik ediyorlar.

14 Temmuz 2006

İkinci prova günümüz ve ilk yarışma akşamı. Taktiksel bir hata yaparak ilk gün değil, ikinci gün söylemeyi planladığım parçaları prova etmeyi tercih ediyorum. Ardından sahne sırası için kura çekiliyor. Ve ilk sırada çıkıyorum.

14 Temmuz 2006 - Yarı-final

Gerginliğimi çok fazla kontrol altına alamadan sahneye çıkıp, gayrıresmi yarışma şarkılarım haline gelmiş Bewitched ve In walked Bud'ı söylüyorum. Ve sahneyi benden sonraki 12 vokaliste bırakıyorum. Gecenin sonunda, Anna Serafinska (Polonya), Susana Raya (İspanya), Myrtill Micheller (Macaristan), Kadri Voorand (Estonya), Daiva Starinskaite (Litvanya) ve Julija Zakirova (Letonya) ilk 6'ya giriyor.

15 Temmuz 2006 - Final

Yarışmasal kaygılarımı geride bıraktığım için daha farklı bir gün geçiriyorum. Çok uyuyorum, az yiyorum, güneş gözlüklerimi çıkarmak istemiyorum. Akşam olunca yarışma en heyecanlı haliyle yeniden başlıyor. Her bir vokalistin mükemmel performanslar sergilediği final gecesinde Polonyalı Anna Serafinska birinci, İspanyol Susana Raya ikinci, Macar Myrtill Micheller ise üçüncü seçiliyorlar. Yarışma sonrasında vokalistler, müzisyenler ve jüriden birkaç kişi, hep birlikte minik bir parti düzenliyoruz. Dönmeden önceki son gecemizi Finlandiya'nın batmak bitmeyen güneşine inat, sabahın erken saatlerine kadar kutluyoruz.

16 Temmuz 2006 - Dönüş

Herkes birer birer ülkesine geri dönüyor. Organizasyonda yer alan herkesle vedalaşıyo-

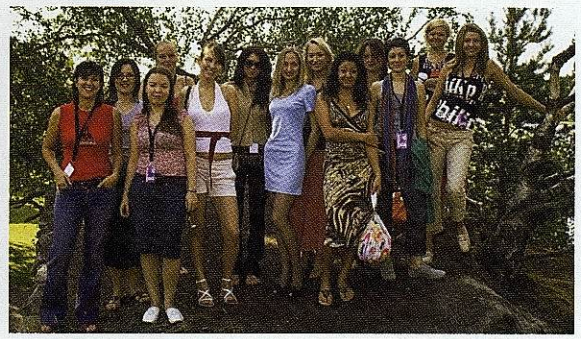

ruz. Aki, Jussi, vokalistlerden Kadri ve ben, Hämeenlinna'yı aynı saatte terk ettiğimiz için havaalanına birlikte gidiyoruz. Vedalaşırken şaşırıcı bir biçimde, çok hüzünlendiğimi farkediyorum. Hepsini İstanbul'a davet edip, hızlıca uçağıma doğru yol alıyorum.

Anna Serafinska 'Red or White'

'Lady Summertime' payesini adeta alnının teri, sesinin teliyle kazanan Anna Serafinska, hepimizi büyüledi. Mükemmel vokal tekniğini, doğaçlamalarını, sahne hakimiyetini, kendi dilinde söylediği orijinal besteleri ve grubu başarıyla yönlendirişini hayranlıkla izledik, dinledik. Zaten Anna, jüriden önce dinleyicilerin birincisi seçildi. Anna'nın birinci olduktan sonra "Kırmızı mı yoksa beyaz mı?" sorusu eşliğinde tüm vokalist ve müzisyenlere ısmarladığı şaraplar ise akıldan çıkmamak üzere hafızalarımıza kazındı.

Susana Raya 'All the things she is'

Estonia Nommejazz Vokal Yarışması'nın birincisi Susana Raya, kendine özgü vokaliyle her iki gece de çarpıcı performanslar sergiledi. Artikülasyonunun bozukluğuna bir an bile aldırış etmeden, sahip olduğu bütün artılarını fütursuzca ortaya koydu. Çok iyi bir gitarist olmasının ona verdiği özgürlüğü, phrasing'lerinde ve doğaçlamalarında kullandı. Sahnede yarattığı, grubu ve dolayısıyla dinleyenleri yükselten enerji, herkesi etkisi altına aldı. İlk öğrendiğim ve en sevdiğim jazz standartlarından biri olan All the things you are'ı ballad olarak düzenlenmiş özel bir versiyonla söylemesiyle ise benim gözümde apayrı bir yer kazandı.

Myrtill Micheller 'Queen of Birdland'

Myrtill Micheller'in ilk üçe girmesi beni başta biraz şaşırtımştı. Ama düşündükçe sahnedeki rahatlığını ve pozitifliğini, her iki gece de izleyenlerle birebir göz teması kurmaktaki ustalığını farkettim. Sıradan sayılabilecek şarkı seçimlerine rağmen (All of me, Lullaby of birdland gibi), bu şarkıları söylerkenki rahatlığı, yaptığı varyasyonları, sesindeki bütün renkleri, güçlü yönlerini, doğaçlama yeteneğini ve enerjisini kolayca şarkının içine enjekte edişini düşündüm. Ve onu üçüncü yapanın bunlar olduğuna karar verdim.

Kadri Voorand 'She will jazz you'

Kısaca kişisel favorim olarak nitelendirebileceğim Kadri'nin ilk 6'ya girip ilk 3'te yer almamasına biraz bozulmadım dersem yalan olur. 19 yaşındaki, hala Estonian Academy of Music'te eğitimine devam eden Kadri, gerçekten de çok yetenekliydi. Kadri, Autumn Leaves'i kendi düzenlemesiyle ve 12/8'lik bir ritmle söyledi, 'standart' olmaktan çıkardı. Favori gruplarından Queen'e adadığı 'We will jazz you'su ile yarışmanın seyrinde bambaşka bir sound yarattı. Yaptığı düzenlemelerin üstüne onu diğer yarışmacılardan ayıran, özel ses rengini ve doğaçlama yeteneğini de ekledi. Her türlü performansını küçük filmler halinde kameraya kaydedip durduğum Kadri'yi dinlemiş ve tanımış olmaktan son derece mutluyum.

Jüri

Lady Summertime jürisi, Juha Söder (Finlandiya), Indre Jucaite (Litvanya), Maris Briezkalns (Latviya), Toivo Unt (Estonya), Marek Garztecki (Polonya), Sergei Sokolov (Rusya), Antti Suvanto (Finlandiya), Jan Granlie (Norveç), Susanna Söder (Finlandiya) ve Önder Focan (Türkiye)'dan oluşuyordu. Bu isimlerin arasında bulunan Önder Focan, eşi Zuhal Focan ve oğulları Ali Focan, orada kendi dilimde anlaşabildiğim yegane kişiler olmanın dışında bana sonsuz bir ilgi ve destek gösterdiler. Onlara ne kadar teşekkür etsem, az kalacak.

Sonsöz

Ters tarafa açılan kapıları, hiç batmayan güneşi, kapkalın perdeleri, tadına doyulmaz tatlıları ve yemyeşil silüeti ile benim için Finlandiya da Lady Summertime da anlatmakla bitmez. Hem müzikal hem de duygusal olarak son derece yoğun geçirdiğim Lady Summertime günlerimi, bu yazıyı okuyanlarla paylaşabildiysem ne mutlu bana.

Not1. Lady Summertime hakkında daha fazla bilgi edinmek isteyenler için www.ladysummertime.com.

Not2. Polonyalı Anna Serafinska, Estonyalı Kadri Voorand ve yarışmanın Rus vokalisti Natalia Smirnova, kış aylarında Nardis Jazz Kulübü'nde dinlenebilecek.

Zuhal Focan
focan@nardisjazz.com

Ted Curson

Zuhal Focan

Evrim Özşuca ve Ferhat Öz Paris kayıtları yaptılar...

Nardis Genç Jazz Vokal Yarışmasının iki birincisi trompetçi Ted Curson'a vokal Paris'te vokal kaydı yaptılar.

Nardis Jazz Club'ın artık geleneksel hale getirmeyi başardığı Nardis Genç Jazz Vokal yarışmasının 2005 ve 2006 yılı birincileri Estonya'da da muhteşem birincilikler kazanarak jazz dünyasının efsane ismi trompetçi Ted Curson'un Paris'te gerçekleştirdiği albüm kaydında vokal yaptılar. Her iki sanatçımız da çok başarılı geçen bu kaydı müzik kariyerlerinde bir dönüm noktası olarak değerlendiriyor.

Evrim Özşuca ve Ferhat Öz Ted Curson'un Alain-Jean Marie Trio'su ile birlikte Paris'te gerçekleştirilen bu kayıtlara katılabilmek için Türkiye'nin Estonya Büyükelçisi Şule Soysal'ın girişimleri ve Dışişleri Bakanlığı'nın desteği ile gittiler.

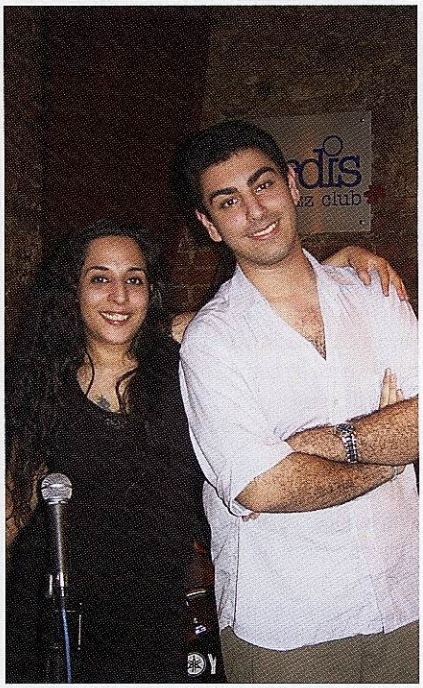

Derleyen: Viktor Bensusan
vbensusan@yahoo.com

DUKE JORDAN

Charlie Parker'ın piyanisti olarak bebop akımının yaratılmasında önemli katkıları bulunan Duke Jordan uzun yıllardır yaşadığı Kopenhag'da yaşama veda etti. 84 yaşında ölen Jordan, tüm yaşamı boyunca bebop'tan taviz vermedi.

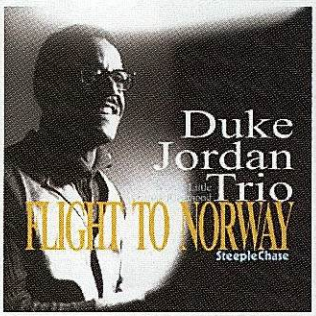

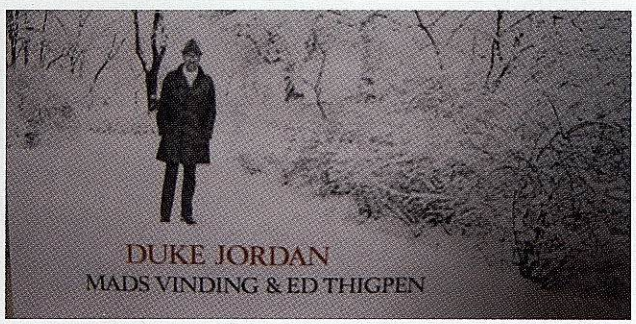

Duke Jordan, bebop'un erken dönem piyano ustalarından biri olarak kabul edilir. Charlie Parker ile Dial ve Savoy plak şirketleri adına yaptığı kayıtlarda yeni tınının tüm yoğunluğu ve kıvraklığı hissedilebilir. 1947 ve 1948 yıllarında gerçekleşen kayıtlara baktığımızda alto saksofoncu Parker'in yanında, trompette Miles Davis, piyanoda Jordan ve davulda Max Roach'u görürüz. Birçok başyapıtın kaydedildiği bu albümlerde özellikle "Embraceable You," "Crazeology," ve "Scrapple From the Apple" dikkat çeker. New York'un ünlü 52. Caddesindeki kulüplerin birinde gerçekleşen kayıtlarla ilgili bir eleştirmenin dediği gibi "Jordan'in bir kaç saniye süren estetik girişlerinden sonra sahnede üç dakikalık yaratıcılık patlamaları yaşanıyordu."

İsim babasının Dizzy Gillespie olduğu iddia edilen bebop, 1930'ların balo salonlarına yönelik orkestral jazz müziğine hiç benzemiyordu. Hızlı, öfkeli, karmaşık ve doğaçlamaydı. Müzisyenler swing döneminin herhangi bir standardını ters düz edip akorlarını adeta bir nota şelalesinin içinden geçiriyorlardı. Jordan'ın elinde piyano zaman tutan bir metronom görevinden kurtulmuş, daha renkli ve melodik bir çalgı haline gelmişti.

1949 ve 1950 yıllarında Jordan, Coleman Hawkins, Stan Getz ve Sonny Stitt'in topluluklarında çalıştı. Daha sonra kendi kurduğu dörtlüyle New York kulüplerinde ve ulusal radyo kanallarında çaldı.

Aldığı klasik eğitim onun besteci yanını da güçlendirdi. "Jordu" ve "No Problem" adlı besteleri bugün jazz standardları arasında yer almaktadır. Ayrıca 1959 yılında Roger Vadim'in yönettiği ve başrolünde Jeanne Moraeu'nun yer aldığı "Les Liaisons Dangereuses" adlı filmin sountrack'inde Jordan besteleri de yer alır.

Irving Sidney Jordan 1922 yılında New York'ta doğdu. Daha 21 yaşına gelmeden, Dizzy Gillespie'nin "gelmiş geçmiş en swing'li orkestra" olarak nitelediği Savoy Sultans adlı toplulukta piyano çalmaktaydı. 1952 yılında şarkıcı Sheila Jordan ile evlendi. O dönemde bir beyaz ile bir siyahın evlenmesi çok yaygın değildi. Bu evlilikle ilgili Sheila Jordan'ın "Charlie Parker'ı o kadar seviyorum ki sonunda piyanisti ile evlendim." dediği bilinmektedir. Gene de bu birliktelik boşanma ile sonuçlandı. Sheila evlilikle gelen soyadını koruyarak bugüne kadar gelen müzik kariyerini başarıyla sürdürdü. Bu evlilikten olan kizlari Traci de müzik dünyasında kalarak promoter oldu.

Jordan, çevresindeki Parker dahil birçok müzisyen gibi, eroin batağına saplanmıştı. Bu bağımlılık sonucu 60'lı yıllarda müzikten uzaklaştı, bir süre New York'ta taksi şoförlüğü de yaptı. 1970'lerin başında gördüğü başarılı bir tedaviden sonra trio ve quartet'leri ile jazz çalmak üzere Kopenhag'a gitti ve 1978 yılında oraya temelli olarak yerleşti. Danimarka'nın SteepleChase Records adlı plak şirketi adına 30'dan fazla albüm yayınladı ve dünyanın birçok ülkesinde konserler verdi, festivallere katıldı. Ve tüm yaşamı boyunca tarzını hiç değiştirmeden katıksız bebop çalmayı sürdürdü.

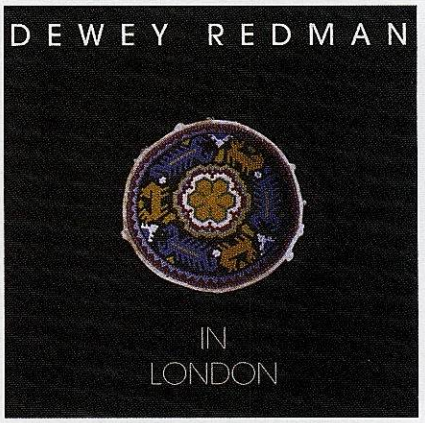

Dewey Redman

Çağdaş ama bir o kadar da şiirsel stili ile 1960'lardan beri jazz'in estetik sınırlarında dolaşan Dewey Redman Eylül ayında 75 yaşında aramızdan ayrıldı.

Walter Redman, Texas eyaletinin Fort Worth şehrinde doğdu ve orada büyüdü. 13 yaşında bir kilise topluluğunda klarnet çalarak müzik hayatına başladı. Daha sonra aynı liseye gittiği Ornette Coleman ile okulun bandosunda çalarken tanıştı. Bu tanışma ilerki hayatında önemli bir rol oynayacaktı.

1950'lerdeki tüm tenor saksofoncular gibi üç ilham kaynağı oldu: Dexter Gordon, John Coltrane ve Sonny Rollins. Ama etkilense de onların teknik ve armonik kuramlarına kendisini pek kaptırmadı ve 30'una varmadan önce kendi topluluğunu kurmadı. O zamana kadar çoğunlukla kulaktan çaldığını iddia etmekteydi. Sonuçta , tonalite dışında kaldı ama blues kökeni ile anlatımcı karanlık tonunu ustaca sentezlemeyi başardı. Free-jazz müzisyeni olarak nitelenmişse de çoğu ballad yorumu geleneksel çizgilerin dışına pek taşmadı.

Üniversiteyi ve askerlik görevini bitirdikten sonra bir süre Texas'ta ilkokul öğretmenliği yaptı. 1959 yılında önce Los Angeles'e ardından San Francisco'ya taşındı. Orada aralarında Pharoah Sanders ve Donald Rafael Garrett'in de bulunduğu birçok müzisyenle birlikte çaldı.

Dewey Redman, New York'a yerleşen yakın arkadaşı Ornette Coleman'ın jazz alemindeki yükselişine bizzat tanık olamadı, 1967 yılında ancak topluluğuna katılabildi. Coleman'ın altosu ile Redman'ın tenorunun kusursuz bir uyumla harmanlandığı "New York Is Now!," "Love Call" ve "Science Fiction" adlı albümlerde dönemin geleneksel ile avant-gard arası gidip gelen jazz müziği ile ilgili ayrıntılı bir fikir edinebilmek mümkündür.

1969 yılında Charlie Haden'ın Liberation Music Orchestra adlı topluluğu ile kayıtlar gerçekleştirdi. 1971 yılında ise 5 yıl boyunca birlikte çalacağı ve jazz tarihçileri tarafından Keith Jarrett'in Amerikan dörtlüsü olarak adlandırılan ekibe katıldı. Tenor saksofonda Redman, piyanoda Jarrett, basta Haden ve davulda Paul Motian'dan oluşan grubun, hard bop sonrasındaki, free jazz dışında, tüm aykırı akımlardan bir anlam çıkarmaya çalıştığı söylenebilir. Jarrett, Coleman ile kıyaslandığında kesinlikle armonik disiplini ön planda tutan bir müzisyendi ve bu Redman'ın alıştığa tarza bir süre ara vermesi anlamına geliyordu.

Dewey Redman'ın müziği sonraki yıllarda yine Ornette Coleman sayesinde ama bu sefer gıyabında şekillendi. Coleman'ın değişik dönemlerde çaldığı müzisyenler, Redman, Haden, Don Cherry ve Ed Blackwell repertuarında ağırlıkla eski liderlerinin bestelerine yer verdikleri Old and New Dreams adlı topluluğu kurdular.

Dewey Redman kariyeri boyunca genellikle piyano, bas ve davul eşliğinde çaldığı dörtlü formatını tercih etti. Günümüzün başarılı tenor saksofoncularından olan oğlu Joshua Redman ile de iki albüm yayınladı. Redman son konserini New York'taki Charlie Parker Jazz Festivali kapsamında 27 Ağustos 2006 tarihinde verdi.

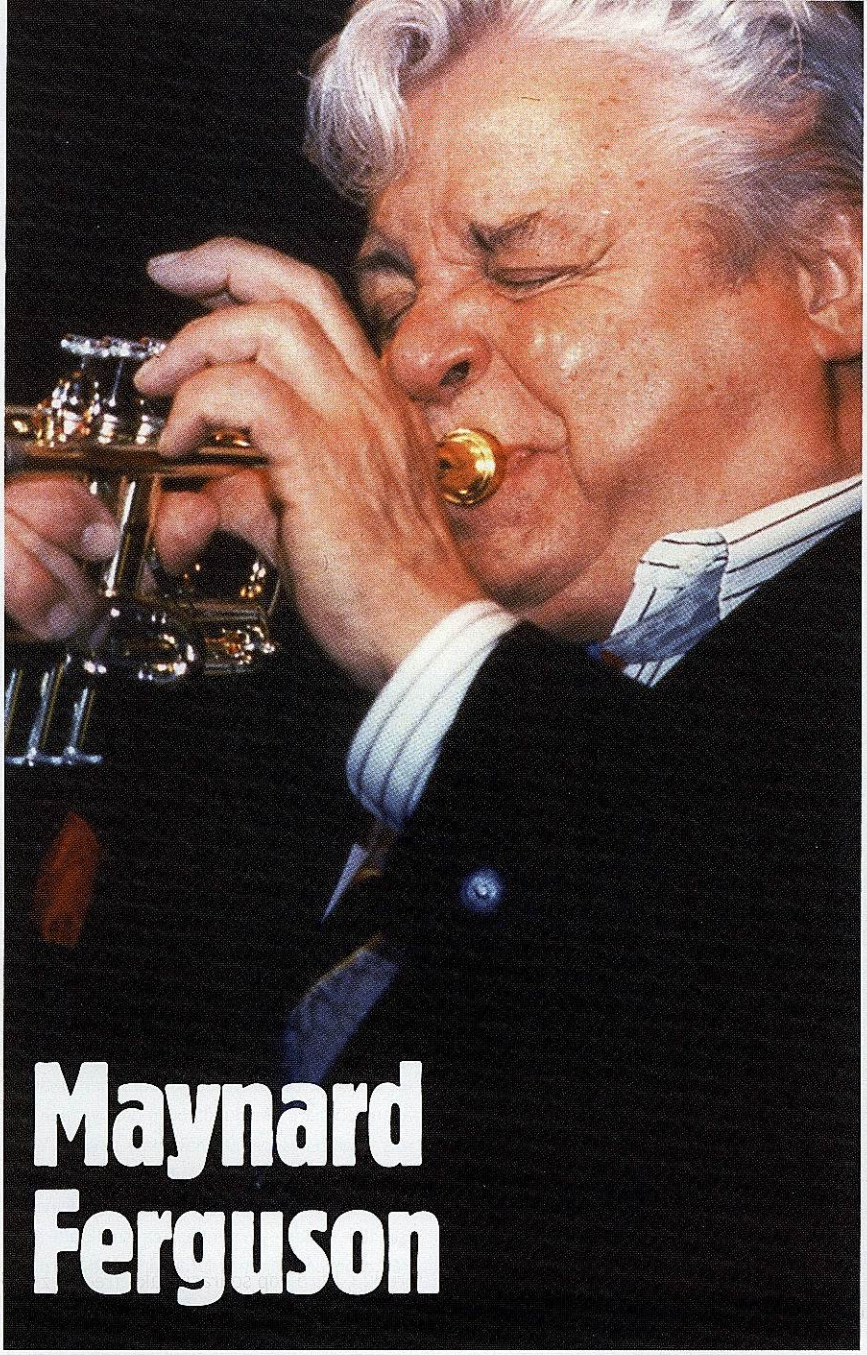

Maynard Ferguson

Trompetinden çıkardığı tiz sesle jazz dünyasını 60 yıldır "titreten" Maynard Ferguson geçtiğimiz Ağustos ayında 78 yaşında aramızdan ayrıldı. Ferguson, devasa bir tını yelpazesine ve benzersiz bir tonlamaya sahipti. Herşeyin ve herkesin üzerinde, bir buçuk oktav daha tiz notalara ulaşabiliyordu. Öyle ki bazı notaları fiziksel olarak ancak köpeklerin duyabilmesinin mümkün olduğu bile iddia edilmişti.

Tabii ki herkes bu özelliğini olumlu bir şey olarak karşılamıyordu, bu yüzden eleştirmenlerden ziyade dinleyicilerinden olumlu notlar alıyordu. 1959 yılında eleştirmen John S. Wilson, Ferguson orkestrasının tınısını gürültülü bir çığlık olarak nitelerken, o yılki Down Beat dinleyici anketinde Count Basie'nin ardından yılın en iyi ikinci big band'i seçilmişti.

Ferguson, topluluklarıyla dünyanın dört bucağını dolaştı. Ayrıca lise ve üniversitelere özel turneler düzenledi. Buralarda Ferguson, hem müzisyen hem de eğitimci kimliği ile gençlere ulaştı. Geçtiğimiz Haziran ayında New York'un ünlü Blue Note kulübündeki 6 performansının biletleri piyasaya çıkar çıkmaz tükendi . Bir kaç gün sonra da son albüm kaydını tamamladı; tahminen kariyerinde 100'e yakın albüm yayınlamış Ferguson'un bu son albümü önümüzdeki günlerde yayınlanacak.

Walter Maynard Ferguson 1928 yılında, Kanada'nın Montreal şehri yakınlarındaki Verdun kasabasında dünyaya geldi. Annesi ve babası hem öğretmen hem de okul yöneticileriydi. Eski bir konser viyolonisti olan annesi oğluna küçük yaşta keman çalmayı öğretti. Babası da okul orkestrasının enstrümanlarını evinin bodrumunda muhafaza ettiği için, genç Ferguson canının çektiği tüm tahta ve bakır nefesli çalgıları deneme imkanı buldu. 15 yaşındayken okulu terk etti ve haftanın yedi günü gece kulüplerinde çalmaya başladı.

1950 yılında Stan Kenton orkestrasıyla yer aldığı 4 dakikalık televizyon yayınıyla Amerika çapında dikkat çekti. Kenton ile 3 yıl çalıştı daha sonra bir süre stüdyo müzisyenliği yaptı. 1956 yılında 10 yıl boyunca yöneteceği kendi orkestrasını kurdu

60'lı yılların ünlü psychedelic gurusu Timothy Leary'nin malikanesinde yaşadığı "bilinç değiştirme" deneyimlerinden sonra Ferguson 1967 yılında orkestrasını dağıtarak bir yıllığına Hindistan'a gitti. 1969 yılında Londra'da repertuarında pop ve rock parçaları da bulunan yeni bir topluluk kurdu. Püriten jazz'cılar Beatles ve Stevie Wonder bestleri dinlemekten pek hazzetmedilerse de Ferguson'un albüm satışları inanılmaz derecede arttı.

1976 Montreal Olimpiyatlarının kapanışında Leoncavallo'nun Pagliacci operasından esinlenerek gerçekleştirdiği disko tarzındaki performansı ile milyonlarca televizyon izleyicisine ulaştı. 1977 yılında Rocky filminin "Gonna Fly Now" melodisine getirdiği yorumla Grammy'ye aday gösterildi.

Maynard Ferguson 2005 yılında ülkesinin en büyük sivil nişanı olan Order of Canada ile ödüllendirildi.

Uğur Hüküm / Paris
ugur.hukum@gmail.com

PARİS'TEN MEKTUP

RICHARD BONA'NIN TALİHİ Mİ?

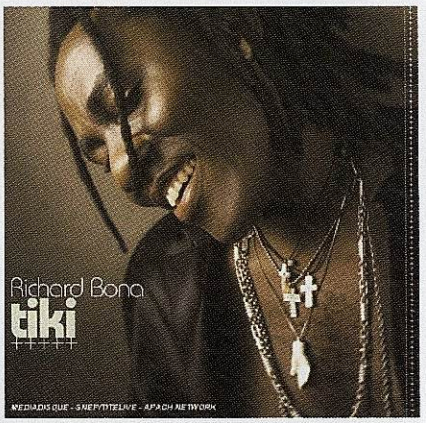

Aslında başlığı "**Paris'in Talihsizliği mi**?" diye koymayı düşünmüştüm. Sonra dedim ki, "Hangi talihsizlik" Paris daha doğrusu Paris adına, Fransa adına ayrımcılık, - hadi kibar kalalım - işgüzarlık yapan yetkililer, polis veya devlet memurları, böyle giderse asırlar boyu (250 yıldır) "Biz ağırlayan, göç kabul eden, şöyle hoşgörülü, böyle ileri görüşlü dünya ülkesiyiz", diye övünmüş Fransa'yı kültürü ıssız, beyni sığ, gönlü kuru bir topluma döndürecekler. Böyle giderse Avrupa Birliği bile onu kurtaramayacak. Niçin mi diyeceksiniz?

7 Ağustos Pazartesi akşamı saat 23 sularında ılık, sakin, kadife sarması bir Paris gecesinde hem akşam yürüyüşümüzü yapıyor, hem de kulaklıkla **France Inter** radyosundan (TRT 1'in Fransız eşiti) "**Jazz In Marciac**" festivalinin naklen yayınında başçı **Richard Bona**'nın konserini dinliyorduk. Cumartesi ve Pazar hariç her akşam saat 22'den itibaren 'gariban cazoman'ları teselli etmeyi görev bilen bu kamu kuruluşu, sağolsun, güneyin güzelim köyüne gitmeden jazz'ı kulağımıza getiriyordu. 21.30'da başlaması gereken konserler hep 22'ye sarkınca saniye kaçırmadan dinleme olanağı da doğuyordu. Artı, bir sonraki sanatçı, gece yarısı konserinin konuğu, jazz'ın (hani şu kendini pop yıldızı sanıp piyano paralayan 'croonercı' çömez) arsız yeni yetmelerinden **Jamie Cullum** olunca aradaki uzun boşluğu radyonun animatörü, son yıllarda en sevip saydığımız jazz ve müzik programları (radyo, radyo, radyo...) hazırlayıcı ve sunucusu **Julien Delli Fiori** dolduruyordu. **Bona** bir gece önce, 6 Ağustos'ta jazz akordeonu ustası (sizlerinde yakından tanıdığı) **Richard Galliano**'nun 'açık çek' verdiği konukları arasında yer almıştı. Baba sunucu Julien, 'Jamie'yi Beklerken' hem bir akşam önceki konserden alıntılar veriyor, hem de Kamerunlu sanatçı Bona'yla ilgili hoş (olmayan da) ayrıntılar aktarıyordu: "Richard 1995'in karanlık bir bahar gününde, Paris Emniyet müdürlüğü Göçmenler dairesinde Fransa'da oturma iznini uzatmak için 'işgüzar' (Yine kibar sıfat kullanıyoruz.) bir memurun önüne dikilir. Richard 6 yıldır Paris'te yaşamaktadır. **Joe Zawinul, Michael Brecker** gibi dünya devleri, **Didier Lockwood, Marc Ducret** gibi Fransız büyükleri, **Manu Dibango, Salif Keita** gibi Afrika efsaneleriyle çalmış, çalışmıştır. Polis memuru, 'Ne iş yapıyorsun, diye sorar. 'Jazz müzisyeniyim, bas gitar çalıyorum', şeklinde cevaplar Richard. 'Fransa'da 1096 (Rakam Julien'den mi yoksa memur gerçekten mi Richard'a söylemiş, yoklama olanağımız mafiş..!) bas gitaristi işsiz, git kendine başka yerde iş bul', der ukalaca adam. Richard, hakkında övgü dolu yazılar çıkmış, 'Radio France Internationale 1995'in Yeteneği' ödülünü filan kazanmıştır, müziğin devleri bu genç Afrikalı sanatçının yolunu gözlemekte, işbirliği fırsatı yaratmağa çalışmaktadırlar... "Irkçı bozuntusunun umurunda mı? Richard Bona çeker gider New York'a. Gidiş o gidiş. O şimdi artık 'Uluslararası' müzisyendir. Nerede 50 yıl önce Miles'ı bağrına basmasını bilen Paris" Vah Paris'in talihine vah..!

Julien'den Bona'nın hikayesinin bir ucunu duyunca, gerisini merak ettik. Araştırdık... Richard Bona 1967'de Orta Batı Afrika ülkesi Kamerun'un Minta isimli bir köyünde doğar. Ailesi yoksul ancak müzik zenginidir. Vurmalılar çalan

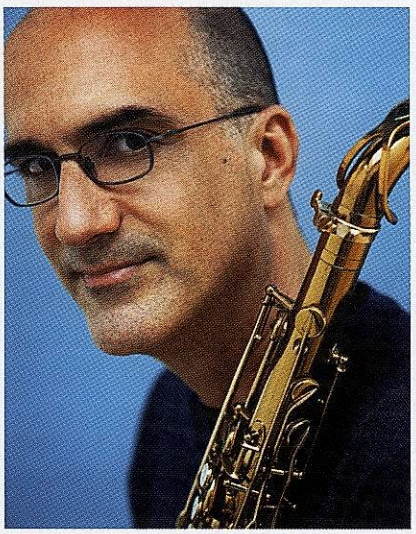

dede, küçük Richard'ın annesi ve 4 ablası gibi şarkı da söyler. Ufaklık daha 5 yaşında köyün kilisesinde konser verir. Kendi imal ettiği enstrümanları çalar. Bisiklet fren tellerinden 12 telli gitar yapar. Seyrettiği her müzik aletini çalmayı başardığını fark ettiği an, köyüne en yakın kent Douala'da hayatını kazanan babasının yanına gider. 11 yaşında çalgıcı olarak iş bulur. Çalıştığı gece kulübü patronunun zengin plak koleksiyonunda dinlediği **Jaco Pastorius**'a (1951-1987) vurulur. Jaco'nun "**Portrait of Tracy**"inden sonra kararını vermiştir. Bundan böyle bas gitar çalacaktır. 22 yaşında, kendini bir süre 'parçası' sandığı Paris'e avdet edecektir. Neyseki müzik çevreleri onu hayatında ilk defa gördüğü karlı Paris kadar soğuk karşılamaz. Adı profesyoneller arasında çoktan duyulmuş 'harika çocuğu' bağırlarına basarlar. Ne yazık ki bir 'işgüzar' memur 1999'da bu 'hazine'yi elinin tersiyle iter. Onun da pek umurundadır sanki... Richard yeni kıtaya göçer. New York'a yerleştikten bir kaç ay sonra ilk albümünü çıkartır. "**Scenes of my life**", sanatçının 4 yaşında eline aldığı "**balafon**"dan (ksilofona benzeyen, aslen Gineli olan bir cins klavyeli enstrüman), Paris serüveni dahil New York'a, örneğin **Harry Belafonte** gibi bir üstadın müzik direktörlüğüne uzanan müzikli bir hayat hikayesidir. Arkası kendiliğinden gelir. Richard

Bona bugün lideri olduğu 4 ve **Bobby McFerrin, Eric Le Lann, George Benson, Jacky Terrason, Larry Coryell, Mike Stern, Pat Metheny, Randy Brecker, Regina Carter, Wynton Marsalis** ve tabii ki can dostu **Joe Zawinul** gibi isimlerle yaptığı 25 albümün dışında konserlerin, festivallerin, müzik programlarının aranan referansı haline gelmiştir. Milli (!) zenginliğini yüceltebilmek için, 'asil kan'a olanak, altyapı sağlamak yerine Futbolcu, Atlet ithal eden zihniyetlere sorulur, "Talih kuşu Paris'in başına konmadıysa suç kimin?" Bravo sana Kamerunlu fakir çocuk ! Talihini yaratan, yeteneğin ve azminle bizzat kendindin...

FESTİVALLERDEN:

Coleman/Villette, Bridgewater/Touraine, Diagonal/Grands Formats, Crawford/Pianofolies...

Yediyüz. Evet, üç ay zarfında tam değilse de 700 civarında müzik festivali geride kalmış. Domates-biber-patlıcan (rahmetli Barış Manço'ya bir küçük şapka) veya erik-kiraz-şeftali değil sadece... Fransa Haziran, Temmuz ve Ağustos aylarında içinde en azından binlerce bedava konser de içeren 700 müzik festivaline sahne oldu. Diğer sanat türleri bu sayıya dahil değil. Ancak müzik festivali başlığı altında 'ötekiler'e yasak yok. Yani isteyen **Keith Jarrett**'e fotoğraf sergisi veya **Romanların Buluşması**'na konferans ve film gösterileri de ekleyebilir. Veya tonlarla festival, kültürel faaliyet programında, çeşni niyetine bir kaç jazz sanatçısı veya müzisyen yer alırsa onun da adı ne jazz ne de müzik festivali olur. Elmayla armutu karıştırmak yok...

Örneği mi ? Önümüzdeki üç aylık devrenin en fıstık buluşmalarından, ilk ağızda rahatlıkla sonbaharın en prestijli festivali diyebileceğimiz "**Jazz à la Villette**"ten söz edelim. Biz bu satırları yazarken son hazırlıkları bitmek üzere olan sahneye önce, 47 yıldır "Öncü Jazz"ın öncülerinden **Ornette Coleman** çıkacak. "**Free Jazz**"ın has babası 76. baharını 10 yıllık bir sessizlikten sonra pırıl-çiçek bir albüm, "**Sound Grammar**" ile süsleyen usta, hayranlarına 30 Ağustos'ta alto saksofon ve trompetiyle seslenecek. Onu 31'nde **Mingus Dynasty** ve ve **Steve Coleman, Charlie Haden, Abbey Lincoln, Curtis Mayfield, Archie Shepp**, vd izleyecek... Müziğin rengi dikkatinizi çekti mi? **Cité de la Musique** salonlarında 12 gün sürecek, 50 konser ve gösterili 2006 buluşmasının başlığı "**Black Rebels**"... Ama "Kara İsyan(cı)lar"a katılanlar yalnızca konser dinlemeyecek. 3 tiyatro ve dans gösterisi, 10 film ve 5 açık oturum ve sergiler festivalin 'teferruatı' olarak olaya renk ve keyif katacak. Jazzman dergisi başyazarı **Alex Dutilh**'in yöneteceği açık oturumların bir ikisinin başlığını ve onur konuklarını belirtmeden geçemiyeceğiz: "Muhalefetin sesi ve Abbey Lincoln", "Kurtuluş: Militan müzik ve Charlie Haden", "Konuşulan sözler ve Archie Shepp"... (30 Ağustos – 10 Eylül 2006 / www.jazzalavillette.com)

14-21 Ekim tarihleri arasında düzenlenen, Parisli jazz severlerin merakla beklediği JVC'nin 10. Paris randevusunu 6 **Marsalis** biraderin en yaşlısı, **Branford** (d.1960) başlatacak. **Kenny Garrett, Roy Hargrove**'u takiben **E.S.T, Donald Brown, Will Calhoun, Ron Carter, Mike Stern** toplulukları **ve Elisabeth Kontomanou, Kurt Elling, Rebekka Bakken** gibi son yılların hoş sesleriyle de hasret giderebileceğiz (zaman ve kese nispetinde)...

Bir 'diva', **Dee Dee Bridgewater**, 7-17 Eylül arasında "in"li ve off"lu yaşanacak 19. Touraine Jazz festivali, **"Jazz en Touraine"**i açacak. **Daniel Mill, Kora Jazz, Didier Lockwood, Correy Harris, Raoul de Suza, René Urtregger** vb isimleri ağırlayacak festival Monty Alexander ile son bulacak. Ancak orjinallik bu "in" programın dışında 20'nin üstünde genç topluluk ve sanatçının vereceği bedava "off" konserlerde...

(www.jazzentouraine.com)

Sonbahar mevsiminde Güney Fransa'da festivaller azaldı, diyenlere, 'Pembe kent' Toulouse'un jazz bayramı "**Jazz sur son 31**"i hatırlatalım. Aralarında **Ahmad Jamal, Dee Dee Bridgewater, Eliane Elias, Joao Bosco, John Surman, Laurent De Wilde, Mina Agossi, Paolo Fresu, Rabih Abou Khalil, Richard Bona** gibi gibi ağır topların olduğu 50'nin üstünde topluluk 100 civarında konser verecek. İki sürpriz, **Ben Harper & The Innocent Criminals** ve medar-ı iftiharımız, Fransa'daki mavi boncuğumuz **Senem Diyici** ve **Alain Blessing**...

(7 – 23 Ekim 2006 / www.jazz31.com)

Bu sezonun en orjinal festivali, yanılmıyorsak Fransa'da bir ilk, "**Festival Grands Formats / Büyük Boy(utlu)lar Festivali**". Fizik olarak yine Cité de la Musique bünyesinde yer alan **Trabendo** gösteri salonunda dört günlük (14-17 Eylül) bayram, pardon jazz konserlerini 12 ayrı **'Big Band'** verecek. **Diagonal, Le Grand Rateau** ve **Paris Jazz Big Band**'la başlayacak şenliği **A Suivre Octet, Caratini Jazz Ensemble** ve **Tous Dehors** toplulukları noktalıyacaklar. Koşun şenliğe koşun çocuklar ! Bu başka bir neşeli şenlik, ortalık seyran, bayram yerine dönecek...

MEKANLARDAN:

Lombard'lar sokağı, Avrupalı çingeneler, Rex'teki Soweto...

Yazın cazibesi insanları gittikçe açık mekanlarda jazz'a, müziğe, hayata çekerken, sonbaharla klasik (kapalı ve küçük) mekanlarımız eski rağbetlerine kavuşuyorlar. Paris'in 1. bölgesinin (arrondissement) en kısa sokaklarından biri belki en kısası biliyorsunuz veya ilk defa duyuyorsunuz, her neyse aslında Paris'in en büyük jazz sokağıdır. 150 metrelik "**rue des Lombards / Lombard'lar sokağı**" 4 jazz kulübü, bir o kadar da 'sürekli müzik olur café-bar'ı barındırır. Altlı-üstlü yerleşik **Sunset-Sunside** kardeşler, **Duc des Lombard** ve **Baiser Salé** bir müddettir örnek bir reklam kampanyası yürütüyorlar. Ortak bildiri dağıttıkları gibi müzik dergilerine, gazetelere ortak ilan veriyorlar. Rekabet değil, akılcı bir dayanışma herkesin işine geliyor. Hepsi 2006-2007 sezonuna hızlı girdi. Eylül'den şöyle aperitif tarzı bir seçki sunacak olursak, 1-2 Eylül'de Baiser Salé'de **Patrick Artero Üçlüsü**'nün **Jacques Brel** şarkıları çeşitlemesinden gittiğini görüyoruz. Duc des Lombards, 21-23 Eylül'de **David Malek** eşliğinde **Baptiste Trotignon Üçlüsü**'nü davet etmiş.

Aldo Romano ve Üçlüsü 6-9 Eylül'de Sunside'da hem çalıyor, hem şarkı söylüyor.(Sunset'ın 30 ve 31 Ağustos'taki sanatçıları **Ted Curson Sextet** ve **Alain Jean-Marie Trio**'ya vokalde eşlik eden 5 genç arasında sevgili kardeşlerimiz **Evrim Özşuca** ve **Ferhat Öz** varmış. Bu bilgiyi maalesef biraz gecikmeyle aldık.) 15-16 Eylül'de Sunset'te sahneye çıkanlarsa **Billy Hart "European" Quartet**...

Söz Avrupalı'dan açılmışken... Son senelerin favori mekanlarından **Européen / Avrupalı** 15-23 Eylül arasında 8 gece (17'si hariç) Romanlara kucak açmış. "**Les Nuits Manouches / Çingene Geceleri**", Paris'te serin değil soğuk geçen Ağustos gecelerini ısıtmayı hedefliyor olsa gerek. Son senelerin tüm ateşli Romanları, tekmili birden burada. **Debarre, Beier, Fays, Reinhardt, Loeffler, Schmitt**...

Paris'in, Fransa'nın en gösterişli ve güzel sinema salonlarından **Grand Rex** özel durumlarda konser salonuna dönüşür. Düzenli turistik turlarla gezilebilen bu tarihi salon 19 Kasım'da son yıllarda adı haksızca unutulan Güney Afrikalı sanatçı, korkunç Aparteid günlerinin militan müzisyeni, ünlü beyaz "**Zoulu**"'su **Johnny Clegg** ve **Soweto Gospel Choir**'u ağırlıyor...

ÖDÜLLERDEN:

Defense, Avignon ve Europe Tremplin'leri, Gand ve Montreux

Genç jazz'cılar, Avrupa'da ödüller bollaşıyor. Sıkın dişinizi, açın gözünüzü! Yetenek ve emeğinizin takdir edilebilmesi için buralardaki "Tramplenler"i değerlendirmek gerekiyor...

Provence'de kurulu "**Academies Culturelles de Pont Royal**" çerçevesinde düzenlenen **Avrupa Jazz Okulları Tramplen** ödülleri sahiplerini buldu. En iyi Jazz topluluğu ödülü **Tours Jazz okulu** öğrencilerinin **Zoot** grubuna, En İyi Enstrümancı ödülü de **Emergency** grubu bateristi **Guilhem Flouzat**'ya verildi...

3-4 Ağustos tarihleri arasında düzenlenen **Avignon Avrupa Tramplen** ödüllerini Belçikalı saksofon dörtlüsü **Saxkartel,** Enstrümancı ödülünü Alman **Paragon** grubunun bateristi **Mirek Pischny**, Beste ödülünü Belçikalı trombonu **Carlo Nardozza** ve Halk ödülünü **Paragon** grubu kazandılar...

Jazz à Juan Festivali'nin 2006 Enstrümancı Genç Yetenek armağanı Fransız **Géraldine Laurent** ve Trio'su **Time Out**'a giderken, diğer armağanlara **Genç Jazz Vokalcisi** olarak Japon **Emi Oshima**, Gitar için de **Nicolas Meier** layık görüldüler...

Bu ödüllerin en prestijlilerinden 1-2 Temmuz'da düzenlenen **La Defense Ulusal Jazz yarışmasının** galipleri ise şöyle: En İyi Topluluk **Ozma**, En İyi Enstrümancı trombonu **Guillaume Nuss** (Ozma topluluğunun üyesi), En İyi Besteci Fransız piyanist **Cyril Benhamou**...

Montreux Jazz Festivali (İsviçre) **Bösendorf Solo Piyano** ödülü Amerikalı ve Fransız **Dan Tepfer**, **Shure Ses** ödülü Avustralyalı **Kristin Berardi**, **Gibson Gitar** ödülü Alman **Jacob Hertzog** isimli genç sanatçılara verildi...

Gand Genç Yetenekler (Belçika) ödülünü ise **Artet Dörtlüsü** kazandı. Grup bir sonraki Blue Note Records Festivali'nde de konser verecek....

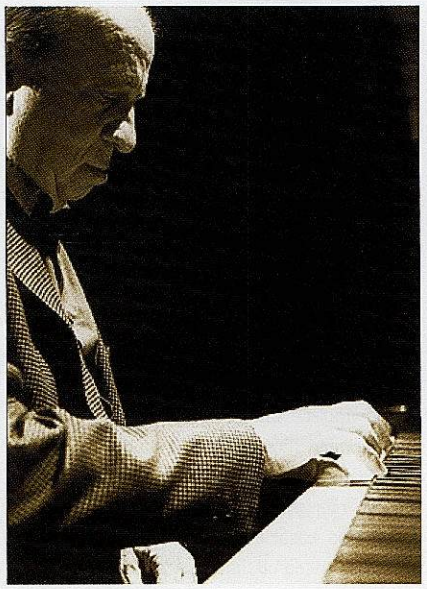

YAYINLARDAN:

Jazz Hayaletleri, Martial Solal defterleri, Jazz dergileri

"**Fantomes du Jazz / Caz Hayaletleri**" isimli 22 hikayeden oluşan kitap, yayımcısına göre jazz merkezli hazırlamış ilk hikaye antolojisi. Jazz'dan ziyade edebiyat uzmanı 20 farklı yazarın jazz ve yaratıcılarından esinlenerek yazdıkları hikayeleri **Alain Pozzuoli** derlemiş ve **Les Belles Lettres** yayınlarından basılmış... Ancak jazz eleştirmeni ve yazar **Jacques Aboucaya**'nın kaleminden çıkmış 12 hikaye içeren "**Dernieres nouvelles du jazz / Jazz'dan Son Haberler** - veya – **Öyküler**" diyebileceğimiz **L'Age d'Homme**'dan yayınlanan jazz hikayeleri, uzmanlarına göre çok daha cazip ve başarılıymış. Bizden aktarması...

Fransa'da eksikliği hissedilen ve uzun zamandır çıkması beklenen "**Cahiers du Jazz / Caz Defterleri**"'nin 3. sayısı nihayet yayınlanmış. Ağırlıklı olarak ünlü Fransız piyanisti **Martial Solal**'la ilgili 72 sayfalık bir dosyanın yanı sıra, 150 sayfa Django Reinhardt, Jazz ve Brezilya, Adorno, Müzikte intihal üzerine yazılar ve kitap tanıtımlarına yer verilmiş...

Aylık 3 dergimize gelince... **Jazz Magazine**'nin Eylül kapağında, avucunda sıkı sıkı bir mikrofon tutan bir yumruk yükseliyor. "**Kara Söz**" manşeti, La Villette Festivali'nin 'teması', Afro-Amerikalı "**Kara İsyan(cı)lar**"ının simgesi oluyor. İçsayfalarda zengin bir dosya var. Sürmanşetten ise Ornette Coleman'in dönüşü müjdeleniyor.

Kardeş dergi **Jazzman** de (Jazz Magazine ile sürekli paslaşıyorlar) kapaktan "**Babam Ornette**" ifadesiyle, **Denardo Coleman** ile yapılan bir söyleşiyi duyuruyor. Ama kapak yıldızı, "**Bir Antidiva Hakkında**" ibaresiyle "**Patricia Barber**". Ayrıca dergide Fransa'da gün geçtikçe sevilen bir başka Amerikalı jazz yorumcusu **Madeleine Peyroux**'nun portresi ve Big Band'larla ilgili yararlı bir dosya var.

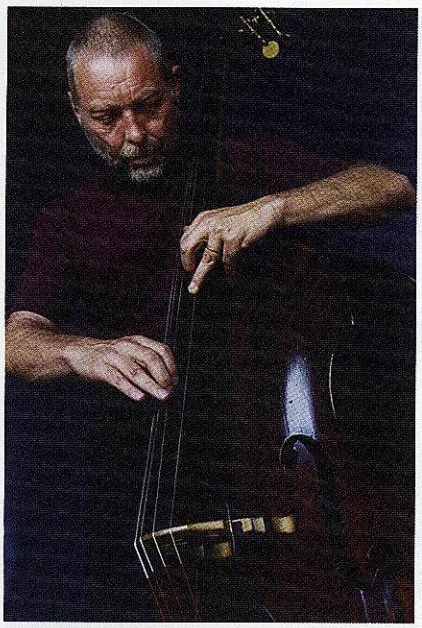

Düşman kardeş **Jazz Hot** (Jazz Mag ve Man ile geleneksel çekişiyorlar) ise kapaktan ön plana çıkarttığı İtalyan trompetçi **Enrico Rava**'nın dışında **Dave Holland** ve **Roy Hargrove**'la söyleşilere öncelik vermiş...

Üç dergide de her zaman olduğu gibi zengin yeni albüm tanıtımları var...

La Villette Festivali'nin bu yılki sponsorlarından haftalık **l'Express** dergisinin

24 Ağustos tarihli sayısında da 4 sayfalık bir **Ornette Coleman** söyleşisi yayınlandı. Meraklılarına duyurulur...

ALBÜMLERDEN:

Avitabile, Couturier, Pedron, Petrescu, Schwartz-Bart.

Fransız ve Avrupa jazz'ının yıldızı haklı olarak parlayan genç isimlerinden, 1971 Lyon doğumlu piyanist besteci **Franck Avitabile** son albümü "**Short Stories**" (Dreyfus) ile başarısının raslantı olmadığını gösteriyor. 10 yılda adına çıkarttığı 16 albüm (ikisi derleme) onun yalnızca üretkenliğinin kanıtı değil, yaratmaya olan ihtiyacının da ifadesi...

ECM'in müşkülpesentliğini tüm 'cazoman'lar çok iyi bilirler. Alman yapımcı 'Sessizlikten sonra en güzel şey olan müziğe' kattıklarıyla şimdiden müzik ve jazz tarihine altın harflerle geçti. İşte Fransa'dan da ECM'e küçük bir katkı. Bir piyanist daha, **François Couturier**. "**Nostalghia – Songs for Tarkovsky**". Tam 20 yıl önce, hem de çok erken dünyaya veda eden Sovyet-Rus sinemacı Andrei Tarkovsky'nin eserleri müzisyenlere hala nasıl bir ilham ve özlem kaynağı, dinleyin de duyun...

Alto saksofoncu **Pierrick Pedron**'da anlaşılan kendini daha iyi kanıtlayabilmek için olsa gerek, son albümünü yani lider olarak ikinci çalışmasını gidip New York'ta kaydetmiş. Hiçte fena yapmamış. "**Deep in a Dream**" (Nocturne) çok lezzetli. Çekinmeden tüketebilirsiniz...

Özellikle Kuzey Avrupa'da çok tanınan Rumen piyanist **Marian Petrescu**, İsveçli ortağı, gitarist **Andreas Öberg** ile hoş çalışmalar yapmağa devam ediyor. Biz dinlemedik fakat Fransız eleştirmenlere sorarsanız bu kez en iyisini yapmış: "**Body and Soul**" (HCRCD). Jazz klasiği yorumlamak riskli bir iş. Fransızlara beğendirmek ise hepten zor. Değerlendirmesi 'cazoman'lardan...

"**Ka**", Fransa'nın Deniz Ötesi topraklarından, Karayip'in rüya adalarından Guadelup'un yerel müzik türlerinden bir tanesine verilen isim. Daha önce hiç tanımadığımız çok çalgılı, çok yönlü 'Adalı' sanatçı **Jacques Schwartz-Bart**, "**Soné Ka-La**" (Emarcy/Universal) başlıklı albümünde inanılması zor bir ahenk, fevkalade bir alaşım tutturmuş. Hani, genelde 'melez güzel olur', denir ya. Doğrudur. Ama bu kez bir başka 'güzel' olmuş. Tümüyle yerel ezgiler ve ritimlerden esinlenen özgün bestelere imza ve bütün vurmalıların yanı sıra tenor – soprano saksofon, flüt, gitar çalıp, şarkı da söyleyen genç sanatçı hem jazzseverlere, hem de Latin havada dans etmeyi özleyenlere enfes dakika hatta saatler yaşatmaya namzet... Şapka !

ŞAPKALAR:

Anga, Cugny, Dixon, Harley, Jordan, Malachi, Maynard ve Trutat ve ve Coltrane...

Charlie Parker'in refakatçisi, 1978'den beri kendine yaşama mekanı olarak Danimarka'yı seçmiş olan ünlü piyanist **Irving Sidney Duke Jordan** 6 Ağustos'ta yaşama Kopenhag'ta veda ettiğinde 84 yaşındaydı. Duke 1922'de New York'ta dünyaya gelmiş ve öncü bebop piyanistlerden biri kabul edilmişti...

Bir başka dev, 1928 Montreal Kanada doğumlu trompetçi **Walter 'Maynard' Ferguson**'u da 23 Ağustos'ta yitirdik. 20. yüzyılın en büyük isimleriyle çalışmış olan Maynard Temmuz ayında New York "**Blue Note**" jazz kulübünde konser vermiş ve Japonya turnesinin hazırlıkları içindeydi...

İlk iki isim kadar tanınmamış da olsa, jazz ailesi geçtiğimiz aylarda büyük kayıplar verdi. Kübalı vurmalılar ustası **Miguel 'Anga' Diaz** - yine - 23 Ağustos günü vefat ettiğinde 45 yaşındaydı. Anga, Buena Vista Social Club, Afro-cuban All Stars gibi gruplar veya Chucho Valdes, Herbie Hancock gibi isimlerle çalmıştı...

16 Temmuz'da ölen trompetçi, besteci, yazar, jazz tarihçi ve eğitimcisi 1949 Princeton (ABD) doğumlu **Malachi Thompson** bu sanatın sessiz büyük neferlerindendi... R&B'un öncü piyanistlerinden 26 Temmuz'da Los Angeles'te 77 yaşında kaybettiğimiz **Floy Dixon** gibi... 31 Temmuz'da 70 yaşında Filadelfiya'da ölen, bilebildiğimiz kadarıyla tarihte gayda enstrümanını ilk kez jazz'a uyarlayan **Rufus Harley** özellikle Sonny Rollins ve **Herbie Mann** ile kaydettiği albümleriyle tanınırmış...

Hamletli eşsiz saksofoncu, jazz tarihine 'devrimci' Shakespeare'imsi klasikler yazmış **John Coltrane** yaşasaydı önümüzdeki 23 Eylül'de 80 yaşına basacaktı. Kuzey Karolina eyaletinin Hamlet kasabasında 1926'da doğan, bilinen ilk kaydını 1946 gerçekleştiren bu efsanevi sanatçı, hayata şapka çıkarttığı tarih olan 17 Temmuz 1967'e kadar soran, arayan bir müzik üretti. Kısacık yaşamında jazz'ı adeta yeniden yazdı, yarattı...

1922 Paris doğumlu **André Trutat** 10 yaşında radyoculuğa başlayıp, hep bu dünyanın içinde kalmış bir kişilik. 60'lı yıllarda "**France Culture**" radyosunu kurup, radyo yayınlarına jazz programlarını katan bu büyük jazz amatörü geçtiğimiz 21 Ağustos'ta gözlerini dünyaya yumdu. Bildiğimiz bilmediğimiz hepsinin anısı önünde 'şapka'mızı çıkarırız...

Uzun ömürler dileğiyle şapkamızı çıkarttığımız bir başka kişilik daha. Piyanist, besteci, 1994-97 arasında ONJ (Ulusal Jazz Orkestrası) şefliği de yapmış, lider olarak 12 albüm sahibi, 1955 Paris banliyösü doğumlu **Laurent Cugny**, ünlü tutucu Paris Sorbonne Üniversitesi'ne "Profesör" sıfatıyla kabul edilen ilk jazz sanatçısı... Tutucular jazz sevmez diye bir kural olsa olsa Hitlerciler de kaldı. Jazz aşkı adama neler yaptırmaz, değil mi?

30 Ağustos akşamı hayranlarını büyülemeye hazırlanan "Free-Jazz"ın mucidi 76'lık genç adam **Ornette Coleman** yukarda sözünü ettiğimiz söyleşisinde bakın ne diyor: "**Jazz'ın ruhu olağanüstüne, duyulmamış olana duyulan aşktır.**" Bütün günlerinizin olağanüstü ve duymadığınız yeni jazz'lı anlarla geçmesi dileğiyle esen kalın...

Sevin Okyay
shapshie@hotmail.com

Lloyd Chisholm

Alanya'da Jazz Günleri

Bu yıl dördüncüsü düzenlenen Alanya Jazz Günleri, çalanlar açısından da, söyleyenler açısından da çok keyif vericiydi.

Antalya Altın Portakal Film Festivali'nin hemen öncesinde düzenlenen Alanya Caz Günleri'ne ilk kez bu yıl gitme şansına sahip oldum. Şans diyorum, çünkü yerlisiyle-yabancısıyla 4. Alanya Jazz Günleri'nde çok iyi müzisyenler dinledik. Demek ki zaman zaman aklın yolunu izlememenin de faydaları oluyormuş. Çünkü aklım bana, zaten Antalya için onca yazı – program yedeklemesi yapacakken, bir de Alanya'ya bulaşma diyordu. Neyse ki işin içinde festivali düzenleyen Aura Productions'dan arkadaşım Özlem Köseoğlu vardı. Hem onu kırmak istemediğim, hem de iyi bir şey yapacaklarına itimat ettiğim için yollara düştüm. İsabet etmişim.

Alanya Caz Günleri limanda, Kızıl Kule'nin hemen altındaki meydanda yapıldı. Sahnenin arkasında surlar tepeye yükselip kalede son buluyordu. Onlar da, kule de, tersane de ışıl ışıldı. Her konser doldu, yerli yabancı izleyiciler El Pluma Band, Cazyapjazz, Quartet Muartet, Lloyd Chisholm Group ve özellikle de Elvan Aracı Trio eşliğinde Ayten Alpman'ı aşikar bir zevkle izledi. Hiç sıkılmadılar, oysa, jazz seyircisi değillerdi. Burada Alanya Belediyesi'ni ve Başkan Hasan Sipahioğlu'nu tebrik etmek gerek. Ne de olsa onca seyircinin o alana toplanmasını bir ölçüde belediyenin konserleri parasız yapmasına borçluyuz. Ama onları orada tutan da jazzın kendisi oldu ve tıpkı Uluslararası

Ayten Alpman

İstanbul Jazz Festivali'nin sokak etkinliklerinde olduğu gibi, jazzın hiç de "öcü" bir müzik olmadığı, onu bilmeyenlerin de bu müziğin tadını çıkarabileceği bir kez daha anlaşıldı.

İlk akşamın grubu, festivalin karma gruplarından El Pluma Band'di. Küba'dan William Richard Cardosa ile William Gonzalez Chacon (davul, vurmaçalgılar), basta eski dost Tony Jones (Nina Simone ile de çalmıştı, bende bir albümü bile var), grubun yabancı elemanlarıydı. Hoş yabancı demek caiz mi bilemiyorum, çünkü Cardosa ile Chacon, uzun süredir İstanbullu. El Pluma'nın Türkler'i ise, piyanoda Çağrı Sertel, trombonda Bulut Gülen, trompette Serkan Çiftçi ve gitarda Bilal Karaman'dı. Çağrı'nın piyanistliğini zaten biliyoruz, diğerleri de iyiydi. Özellikle trombonda, ilk kez dinlediğim Bulut Gülen'i çok beğendim. Chacon, konserin sonuna doğru sahne önünde dans eden kızlara pek zarif şekilde eşlik

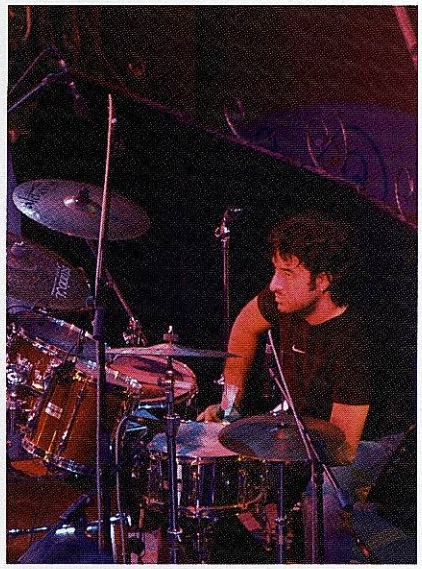

Gene de bence jazz günlerinin en iyi konseri, Quartet Muartet'in üçüncü akşamki konseriydi. Piyanoda Genco Arı, gitarda Sarp Maden, basta Alp Ersönmez ve davulda Volkan Öktem, gerçekten de kendi enstrümanlarının en iyileri arasında. Tek tek o enstrümanlara hakimiyetlerinin yanı sıra, grup olarak da örnek bir bütünlük sergilemeleri, jazz seven her dinleyici için gerçekten bir nimetti. Ne de olsa, Genco haricinde diğer üçünün uzunca bir trio tecrübeleri de var. Alanya Belediyesi, bence son derece yerinde bir kararla protokol uygulamadığı için, ön sıralar dinledikleri müziği besbelli anlayan ve seven genç seyirciler tarafından doldurulmuştu (Genco'yu sinirlendiren

etti. Cardosa ise, bir-iki teşekkür ve komik "eyvallah"ları dışında dilini konuşmadığı bir halkla süper bir iletişim kurdu. Onları dans davet etti, istekli bir koro haline getirdi, el çırptırdı. Ayrıca, iyi bir davulcu.

İkinci akşam, hepsi Almanya'da yaşayan ama yarısı Türk, yarısı Alman olan Cazyapjazz sahneye çıktı. Gitarda Semih Yanyalı, klaviyede Murat küçükboyacı, darbukada Ozan Aydoğan, nefeslilerde Matthias Kaiser, basta Reinhard Buchner ve davulda Mathis Riehm'den oluşan, yadellerin müziklerini bizim ritmlerimizle gerçekten ustaca harmanlamış olan bu enerjik, genç grup da seyirciyle sağlam bir iletişim kurdu. Doğrusu, Türk nağmelerinin de faydasını gördüler. Semih Yanyalı son yıllarda dinlediğim en iyi gitarcılardan biri. Grubun yaş ortalamasının üstünde kalan Kaiser ise, mükemmel bir müzisyen. El Pluma Band de, Cazyapjazz de Akbank Jazz Festivali'nin programında yer alıyor. Yani, Alanya'ya ulaşamamış olanlar bu iki grubu İstanbul'da da dinleyebilir. Tavsiye ederiz.

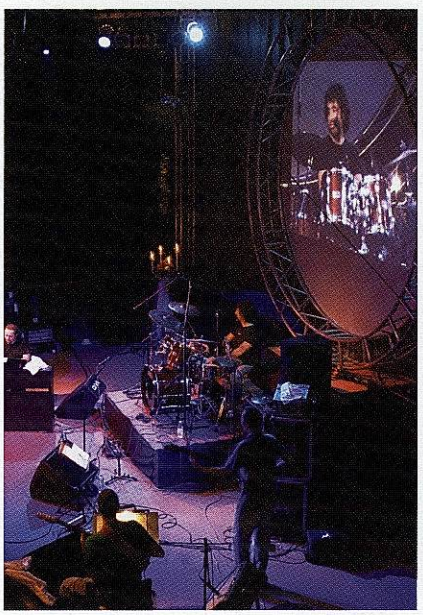

"yastık erbabı"ndan, yani sahne önüne serili yastıklara serilmiş diğer genç ekipten söz etmiyorum). Dinlediler, coşkuyla alkışladılar. Quartet Muartet de Ekim'de Nardis'te, unutmayın.

4. Alanya Caz Günleri'nin son akşamında bu sefer trompetçi Lloyd Chisholm, gene parlak bir grupla, piyanoda Burak Bedikyan, basta Caner Kaptan ve davulda Cengiz Baysal'la çaldı. Cengiz'in ikinci albümü Candy and Milkshake Mayıs'ta çıktı, biliyorsunuz. Bilmiyor idiyseniz de şimdi öğrendiniz. Onu da tavsiye ederiz. Caner sahneye çıktığı anda basının bir telini kopmuş, yerde yatar bulmuş. Öyle çaldı. Nardis'ten tanıdığım Burak Bedikyan, zaten iyi bir piyanistti, kısa sürede çok da gelişmiş. Bu arada Alanya seyircisini bir kez daha takdir ettik, çünkü bildik nağmeler, sürükleyici ritmler ya da şovmenlik baharatıyal desteklenmemiş bu "straight" denebilecek kaliteli jazzı da dikkatle dinlediler. Kendisi de artık bir İstanbullu olan Chisholm'u daha önce tanıyıp dinlemediğime üzülüyorum. Ama belki de editörüm beni azarlamakta haklı, belki de Nardis'e yeterince gitmiyorum sahiden. Lloyd Chisholm ve grubunun hemen ardından, sahneye Ayten Alpman çıktı. Bir Fransız zarafeti içinde, incecik, o jazza son derece yatkın sıcak ve, neden olmasın, buğulu sesi, niteliğinden hiçbir şey yitirmemiş. Yanında da çok usta bir grup vardı, elbette. Piyanoda Elvan Aracı (kolu ona biraz ıstırap veriyordu), basta Raci Pişmişoğlu, davulda Berke Özgümüş'ten oluşan Elvan Aracı Trio. Bu vesileyle Elvan'ı da dinleyebilmek nasip oldu yani. Ayten Alpman ise harikaydı, belki elli yıl öncesinden dinlediğim şarkıları aynı aşkla yorumladı. Tabii ki "Memleketim"le bitirdi, muazzam bir alkış aldı. Sonuçta da herkes memnun kaldı.

Ben Alanya'ya daha çok, bir dost muhabbeti şeklinde geçen plaj voleybolu turnuvalarından aşinayım. 4. Alanya Caz Günleri de bir dost muhabbeti şeklinde gelişti. Grupların gelişini hevesle bekledik, gittiklerine üzüldük. Otelimiz Blue Sky'da heyecanlı planlar yaptık. İnternet kafemiz Başarı'da köle gibi çalıştık. Deniz, havuz görmedik ama, Nazmi Uyar'ın şahsında Alanya Belediye'sinden konukseverlik gördük. Ayrıca, benim deniz ve havuz görmeyişim de, gene köle ruhuyla ilgili, yoksa mevcuttular. Özlem'le Nevra, onların deyişiyle sağ gösterip sol vursam da (sound check'e gelmiyorum deyip gitmek, akşam yemeği sırasında başka restoranlara kaçmak gibi), bize çocuk gibi baktılar. Ama tabii, en önemlisi konserlerdi. Şöyle diyeyim: Galatasaray-Beşiktaş maçını kaçırdığıma bile yanmıyorum.

Cem Tuncer - cemtuncer@yahoo.com
www.cemtuncer.com

PENTATONIC SCALE&VOICINGS

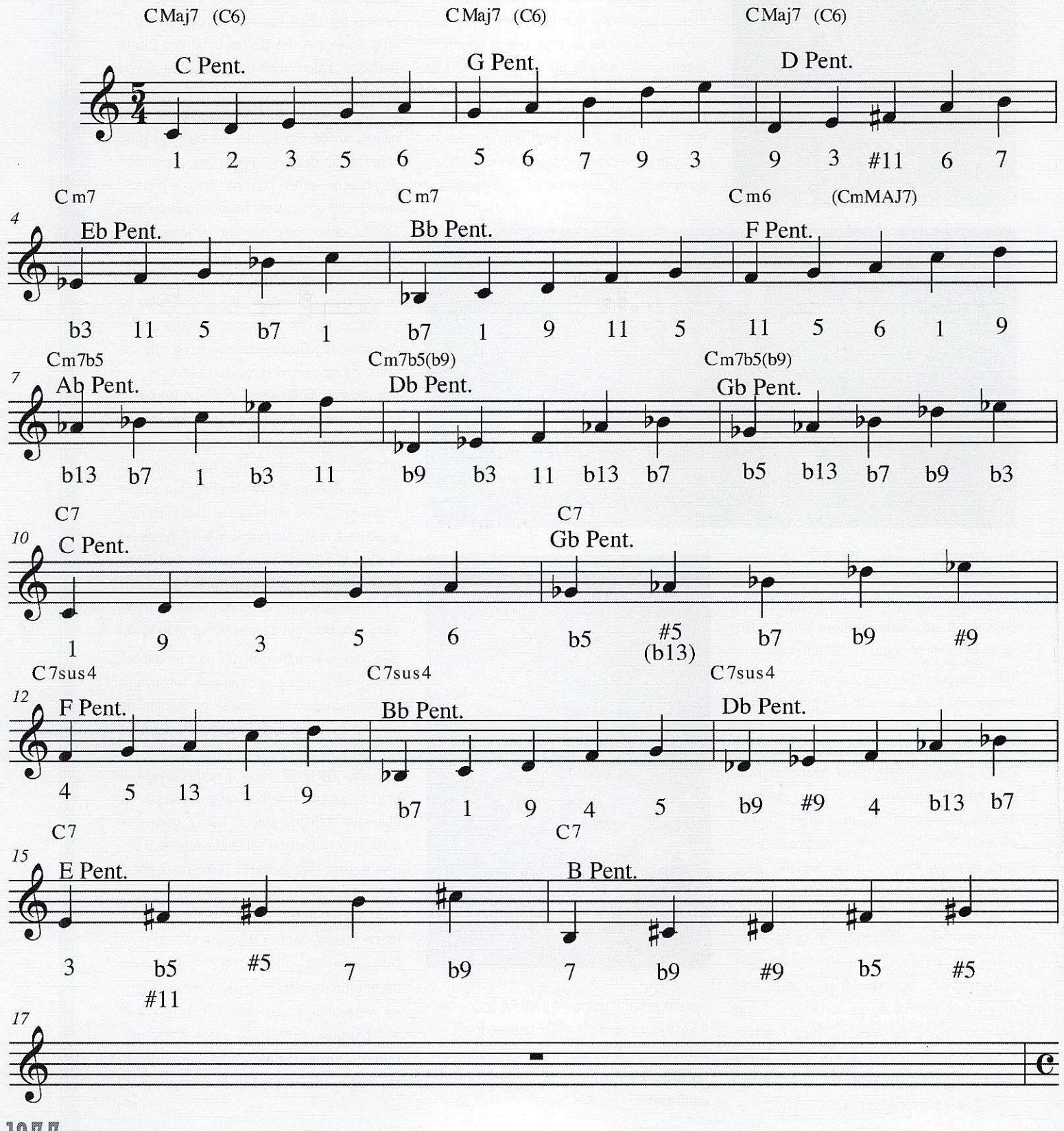

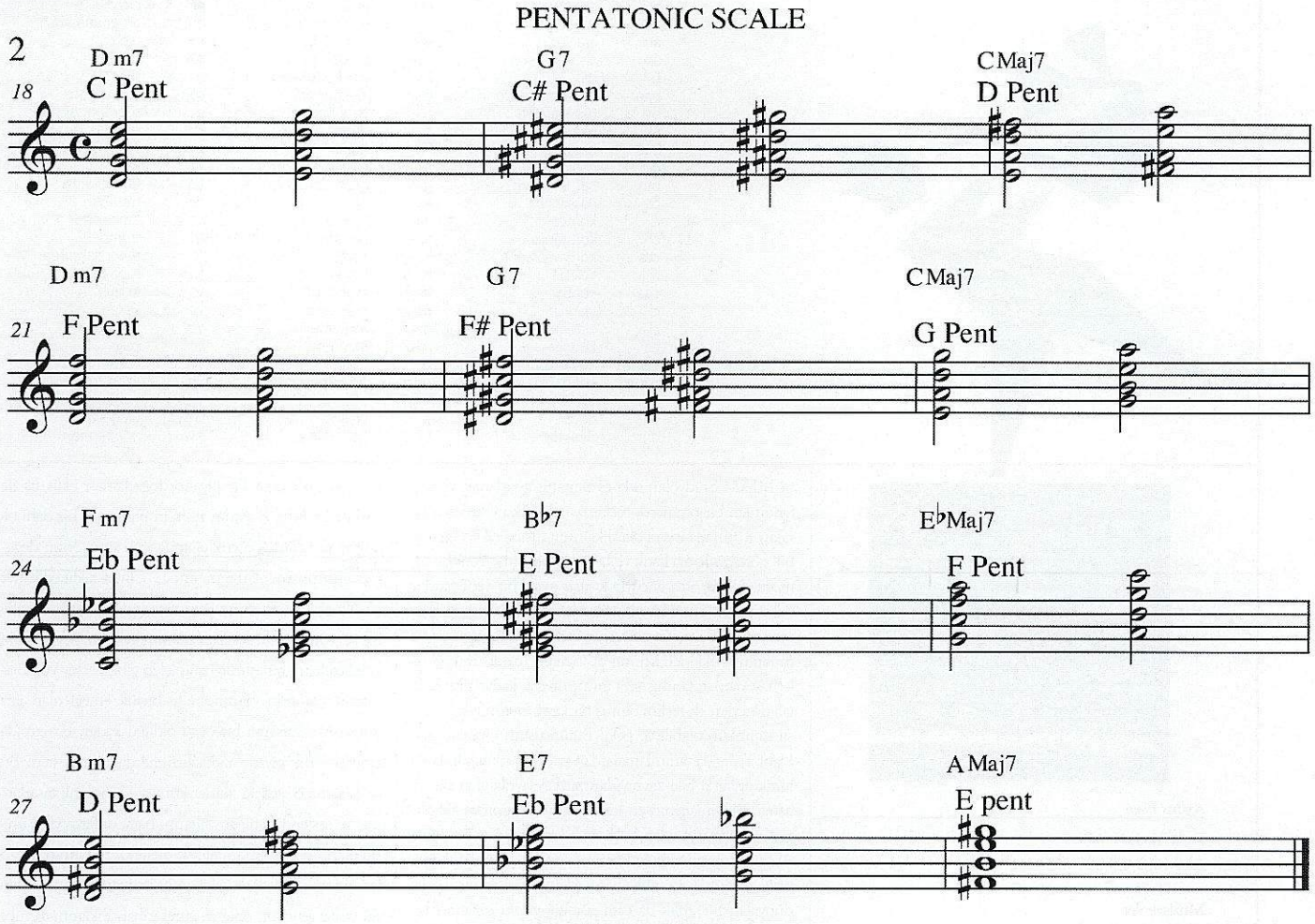

Selamlar,

Bu sayıda daha önceki sayılarda anlattığım pentatonik dizilere devam niteliğinde olan hem hatırlatıcı hem 4'lü voicing'ler konusunda fikir verebilecek örnekler var. Önce ne çeşit akorlara kaçıncı dereceleri üzerinden pentatonikler çalınabilir, bunları gözden geçirelim;

1. Majör akorlara ; I. , V. ve III. Dereceleri üzerinden majör pentatonik çalarsak hangi tansiyonlarını çalmış olacağımızı 1. 2. ve 3. ölçülerde görüyoruz.

2. Minör akorlara bIII., bVII. ve IV. dereceleri üzerinden majör pentatonik çalarsak hangi tansiyonlarını çalmış olacağımızı 4. 5. ve 6. ölçülerde görüyoruz.

3. Minör7b5 akorlarına bVI. , bII. , bV. dereceleri üzerinden majör pentatonik çalarsak hangi tansiyonlarını çalmış olacağımızı 7. 8. ve 9. ölçülerde görüyoruz.

4. Dominant 7 li akorlara I. ve bV. dereceleri üzerinden majör pentatonik çalarsak hangi tansiyonlarını çalmış olacağımızı 10. ve 11. ölçülerde görüyoruz.

IV. , bVII. , bII. dereceleri üzerinden majör pentatonik çalarsak hangi tansiyonlarını çalmış olacağımızı 12. 13. ve 14. ölçülerde görüyoruz.

III. ve VII. Dereceleri üzerinden majör pentatonik çalarsak hangi tansiyonlarını çalmış olacağımızı 15.ve 16 ölçülerde görüyoruz...

18. ölçüyle başlayan II-V-I kadanslarına ise kromatik yukarı hareket eden pentatonikler çalabileceğimize dair örnekler ve bu akorları reharm. edebilecek şekilde pentatonik 4'lü voicing'leri mevcut.

Bu konularla ilgili detaylı örnek ve anlatımları **www.cemtuncer.com**'da çok yakında bulabilirsiniz.

Görüşmek üzere....

ULUSLARARASI KULLANILAN KISALTMALAR

acc	akordiyon	**el** db	elektrik double-bas	picc	piccolo
afl	alto flüt	eh	english horn	prg	programming
arr	aranjör	elb	elektrik bas	**r**	reeds
as	alto saksofon	elg	elektrik gitar	**sax**	saksofon
b	bas	elp	elektrik piyano	si	sitar
bar	bariton saksofon	els	elektrik sitar	sou	sousaphone
bcl	bas klarinet	eu	euphonium	ss	soprano saksofon
bfl	bas flüt	**f**l	flüt	str	strings
bgo	bongo	flh	flügel horn	synth	synthesizer
bjo	banjo	frh	french horn	**ta**	tabla
btb	bas trombon	**g**	gitar	tam	tambourine
bs	bassoon	**h**	horn	tb	trombon
c	kornet	har	harpsichord	timb	timbales
cb	kontrabas	hca	harmonika	tp	trompet
cbs	kontrabassoon	ho	hammond org	ts	tenor saksofon
cel	keleste	hp	harp	tu	tuba
cga	konga	**k**eyb	keyboards	**v**	violin
cl	klarinet	**m**an	mandolin	va	viola
clav	klavinet	mell	mellafon	vb	vibrafon
co	kougar	mrb	marimba	vc	cello
comp	kompözitör	**o**	obua	vo	vokal
cond	kondaktör	orch	orkestra	vtb	valve trombon
cy	simbal	org	org	**w**bd	washboard
d	davul	**p**	piyano	wdwd	woodwinds
dir	direktör	perc	perküsyon	**x**yl	xylophone

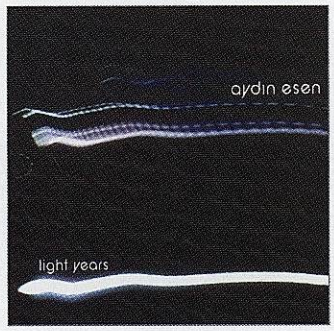

Aydın Esen

Light Years
Ak Müzik 850227 (2006)

Müzisyenler
Aydın Esen (keyb, p, samp)

Synthesizer ve piyano ile klasik kalıpları birleştirirken müzikte yeni evrenlere açılan bestecisi ve piyanist Aydın Esen, Light Years ve Extinction adlarını taşıyan iki yeni albümle yine dinleyiciyle buluşuyor. Her iki albüm de jazz'ın derin sularında yüzmektense, 'yeni müzik'in çok boyutluluğunda müzik, zaman ve evrenle ilgili algılarımızın sınırlarını zorlamaya çağırıyor bizleri. Light Years ve Extinction'ı albümlerin prodüktörü olan Richard Harth ise şöyle anlatıyor:

Kendisini yeni müziğe adamış yeni bir firma olan Extinction, Light Years'ı sunmaktan gurur duyuyor. Bu iki CD'den oluşan kayıt da besteci Aydın Esen'in daha önce hiç duyulmamış ve merak uyandıran çalışmalarından oluşuyor. Aydın Esen, bugüne kadar jazz çevrelerinde geçtiğimiz yüz yılın en yetenekli doğaçlama üstadlarından biri olarak tanınmakla birlikte bir besteye yönelik çalışmalarını şimdiye dek bir sır tutarcasına sadece bir avuç dostuyla paylaşmıştır. Esen'in bugüne dek ortaya koyduğu çalışmalara ve konser performanslarına aşina olanların bir konserde olmadıklarını hissettiren şoke edici derinlikteki açılış parçası Multiverse ile dev bir orkestra performansı elektronikle vücuda geliyor adeta. Multiverse, birbiri ardına gelen sınırsız mesafeleri bir dizi dalgacık ve sancılı döngülerle yansıtırken çoklu evrenlerin doğum sıkıntılarına işaret edercesine sıralanmış üç bölümden oluşuyor. Statik biçimde sürüp giden, uzayın derinliklerinde donan, aynı zamanda acımasız hareketlerle de ilerleyen ses her yerden bir seferde geliyor gibi görünüyor. Multiverse imkansız bir uzaklıkta geriye çekilirken, yerini MIAM Stüdyoları'nda eş zamanlı tasarlanan ve seslendirilen bir piyano doğaçlaması olan Sea Garden'a bırakıyor. Burada insan olasılıklarının dışına çıkan bir teknik göze çarpıyor. Esrik ve belki de delirmiş. Yeni bir armoni dili ve ritm gücüyle kısıtsız akan bir yeni fikirler nehri. Light Years bir yönüyle bluesvari bir kayıt olsa da aynı zamanda uçsuz bucaksız ve kozmik. Keyif verici ve mutluluk yükleyici. Bunun dışında en "ciddi" müziği bile havadan sudanmış gibi zannettirecek kadar zihinle ilgili düzeylere de teslim olmuş bir kayıt. Bütün bunlar nasıl mümkün olabiliyor peki? Bütün üstün sanatlar gibi, Light Years da tanımlamalardan paçayı kurtarabilmiş en kritik anlarda bile kavrayışlarımızdan sıyrılabilen bir çalışma. Bir sanatçının en içteki müzik yaşamının kalıplarını paramparça eden belgesi ve bizi yansıtan bir ayna. Aynı zamanda da sevindirici, korkutucu, gizemli, uhrevi, hızlı, donuk veya milyarlarca derecede ısınmış başka dünyaları bir anlık da olsa görebilmemizi sağlayan bir çerçeve. Eski bir deyiş der ya, 'güneşin altında yeni hiçbirşey yoktur',ama Aydın Esen'in müziği güneşin altındaki yepyeni şeydir-mükemmel ve gizemli."

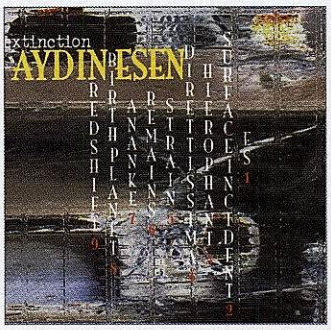

Aydın Esen

Extinction
Ak Müzik 850227 (2006)

Müzisyenler
Aydın Esen (keyb, p)

"Extinction'ın yayınladığı ikinci albüm, Extinction. Arkadaşı Light Years gibi Extinction da müzikteki olağanüstü bir yaratıcı yolculuğa dair vasiyeti temsil ediyor. Uluslararsı şöhretine karşın, şimdiye dek resmi radarlara yakalanmamış Aydın Esen, Extinction ile en merak uyandırıcı ve cüretkar çalışmalarını salıvermiş oldu. Extinction, muazzam bir piyano doğaçlaması olan Es ile başlıyor. Elbette ki Aydın Esen'in piyanosu. Bir dahi olduğunun belirdiği çocukluğundan bu yana onun değişmez enstrümanı olan terra firma... Onun taklit edilemez tarzına ait unsurlar, örneğin tuşesindeki zarafet ve tatlılık veya insanüstü teknik hakimiyetiyle bir nevi yabani bereketliliğini birleştirdiği cümleleri gibi, herşey var. Bestecinin namının yürümesinde büyük emeği olan jazz dünyasına ihtişamlı bir övgü olduğu kadar, bir çırpıda tanınabilecek piyano radikalizmine dair bir gösteri. Bu doğaçlama bestedeki fikirler kümesi eş zamanlı tasarlanmış ve seslendirilmiştir. Yılların, hatta onlarca yılın ürünü olan yazılı besteler aralıksız düşünce zincirinin damağında bıraktığı tatlarla şekillenmiştir.Extinction bize yeni dünyalar getiriyor, onların güzel yabancılıklarını tecrübe etmemize olanak tanıyor. Bu dünyalar Strain'de olduğu gibi moleküler ölçekten başlayıp Surface Incident'ta olduğu gibi gezegenler boyutuna ve Ananke'deki gibi sonsuzluğa uzanıyor.Fakat Extinction parçaların bir koleksiyonu veya bestelerin bir karışımı değil. Herhangi bir şeyin bütünü ters biçimde değiştiremedikten sonra eklenemeyeceği ve çıkarılamayacağı mükemmel bir sanat formunun ta kendisi. Kendi terimlerini çözmesine izin verebiliyor ancak.

Hiç şüphe yok ki Esen'in eskilerden gelen ateşli hayranları arasında Extinction ile birlikte tamamen allak bullak olacaklar çıkacaktır. Bu nedenle bu müziğin en iyi dinleyicisi önyargı ve beklentilerden arınmış olarak gelenler olacaktır. Extinction'ı belki yüzlerce kez dinlemişimdir, ama bir şekilde hep ilk dinlemedir o. Buna benzer başka bir albüm bilmiyorum. Derinlerde bir yerlerde kulaklara ve yüreklere verilen bir şenlik ama şoke edici ve karanlık bir akıl sır erdirilemezliği de var.

Aydın Esen bugün ustalığıyla evrensel bir müzisyen olmakla birlikte onun sorgulamalarına yaklaşan bir müzikal dünya halihazırda bulunmamaktadır. Sanatlar arasında onun müziği, patlamakta olan kristal bir yıldıza giriş, insan yaşamındaki keyifli ve kalbi teslim alan koşulların ta kendisidir.

Bu müzik bir hediyedir." Richard Harth.

Can Atilla

1453 "Sultanlar Aşkına"
Sony 03782 (2006)

Müzisyenler
Can Atilla (keman, komp.)

Sanatçı 1969 yılında Ankara'da doğdu. 1980 yılında H.Ü. Ankara Devlet Konservatuvarı keman bölümüne girdi ve 1990 yılında yüksek lisans diploması ile mezun oldu. 1990, 1991, 1999 ve 2000 Eurovision şarkı yarışması Türkiye finallerine ve 1991 Altın Anten Şarkı yarışması finaline besteci, aranjör ve orkestra şefi olarak katıldı.
1992 yılında ilk solo albümü olan "Bilinçaltı" 1994 yılında ise ikinci solo albümü "Waves of Wheels" Türkiye de ve Midas Records Ltd. tarafından İngiltere ve Avrupa'da yayınlandı. 1995'de üçüncü solo albümü "Efsaneler", 1996'da "Kuvayi Milliye Destanı" adlı tiyatro müziğinin senfonik albüm versiyonu yayınlandı. Bu çalışması ile "Avni Dilligil en iyi orijinal tiyatro müziği" ödülüne layık görüldü.
1997 yılında Yavuz Özkan'ın yönettiği "Bir Erkeğin Anatomisi" adlı filmin özgün müziklerini hazırladı. Televizyon kanalları için hazırlanan drama ve belgeseller için on yılı aşkın bir süre içinde bir çok müzik hazırladı ve hazırlamaya devam ediyor.
"Visual music" (görsel müzik) başlığı altında birçok sanat dergisinde yazıları yayınlandı. 1999 başlarında Hollanda'da bulunan "Eat Records" ile kontrat imzaladı ve albümlerinin dünya da yayınlanması ile ilgili çalışmalar başlatıldı. Aynı yıl içinde Türkiye'de "Albatros" isimli soundtrack albümünü yayınladı. Yücel Çakmaklı tarafından yönetilen TRT'nin televizyon dizisinden, Osmanlı Imparatorluğunun 700. yılı nedeniyle yeniden sinema filmi olarak kurgulanan "Kuruluş - Osmancık" filminin müziklerini hazırladı. Bu filmin müzikleri Türkiye'de ilk kez, Hollywood ve Avrupa'da film müziği kayıtlarında kullanılan "Multitrack Orchestral Dubbing" yöntemiyle gerçekleştirildi. Elektronik çalgılarla gerçek enstrümanların birleştirildiği bu yöntemde, canlı kayıtlar için karma bir orkestra kuruldu ve orkestrayı Can Atilla yönetti. Can Atilla stüdyosu POeM Müzikte birçok genç müzisyen ile çalışmalarına devam ediyor.

E.S.T

Tuesday Wonderland
ACT 9016 (2006)

Müzisyenler
Esbjörn Svensson (p)
Dan Berglund (b)
Magnus Öström (d)

E.S.T'nin dünya piyasasına eylül ayında çıkacak Tuesday Wonderland adlı albümü bizim elimize ulaştı. Şu ana kadar ACT firmasından piyasada olan 11. albüm bu. Mart 2006'da kaydedilen CD'de 11 parça yer alıyor. Sevenlerini mutlu edecek bir çalışma.

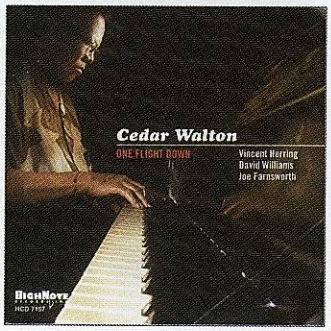

Cedar Walton

One Flight Down
High Note 7157 (2006)

Müzisyenler
Cedar Walton (p)
Vincent Herring (ts)
David Williams (b)
Joe Farnsworth (d)

Piyanist Cedar Walton ve arkadaşları bu yepyeni çalışmada 9 parçaya yer veriyorlar. Besteler dışında Billy Strayhorn Medley'i, Wayne Shorter ve Freddie Hubbard parçalarını seslendiriyorlar. Mainstream jazz severlere öneriyoruz.

Jery Bergonzi

Tenor of the Times
Savant 2074 (2006)

Müzisyenler
Jerry Bergonzi (ts)
Renato Chicco (p)
Dave Santoro (b)
Andrea Michelutti (d)

1950 Boston doğumlu İtalyan kökenli tenorcu Jery Bergonzi kendisi gibi Avrupa kökenli müzisyenlerle kaydettiği bu çalışmasında 7 parçaya yer vermiş. Parçaların tamamının beste ve düzenlemesi sanatçıya ait. Sonny Rollins'ten çok etkilendiğini söyleyen bu müzisyeni mainstream jazz severler sevecekler.

Sheila Jordan & Cameron Brown

Celebration
High Note 7136 (2006)

Müzisyenler
Sheila Jordan (vo)
Cameron Brown (b)

Aslen bir Cherokee olan Sheila Jordan 1995'de Akbank Jazz Festivalinin açılış konserinde sahne almıştı. Bugün 76 yaşında olan sanatçı bu albümü live olarak New York'da, The Triad'da bascı Cameron Brown ile ortaya çıkardı. Bu albümün Avrupa turnesini de bugünlerde yaptığını bildiğimiz sanatçıya sağlıklı ve uzun ömürler diliyoruz. 18 parçanın yer aldığı bu CD'yi vokalden hoşlanan okurlarımıza özellikle öneriyoruz.

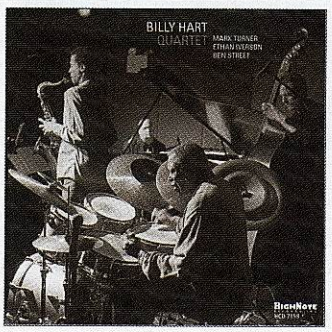

Billy Hart

Quartet
High Note 7158 (2005)

Müzisyenler
Mark Turner (ts)
Ethan Iverson (p)
Ben Street (b)
Billy Hart (d)

1940 doğumlu davulcu Billy Hart ilk kez Shirley Horn ve Buck Hill konserlerinde tanındı. Jimmy Smith ve

Wes Montgomery ile turnelerde sahne aldı. Uzun müzikal kariyerinde neredeyse çalmadığı müzisyen olmayan bu büyük davulcu 500'den fazla albümde sideman olarak yer aldı. 9 parçanın yer aldığı bu albüm ise sanatçının kendi liderliğindeki 8. albümü. Bestelerin yanında John Coltrane, Charlie Parker yorumlarına da yer verilmiş.

Roberto Bellatalla

Bows' Wind
Cam Jazz 7781-2 (2006)

Müzisyenler
Roberto Bellatalla (b)
Giovanni Maier (b)
Michele Rabbia (perc)

Modern İtalyan müzisyenlerinden Roberto Bellatalla ve arkadaşlarının bu trio kaydını modern ve minimal müzikten hoşlananlara öneriyoruz.

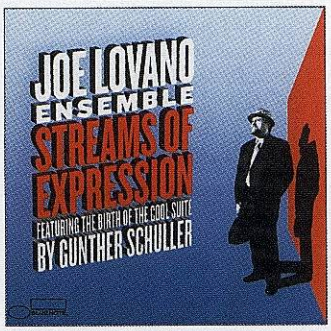

Joe Lovano Ensemble

Streams of Expression
Blue Note 41092 22 (2006)

Müzisyenler
Joe Lovano (ts)
Barry Ries (tp)
Larry Farrell (tb)
Steve Slagle (as, flt)
George Garzone (ts)
Ralph Lalama (ts)
Gary Smulyan (bs)
John Hicks (p)
Dennis Irvin (b)
Lewis Nash (d)

2001'den beri bu proje üzerinde çalışan Joe Lovano albümü Gil Evans, John Lewis ve Miles Davis'e ithafen yapmış.
7 ana bölümden oluşan CD'de; 1. bölüm "Streams – Gunther Schuller ve onun Third Stream yenilikleri; 2. bölüm Cool, Miles Davis ve Gil Evans; 3. bölüm; Eric Dolphy ve Charles Mingus, 4.bölüm, Ornette Coleman, Keith Jarrett, Dewey Redman, Don Cherry, Paul Motian, Ed Blackwell, Wayne Shorter, Billy Higgins, Sonny Rollins, Jackie McLean için yazılmış parçalar yer alıyor. Fire Prophets adlı 5. bölüm ise John Coltrane, Albert Ayler, Archie Shepp, Pharoah Sanders, Max Roach, Elvin Jones ve Cecil Taylor için olan bölüm. Blue Sketches, 6. bölüm John Coltrane ve onun etkilediği çeşitli spontan besteler; 7 ve son bölüme Big Ben adı verilmiş, Ben Webster, Hank Jones, Rahsaan Roland Kirk için olan bölüm.

Eldar

Eldar
Sony 259326 (2005)

Müzisyenler
Eldar (p, synth)
John Pattitucci (b)
Todd Strait (d, perc)
Michael Brecker (ts)

1987 Kırgızistan doğumlu Eldar aslında epeydir Avrupa ve ABD jazz dinleyicisi tarafından biliniyor. Bu ilk albümünden sonra çıkan 2006 tarihli "Live at the Blue Note" için DB'de 4 yıldız verilmiş. İlk kez 1996'da 12 yaşındayken farkedilip ABD'ye götürülen genç müzisyen 4 yıl boyunca Michigan'da sıkı bir müzik eğitiminden sonra yarışmalardan aldığı birincilik ödülleri ile adının duyulmasından sonra 2004'de Wynton Marsalis tarafından Jazz at Lincoln Center'ın açılışında çalma daveti almış. İnanılmaz derecede hızlı, yüksek ve uzun çalan bu genç adam eminiz ki bizi şaşırttığı kadar sizi de şaşırtacak.

Eliane Elias

Around the City
BMG 80228 25 (2006)

Müzisyenler
Eliane Elias (vo, p, Ham.B3)
Marc Johnson (b)
Oscar Castro Neves (g)
Adam Rogers (g)
Vicente Amigo (g)
Randy Brecker (tp)
Dave Valentin (flt)
Gene Lake (d)

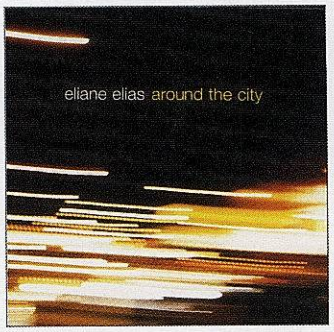

Bu son çalışmasında piyanistliği kadar vokalini de öne çıkaran Eliane Elias oldukça keyifli kadrosuyla 13 parça kaydetmiş. Albümde Oye Como Va ve Save your Love for Me gibi bilinen parçalar olduğu gibi sanatçının kendi besteleri de yer alıyor.

Medeski, Martin & Wood

Note Blue
58772 2 (2006)

Müzisyenler
John Medeski (keyb)
Billy Martin (d, perc)
Chris Wood (b)

MM&W'un Blue Note adı altında 1998-2005 yılları arasında yaptıkları albümlerden bir best of. Daha önce albümlerinden almamış olan okurlarımız için müzikal anlamda genel bir fakir edinmek için son derece ideal.

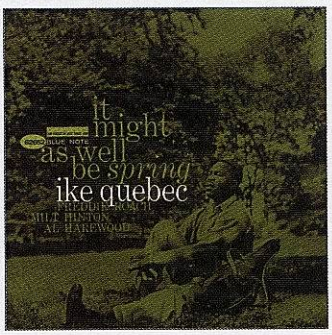

Ike Quebec

It Might As Well be Spring
Blue Note 62652 (2006)

Müzisyenler
Ike Quebec (ts)

Freddie Roach (org)
Milt Hinton (b)
Al Harewood (d)

İlk kez 1961'de LP olarak yayımlanan albümün CD baskısı. 6 parça yer alıyor, arşivcilere...

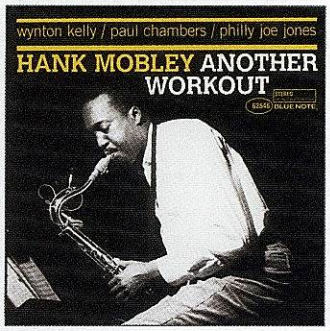

Hank Mobley

Another Workout
Blue Note 62646 (2006)

Müzisyenler
Hank Mobley (ts)
Wynton Kelly (p)
Paul Chambers (b)
Philly Joe Jones (d)

1961 tarihli, Rudy Van Gelder tarafından remaster edilen bu kez bir Hank Mobley çalışması. Dönemin kayıt gereği 5 uzun parça yer alıyor, arşivcilere...

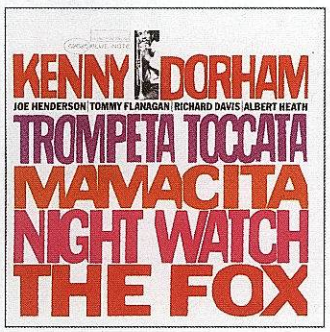

Kenny Dorham

Trompeta Toccata
Blue Note 62635 (2006)

Müzisyenler
Kenny Dorham (tp)
Joe Henderson (ts)
Tommy Flanagan (p)
Richard Davis (b)
Albert Heath (d)

1964 tarihli, Rudy Van Gelder tarafından remaster edilen bir Kenny Dorham çalışması. 4 uzun parça var, bu da arşivcilere...

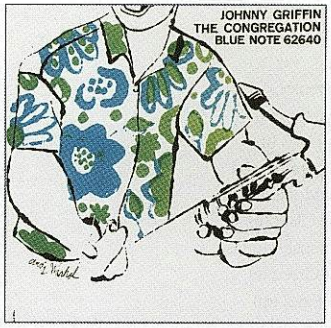

Johnny Griffin

The Congregation
Blue Note 62640 (2006)

Müzisyenler
Johnny Griffin (ts)
Sonny Clark (p)
Paul Chambers (b)
Kenny Dennis (d)

1957 tarihli, Rudy Van Gelder tarafından remaster edilen bir Johnny Griffin çalışması. 6 parça var, arşivcilere...

Jackie McLean

It's Time
Blue Note 58285 (2006)

Müzisyenler
Charles Tolliver (tp)
Jackie McLean (as)
Herbie Hancock (p)
Cecil McBee (b)
Roy Haynes (d)

1964 tarihli, Rudy Van Gelder tarafından remaster edilen bir Jackie McLean çalışması. Besteler Jackie McLean ve trompetçi Charles Tolliver'e ait 6 parça var, arşivcilere...

Grant Green

Live at Club Mozambique
Blue Note 63522 (2006)

Müzisyenler
Clarence Thomas (ss, ts)
Houston Person (ts)
Grant Green (g)
Ronnie Foster (org)
Idris Muhammad (d)

1971 yılında ABD Detroit'deki kulüp Mozambiqu-

e'de kaydedilen bu müzik şimdiye kadar hiç basılmamış. Bu kayıtlar ilk kez Blue Note tarafından bu CD için yeniden master edilerek temizlenmiş ve basılmış. Orijinal multi track kurtarılamamış onun için bu kayıt mono. Bunlar sadece kayıt bilgileri, bizim gerçek jazz dinleyicilerine önerimiz çalıştaki mükemmeliyeti duymak tabiki.

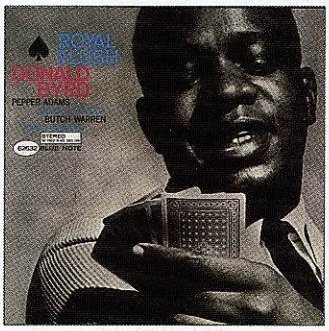

Donald Byrd

Royal Flush
Blue Note 62632 (2006)

Müzisyenler
Donald Byrd (tp)
Pepper Adams (bs)
Herbie Hancock (p)
Butch Warren (b)
Billy Higgins (d)

Herbie Hancock'un ilk Blue Note albümünde dikkat çeker bir şekilde yer alması ve bir parçasının kaydı bu albüm ile olmuş. Dönemin iki önemli adamı Donald Byrd ve Pepper Adams'I bir araya getirmek ve bir başka önem arzeden ritim seksiyon bu albümün döneminde iyi satmasına neden olmuş. İlk kayıt tarihi 1961. Rudy Van Gelder tarafından re-master edilmiş.

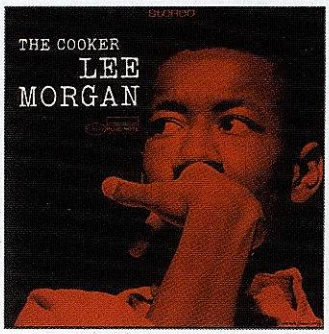

Lee Morgan

The Cooker

Blue Note 62643 (2006)

Müzisyenler
Lee Morgan (tp)
Pepper Adams (bs)
Bobby Timmons (p)
Paul Chambers (b)
Philly Joe Jones (d)

1957 tarihli, Rudy Van Gelder tarafından re-master edilen bir Lee Morgan çalışması. Orijinaller ve Dizzy Gillespie ve Cole Porter bestelerinin yer aldığı 6 parça var, arşivcilere...

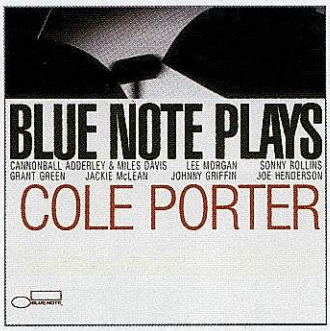

Cole Porter

Blue Note Plays
Blue Note 49303 (2006)

Müzisyenler
Cannonball Adderley (as)
Miles Davis (tp)
Lee Morgan (tp)
Sonny Rollins (ts)
Grant Green (g)
Jackie McLean (as)
Johnny Griffin (ts)
Joe Henderson (ts)

Blue Note "Blue Note Plays" adı altında yaptığı bu yeni seri albüm ile kendi etiketi altındaki sanatçıların değişik konseptlerle de olsa satışını sağlamak tabiki. Bu seriden çıkan Cole Porter 1891-1964 yılları arasında yaşamış, ABD'nin en tanınmış besteci ve şarkı sözü yazardır. Onun parçalarının yukarıda adlarını yazdığımız sanatçılar ve grupları tarafından yorumu bu albümde toplanmış. Jazz tarihi ve Amerikan müziği açısından oldukça önem arzeden bu çalışmalar okurlarımızın ilgisini mutlaka çekecektir.

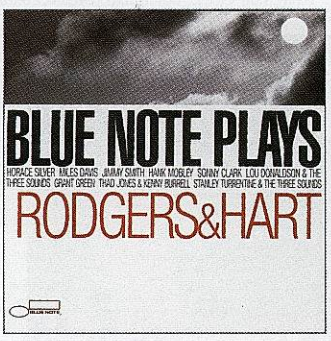

Rodgers & Hart

Blue Note Plays

Blue Note 49295 (2006)

Müzisyenler
Horace Silver (p)
Miles Davis (tp)
Jimmy Smith (org)
Hank Mobley (ts)
Sonny Clark (p)
Lou Donaldson (as)
Grant Green (g)
Thad Jones (tp)
Kenny Burell (g)
Stanley Turrentine (ts)

Aynı yukarıda bahsettiğimiz konseptde Richard Rodgers (1902-1979) ve Lorenz Hart (1895-1943) bestelerinin yukarıda adları sayılı müzisyen ve grupları tarafından yorumlanmış parçalarının toplandığı bu CD'de 9 parça yer alıyor.

Gershwin

Blue Note Plays
Blue Note 49291 (2006)

Müzisyenler
Lee Morgan (tp)
Jimmy Smith (org)
Stanley Turrentine (ts)
Lou Donaldson (as)
Kenny Burrell (g)
Ike Quebec (ts)
Thad Jones (tp)
Grant Green (g)

Amerikan müziğinin bir başka önemli ismi olan George Gershwin (1898-1937) ve Ira Gershwin (1896-1983) kardeşlerin müzik dünyasına kazandırdığı bestelerden etkilenen pekçok jazz müzisyeni onların bestelerini zaman içinde yorumlamıştı. Yukarıda adları yazılı olan Blue Note sanatçıları ve onların grupları A Foggy Day, But Not For Me, The Man I Love gibi ölümsüz parçaları bu albümde toplamışlar. Toplam 7 parça yer alıyor.

Billie Holiday

Blue Note Plays
Blue Note 49321 (2006)

Müzisyenler
Dexter Gordon (ts)
Miles Davis (tp)
Herbie Nichols (p)
Clifford Brown (tp)

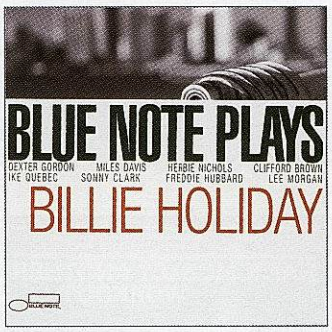

Ike Quebec (ts)
Sonny Clark (p)
Lee Morgan (tp)

1915 Baltimore doğumlu Billie Holiday ilk kez emrprezario John Hammond tarafından keşfedilmiş ve ilk kaydını 1933'de Benny Goodman ile yapmıştı. Count Basie, Artie Shaw, Roy Eldridge ilk çaldığı orkestra şefleriydi. En uzun dostluğu ise Lester Young ile kurmuştu. Hiç bir zaman eğitim almadı, doğuştan yeteneği ve inanılmaz drama gücü ile jazz'ın en önemli isimlerinden biri oldu. Onun söylediği gibi söylenemeyen şarkıların da sahibi oldu. The Man I Love ve Porgy böyle anılan şarkılardandır. İşte bunun gibi 8 adet parçayı yukarıda adlarını yazdığımız müzisyenler ve grupları seslendiriyor. Lover Man, You've Changed, Yesterdays, Lady Sings The Blues, Easy Living, Body and Soul, God Bless The Child...

Jimmy McGriff

A Tribute to Basie
Blue Note 64644 (2006)

Müzisyenler
Jimmy McGriff (Ham.B3.org)

Jimmy McGriff kendisinin her zaman bir blues orgcusu olduğunu söyledi. 1966 yılına ait bu kayıtta Manny Albam yönetimindeki büyük orkestra ile Count Basie'yi anıyor. Büyük orkestrada pekçok jazz müzisyeni kendisine eşlik ediyor. Bunlar arasında Frank Wess (as), Mel Lewis (d), Thad Jones (tp), Frank Foster (ts), Kenny Burrell (g), J.J.Johnson (tb), Grady Tate (d) yer alıyor.

Liz Wright

Salt
Verve 2003

Open Your Eyes, You Can Fly (Chick Corea), Salt (Liz Wright), Afro Blue (Mongo Santamaria), Soon As I

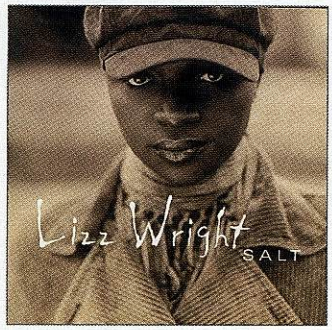

Get Home (C.Smalls), Walk With Me, Eternity (Liz Wright), Goodbye (G.Jenkins), Vocalise, Fire (Liz Wright), Blue Rose, Lead The Way (Brian Blade), Silence (Liz Wright) adlı 12 parçanın yer aldığı bu albümün sahibi besteci ve performer Liz Wright'ı günümüz müzisyenlerinden iyi bir örnek olarak özellikle vokal severlere öneriyoruz.

Gipsy Kings

Pasajero
Sony 6891842 (2006)

Müzisyenler
Nicolas Reyes (g, vo)
Tonino Ballardo (g, vo)
François Canor Reyes (g, vo)
Paco Ballardo (g, vo)
Andre Reyes (g, vo)
Paul Reyes (g, vo)
Bernard Paganotti (b)
Patrice Renson (d)
Jasco Ramic (acc)

Marc Moulin

Placebo Years
Blue Note 356688 27 (2006)

Müzisyenler
Marc Moulin (sythn, keyb, arr)
Alex Scorier (tp)
Johnny Dover (bs)
Frans van Dijk (tb)
Philippe Catherine (g)
Yvan De Souter (b)
Garcia Morales (d, perc)

Jazz'ı özümsemiş teknolojiyi inanılmaz kullanabilen piyanist Marc Moulin bu kez 1971-1974 yılları arasında çalınan Placebo parçalarını yorumluyor. Bu Placebo son konserini 1976'da veren Placebo (Brian Molko'nun Placebo'su değil).

Sergent Garcia

Mascaras
Virgin 27262 (2006)

Sergent Garcia

Dulce Con Chile
Virgin 03098 (2006)

Latin severlere 2 adet Sergent Garcia albümü piyasada...

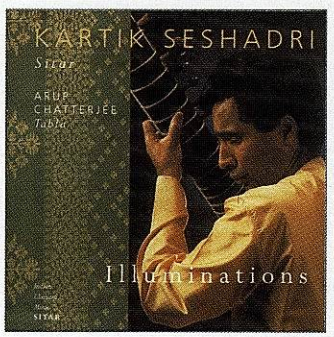

Kartik Seshadri

Illuminations

Traditional Crossroads 4326 (2006)

Müzisyenler
Kartik Seshadri (sitar)
Arup Chatterjee (tabla)
Anne Seshadri (treble tanpura)
Terry Longshore (bas tanpura)

Etnik müzikten hoşlananlara duyuracağımız bu CD Hint müziği ve sitar severlere. 32.30 dakikalık Raga Anandi Kalyan ve 30.16 dakikalık Raga Basant Mukhari adlı 2 parçadan oluşuyor.

Ayhan Sicimoğlu

Friends & Family
Doublemoon 0035 (2006)

Müzisyenler
Aydın Esen (p)
Fahir Atakoğlu (p)
Amik Guerra (tp)
Toygun Sözen (as)
Serhan Erkol (bs)
Eyüp Hamiş (zurna)
Eylem Pelit (b)
Volkan Öktem (d)
Ayhan Sicimoğlu (perc)
Rodrigo Rodriguez (timbal)
Uğur Yücel (surdu)

Yukarıda adları sayılı sanatçılardan başka albümde yer alan pekçok sanatçı daha var. Ayşe Sicimoğlu (vo), Balık Ayhan (darbuka), Banu Birkan (ses), Banu Kunt (vo), Bulut Gülen (tb), Cesar Correa (keyb), Gözde Gülşen (cello), Jozi Levi (perc), Mango Memed (vi), Mirkelam (vo), Nurcan Tecik (vo), Ömer Özdoğan (b), Özkan Uğur (b), Shango Ayhan (vi), Uğurcan Sezen (keyb), Zeynep Özbilen (vo).
Albüm ve sanatçı ile ilgili geniş röportajı Dergimizin 22, 22, 23. sayfalarında Tunçel Gülsoy'un kaleminden okuyabilirsiniz.

Seda Binbaşgil
esintiler@tnn.net

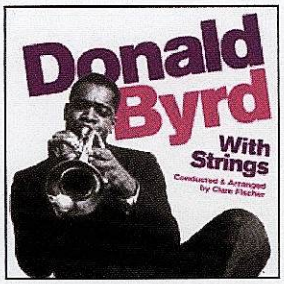

With Strings
Donald Byrd

Yayın Tarihi: Haziran 20, 2006
Kayıt Tarihi: Mayıs 7, 1956-1957
Lone Hill Jazz

Temmuzius Baker (flt)
Donald Byrd (tp)
Clare Fischer (p)
Milt Hinton (b)
Osie Johnson (d)
Harry Lookofsky (vi)
Gene Orloff (vi)
Romeo Penque (clt)
Ray Santisi (p)
Doug Watkins (b)
Jimmy Zitano (d)

Love Sublime
Brad Mehldau/Renée Fleming

Yayın Tarihi : Haziran 27, 2006
Nonesuch

Renée Fleming (s, vo)
Brad Mehldau (p)

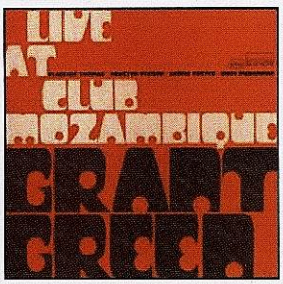

Live at Club Mozambique
Grant Green

Yayın Tarihi : Temmuz 18, 2006
Kayıt Tarihi Ocak 6, 1971,Ocak 7, 1971
Blue Note

Ronnie Foster (org)
Grant Green (g)
Idris Muhammad (d)
Houston Person (ts)
Clarence Thomas (ss, ts)

One O'Clock Jump: The Very Best of Count Basie
Count Basie

Yayın Tarihi : Ağustos 1, 2006
Kayıt Tarihi Kasım 9, 1936-Haziran 27, 1942
Columbia/Legacy

Don Byas (ts)
Buck Clayton (tp, arr)
Shad Collins (tp)
Ed Cuffee (tb)

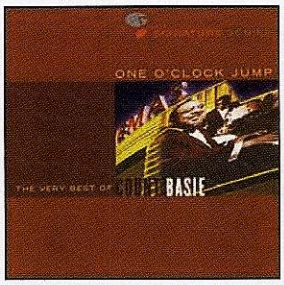

Vic Dickenson (tb)
Harry "Sweets" Edison (tp)
Andy Gibson (arr)
Freddie Green (g)
Jo Jones (d)
Al Killian (tp)
Ed Lewis (tp)
Dan Minor (tb)
Benny Morton's All Stars (tb)
Walter Page (b)
Cağustoshey Roberts (as)
Eli Robinson (tb)
Jimmy Rushing (vo)
Robert Scott (tb)
Carl Smith (tp)
Tab Smith (as, ss)
Buddy Tate (ts)
Earle Warren (as)
Jack Washington (bs)
Dicky Wells (tb)
Henri Woode (arr)
Lester Young (ts)

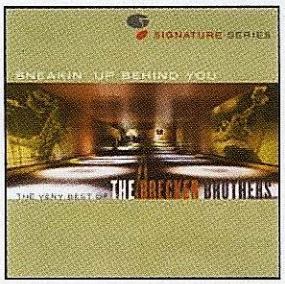

Sneakin' Up Behind You: The Very Best of the Brecker Brothers
Brecker Brothers

Yayın Tarihi Ağustos 1, 2006
Arista/Legacy

Manolo Badrena (perc)
Terry Bozzio (d)
Michael Brecker (ts)
Randy Brecker (tp)
Hiram Bullock (g)
Rafael Cruz (perc)
George Duke (s)
Sammy Figueroa (perc)
Barry Finnerty (g)
Howard Fritzson (dir)
Mark Gray (p, keyb)
Don Grolnick (keyb)
Jeremy Holiday (a&r)
Neil Jason (b)
Steven "Steven J." Jordan (d)
Steve Khan (g)
Marl Larson (des)
Will Lee (b, vo)
Bob Mann (g)
Harvey Mason, Sr. (d)
Ralph McDonald (perc)
Marcus Miller (b)
Richie Morales (d)
Airto Moreira (perc)
Chris Parker (d)
Jack Richardson (pro)
Doug Riley (keyb)
Seth Rothstein (dir)
Tom "Curly" Ruff (remaster)
David Sanborn (as)
Richard Seidel (prod)
Abe Vélez (man)
Lenny White (d)

A Night in Tunisia: The Very Best of Dizzy Gillespie
Dizzy Gillespie

Yayın Tarihi Ağustos 1, 2006

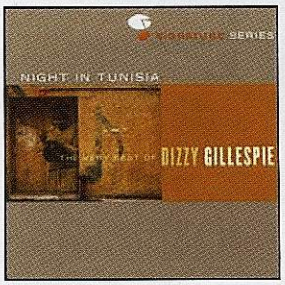

RCA/Legacy

Benny Bailey (tp)
Taswell Baird (tb)
Steven Berkowitz (a&r)
John Brown (as)
Ray Brown (b)
Don Byas (ts)
Kenny Clarke (d)
John Collins (g)
Willie Cook (tp)
Bill DeArango (g)
Andy Duryea (tb)
James "Mtume" Forman (p)
Howard Fritzson (dir)
Gil Fuller (arr)
Joe Gayles (ts)
Dizzy Gillespie (tp, vo)
Charles Greenlea (tb)
Kenny "Pancho" Hagood (vo)
Al Haig (p)
John Hamilton (photo)
Joe Harris (conga, d)
J.C. Heard (d)
Ernie Henry (as)
Jeremy Holiday (a&r)
Sam Hurt (tb)
Milt Jackson (vib)
Budd Johnson (ts)
Howard Glover "Johnny" Johnson (as)
Ted Kelly (tb)
Mart Larson (design)
Yusef Lateef (ts)
John Richard Lewis (p)
Sabú Martínez (bongo)
Matthew McKay (tp)
Al McKibbon (b)
James Moody Sextet (ts)
Big Nick Nicholas (ts)
Raymond Orr (tp)
Joseph M. Palmaccio (remas)
Cecil Payne (bs)
Seth Rothstein (dir)
George Russell (arr)
Richard Seidel (prod)
William Shepherd (tb)
Teddy Stewart (d)
Jesse Tarrant (tb)
Abe Vélez (man)
Gerald Wilson (arr)
Elmon Wright (tp)
Lammar Wright, Jr. (tp)

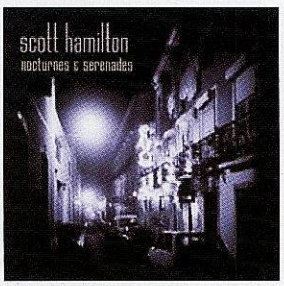

Nocturnes & Serenades
Scott Hamilton

Yayın Tarihi Ağustos 1, 2006
Kayıt Tarihi Şubat 14, 2005-Mar 18, 2005
Concord

Berit Bolt (photo)
Steve Brown (d)
Andrew Cleyndert (eng)
David Green (b)
Scott Hamilton (ts)
Stephen Hart (mix)
Barry Hatcher (prod)
George Horn (master)
John Pearce (p)

Brian Peerless (prod)
Andrew Pham (dir)
Nick Phillips (mixing)
Loren Schoenberg

God Bless the Child: The Very Best of Billie Holiday
Billie Holiday

Yayın Tarihi Ağustos 1, 2006
Kayıt Tarihi Temmuz 2, 1935-Şubat 10, 1942
Columbia/Legacy

Bernard Addison (g)
Buster Bailey (clt)
Bunny Berigan (tp)
Steven Berkowitz (a&r)
Emmett Berry (tp)
Lester Boone (as)
Stacey Boyle (a&r)
Joe Bushkin (p)
Al Casey (g)
Paul Chapman (g)
Buck Clayton (tp)
Cozy Cole (d)
Kevin Cooley (photo)
Herbert Cowans (d)
Eddie Dougherty (d)
Roy Eldridge (tp)
Gene Fields (g)
Howard Fritzson (dir)
Carl Frye (as)
Benny Goodman (clt)
Freddie Green (g)
Jimmy Hamilton (clt)
John F. Hammond (prod)
Bernie Hanighen (prod)
J.C. Heard (d)
Eddie Heywood (p)
Johnny Hodges (as)
Billie Holiday (vo)
Jeremy Holiday (a&r)
Kenneth Hollon (ts)
Jo Jones (d)
Jonah Jones (tp)
John Kirby (b)
Marl Larson (des)
Lawrence Lucie (g)
Dick McDonough (g)
Grachan Moncur III (b)
Vido Musso (ts)
Walter Page (b)
Stanley Payne (ts)
Pete Peterson (b)
Ernie Powell (ts)
Jimmy Powell (as)
Allan Reuss (g)
Prince Robinson (ts)
Seth Rothstein (dir)
Babe Russin (ts)
Hymie Schertzer (as)
Kermit Scott (ts)
Richard Seidel (prod)
Charlie Shavers (tp)
Artie Shaw (clt)
Tab Smith (as, ss)
Maria Triana (remastering)
John Trueheart (g)
Abe Vélez (man)
Ben Webster (ts)
Hal West (d)
Sonny White (p)
Mark Wilder (remastering)
John Williams (b)
Teddy Wilson (p)
Lester Young (ts)

Streams of Expression
Joe Lovano

Yayın Tarihi Ağustos 1, 2006
Kayıt Tarihi Dec 13, 2005-Dec 14, 2005
Blue Note

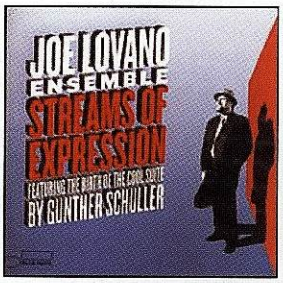

James Farber (eng)
Larry Farrell (tb)
George Garzone (ts)
Tim Hagans (tp)
John Hicks (p)
Dennis Irwin (b)
Jim Keller (eng)
Ralph Lalama (ts)
J. Lewis (arr)
Joe Lovano (ts, clt, arr, prod)
Brian Montgomery (mixing)
Lewis Nash (d)
Michael Parloff (flt)
Ross Peterson (eng)
Barry Ries (tp)
Anthony Ruotolo (mixing)
Charles Russo (clt)
Gunther Schuller (arr)
Steve Slagle (flt, as, ss)
Gary Smulyan (bs)
James Weidman (p)

Intimidade
Tania Maria

Yayın Tarihi Oct 11, 2005
Blue Note

Marc Bertaux (b)
Mestre Carneiro (perc)
Luiz Ağustosusto Cavani (d)
Alain Cluzeau (ass)
Thomas Dorn (photo)
Thierry Fanfant (b)
Michel Geiss (mastering)
Eddie Gómez (b)
Temmuzio Gonçalves (perc)
Fabien Haimovici (d)
Eric Kressmann (prod)
Tânia Maria (p, arr, vo, prod, Fender Rhodes)
Emmanuel Payet (eng)
Didier Pouydesseau (ass)

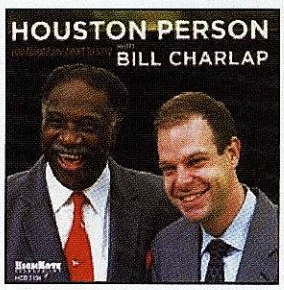

You Taught My Heart to Sing
Houston Person/Bill Charlap

Yayın Tarihi Ağustos 1, 2006
Kayıt Tarihi Ağustos 4, 2004
Highnote

Bill Charlap (p)
Joe Fields (prod)
Houston Person (ts, prod)
Maureen Sickler (ass)
Rudy Van Gelder (eng)
Brad Wrolstad (des)

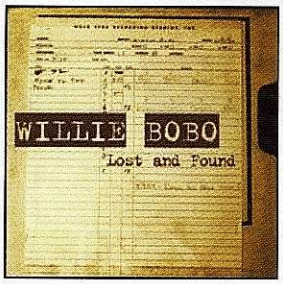

Lost and Found
Willie Bobo

Yayın Tarihi Ağustos 15, 2006
Concord

Abbey Anna (dir)
Eric Bobo (prod)
Willie Bobo (prod)
Mario Caldato, Jr. (prod)
Robert Carranza (mixing)
Marc Cazorla (prod)
Alicia Correa (prod)
Estavan Oriol (photo)
Andrew Pham (des)
Seth Presant (mastering)

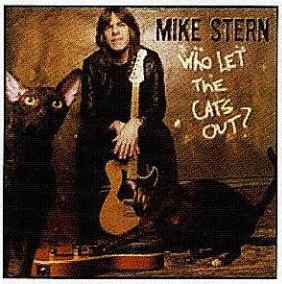

Who Let the Cats Out
Mike Stern

Yayın Tarihi Ağustos 15, 2006
Heads Up International

Richard Bona (b, vo)
Greg Calbi (mastering)
Chris Minh Doky (b)
Bob Franceschini (s)
Paul Greco (photo)
Roy Hargrove (tp)
Robert Hoffman (des)
Dave Love (prod)
Phil Magnotti (eng)
Gregoire Maret (har)
Bill Milkowski (prod)
Me'Shell NdegéOcello (b)
Mike Stern (g)
Kim Thompson (d)
Dave Weckl (d)
Victor Wooten (b)

Around the City
Eliane Elias

Yayın Tarihi Ağustos 22, 2006
Bluebird/RCA Victor

Vicente Amigo (g)
Paulinho Braga (d)
Amanda Elias Brecker (clapping)
Randy Brecker (tp)
Greg Calbi (mastering)
Oscar Castro (g)
Josh Copp (eng)
Paulinho Da Costa (perc)
Peter Doris (eng)
Eliane Elias (synth, p, hammond, vo, prod, fender rhodes, wurlitzer)
Joe Ferla (eng)
Stephen Ferrera (prod)

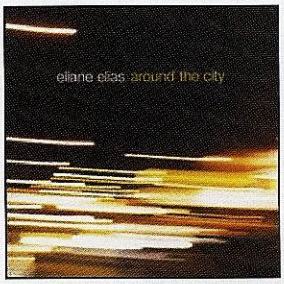

Gilmar Gomes	Vurmalı çalgılar
Gene Lake	Davul
Andres Levin	Gitar, Producer
Lester Mendez	Producer, Instrumentation
Eric Ogden	Photography
Bob Power	Mixing
Phillip Ramos	Assistant Engineer
Adam Rodgers	Gitar
Nicole Schneider	Stylist
Bruce Swedien	Mixing
Brian Thorn	Assistant Engineer
Dave Valentin	Flüt
Josh Wilbur	Engineer
Joe Wohlmuth	Engineer
Andy Zulla	Mixing

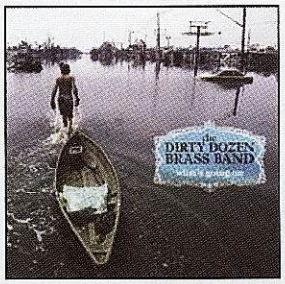

What's Goin' On
The Dirty Dozen Brass Band

Yayın Tarihi Ağustos 29, 2006
Kayıt Tarihi 2006
Shout! Factory

Shawn Amos	Producer, Photography
Revert Andrews	Trombon, Group Member
Clint Bennett	Engineer, Mixing
Carmen Borgia	Music Preparation
Doug Bossi	Gitar
Gregory Michael Davis II	Trompet, Group Member
Terence Higgins	Davul, Group Member
Emily Johnson	Artwork, Photography, Package Supervision
Kirk Joseph	Sousaphone, Group Member
Robert Y. Kim	Coordination
Pat Kraus	Mastering
Roger Lewis	Saksofon (Bariton), Group Member
Anthony Marinelli	Aranjör, Klavyeler, Producer
Leon Mobley	Vurmalı çalgılar
Oscar Monsalve	Engineer
Ivan Neville	Aranjör
Jeff Palo	Producer
Ben Peeler	Gitar
Sam Seifert	Assistant Engineer
David Streja	Coordination
Efrem Towns	Trompet, Flugelhorn, Group Member
Michael Weintrob	Photography

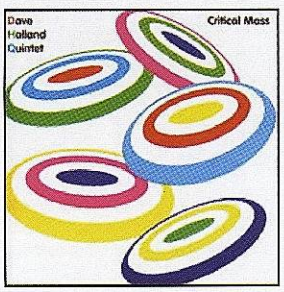

Critical Mass
Dave Holland Quintet

Yayın Tarihi Ağustos 29, 2006
Kayıt Tarihi Aralık 2005
Sunnyside/Dare2

Greg Calbi	Mastering
Damien de Clerck	Release Coordinator
Christopher Drukker	Package Design
Robin Eubanks	Trombon, Group Member
James Farber	Engineer
Ulli Gruber	Photography
Louise Holland	Producer
Steve Nelson Quartet Member	Marimba, Tambourine, Vibraphone, Group
Anthony Ruotolo	Assistant Engineer
Garrett Shelton	Release Coordinator
Nate Smith	Davul, Group Member
Niklaus Troxler	Cover Art

Lontano
Tomasz Stanko

Yayın Tarihi Ağustos 29, 2006
Kayıt Tarihi Kasım 2005
ECM

Gérard De Haro	Engineer
Manfred Eicher	Producer
Caroline Forbes	Photography
Sascha Kleis	Cover Design
Stawomir Kurkiewicz	Double Bas
Michal Miskiewicz	Davul
Tomasz Stanko	Trompet
Marek Szczepanski	Photography
Marcin Wasilewski	Piyano

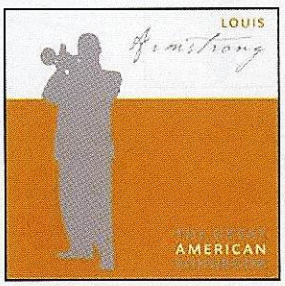

The Great American Songbook
Louis Armstrong

Yayın Tarihi Eylül 5, 2006
Kayıt Tarihi Mart 5, 1929-Temmuz 7, 1958
Columbia/Legacy

Charlie Alexander	Piyano
Ed Anderson	Trompet
Louis Armstrong	Trompet, Vokaller
George Avakian	Producer
Joe Bailey	Bas, Tuba
Paul Barbarin	Davul
Danny Barcelona	Davul
Steven Berkowitz	A&R
Lester Boone	Klarnet, Saksofon (Alto)
Dick Carey	Piyano
Sid Catlett	Davul
Susanne Cerha	Design, Design Assistant
Eddie Condon	Banjo
Barrett Deems	Davul
Triana DOrazio	Packaging Manager
Pops Foster	Bas
Will Friedwald	
Howard Fritzson	Design Direction
Luther Graven	Trombon
Bobby Hackett	Cornet
Bob Haggart	Bas
Edmond Hall	Klarnet
Tubby Hall	Davul
Lionel Hampton	Davul, Vibraphone
Mort Herbert	Bas
Henry Hicks	Trombon
J.C. Higginbotham	Trombon
Teddy Hill	Saksofon (Tenor)
Les Hite	Saksofon (Alto), Saksofon (Bariton)
Bobby Holmes	Klarnet, Saksofon (Alto)
Charlie Holmes	Saksofon (Alto)
Peanuts Hucko	Klarnet
Preston Jackson	Trombon
George James (Soprano)	Klarnet, Saksofon (Alto), Saksofon
Budd Johnson	Klarnet, Saksofon (Tenor)
Keg Johnson	Trombon
Lonnie Johnson	Gitar
Marvin Johnson	Saksofon (Alto)
Scoville Johnson	Klarnet, Saksofon (Alto)
Charlie Jones	Klarnet, Saksofon (Tenor)
R.J. Jones	Producer
Billy Kyle	Piyano
John Lindsay	Bas
Patti Matheny	A&R
Castor McCord	Klarnet, Saksofon (Tenor)
Theodore McCord	Saksofon (Alto)
Mike McKendrick	Banjo, Gitar
Albert Nicholas	Saksofon (Alto)
Bill Oldham	Bas
George Oldham	Klarnet, Saksofon (Alto)
George Orendorff	Trompet
Bill Perkins	Banjo, Gitar
Woody Pornpitaksuk	Mastering
Yank Porter	Davul
Henry Prince	Piyano
Zilner Randolph	Trompet, Aranjör
Liz Reilly	Photo Research
Justin Ring	Producer
Tommy Rockwell	Producer
Luis Russell	Piyano
Harold Scott	Trompet
Nathan Sedlander	Product Manager
Richard Seidel	Compilation Producer
Arvell Shaw	Bas
Bob Stephens	Producer
Jack Teagarden	Trombon, Vokaller
Albert Washington, Jr.	Klarnet, Saksofon (Tenor)
Ellis Whiutlock	Trompet
Teddy Wilson	Piyano
Trummy Young	

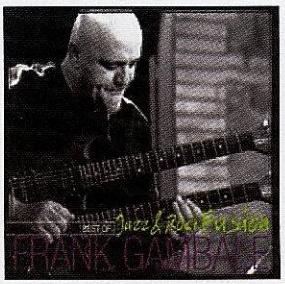

Best of Frank Gambale: Jazz and Rock Fusion
Frank Gambale

Yayın Tarihi Eylül 5, 2006
Wombat

Robert Biles	Engineer
Bill Doolie	Mastering
Frank Gambale	Producer
Nathalie Matteucci	Photography

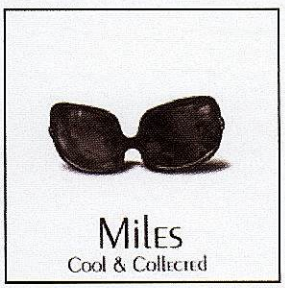

Cool & Collected
Miles Davis

Yayın Tarihi Eylül 5, 2006
Kayıt Tarihi Haziran 5, 1956-Eylül 22, 1984
Columbia/Legacy

Cannonball Adderley	Saksofon (Alto)
Geri Allen	Fender Rhodes
George Avakian	Producer
Danny Bank	Klarnet (Bas), Flüt (Alto)
Billy Barber	Tuba
Bob Belden	Digital Remastering

Joe Bennett & the Sparkletones	Trombon
Bob Berg	Saksofon (Tenor)
Steven Berkowitz	Executive Producer, Compilation
Niko Bolas	Engineer
Stacey Boyte	A&R
Bob Cato	Photography
Harold Chapman	Engineer
Tom Choi	Project Manager
Kenny Clarke	Davul
Jimmy Cleveland	Trombon
Johnny Coles	Trompet
John Coltrane	Saksofon (Tenor)
Chick Corea	Piyano
Jason Dale	Assistant Engineer
Miles Davis	Trompet, Producer
Didier C. Deutsch	A&R
Charley Drayton	Bas, Programming, Producer
Bill Evans	Piyano
Gil Evans	Aranjör, Orkestra şefi
Al Foster	Davul
Jim Gaines	Engineer
Red Garland	Piyano
Bernie Glow	Trompet
Herbie Hancock	Piyano
Dick Hixon	Trombon
Jeremy Holiday	A&R
Dave Holland	Bas
Johnny Hoyt	Engineer, Remixing
Don Hunstein	Photography
Robert Irving III	Klavyeler, Producer
Darryl Jones	Bas (Electric)
Philly Joe Jones	Davul
Frank Laico	Engineer
Cal Lampley	Producer
Teo Macero	Producer
John McLağustoshlin	Gitar
Pierre Michelot	Bas
Louis Mucci	Trompet
Hazirane Murakawa	Mixing Assistant
Romeo Penque	Klarnet, Flüt, Flüt (Alto)
Fred Plaut	Engineer
Frank Rehak	Trombon
Jerome Richardson	Klarnet, Flüt, Flüt (Alto)
Marcel Romano	Producer
Seth Rothstein	Project Director
Ernie Royal	Trompet
Willie Ruff	French Horn
Carlos Santana	Gitar
Eddy Schreyer	Mastering
Gunther Schuller	French Horn
John Scofield	Gitar
Wayne Shorter	Saksofon (Tenor)
Vernon Smith	Photography
Tom Swift	Engineer
Steve Thornton	Vurmalı çalgılar
Pat Thrall	Gitar, Programming, Producer, Remixing, Mixing
Stan Tonkel	Engineer
Irving Townsend	Producer
René Urtreger	Piyano
Temmuzius Watkins	French Horn
Mark Wilder	Digital Remastering
Barney Wilen	Saksofon (Tenor)
Tony Ruption Williams	Davul
Joe Zawinul	Piyano
Joel Zimmerman	

Bill Frisell, Ron Carter, Paul Motian
Bill Frisell/Ron Carter/Paul Motian

Yayın Tarihi Sep 12, 2006
Kayıt Tarihi Şubat 14, 2005-Şubat 15, 2005
Nonesuch

Karina Benznicki	Production Supervisor
Adam Blomberg	Production Assistant
Greg Calbi	Mastering
Eli Cane	Production Coordination
Ron Carter	Bas
James Farber	Engineer, Mixing
Bill Frisell	Gitar
Johnny Gall	Design
Ralph Gibson	Photography
John Paul McLean	Assistant Engineer
Paul Motian	Davul
Ross Peterson	Assistant Engineer
Lee Townsend	Producer
Robert Edridge Waks	Editorial Coordinator

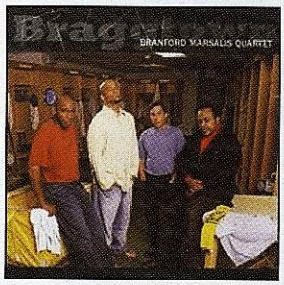

Braggtown
Branford Marsalis

Yayın Tarihi Ağustos 28, 2006
Kayıt Tarihi Mar 13, 2006-Mar 16, 2006
Universal/A&M

William Beatty	Photography
Greg Calbi	Mastering
Joey Calderazzo	Piyano
Jay Denmark	Photography
Rick Dior	Assistant Engineer
Arnold Levine	Art Direction, Design, Photography
Branford Marsalis	Aranjör, Saksofonophone, Producer
Eric Revis	Bas
Phil Romano	Piyano Tuner
A.B. Spellman	
Jeff "Tain" Watts	Davul

Metheny Mehldau
Pat Metheny/Brad Mehldau

Yayın Tarihi Sep 12, 2006
Kayıt Tarihi Aralık 2006
Nonesuch

Jeff Ballard	Davul
Karina Benznicki	Production Supervisor
Eli Cane	Production Coordination
Carolyn Chrzan	Gitar Technician
Rob Eaton	Mixing
Larry Grenadier	Bas
Ted Jensen	Mastering
Hyomin Kang	Assistant Engineer
Brad Mehldau	Piyano,
Latifa Metheny	Photography
Pat Metheny	Gitar (Acoustic), Gitar, Producer, , Gitar Synth, Gitar (Bariton)
David Oakes	Production Assistant
Justin Shturtz	Assistant Engineer
Angie Teo	Assistant Engineer
Robert Edridge Waks	Editorial Coordinator

Artist in Residence
Jason Moran

Yayın Tarihi Eylül 12, 2006

Kayıt Tarihi Ocak 6, 2006-Şubat 16, 2006
Blue Note

Ralph Alessi	Trompet
Louise Holland	Associate Producer, Management
Gordon Jee	Creative Director
Joanne Jonas	Vurmalı çalgılar, Sound Effects, Bells, Claves, , Shaker
Joe Marciano	Engineer, Mixing
Tarus Mateen	Bas
Abdou M'Boup	Kora, Djembe, Talking Drum
Clay Patrick McBridge	Photography
Alicia Hall Moran	Soprano (Vocal)
Jason Moran	Piyano, Producer, Mixing
Adrian Piper	Sampling
Marvin Sewell	Gitar
Nasheet Waits	Davul
Burton Yount	Art Direction, Design

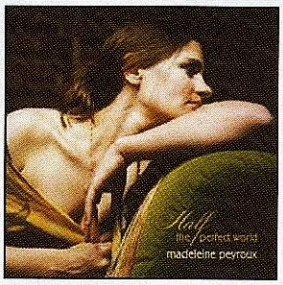

Half the Perfect World
Madeleine Peyroux

Yayın Tarihi Eylül 12, 2006
Rounder

Scott Amendola	Davul
Sam D. Bas	Cello
Jay Bellerose	Cymbals, Davul
Till Bronner	Trompet
Marina Chavez	Photography
Gary Foster	Saksofon (Alto)
Larry Goldings	Celeste, Wurlitzer, Soloist
Bernie Grundman	Mastering
Helix Hadar	Engineer, Mixing
Graeme Jennings	Keman
Steven Jurgensmeyer	Design
Carla Kihlstedt	Keman
Larry Klein	Producer, Wurlitzer
k.d. lang	Vokaller
Greg Leisz	Pedal Steel
Mark Orton	String Arrangements
Dean Parks	Gitar, Ukulele, Soloist
Alex Pavlides	Assistant Engineer
Cindi Peters	Production Coordination
Madeleine Peyroux	Gitar, Vokaller
David Piltch	Bas
Charith Premawardhana	Viola
Augusta Quirk	Photography
Sam Yahel	Piyano, Org (Hammond), Wurlitzer

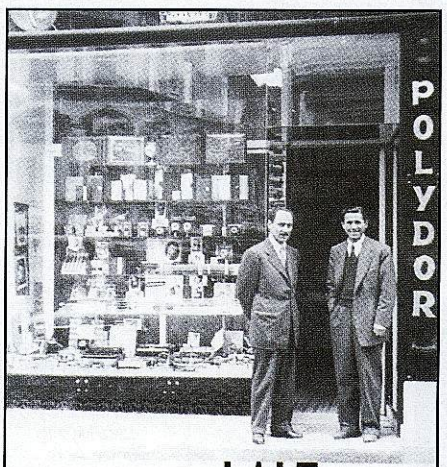

LALE
PLAK
Tünel Galipdede Caddesi No: 1
Beyoğlu 34430 İstanbul, Turkey
T: +90 212 293 77 39
laleplak@tnn.net

RADYO OXİ-GEN 95.9 NTV RADYO 102.8 AÇIK RADYO 94.9 TRT RADYO-3 88.2
RADYO ÜNİVERSİTE 91.5 İTÜ RADYOSU 103.8 RADYO ODTÜ 103.1 RADYO BOĞAZİÇİ 107.9

	PROGRAM SAATİ	PROGRAMIN ADI	HAZIRLAYAN SUNAN	RADYO ADI
PAZARTESİ	01:00-08:00	Oxi-Gen Selector		Radyo Oxi-Gen
	01:00-02:00	Caz Basamakları	Umut Pelit	TRT Radyo-3
	04:00-05:00	21.Yüzyılda Caz		TRT Radyo-3
	09:00-10:00	Jazzgate By Dockers' San Francisco	Dj Barthez	Radyo Oxi-Gen
	11:00-14:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	12:00-13:00	Öğlen Açık	Deniz Koloğlu	Açık Radyo
	12:00-13:00	Dj Barthez	Dj Barthez	Radyo Oxi-Gen
	15:00-17:00	DJ Yakuza	DJ Yakuza	Radyo Oxi-Gen
	16:00-17:00	Caz Panoraması	Ahmet Berker	TRT Radyo-3
	17:05-18:00	Dünyanın Cazı	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Ozan Ertürk	Açık Radyo
	18:00-21:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	23:00-01:00	Nightgrooves	DJ Rick the Reeder	Radyo Oxi-Gen
	23:00-00:00	Caz Kulübü	Hamdi Ünlü	TRT Radyo-3
SALI	01:00-08:00	Oxi-Gen Selector		Radyo Oxi-Gen
	01:00-02:00	Genç Cazcılarımız	Hakan Çorbalı	TRT Radyo-3
	03:30-04:30	Dünyanın Cazı (Tekrar)	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Ozan Ertürk	Açık Radyo
	04:00-05:00	Caz Panoraması	Ahmet Berker	TRT Radyo-3
	09:00-10:00	Jazzgate By Dockers' San Francisco	Dj Barthez	Radyo Oxi-Gen
	12:00-13:00	Öğlen Açık	Deniz Koloğlu	Açık Radyo
	12:00-13:00	Dj Barthez	Dj Barthez	Radyo Oxi-Gen
	15:00-17:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	15:00-17:00	Basic Soul	Simon Harrison	Dinamo 103.8
	16:00-17:00	Yirmiyedinci Boylam	Ünal Gökaydın	TRT Radyo-3
	17:00-19:00	Jazz Corner		Radyo Boğaziçi
	17:05-18:00	Dünyanın Cazı	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Ozan Ertürk	Açık Radyo
	21:00-22:00	Gitaresk	Jak Kohen	Açık Radyo
	22:00-23:00	Esintiler	Seda Binbaşıgil	Açık Radyo
	22:00-23:00	Blue Random	DJ Ngt	Radyo Oxi-Gen
	23:00-01:00	Nightgrooves	DJ Rick the Reeder	Radyo Oxi-Gen
	23:00-00:00	Sadece Caz		TRT Radyo-3
ÇARŞAMBA	01:00-02:00	Blues'un Tonları		TRT Radyo-3
	01:00-08:00	Oxi-Gen Selector		Radyo Oxi-Gen
	03:30-04:30	Dünyanın Cazı (Tekrar)	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Ozan Ertürk	Açık Radyo
	04:00-05:00	Yirmiyedinci Boylam	Ünal Gökaydın	TRT Radyo-3
	09:00-10:00	Jazzgate By Dockers' San Francisco	Dj Barthez	Radyo Oxi-Gen
	09:00-12:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	12:00-13:00	Öğlen Açık	Deniz Koloğlu	Açık Radyo
	12:00-13:00	Dj Barthez	Dj Barthez	Radyo Oxi-Gen
	16:00-17:00	Pop Caz	Faruk Onur	TRT Radyo-3
	17:05-18:00	Dünyanın Cazı Atilla Aksoy,Jak Kohen,Ozan Ertürk	Açık Radyo	
	17:00-20:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	22:00-23:00	Ayın Karanlık Yüzü	Yosi Falay	Açık Radyo
	22:00-23:00	Bizzare Z	DJ Bizzare Z	Radyo Oxi-Gen
	23:00-01:00	Nightgrooves	DJ Rick the Reeder	Radyo Oxi-Gen
	23:00-00:00	Caz Ustaları	Umut Pelit	TRT Radyo-3
	23:00-00:00	Caz Portreleri	Mustafa Aykın	Açık Radyo

Filiz Küçük
filizkucuk@yahoo.com

	PROGRAM SAATİ	PROGRAMIN ADI	HAZIRLAYAN SUNAN	RADYO ADI
PERŞEMBE	01:00-08:00	Oxi-Gen Selector		Radyo Oxi-Gen
	03:30-04:30	Dünyanın Cazı (Tekrar)	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Ozan Ertürk	Açık Radyo
	04:00-05:00	Pop Caz	Faruk Onur	TRT Radyo-3
	09:00-10:00	Jazzgate By Dockers' San Francisco	Dj Barthez	Radyo Oxi-Gen
	12:00-13:00	Öğlen Açık	Deniz Koloğlu	Açık Radyo
	13:00-15:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	16:00-17:00	Cazda Kadın Portreleri		TRT Radyo-3
	17:05-18:00	Dünyanın Cazı	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Ozan Ertürk	Açık Radyo
	20:00-21:00	Mavi Tren	Güven İlter	Açık Radyo
	20:00-21:00	Aksak	Mr.Pink	Dinamo 103.8
	22:00-23:00	Bu Şimdi Caz mı?	Seda Binbaşgil	Açık Radyo
	23:00-01:00	Nightgrooves	DJ Rick the Reeder	Radyo Oxi-Gen
CUMA	01:00-02:00	Caz Koleksiyonu	Ali Güngör	TRT Radyo-3
	01:00-08:00	Oxi-Gen Selector		Radyo Oxi-Gen
	03:30-04:30	Dünyanın Cazı (Tekrar)	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Ozan Ertürk	Açık Radyo
	04:00-05:00	Cazda Kadın Portreleri		TRT Radyo-3
	09:00-10:00	Jazzgate By Dockers' San Francisco	Dj Barthez	Radyo Oxi-Gen
	12:00-13:00	Öğlen Açık	Deniz Koloğlu	Açık Radyo
	15:00-17:00	DJ Yakuza	DJ Yakuza	Radyo Oxi-Gen
	16:00-17:00	Cazın Rüyası		TRT Radyo-3
	16:00-18:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	17:15-18:00	TRT İstanbul Hafif Müzik ve Caz Orkestrası	Caner Beklim	TRT Radyo-3
	17:05-18:00	Dünyanın Cazı	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Ozan Ertürk	Açık Radyo
	23:00-00:00	Şu Caz Dedikleri	Ali Sönmez	TRT Radyo-3
CUMARTESİ	03:30-04:30	Dünyanın Cazı (Tekrar)	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Ozan Ertürk	Açık Radyo
	04:00-05:00	Cazın Rüyası		TRT Radyo-3
	05:00-10:00	Oxi-Gen Selector		Radyo Oxi-Gen
	10:00-12:00	DJ Barthez	DJ Barthez	Radyo Oxi-Gen
	13:10-14:00	Evde Çalamadıklarım	Tuncel Gülsoy	NTV Radyo
	16:00-17:00	Sesler ve Düşler	Ünal Gökaydın	TRT Radyo-3
	16:00-19:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	17:00-18:00	Mavi Nota	Cengiz Işılay	Açık Radyo
	18:00-19:00	Kulüp Kayıtları		Açık Radyo
	19:00-20:00	Elektro-akustik	Groove Zone	Açık Radyo
	19:00-20:00	Latino Time	Ayhan Sicimoğlu	Radyo Oxi-Gen
	22:00-00:00	Gilles Peterson Worldwide	Gilles Peterson	Radyo Oxi-Gen
	23:00-00:00	Günümüzde Caz	Hülya Tunçağ	TRT Radyo-3
PAZAR	04:00-05:00	Sesler ve Düşler	Ünal Gökaydın	TRT Radyo-3
	04:00-11:00	Oxi-Gen Selector		Radyo Oxi-Gen
	09:00-10:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	12:00-17:00	Oxi-Gen Sunday	Rick The Reeder	Radyo Oxi-Gen
	13:00-16:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	15:05-16:00	Caz'ın Ustalarından	Sevin Okyay	NTV Radyo
	16:00-17:00	21.Yüzyılda Caz		TRT Radyo-3
	17:15-18:00	Kırık Çerçeve	Hamdi Ünlü	TRT Radyo-3
	18:00-20:00	Fuji Sunday	Mehmet C.Garan	Radyo Oxi-Gen
	18:00-20:00	Beyond Jazz	Lennart Schoors & Jurriaan Persyn	Dinamo 103.8
	19.00 – 20.00	Caz Bistro	Banu Şahin	Radyo ODTÜ
	20:00-22:00	Dj Yakuza	Dj Yakuza	Radyo Oxi-Gen
	20:00-21:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	21:00-22:00	Mavi Tını	Arda Bayoğlu	Radyo ODTÜ
	21:00-00:00	Jazzmatass	İ.Can Sezgin-Tuna Baycan	Radyo Üniversite
	23:00-00:00	Cazın Şarkısı	S.Teoman Baber	TRT Radyo-3

Serdar Karabatı
skarabati@bilgi.edu.tr

Sibel Gürsoy

Sibel Gürsoy ile Körleme'yi Eylül ayı sonlarında, Bilgi Üniversitesi'nde gerçekleştirdik.

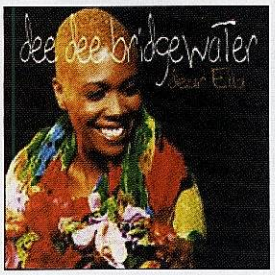

Dee Dee Bridgewater
Dear Ella | Verve 1997
Let's Do It (Cole Porter)
Bridgewater (vo), Lou Levy (p), Ray Brown (b), André Ceccarelli (d), John Clayton (arr)

(Biraz dinledikten sonra) Dee Dee Bridgewater. Boyu geçmeyen, müzikalvari bir düzenleme. Klasik formatta. Ben daha içe dönük müzisyenliği sevdiğim için, tam anlamıyla hitap eden bir düzenleme değil. Dee Dee elbette bildiğim ve takdir ettiğim, ama çok takip etmediğim biri. Standard söyleyen bir şarkıcı olsaydım, tabii bu tarz parçaları repertuvarıma alırdım. Çok temiz, güzel bir teknik, tane tane geliyor kulağa. İfadesi çok net, artiküle bir tını çıkıyor.

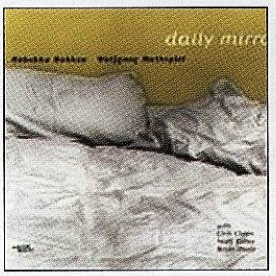

Rebekka Bakken-Wolfgang Muthspiel
Daily Mirror | Material 2000
Day After Day (Bernd Hagg/Wolfgang Muthspiel)
Bakken (vo), Wolfgang Muthspiel (g), Chris Cheek (ss), Scott Colley (b), Brian Blade (d)

Öncekiye [Dee Dee] göre çok daha açık bir çalma var. Çok güzelmiş bu müzik, harika çalınmış. Şarkıcının söyleyişi de bir stilin içine sıkışıp kalmamış. Alternatif bir sound yaratma çabası var ve bir çok stil içinde geliyor yaptığı şey bence. Hatta, şarkı söylemenin kendisiyle de dalga geçer bir yaklaşımı var, zorlama olmayan bir stil. Ama kimdir bilmiyorum, maalesef.

(Rebekka Bakken olduğunu belirtiyorum)

Evet, duymuştum. Etkilendim müzikten. Vokalin durduğu yer dengeli. 'Ben şarkıcıyım' diye değil de, daha müziğin içinde bir yaklaşımı var. Çok sevdim. Bunu dinleyince, böyle içeriden yaklaşımı olup da beğendiğim Kurt Elling de geldi aklıma. Gerçi aynı kategoride değiller, ama çıkan doku olarak benzettim.

Take 6
So Much 2 Say | Reprise 1990
I L-O-V-E U (Mervyn Warren/Mark Kibble)
Alvin Chea, Cedric Dent, Mark Kibble, Claude V. McKnight III, David Thomas, Mervyn Warren (vo)

(Parça başlar başlamaz) Take 6 bu. Çok temiz ve aranjmanlar çok güzel. Ben bu adamları çok seviyorum, bir dönem bayağı etkilenmiştim. Vokal müziğinde, kendi alanlarında, dönüm noktası olduklarını düşünüyorum. Daha önce de böyle işler vardı, ama -canlı da dinledim birkaç kere- performanslarıyla ve aranjmanlarıyla çok şeyi değiştirdiler. Böyle bir çok grupta mutlaka bir pürüz duyarsın, Take 6'de bunlar yoktur. Baslarını özellikle çok beğenirim. Hepsinin -bildiğim kadarıyla- enstrümantalist olmasının etkisi de var bu sonucun çıkmasında. Birbirlerinin seslerini çok iyi biliyorlar. Müzikalite olarak zaman zaman sınırları olabilir, ama insan sesi anlamında çok ince işlenmiş çalışmalar bunlar. Sonuçta 'içten' doğan bir müzik bu. Tuvalar gibi, Türk halk müzikleri, Bulgar koroları gibi. Topraktan çıkan, içten gelen her şey beni çok ilgilendiriyor.

Sarah Vaughan
In the Land of Hi-Fi | EmArcy 1956
Cherokee (Ray Noble)
Vaughan (vo), Ernie Royal, Bernie Glow (tp), J. J. Johnson, Kai Winding (tb), Julian 'Cannonball' Adderley, Sam Marowitz (as), Jerome Richardson (fl, ts), Jimmy Jones (p), Turk Van Lake (g), Joe Benjamin (b), Roy Haynes (d)

Kesin bir şey söyleyemiyorum. Scat de duymadım, sen bir ipucu ver.

(Sarah Vaughan olduğunu belirtiyorum)

Sarah Vaughan mı? (Gülerek) Bu kadın beni çok şaşırtıyor! Bir yaşı bir yaşını tutmaz mı! Burada daha soprano gibi sound ediyor, genç yaşlarında belli ki. Daha ileri yaşlarındaki altolaşan sesini daha da çok seviyorum. Tabii Sarah Vaughan'ı bir teknik devrimi olarak görüyorum. Sesini çok geniş çaplarda kullanabiliyor. Latin bir albümü vardı -ismi aklıma gelmiyor- Obsession'ın içinde olduğu bir albüm. Onu özellikle severim.

Filiz Küçük
filizkucuk@yahoo.com

Sibel Gürsoy

Sibel Gürsoy Türkiye'nin en iyi vokallerinden biri. Onu özel kılan yalnızca şahane ses ve yorumları değil, dillere destan güzelliği, kendinden emin, sevgi dolu, mütevazı, içten ve samimi kişiliği. Sorulara verdiği kısa ve öz cevapları onun ne istediğini bilen ve ne kadar net bir insan olduğunu kanıtı. Hakkında söylenebilecek çok şey var, ama şimdilik bu röportajı okuyup, onu tanıyıp, anlamaya çalışmakla yetinelim.

1- Türkiye'de kadın olmanın ya da kadın müzisyen olmanın zorlukları nelerdir?

Herhangi bir çalışan kadın hangi zorluklarla karşılaşıyorsa kadın müzisyen de üç aşağı beş yukarı aynı olaylarla mücadele ediyor aslında. Konumunuzu sağlamlaştırmak adına önce erkek egosuyla çarpışmak durumunda kalıyorsunuz. Bu anlamda yapılabilecek en doğru şey beraber müzik yaptığınız, kadın veya erkek, tüm insanlar konusunda seçici olmak herhalde.

2- Sibel Gürsoy kendini müzik piyasasına ya da camiasına kabul ettirmek için nasıl bir süreçten geçti?

Öncelikli amacım kendimi kabul ettirmeye çalışmaktan çok kendimi içinde en mutlu hissettiğim durumu, yani şarkı söyleme durumunu hayata geçirmeye çalışmak oldu. Müzik her zaman hayatımın merkez noktasında ve her adımda öğrenmem gereken çok fazla şey olduğu duygusu hep ağır basıyor. Şunu da kabul etmek lazım ki, müzik "beraber" yapılan bir şey, dolayısıyla müzisyenlerle olan ilişkilerime her zaman özen göstermeye çalışıyorum.

3- Başarılı kadın müzisyen sayısı az. Neden sizce?

Başarılı kadın sayısı az da ondan, koşulları zorlamak ve çok çalışmak gerekiyor başarı için, hele kadınsanız daha da çok. Tabi ki sosyal gerçekler var ama ben farkındalıklar arttıkça kadının mücadele gücünün artacağını düşünüyorum. Etrafımda da kadın müzisyen sayısının yavaş da olsa arttığını görebiliyorum, ümitliyim yani.

4- Türk kadınının hayattaki duruşu hakkında neler düşünüyorsunuz?

Bu konuda çok da ahkam kesmek istemiyorum, çünkü her insanın hayattaki duruşu kendi tercihi tabi ki. Ama kadın-erkek herkesin hayatta mutlaka empoze edilenler dışında bir değerler sistemi olmalı diye düşünüyorum, bireylerin sağlam durduğu bir topluma bir takım şeyleri dayatmak çok daha zor tabi ki.

5- Sibel Gürsoy Sibel Gürsoy olmasaydı Sibel Gürsoy'u dinler ve beğenir miydi?

Dinleyemeyeceğimi düşündüğüm bir müziği yapıyor olmak çok utanç verici olurdu herhalde. Beğenmeye gelince, kendimin en acımasız eleştirmeni gene kendim olurdum tahminen.

6- Türkiye'de müziğin gidişatı hakkında neler düşünüyorsunuz?

Bu konuda kötümser olmayı gerektirecek çok sebep var şüphesiz, ama ben şikayet etmekten çok üzerimize düşeni yapmaktan yanayım. Sağa sola aldırmadan "sağlam" durmak gerekiyor bence.

7- Müziğinizi neler besliyor?

Kimi insanlar keşmekeşten beslenir ama beni huzur besler. Hayatımda beni mutlu eden her şeyin, eşim, ailem, dostlarım v.s yaratıcılığıma katkısı olduğunu hep hissetmişimdir, böyle duygularla beslendiğimde yönümü daha net tayin edebiliyorum.

8- Diğer sanat dallarıyla aranız nasıl?

Edebiyat hayatımda büyük yer kaplıyor, en sevdiğim anlardan biri de gece kitabımla buluştuğum an oluyor.

9- Bildiklerinizi birileriyle paylaşma, aktarma isteği duyuyor musunuz? Bunun için neler yapıyorsunuz?

Dönem dönem mezun olduğum bölümümde ders verme durumum oldu. Çok özel bir şey bildiğini paylaşmak, belki ilerde daha çok vakit ayırabilirim buna, çünkü şimdilik kendi kendimi ifade derdim daha ağır basıyor. Hayata dair bilebildiklerimi ise şarkı sözlerime yansıtmaya çalışıyorum, o da çok özel bir duygu.

BULMACA

Serdar Karabatı
skarabati@bilgi.edu.tr

Soldan sağa:

1-Re notasının harf karşılığı/Bir Marc Johnson albümü (tersi): _____ Desires/Mi notasının harf karşılığı.

2-Steps Ahead'in simgeleşmiş parçalarından biridir.

3-Bir Herbie Hancock albümü: _____-Child/_____ Jam Blues (Bigard/Ellington)/Bir Wynton Marsalis bestesi: _____ Mood/Do notasının harf karşılığı.

4-1970'lerden bugüne değin birçok kayıt yapmış olan, cazın değerli kadın piyanistlerinden birinin ismi (tersi): _____ Brackeen.

5-Avrupa'nın saygın orkestralarından biridir: _____ Art Orchestra.

6-_____ Can't Get Started (Duke/Gershwin)/Bir Oscar Peterson Trio kaydı: Night _____.

Yukarıdan aşağıya:

1-Cazın en köklü dergilerinden biri olan Down Beat için kullanılan kısaltmadır/Bir caz stili: _____-Base/Electronic Valve Instrument için kullanılan kısaltma.

2-Bir Ketil Bjørnstad albümü: The _____/ New York'ta 19. yüzyıl sonlarından 1930'lara kadar müzik yayıncıları bu isimle anılmıştır (tersi): _____ Pan Alley.

3-Bir Charles Mingus albümü: Black Saint and the _____ Lady.

4-Tony Williams ve Bill Laswell'in iki albüme sığdırdıkları ortak projeleri.

5-Art Blakey'nin takma adlarından biri/Cazın önemli trompetçilerindendir: _____ Faddis/Bir Weather Report albümü: _____ Sing the Body Electric.

6-Steve La Spina, Fred Hersch ve Jeff Hirschfield'in seksen sonlarındaki bazı ortak çalışmaları için kullandıkları grup ismi/Zaman zaman 'kuzey cazı' olarak adlandırılan stilin en önemli simgelerinden biridir: _____ Garbarek.

	1	2	3	4	5	6
1						
2						
3						
4						
5						
6						

Bulmacamızı doğru olarak cevaplayan aşağıda isimleri olan okurlarımız bizden CD kazanmışlardır.

Erol Değirmenciler / İzmit-Kocaeli
Servet Özdemir / Göksun-Kahramanmaraş
Engin Çetinkaya / Bornova-İzmir
Arsal Arısal / İzmit-Kocaeli

Bu sayıdaki bulmacayı doğru olarak yanıtlayanlar CD kazanıyor!

İsim, adres ve telefonlarınızı yazmayı e-mail'lerinizi u n u t m a y ı n !

Jazz/Bulmaca
Matbaacılar Sitesi
No. 115 Bağcılar
34560 / İstanbul

GEÇEN SAYININ DOĞRU CEVABI

	1	2	3	4	5	6
1	R	O	G	E	R	S
2	I	L	O	S	I	T
3	F	E	L	A	D	A
4	F	O	S	T	E	R
5	U	M	O	I	R	T
6	P	E	N	N	S	O

CAZGIR

Özgen Özman

BOYUT YAYIN GRUBU MURDOCH BOOKS

kışkırtıcı!

Dünyanın en güzel yemek kitapları

Dünyanın dört bir yanından tam 2000 adet tarif.

Yayınlandığı ülkelerde iki milyondan fazla sattı. Şimdi Türkiye'de. Türkçe.

Eğlenceli ve yenilikçi tarifler; yaratıcı sunum fikirleri; iştah açıcı fotoğraflar...

Ayda sadece 9,67 YTL x 24 ay ödeyin, bu harika kitaplar evinize ücretsiz gönderilsin.

Executive Chef Ceren Büke yayına hazırladı. Her tarif defalarca denendi ve anlaşılır bir dil kullanıldı.

Herbiri 400 sayfalık 10 adet benzersiz yemek kitabı.

D&R MUSIC BOOK STORE

ve seçkin kitapçılarda.

ARAYIN, KAZANÇLI ÇIKIN! BU BENZERSİZ HEDİYE SİZİN OLSUN

Arayın, dünyanın en güzel yemek kitapları evinize ücretsiz gönderilsin.

Arayın, özel tasarım yemek defteri koleksiyonun hediyesi olarak evinize gelsin.

- Suya dayanıklı
- Sert kapaklı,
- Kullanım kolaylığı sağlayan spiral ciltli,
- Separatörlü

Hiç bir yerde bulamayacağınız nefis bir armağan.

Sipariş için Hemen Arayın

0212 444 53 53

marantz®

ev sineması ve müzikte üstün performans

yıldızları evinizde ağırlayın...

extremeaudio

"Ses ve Görüntü Teknolojileri"

Bayilerimiz

İstanbul:
AKMERKEZ-ÜÇEL: 0212 282 04 27 **BY FE:** 0212 574 34 56 **CAN HI-FI:** 0212 259 10 10
CUSTOM ELEKTRONİK: 0212 287 26 14 **DERTEC:** 0212 528 82 65 **DİKMEN ELEKTRONİK:** 0216 348 39 80
EGESS: 0216 330 95 97 **ELEKTRO HOME:** 0216 413 43 27 **OPTIMUS:** 0212 280 31 70
PROJECT HOUSE BY EK: 0212 287 60 94 **PROKARE:** 0216 363 09 40 - 320 23 40 **STAGE:** 0212 216 73 35
SUNU İLETİŞİM: 0212 327 15 15 **SVS:** 0212 852 00 63 **TEKNİK SAAT:** 0216 348 03 39
VISIO VOX: 0212 327 15 15 **VOLUME:** 0216 369 75 27 *Ankara:* **DEMİR TİCARET:** 0312 441 72 93
İzmir: **EGEMEN:** 0232 482 10 10 **PERSONA ELEKTRONİK:** 0232 463 00 07 *Bursa:* **CD BANK:** 0224 221 60 26
Eskişehir: **ABACI 1:** 0222 220 26 26 **ABACI 2:** 0222 220 20 20

Merkez:
Eski Üsküdar İçerenköy Yolu Aydoğan Ap.
No: 12/2 81120 İçerenköy, İstanbul
Tel: 0216 574 38 77 **Faks:** 0216 574 38 46

Showroom:
Büyükdere Cad. Yeniçeri Sok.
Hedef İş Merkezi No:2 Kat:5
34416 4. Levent, İstanbul
Tel: 0212 278 25 44 **Faks:** 0212 317 93 76

t.s. iletişim

Serviste problem yaşamamak için aldığınız ürünün bandrollü ve garanti belgeli olmasına lütfen dikkat ediniz.

www.extreme-audio.com info@extreme-audio.com